

Giới thiệu Tình Yêu Ngày Có Thể

Cô gái Phùng Thị Cát Tiên đã yêu thầm Zayn từ khi mới học mẫu giáo.

Zayn là một chàng trai có đôi mắt màu xám đầy mê hoặc. Nhưng cậu ấy cũng đã có thanh mai trúc mã và Cát Tiên không thể có được trái tim của Zayn.

Nhưng điều đó không ngăn nổi tình yêu của cô dành cho cậu. Liệu rằng cuối cùng hai người có đến được với nhau?

Đây là truyện đầu tay của tác giả, rất mong nhận được sự ủng hộ của mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Gặp lại cậu ấy

Tôi tên là Cát Tiên, Huỳnh Ngọc Cát Tiên, ba mẹ tôi nói tên này rất đẹp, đẹp như tôi vậy. Mẹ tôi hay khen tôi có đôi mắt to, tròn, hàng mi con dài, đôi môi căng mọng và chiếc mũi cao thanh thoát. Tôi thường không để tâm mấy mà chỉ chăm lo vào học hành thôi. Nhờ mấy tháng hè chăm chỉ mà tôi đã thi đậu vào lớp Toán chọn của trường chuyên Đông Lan cấp 3 tỉnh, đứng thứ 2 hẳn hoi nhé. Vì thua người thứ nhất tới gần 1 điểm nên tôi không thấy tiếc nuối lắm. Hiện giờ, tôi đang ngồi trong ghế đá trường Đông Lan. Tôi đang hi vọng, hi vọng một thứ tôi nghĩ không bao giờ thành hiện thực. Đó là mong gặp lại cậu bạn học cùng mầm non. Hồi còn đi học mẫu giáo, tôi hay khóc nheo nheo, khóc cực dai, ngày nào cũng khóc, nên mắt lúc nào cũng đỏ au, sưng húp. Cậu bạn đó tuy bằng tuổi tôi nhưng người lớn cực kì. Cho tôi kẹo, ân cần dỗ dành tôi, giải thích cho tôi rằng nếu cứ khóc như thế thì bố mẹ không yên tâm đi làm được. Kể từ đó tôi cũng thôi thôi mè nheo luôn. Tôi nhớ không rõ lắm khuôn mặt cậu ấy, thứ làm tôi ấn tượng nhất đó là đôi mắt xám tro đầy bí ẩn mê hoặc. Bây giờ tôi mới biết cậu là con lai, nhưng khi lên cấp 1 thì tôi không học chung với cậu ấy nữa, Tôi buồn lắm chứ, thế mà hết cấp 2 cũng chẳng có cơ hội gặp được cậu dù chỉ một lần, tôi thường hay mượn trộm ra khuôn mặt cậu ấy chắc phải đẹp trai lắm, nhất là đôi mắt màu xám tro ấy. Đang ngồi mông lung suy nghĩ thì tôi nghe thấy tiếng gọi của bạn nữ nào đó. Tôi quay qua nhìn thì bỗng dưng lúc đó cả lòng tôi như muốn hoa nở rộ. Cái người mà tôi mơ mộng hằng đêm đang đứng trước mắt tôi, tôi chắc chắn mình không nhận nhầm vì đôi mắt ấy rất giống. Tôi như khựng lại, đứng hình vài giây.

- Bạn có biết lớp Toán 1 nằm ở đâu không?: Bạn nữ ấy hỏi. Tôi thì tâm hồn còn treo ngược cành mây thì làm sao còn tâm trí mà trả lời.

- Thôi chúng ta tự tìm vậy: Cậu ấy nói rồi kéo tay bạn nữ đó đi. Lúc đó tôi mới hoàn hồn, liền trả lời vội:- Ở cuối Dãy phòng học C!: Bạn nữ ấy liền mỉm cười cảm ơn tôi nhưng cậu lại không nói gì. Rồi hai người ấy đi mất. Tôi thần thờ một hồi, nhéo má mình rõ đau. Đây là thật hay mơ vậy. Mình đã gặp lại được cậu ấy, còn học chung trường nữa chứ, mà hồi nãy hình như bạn nữ kia hỏi lớp Toán 1, không lẽ họ học cùng lớp với mình sao. Chắc thế rồi! Hôm nay là ngày gì sao lắm chuyện vui đến với mình như vậy. Đang vui sướng thì bỗng nghe tiếng trống vang lên tôi liền xách cặp chạy một mạch vào lớp. Đến lớp, quan sát một hồi thì quả nhiên tôi thấy cậu đang ngồi cùng bạn nữ đó phía cuối lớp. Tôi mừng thầm tùm tùm tìm cách chạy vô lớp ngồi vào một chỗ nào đó. Thì bỗng bạn nữ nào đó ngồi vào chỗ cạnh tôi tươi cười giới thiệu:

- Chào cậu, mình tên Đóa Nhi, người hỏi nãy hỏi đường cậu, cho mình làm quen nha!

- Mình là Cát Tiên.: Tôi nhìn khuôn mặt của Đóa Nhi, tuy không phải đẹp sắc sảo nhưng lại rất dễ thương hồn nhiên. Bạn ấy cũng không phải là người kiêu lời, mới làm quen nhưng bạn ấy lại nói chuyện rất tự nhiên:

- Vừa rồi bạn thi đứng thứ mấy? Mình chỉ đứng thứ 15 thôi.

- Mình đứng thứ hai.

- Bạn giỏi quá đi, chẳng bù cho mình

- Không sao đâu, như thế là cũng rất giỏi rồi, nhiều người còn không đủ điểm đậu mà. À vừa rồi nghe nói người đứng đầu tên Zayn, cậu có biết người đó là ai không?

- Là cậu bạn hỏi nãy đi chung với mình đấy: Bây giờ tôi mới để ý, cậu là con lai thì chắc sẽ có tên tiếng anh mà trong lớp chỉ có mỗi cái tên Zayn không phải tên Việt thì chỉ có mình cậu chứ không ai. Bỗng thấy lúc này tôi cảm thấy mình hơi ngu. Tôi mới liếc nhìn về phía cậu ấy. Thì bỗng cô giáo bước vào. Cô giáo này trông vẫn còn trẻ. Cô giới thiệu rằng cô tên Quyên, cô dạy văn kiêm giáo viên chủ nhiệm của lớp tôi. Dạy văn bảo sao giọng cô nghe ngọt tai thế, cô còn rất dịu dàng, cử chỉ nhỏ nhẹ nên hầu như tôi đã có cảm tình với cô ngay lần đầu. Và rồi cô xếp chỗ ngồi, cô muốn nam nữ ngồi chung với nhau, bạn nữ cao sẽ ngồi với bạn nam cao và ngược lại. Thế là cô xếp từng bàn một, tôi chỉ mong sao cô xếp cho tôi chỗ nào ngồi gần Zayn hoặc có thể ngắm cậu là thỏa mãn cõi lòng rồi. Thế rồi số mệnh đưa đẩy kiểu gì mà tôi lại được ngồi với Zayn. Trong khi Zayn là con lai, cao to thế kia mà tôi chỉ có m68, nên có sự chênh lệch không hề nhẹ. Vậy thôi chứ tôi nào có ý kiến, cơ hội ngàn vàng mà không biết nắm bắt thì quả là rất ngu. Tôi đang chuẩn bị ngồi cạnh Zayn thì Đóa Nhi giơ tay ý kiến. Căn bản cũng là vì cái li do giống tôi nghĩ hồi nãy, chẳng lẽ Đóa Nhi thích Zayn, nhưng tôi khá bất ngờ Đóa Nhi lại đề nghị cô cho tôi lên ngồi chung với cậu. Thì ra cậu ấy muốn ngồi với tôi. Tôi cũng muốn ngồi với cậu ấy lắm nhưng tôi muốn ngồi với Zayn hơn. Tuy vậy nhưng vẫn phải nhượng bộ thôi.

- Em nghĩ bạn Nhi nói cũng có lí, thôi thì cô để em ngồi với bạn ấy đi.

- Cô làm vậy là có dụng ý của cô, các em khỏi cần lo,

Dụng ý! Chẳng lẽ cô muốn tạo điều kiện cho mình với Zayn. Nhưng tôi dẹp bỏ ý nghĩ đó ngay tại vì có thầy cô nào muốn trò yêu đương khi đang đi học đâu mà. Vậy dụng ý cô nói là gì? Tôi mãi vẫn chẳng hiểu. Thế rồi đành về chỗ ngồi. Bây giờ thì tôi đang đập thình thịch, tôi lên nhìn qua cậu ấy, cậu ấy đẹp trai thật. Tóc đen, hơi xoăn. Lông mày rậm, đôi mắt hai mí đậm nét tây đôi lông mi dài cùng chiếc mũi cao thẳng tắp, nhưng đôi mắt màu xám ấy vẫn làm tôi mê mẩn. Bỗng cậu ấy quay qua nhìn tôi, may tôi phản xạ nhanh kịp cúi đầu xuống bàn, thấy hành động bây giờ của mình mới thực sự kì quái thì tôi lại ngẩng mặt lên thì cậu ấy vẫn nhìn. Lúc đó mặt tôi chắc đỏ như cà chua chín, bởi rồi chẳng biết làm gì thì cô bỗng gọi tên hai đứa tôi, cả hai đều giật mình quay đầu về phía cô, cô nói:

- Vừa rồi chúc mừng hai em đã là Thủ khoa và Á khoa của đợt tuyển sinh vào lớp 10 chuyên Toán lần này. Lớp hãy cho hai bạn một tràng pháo tay!!!

Thế là tiếng vỗ tay tán dương tôi và cậu bắt đầu to lên, tôi lúc đó cứ ngơ ngơ chẳng hiểu chuyện gì. Bỗng cậu đứng dậy, lớp vẫn vỗ tay, tôi thì chẳng biết làm gì bỗng Zayn nói:

- Sao cậu không đứng lên, không muốn được hoan nghênh à?

Lúc đó tôi chẳng hiểu gì nhưng cũng đứng lên, tại cậu bảo mà. tiếng vỗ tay dừng lại, cô tiếp tục:

- Vì đợt này hai em đã đạt điểm cao trong kì thi nên tạm thời cô sẽ để cho Tiên làm lớp trưởng, còn Zayn làm lớp phó học tập, ý kiến hai em thế nào?

- Dạ em đồng ý ạ: Zayn nói

- Còn em Tiên thì sao?

- Dạ em nghĩ em không làm được đâu: tôi liền từ chối

- Sao thế em?

- Dạ tại em nghĩ em không có năng lực quản lí lớp ạ, mới cả em cũng chưa có kinh nghiệm làm bao giờ, e rằng sẽ làm lớp đi xuống: Tôi nói vậy để cô chọn bạn khác thôi, chứ tôi hầu như năm nào cũng làm lớp trưởng. Một phần cũng vì nếu làm lớp trưởng thì sẽ phải dừ dẫn mới trị được giặc, thì hình ảnh dịu dàng mà tôi định tạo dựng sẽ bị ảnh hưởng. Cô nghe về như đang xem xét thì bỗng một bạn nam nào đó giơ tay, nói:

- Thưa cô, bạn Tiên nói vậy là vì ngại thôi chứ bạn ấy đã làm lớp trưởng nguyên Cấp 2 ấy. Lớp bạn ấy quậy lắm nhưng bạn ấy rất biết cách trị, em học cùng khối nên em biết ạ.

Thế là cô nghe về chẳng cần xem xét gì nữa:- Vậy cứ quyết vậy đi nếu lớp trưởng có khó khăn gì thì để lớp phó học tập giúp đỡ: Tôi thì nghĩ thế là kế hoạch không thành công. Cùng lúc đó ra chơi nên tôi nhân cơ hội ra gặp bạn nam kia nói chuyện lí lẽ. Không ngờ cậu ta đẹp thật nếu Zayn đẹp kiểu manly, quyền rũ thì cậu này đẹp theo kiểu baby. Mà trời sinh ra tôi là người rất yêu thích cái đẹp, nhất là gặp trai đẹp lại càng dễ mê lòng. Lẽ ra sẽ định hùng hổ nói chuyện, nhưng cậu ấy đẹp nên tôi lại nói chuyện nhẹ nhàng.

- Bạn ơi, có khi bạn nhầm người rồi, tớ làm gì được làm lãnh đạo bao giờ, mới cả trông mặt cậu hình như tớ mới quen lúc này chứ học chung gì hồi cấp 2, hay tí nữa cậu vào bảo cô giúp tớ một câu đề cô chọn người khác nhé: Tôi ra sức giỗ ngọt cậu ta

- Đáng trọng phụ tớ đây đã nói một thì sẽ không bao giờ nói hai: cậu ấy vỗ ngực nhìn tớ nói

- Chứ lỡ nói nhầm thì cũng phải nói lại cho đúng chứ: Tôi ra sức vận vẹo

- Nhưng tớ đâu nói nhầm.

- Thì lâu lâu phải có trường hợp ngoại lệ chứ

- Ko được

Tôi đôi co với cậu ta mãi không được, đành về chỗ ngồi. Và rồi nhìn sang bên cạnh, cậu ấy đang ngủ, tôi không hiểu sao lớp ra chơi ồn vậy mà cậu vẫn có thể ngủ được. Bỗng dung cậu mở mắt, tôi lại giật mình quay mặt chỗ khác cậu ấy cứ nhìn tôi làm tôi không dám quay mặt lại. Bỗng "đáng trọng phụ" lúc này bước vào thấy mặt tôi lại cười cười nói: - Mong về sau được lớp trưởng chiếu cố. Đoạn đó đang ngượng lại còn bị trêu tôi mới bật lại:

- Đáng trọng phụ, đáng trọng phụ đã nói một câu rồi thì về sau cảm luôn đi, đừng nói thêm câu hai câu ba gì sát

Cậu ta giả điên, coi như không nghe thấy gì. Bất chợt tôi quay lại thì tôi thấy Zayn cười, tim tôi như hẫng đi một nhịp. Trời ơi, nụ cười đẹp mê hồn, hàm răng trắng đều tăm tắp. Nếu ai mà thấy được chắc cậu sẽ được mời về làm mẫu ảnh cho mấy tiệm trông răng sứ quá. Tôi ngẩn ngơ nhìn cậu, bỗng cậu ấy quay đi chỗ khác, tôi biết mình bị hớ, nhìn cậu như vậy thấy mình vô duyên cực kì. Hết giờ ra chơi, cô giáo vào lớp, mang theo ba chồng sách vào để lên bàn của tôi, nói: -Cuối giờ hai đứa ngồi ở lại để soạn chồng này nhé, một bên là sổ học bạ còn bên kia là lí lịch học sinh hai đứa sẽ ghi cả hai thứ đó chung vào một quyển khác ở chồng ba nhé. Tôi nhìn chồng sách mà muốn đốt hết. Lớp có 40 đứa vậy là có tới 120 quyển sổ ở đây, mà chép hết vào chung một quyển sổ thì đến khi nào. Mới cả chiều này tôi có tập nhảy ở câu lạc bộ nữa cơ nên đành từ chối:

- Nhưng mà em chưa đồng ý làm...

- Em nói cái gì cơ, em nói lại cô chưa nghe rõ: Chưa nói hết câu mà cô đã chặn họng, phen này là phải nhận rồi. Cái dụng ý mà cô muốn nói đây sao? Thế mà làm tôi ảo tưởng. Tôi đành bảo không có gì. Mà nghĩ đi nghĩ lại cũng thấy đáng, tuy phải bỏ một buổi tập, chép nhiều thứ nhưng bù lại được ở cạnh Zayn, tôi cũng không nỡ để cậu ấy làm hết đồng này.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Qua đêm tại trường

Đến giờ tan trường, lớp về hết chỉ còn tôi với Zayn ngồi lại làm nhiệm vụ. Ngồi cạnh Zayn, trông ngược tôi đập liên hồi, mồ hôi chảy ra ướt trán, lâu lâu tôi lại quay ra nhìn cậu, cậu vẫn nghiêm túc làm. Tôi thấy cái không khí này ngột ngạt quá, tôi mới bạo gan hỏi một câu:

- Yên tĩnh quá, cậu quá muốn nghe nhạc không?

- Sao cũng được

Thế là tôi liền tìm nhạc, tôi chọn bài tôi hay nghe nhất Uptown Funk. Bật nhạc lên sôi động hẳn ra, tôi vừa làm vừa hát theo, tôi thuộc dạng quẩy bất chấp mà nếu nghe đúng bài tú thì chẳng khác con điên là mấy. Múa may một lúc thì tôi thấy Zayn nhìn mình, lúc đầu tôi còn nghĩ ngại lung tung kiểu cậu lơ nhìn mình rồi mình quay sang thì cậu ấy đỏ mặt quay đi mất. Thế là tôi quay ra nhìn cậu, cậu vẫn nhìn tôi, mặt tôi bắt đầu đỏ lên, nhưng cái ánh mắt ấy, sao giống ánh mắt kiểu kỳ thị vậy. Cái đến khi nghĩ thông thì lúc đó tôi chỉ muốn đào hố chui xuống. Tôi tắt nhạc đi, cười trừ bảo nghe nhạc không tập trung làm việc được nên thôi. Làm chưa được một phần tư chồng sách mà đã 7h tối, tôi bắt đầu đói bụng. Còn cậu ấy thì vẫn miệt mài viết. Tôi thuộc dạng ăn như Pháp ngủ như Mĩ nên đôi lúc nào là phải có gì bỏ vào mồm lúc đấy. Tôi nói cậu cứ làm đi, tớ đi ra đây một chút rồi chạy xuống căn tin, may thay là vẫn có người bán. Tôi mua rất nhiều bánh, cho cả tôi lẫn cậu, tôi nghĩ cậu chắc cũng đói rồi. Tôi mang lên một bọc to, lấy loại bánh tôi cho là ngon nhất đưa cho Zayn: - Cậu ăn đi cho đỡ đói chứ làm hết cái đồng này cũng lâu lắm đó?: Tôi nói đây thành ý như thế mà cậu ấy chỉ phán một câu rằng: - Lẽ mề như cậu nên nó mới lâu đấy!

Lúc đó tôi ngại hết chỗ nói, ngày đầu tiên gặp mặt mà đã để cậu chê là không được rồi. Tôi đành để bánh phía bàn cậu, lấy cái bánh khác ra vừa ăn vừa viết hồ sơ. Kì là tôi càng ăn đầu óc càng minh mẫn viết càng nhanh và thế là xoi luôn hết cả một đồng bánh to đúng lúc nào không hay. Nhưng cũng đã làm gần hết rồi nên tôi cố làm cho xong. Đến khi xử lý hết mấy chồng sách ấy thì cũng 9h rồi. Tôi và cậu đi ra cổng thì thấy cổng khóa ngoài. Chẳng lẽ bảo vệ về rồi ư? Tôi hơi sợ, trường lớn như vậy không may có ma thì sao, tôi hỏi cậu: - Giờ đi ra đường nào?

- Ngủ ở đây thôi

- Làm sao được?

- Cậu sợ tớ làm gì cậu à?: Cậu ấy nói xong còn cười rất đều

- Nhưng mà cậu không thấy đói hả?: Nói thật thì tôi không sợ mấy chuyện này, tôi chỉ lo cho cái bụng tôi và cho Zayn thôi

- Hồi này cậu ăn nhiều như vậy rồi mà không no hả?

- A không, tớ bình thường: Tôi mà kêu đói lúc này chắc cậu ấy tưởng tôi là lợn thành tinh mất. Hay třeo tường nhĩ, mà chắc không được tại trường này xây bức tường rờ cao, với còn chưa tới thì trèo qua kiểu gì.

Tôi còn khá nhiều bánh trong cặp, phải nói là có thể cho hai đứa ăn no luôn. Lẽ ra tôi định lấy cho cậu rồi nhưng cậu kêu ko đói nên lại thôi. Rồi một lúc lâu nữa thì tôi lấy mấy cái bánh ra đưa cho cậu: - Cậu ăn đi, đường nào cũng ở đây cả đêm tính ko ăn gì hay sao?: Trời tối cậu đưa tay lấy bánh mà cảm nhầm tay tôi, tôi vội rút tay lại, lúc đó trời tối nên cậu ấy chắc ko nhìn thấy mặt tôi đỏ cỡ nào.

- Sao cậu không ăn đi?: thấy cậu ấy cứ nhìn chiếc bánh tôi sốt ruột hỏi

- Tớ sợ lúc tớ bóc ra chưa kịp ăn miếng nào thì con lợn nào đó sẽ giành ăn mất.

Tôi lúc đó chưa hiểu được dụng ý câu đó, ngây thơ nói:

- Cậu yên tâm, trường đến chó còn không nuôi thì lợn ở đâu ra, cứ ăn đi không phải lo, mà lỡ có lợn thật thì trời tối thế này, mũi nó lại chẳng thính thì thấy bánh đâu mà lần: Cậu ấy nhìn tôi cười, tôi lại ngại, rồi cậu ấy bóc bánh ra ăn. Tôi đành lấy điện thoại ra nghịch, chẳng lẽ lại ngồi nhìn cậu ăn. Bỗng chợt nhớ ra là phải gọi điện xin phép bố mẹ, chắc bây giờ họ đang lo lắng, tôi liền bấm số máy gọi, đành nói dối là do phải ở lại làm sỏ, tới khi làm xong thì muộn quá nên ngủ lại nhà bạn luôn. May là mẹ không nghi ngờ gì, quay ra thấy Zayn đã ngồi cạnh tôi từ bao giờ, tôi ngại muốn chết, Áp a áp ứng kiểm đại lí do nói: Thế... thế cậu có định... gọi về cho bố mẹ đỡ lo không. Và tôi cho cậu ấy mượn điện thoại mình với lý do điện thoại cậu ấy hết pin.

Trời rất tối rồi, tôi buồn ngủ díp cả mắt, tìm đại cái ghế đá nào đó nằm lên rồi ngủ luôn. Đến khi ánh mặt trời chói chang chiếu vào mắt thì tôi mới tỉnh.

Chẳng thấy cậu đâu, chỉ thấy mỗi bà lao công bảo cổng được mở nên cậu ấy về trước rồi. Tôi cũng hơi buồn vì cậu đi chẳng nói lời nào, uống công mình đã lấy bánh cho ăn free. Tôi đứng đây, phui quần áo, lễ phép chào bà lao công rồi đi về.

Vì hôm nay được nghỉ, bắt đầu hai tuần nữa mới học chính thức cơ, mà hôm qua chỉ đến để nhận lớp thôi nên tôi mới yên ỗn. Chứ không trang nhất báo lại có tin" Cặp đôi học sinh làm liều qua đêm với nhau trong trường" thì chỉ có mà cạo đầu bôi vôi rồi thả trôi sông thôi.

Cả ngày hôm qua xui xẻo thì thôi đi, sáng nay vừa mới về nhà tôi đã gặp phải ông anh ác ôn, tra hỏi đủ kiểu:

- Con vịt kia, bữa qua nhà nào dừng cảm mà cho mầy ngủ nhờ đấy, thế mầy ngủ ở đấy có gáy bay nóc nhà người ta không?

: Mặt thì rõ quan tâm, nhưng mà hỏi như thế thì đưa em gái nào đỡ được. Tôi đành trả lời đại:- Bữa qua em ngủ nhầm nhà con ki nó hú to hơn nên không nghe được tiếng em gáy

Tôi me nheo là một nên đòi anh hai làm đồ cho ăn. Anh hai tôi cũng cần nhằn mãi mới chịu xuống bếp làm.

Anh hai hơn tôi 1 tuổi, tên là Huỳnh Tuấn Phong, cũng học trường Đông LAn nhưng học 11 chuyên anh. Mặt mày thì đẹp trai sáng sủa nhưng không hiểu sao lời đường mật nói cho bao em nghe thì được nhưng chỉ riêng cô em gái bé bỏng là tôi đây thì suốt ngày toàn bị chìm. Nhưng lại rất thương yêu tôi, anh ấy thường thể hiện qua hành động nên tôi rất quý người anh này.

Một lúc thì anh mang ra tô mì trứng nóng hổi tới. Tôi xì xụp ăn, bỗng anh tôi hỏi,

- Áo khoác ở đâu đấy.

Áo khoác? Tôi nhìn lại người mình, đây ko phải áo khoác của tôi, của Zayn chẳng, chẳng lẽ hôm qua sợ tôi bị lạnh nên đã mặc cho tôi. Nghĩ tới đây tôi sướng run cả người

- Con gái con đưa mà mặc áo khoác đen, còn to lùnh bùng như cho đàn ông thế này nên thôi mầy cho anh đi: Vừa nói xong anh hai đã định lấy cái áo khoác quý giá đó, tôi liền giật lại ngay, nói đây là đồ hiệu tôi mua rồi mang lên phòng giấu biệt. Cứ một tí tôi lại mang cái áo của Zayn ra mà ngắm nghía, định bụng giặt sạch sẽ thơm tho xong thì sẽ mang trả lại.

Tuy nói là hai tuần nữa mới đi học nhưng sáng nay tôi lại phải đến trường để tập duyệt tiết mục văn nghệ cho khai giảng. Tôi đồng ý tham gia văn nghệ cho trường lần này vì tôi yêu thích nghệ thuật từ nhỏ, ba mẹ cũng tạo điều kiện để tôi có thể rèn luyện kỹ năng nhảy, hát và cả diễn xuất. Lớp có tôi và Đóa Nhi tham gia, tôi hát còn tiết mục múa là của Đóa Nhi. Vừa đến nơi đã thấy Đóa Nhi đứng đó chờ, tay cầm hai chai nước. Buổi tập duyệt diễn ra khá nhanh vì hầu như tiết mục nào cũng được thông qua. Tôi thấy ấn tượng nhất là tiết mục nhảy hip hop của bạn Gia Hào lớp 10 chuyên Anh. Bạn nhảy rất đẹp, và hơn thế nữa là bạn ấy đẹp trai cực kì, có nhiều bạn nữ sẵn sàng đứng dầm nắng, cầm băng rôn có tên Gia Hào mà hô hét. Tôi thì tập trung xem tiết mục nhảy đó, không biết có phải tôi tưởng tượng không mà tôi cảm giác khi nhảy xong cậu ấy nhìn tôi cười.

Tập duyệt xong cũng đã đến trưa, tôi chào tạm biệt Đóa Nhi rồi đi về.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Không phải áo khoác của Zayn?

Hôm nay là ngày khai giảng, tôi đã mặc một chiếc váy trắng tinh, chiếc váy này là mẹ tặng tôi nhân dịp sinh nhật năm 16 tuổi. Tôi thích nó lắm, chỉ mặc nó vào những dịp đặc biệt. Tôi không biết trang điểm nên ra tiệm làm cho nhanh. Tôi bảo chỉ làm đơn giản thôi, đừng quá cầu kì vì tôi cũng chỉ hát một bài thôi là xuống rồi. Trang điểm khoảng 15p, xong tôi đến trường. Vừa đến là tôi đã nghe thấy tiếng Đóa Nhi, quái lạ là giọng thì là Đóa Nhi mà khuôn mặt này tôi chưa thấy. Bạn ấy chạy tới, nói:

- Cậu chuẩn xong chưa?

-Xong rồi. Mà cậu là ai thế?:Tôi hỏi

- Minh Đóa nhi đây.

Là Đóa Nhi, thế mà tôi nhận không ra. Hôm nay cậu ấy trang điểm khá cầu kì. Nghe cậu ấy nói hình như làm hết gần 3 tiếng. Gồm làm tóc, trang điểm rồi lựa trang phục, tôi thấy phần trang điểm là rắc rối nhất, nào là gắn mi giả, phấn nền, phấn mắt rồi kem che khuyết điểm, vv, cậu ấy còn nói riêng phần to son là mất 30p. Tôi cũng không ngờ, bình thường trông Đóa Nhi khá mạnh mẽ, cá tính mà cũng có lúc bánh bèo như vậy. Xong cậu ấy làm mặt bắt ngờ, hỏi tôi:

- Sao cậu không trang điểm?

-Minh có trang điểm mà, chẳng lẽ nó trôi hết rồi?

- Cậu trang điểm ít vậy cũng được rồi, cậu xinh sẵn mà: Đóa Nhi nhìn tôi nói

Tôi cười ngại. Zayn từ đâu bước tới, hôm nay cậu ấy trông rất phong độ, tóc tai quần áo chỉnh tề. Đúng rồi hôm nay cậu ấy thay khối 10 đọc cái gì đó mà. Zayn quay qua nhìn Đóa Nhi, định nói gì đó nhưng thôi, xong lại đi mất. Tôi thấy hơi ngại, bảo Đóa Nhi rằng mình đi vào chuẩn bị trước.

Ba tiết mục trôi qua, và chuẩn bị đến tiết mục của tôi, bỗng dưng tôi cảm thấy lưng mình hơi mát, hình như cái khóa đằng sau bị tuột rồi. Xung quanh thì ai cũng bận rồi, tôi cố kéo cái khóa lên mà mãi không tới thì tôi cảm thấy ai đó đáng giúp mình. Quay lại tôi nhận ra đó là Zayn, tôi cảm thấy hơi ngại, vội cảm ơn rồi rít, cậu ấy chẳng phản ứng gì. Hình như là hết tiết mục của tôi là đến lượt cậu ấy lên đọc bài diễn văn đó. Mc gọi tên, tôi giữ bình tĩnh rồi bước lên sân, mọi người vừa thấy tôi là bắt đầu vỗ tay rầm rầm. Tôi cười chào khán giả, sau đó nhạc bắt đầu. Tôi hát bài Wildest dream của Taylor Swift. Bài hát khá nhẹ nhàng, chẳng hiểu sao khi hát tới câu "He so tall and handsome as hell" tôi lại nghĩ tới cậu.

" Say you'll remember me

Singing in the nice dress, staring at the sunset babe

Red lips and rosy cheeks,

Say you'll see me again,

Even if it's just in your

Wildest dreams."

Hát xong, tôi mỉm cười cúi đầu chào khán giả, ở dưới vỗ tay ngày một to hơn. Tôi khá vui vì phần biểu diễn xảy ra trơn tru. Khi tôi bước vào sân khấu thì cũng là lúc Zayn bước ra sân khấu, đi ngang qua tôi, cậu ấy dúi vào tay tôi thứ gì đó, tôi thấy nó rất quen, sờ lại một bên tai, đúng thật, một cái hoa tai đã không còn, tôi thầm cảm ơn Zayn vì việc này. Khi Zayn ra, thì tiếng vỗ tay còn to hơn gấp mấy lần, có cả tiếng huýt sáo, tiếng hò hét, ồn đến nỗi thầy giám thị phải ồn định lại. Tôi chăm chú nghe Zayn phát biểu, giọng cậu ấy trầm ấm, đọc rất rõ rõ ràng, rành mạch. Cậu ấy cũng đã đọc xong, tôi định đi thay đồ, thì tôi thấy Gia Hào, cậu ấy cười chào tôi, nói:

- Hối này cậu hát hay lắm!

- Cảm ơn cậu. Chúc cậu tí nữa thi tốt: Rồi tôi cười với cậu ấy.

Đúng lúc Zayn nhìn thấy. Cậu ấy chẳng phản ứng gì, rồi đi thẳng. Gia Hào chào tôi rồi lên sân khấu biểu diễn, lúc cậu ấy ra thì tiếng vỗ tay cũng to không kém. Tôi đi thay đồ, sau đó xuống hàng ghế lớp mình để xem tiết mục của các bạn khác. Thì đến sau sẽ phải ngồi sau, nhưng ngồi trước tôi là Zayn, cậu ấy cao quá, làm tôi chẳng thấy gì ngoài tấm lưng rộng lớn của cậu ấy, mà tiết mục của Gia Hào chuẩn bị bắt đầu rồi, nên tôi đành mặt dày gọi Zayn, cậu ấy quay lại nhìn tôi, lại là khuôn mặt đẹp trai ấy đập vào mắt tôi, tôi đơ vài giây sau rồi mới nói:

- Cậu có thể cho tớ ngồi đằng trước được không, ngồi đây tớ không xem được?

: Tôi nói với cái khuôn mặt thân thiện nhất có thể. Cậu ấy không nói gì, cầm ghế đi xuống nhường chỗ cho tôi. Tôi vội cảm ơn, thì vừa đúng lúc Gia Hào nhảy. Tôi xem mà còn cổ vũ rất nhiệt tình, nào là hò hét, vỗ tay tôi đều làm tất. Khi kết thúc, tôi cảm thấy hình như cậu ấy lại nhìn tôi cười thì phải, tôi không ngại cũng cười chúc mừng lại cậu ấy. Rồi những tiết mục khác cũng thế, tôi đều thấy rất hay, và tiết mục cuối cùng là của Đóa Nhi. Nghe về mọi người không hưởng ứng tiết mục này lắm, tôi vẫn thấy hay vì cậu ấy biểu diễn rất khớp nhạc tuy động tác vẫn chưa được chắc chắn và đẹp mắt cho lắm. Khi kết thúc, mọi người cũng vỗ tay, nhưng không được to cho lắm, Đóa Nhi nhìn về phía tôi, tôi liền tươi cười giơ hai ngón cái để động viên cậu ấy. Và khi thầy hiệu trưởng đánh tiếng trống khai giảng năm học mới xong thì tất cả giải tán. Tôi vừa đứng dậy định bụng đưa cho Zayn cái áo khoác hồi bữa thì quay ra đã không, ngó một hồi thì thấy cậu ấy đã ở công trường rồi, tôi liền vội cầm cái áo khoác rồi chạy với vận tốc nhanh nhất để đến chỗ cậu. Chạy gần đến nơi thì tôi thấy không kịp, thế là đâm sầm vào lưng cậu ấy, lưng cậu ấy cứng hay đầu tôi mềm mà xong cú đó tôi phải ôm đầu một hồi cho bớt choáng. Đờ được một chút, tôi đưa cho Zayn cái áo khoác và nói:

- Cho mình cảm ơn chuyện hôm đó, mình giặt sạch sẽ rồi đó!

- Đây không phải áo khoác của tớ

- Chứ của ai?: Tôi hỏi với sự ngạc nhiên

- Sao tớ biết được?: Cậu ấy nói với thái độ không vui rồi quay đi. Sau đó nói vọng lại: - Không biết của ai thì vứt luôn đi

Không phải của Zayn, vậy ai tốt bụng mà lại cho tôi mượn cái áo khoác này chứ. Nghĩ một hồi, tôi cũng chẳng biết được, cũng không nỡ vứt nó đi, tôi đành bỏ lại vào cặp, định đi về thì tôi thấy Đóa Nhi đang đứng nhìn tôi, tôi liền gọi cậu ấy lại.

- Cậu mới nói gì với Zayn đấy.

- À, không có gì: Tôi không muốn ai biết về cái đêm đó hết nên đành chối ngay

Đóa Nhi cũng không nói gì thêm, rồi tạm biệt tôi đi về. Về đến nhà, tôi liền bỏ cái áo khoác vào trong tủ, rồi đi soạn sách vở học bài. Học được một lúc, tôi lên trang web của trường xem thử, và tôi thấy hình Zayn trên đó với tựa đề: Thông tin hotboy lớp 10 lai tây đọc bài diễn văn hồi sáng: Tôi liền mở vào

đọc thử.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Đi ăn sáng với hotboy

Thông tin chủ yếu là: Họ tên: Zayn Lousion. Con Việt lai Mỹ Latinh. Cao 1m87, xác định đẹp tự không thăm mỹ. Bố là doanh nhân, nằm trong hội "Con nhà giàu Việt Nam". Chưa tìm được info và tài khoản instagram v.v.. Đọc xong, tôi mới biết là Zayn là công tử nhà giàu, tuy cũng nghe Đóa Nhi nói sơ sơ là bố cậu là người tây, có một trụ sở làm việc chính ở bên Châu Âu và một trụ sở nữa ở Việt Nam. Vì muốn đánh mạnh vào thị trường Châu Á nên đã ở lại đây. Nhiều lúc tôi vòn suy nghĩ lỡ Zayn không phải là người tôi thầm thương trộm nhớ bấy lâu nay thì sao, lỡ không may chỉ là một người có đôi mắt xám như vậy thôi thì sao, tôi cứ trần trọc suy nghĩ mãi cho đến khi chìm vào giấc ngủ.

Sáng, tôi dậy rõ sớm, đánh răng rửa mặt vệ sinh thân thể sạch sẽ xong, tôi bắt đầu mặc đồng phục, chuẩn bị đầy đủ xong tôi bắt đầu đạp xe đến trường. Nói vậy chứ là xe đạp điện, nên cứ trèo lên phóng ga là đi rồi, chứ tôi lười lắm. Vừa bước đến cửa lớp, tôi đã thấy Đóa Nhi đứng đợi, tôi liếc nhìn thì thấy Zayn cũng đã đến rồi. Đóa Nhi rủ tôi xuống căn tin ăn sáng, tôi cũng đang đói nên liền đồng ý, vội chạy vào lớp cất cặp rồi đi ra. Đến cửa lớp tôi bắt gặp Gia Hào, cậu ấy thấy tôi liền cười thật tươi. Cậu ấy cười đẹp lắm, như ánh nắng bùng tỏa ấy.

- Hôm qua cậu nhảy đỉnh thật đấy, cậu có định đi thi cuộc thi nhảy vào tháng 4 năm nay không?: Tôi hỏi

- Có chứ, nhảy là đam mê của mình mà

- Vậy hả, mình cũng tham gia, nhưng mà không biết có qua được vòng loại không nữa?

- Vậy tớ có thể giúp cậu những động tác khó, cậu thấy thế nào, tuy tháng 4 mới thi nhưng tập trước cũng đâu có thừa, phải không?: Cậu ấy nói

Tôi liền đồng ý, tôi cứ đứng trước cửa lớp nói chuyện với Gia Hào mãi. Bỗng Đóa Nhi ho nhẹ, nói

- Thế 2 anh chị định khen nhau tới bao giờ, tôi đứng nghe 2 người nói mà no luôn rồi nè: Rồi lời thái độ bà lão ra. Tôi bật cười, sẵn tiện rủ Gia Hào đi ăn cùng luôn.

Xuống đến căn tin, chúng tôi vừa ngồi xuống chưa kịp gọi món thì một đám bạn nữ đã chạy đến chỗ Gia Hào tíu tít xin chữ kí, không khí khá ồn ào nên tôi cô gọi cô bán đồ ăn nhưng cô ấy không nghe thấy

- Các bạn về chỗ trước đi, ăn sáng xong mình sẽ kí cho từng bạn, được không?: Cậu ấy nói, lại còn khuyến mại thêm nụ cười tỏa nắng khiến mấy bạn nữ kia gật đầu lia lịa rồi tản dần ra. Tôi cũng thấy kì lạ là chẳng có anh mắt ghen tị nào hướng về phía tôi và Đóa Nhi cả, họ chỉ nhìn Gia Hào với ánh mắt hình trái tim thôi. Mà vậy cũng tốt, đỡ bị nhiều người ghét. Rồi tôi gọi món, Đóa Nhi ăn cơm, tôi và Gia Hào thì ăn bún. Đồ ăn được dọn ra, chúng tôi bắt đầu ăn. Tốc độ ăn của tôi bình thường nhưng sức ăn thì không bình thường. Ăn hết một to bún, tôi gọi thêm tô thứ 2, Gia Hào và Đóa Nhi nhìn tôi, tôi đành cười trừ nói rằng bún ngon quá nên tôi ăn thêm, bảo họ mua nước gì uống đi cho đỡ khát. Tôi nói vậy để kéo dài thời gian, chẳng lẽ tôi lại để họ nhìn tôi ăn. Tôi lại ăn thêm tô thứ 3, lần này 2 người họ trở mặt nhìn tôi thật sự. Tôi ngại quá, bảo họ lên trước đi, tôi ăn xong sẽ lên ngay, Gia Hào chỉ cười chứ không nói gì, Đóa Nhi lại bồi thêm một câu:

- Vậy là tôi bấy lâu nay đã chơi nhảm với thập in cô nương rồi: Xong ra điệu bộ tội nghiệp và nói sẽ không bao giờ bao tôi đi ăn hết.

Tôi cũng chỉ cười, nhưng chẳng nói gì. Vì ngày xưa bạn bè cũng hay nói thế nhưng tôi lại được khen rằng ăn hoài không béo. Thật ra tuy ăn nhiều nhưng tôi hoạt động cũng nhiều, hầu như ngày nào tôi cũng đi tập nhảy một phần vì sở thích cũng như là thể dục thân thể luôn.

Ăn xong, chúng tôi chào tạm biệt Gia Hào rồi lên lớp. Vừa đi tôi vừa nói chuyện vui vẻ với Đóa Nhi, hầu như toàn tôi nói chứ cậu ấy toàn gật đầu với ừ không. Tôi khen đủ thứ hết, nào là căn tin sạch sẽ, học sinh thân thiện, đồ ăn ngon và không quên một thứ đó là:

- Gia Hào đẹp trai nhỉ.

Bỗng Đóa Nhi nhìn tôi. Với khuôn mặt ngạc nhiên và nói rõ to:

- Cảm nắng người ta rồi hả cô nương, cũng phải rồi, người ta đẹp trai, thân thiện với cả tài năng vậy mà, nàng nào chả đổ: Xong nhìn tôi cười tình quái.

Tôi vội chối ngay, tuy Gia Hào tốt thật nhưng tôi chỉ coi cậu ấy là bạn tốt, người tôi thích là Zayn mà.

- Làm gì có, người ta đẹp thì tớ khen thôi, chứ cảm nắng cảm mưa gì.

Xong tôi về chỗ ngồi, thấy Zayn đang học bài, không biết hồi nãy cậu ấy có nghe thấy Đóa Nhi nói gì không nữa.

- Chào buổi sáng: Tôi nhìn cậu và cười rõ tươi

Đáp lại cậu ấy chỉ "ừ" thôi. Làm tôi buồn muốn chết. Liền lôi hộp sữa lựu ra uống. Tôi rất thích ăn lựu, nên cũng rất thích những thứ gì được làm từ lựu. Uống sữa xong thì cũng là lúc bắt đầu giờ học tiết, đầu là tiết Toán, môn tủ của tôi. Thầy giáo bước vào, thầy không ngồi xuống ghế mà cứ đứng, tôi cứ nhìn mãi chẳng hiểu chuyện gì xảy ra, còn cả lớp nhìn về phía tôi. Mặt thầy bắt đầu nhăn lại, bỗng Zayn nói:

- Cậu định để thầy đứng vậy sao?

Tôi vẫn chưa hiểu, liền trả lời:- Thế tại sao thầy lại không ngồi?

- Cậu là lớp trưởng đấy

Máu lên não xong, tôi hiểu ra, vội vàng hô:

- Cả lớp đứng

Cả lớp đồng loạt đứng lên, tôi không hiểu tại sao mình lại quên cái điều cơ bản là khi thầy cô vào lớp thì học sinh phải chào. Cơ mặt thầy đã hơi dân ra, thầy ngồi rồi ra hiệu cho lớp ngồi xuống, thầy hỏi tôi:

Em là lớp trưởng à?

-Dạ, vâng

- Em tên gì

- dạ Huỳnh Ngọc Cát Tiên.

Tôi trả lời, tôi nghĩ phen này chắc lớp sẽ bị tiết khá vì tôi quá. Thầy lại cho tôi ngồi xuống rồi chẳng nói thêm câu gì.

Tiết học bắt đầu, để chuộc lại lỗi lầm, tôi rất hăng hái giờ tay phát biểu nên tôi nghĩ thầy cũng không chấp nhặt gì đâu. Và rồi chuông reo điểm tiết học kết thúc, tôi liền hô lớp đứng lên chào thầy, tôi còn nhìn thấy thầy cười nịnh sau đó đi khỏi lớp. Tôi liền chạy lên mở sổ đầu bài ra xem, may quá, thầy ghi tiết tốt, còn nhận xét là "lớp ngoan, hăng hái phát biểu ý kiến" làm tôi mừng dễ sợ. Tôi tự nhủ lần sau không được sơ suất như vậy, rồi lại chạy về chỗ ngồi. Rồi tiết thứ 2 cũng tới, nhưng đây lại thuộc gây mê của tôi- môn Lịch sử. Bắt đầu môn học, tôi thấy chán nản vô cùng, cô toàn hỏi những câu ôn lại kiến thức của mấy năm lớp 8 hay 9 gì đó, tôi lại chẳng nhớ gì hết. Tôi cứ nghĩ trong lớp chắc ai cũng vậy, chẳng hiểu sao cô hỏi câu nào tụi nó cũng giờ tay âm ỉ, tôi đang thăm thán phục sao tụi này giỏi thế nhờ: Mấy câu từ xa lắc xa lơ mà cũng nhớ.

- Mấy cái này ở trong sách trang đầu đấy. Zayn nói

Thế là tôi liền mở sách ra, đúng thật ở ngay phần đầu, đây là phần ôn lại lịch sử

- Mời em lớp trưởng: Cô nói

Thế là tôi đứng lên

- Em cho cô biết Hồ Quý Ly xây dựng kinh đô ở đâu?:Cô hỏi

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Mượn vợ của Zayn

Tôi bắt đầu giờ sách ra xem, xem mãi cũng không thấy câu đó ở đâu thì cô nói thêm:

-Không có trong sách đâu em

Xong, câu này nêu tính ra chắc học từ hồi lớp 7 hay 8 gì đó, bây giờ cô hỏi thì làm sao tôi biết được, đành trả lời đại:

- Dạ ở Nghệ An ạ

- Sai rồi, là Thanh Hóa. Thôi, em ngồi xuống đi.

Tôi ngồi xuống, hơi nhục một chút, nhưng không sao, cái này học lâu rồi mà. Rồi cô ngồi giảng lại những chiến tích hào hùng của dân tộc, tôi cũng chăm chú nghe. Thế mà thoáng một chút mà đã hết tiết 2. Rồi lại ra chơi, Zayn cũng chẳng đi đâu, có học hay nghỉ giải lao thì cậu ấy cứ ngồi một chỗ, tôi thì cũng lười hoạt động, nên ra chơi cũng chỉ uống sữa và nói chuyện với Quyên, bạn thân của tôi, thân từ những năm còn học cấp 2. Còn Đóa Nhi thì cũng

chỉ là bạn thường, bạn ấy cũng có một cô bạn thân tên Lan.

Tiết Văn tới, mới vào mà đã phải ghi chép rất nhiều, tôi thì mới bị cận khoảng gần 1 độ, nên cũng không thường xuyên đeo kính, vì tôi nghĩ nếu đeo kính sẽ làm tăng độ. Rồi bây giờ lại ngồi bàn cuối, cô thì viết vừa nhanh vừa viết tắt, tôi viết chậm nên đành lòi cái kính ra đeo. Vì đeo không quen nên có hơi nhức mắt, lại bỏ kính ra một chút, rồi lại đeo lại, thế nên tôi chép bài không kịp. Hết tiết, cô đã chốt lại đến phần 7 phần 8 rồi mà tôi chỉ mới chép đến phần 3. Nên phải mượn vở để chép bài, tôi mượn vở của Quyên, nhưng chữ nó xấu quá, xấu đến nỗi mà nó nhìn lại còn không biết là chữ gì. Tôi đang mặt nhăn mày nhíu cố dịch cái ngôn ngữ "thần thánh" này thì quyền tập của Zayn để trước mặt tôi, lúc đầu tôi còn tưởng là cậu ấy lỡ tay đẩy qua, tôi đẩy lại chỗ cậu ấy. Thì cậu ấy nói:

__Bộ không định chép bài hả?

Lúc đầu tôi còn không hiểu, xong tôi liền cảm ơn rồi mở vở ra chép, trong lòng thì vui muốn chết, mà công nhận chữ cậu đẹp thật, viết cũng rất ngay ngắn rõ ràng nên tôi chép khá nhanh. Mấy tiết sau cũng vậy, cứ xong thì Zayn lại đưa vở cho tôi chép bài.

Cuối cùng cũng xong hết 5 tiết dài đằng đằng, tôi cùng Quyên đi về. Tôi không lười nấu cơm nên cũng đã chuẩn bị một bữa ăn có đầy đủ cơm canh ra thịt để 2 anh em ăn. Ba mẹ tôi thì đi hưởng tuần trăng mật kỉ niệm mười mấy năm cưới nhau, đi khoảng một tháng mới về lận nên để cho 2 đứa con non trẻ này ở nhà tự chăm lo cho nhau. Nói thế chứ chỉ có mình tôi làm, ông anh già đó chỉ đi học về là nằm ườn ra rồi than đói, bắt tôi phục vụ từ đầu đến đuôi, thiệt là bất công mà.

Chiều tới, trời nắng như đổ lửa, để bảo vệ làn da của mình nên tôi phải trùm kín như Is. Khi tôi tới trường thì vẫn còn sớm, khoảng 1h thì phải, vậy mà tới nơi đã thấy Zayn đang ngồi nghe nhạc, còn có cả Đoá Nhi đang ngồi một chỗ đọc sách nữa chứ. Sao tôi cứ có cảm giác rằng hai cái con người này đi cùng nhau nhỉ. Tôi thấy hơi lạ một chút nhưng cũng đi về chỗ mình ngồi. Zayn chẳng phản ứng gì, tôi nghĩ Zayn là một người khá là trầm tính, vào học cũng gần một tuần rồi mà cậu ấy chẳng đi đâu, cứ ngồi lù lù ở đây, không đọc sách thì lại nghe nhạc, rõ chán.

- Hồi này có cậu bạn nào đó để thứ gì bảo gửi cho cậu đấy: Zayn nói

Ai gửi nhỉ. Tôi vừa suy nghĩ vừa đưa tay vào ngăn bàn lấy ra xem. Cái thứ gì đó chính xác là một hộp quà hình trái tim. Nó có màu hồng- màu yêu thích của tôi. Tôi đang phân vân không biết ai gửi cho mình thì con Quyên đến từ bao giờ giật lấy hộp quà trong tay tôi. Nó sẫm soi một lúc rồi mở hộp quà lấy một tờ giấy ra:

- Gửi Cát Tiên, mình học lớp Anh 1. Mình thích cậu từ hồi chúng ta học chung cấp 2 cơ nhưng bây giờ mới dám thổ lộ. Mong cậu đồng ý, hoặc không thì cậu cứ suy nghĩ đi rồi trả lời sau cũng được, còn món quà này coi như quà làm bạn trước. Mình khờ tiện lộ tên nhé, cậu có quen mình đấy.: Quyên đọc nội dung trong tờ giấy, còn khen lãng mạn quá rồi bảo tôi bảo nhận đi

Mà khoan đã, là ai nhỉ, mình có quen, học chung cấp hai, nghĩ mãi cũng chẳng ra. Tôi đang phân vân thì quay đã thấy Quyên đang cầm một thanh sô-cô-la định ăn. Tôi vội ngăn lại:

- Nè nè, ai cho mày ăn, lỡ người ta tưởng mình đồng ý nhận lời thì sao?

- Mày bị sao thế, rõ ràng trong thư cậu ta ghi là việc mày có thích người ta hay không thì cứ từ từ mà suy nghĩ, còn đây chỉ là quà làm quen thôi, ăn đi cho người ta vui, chẳng lẽ mày không muốn có thêm một người bạn hả: Quyên lí sự

Gớm, nó làm gì mà suy nghĩ được như thế, suy cho cùng cũng chỉ vì ăn mà thôi. Mà nó nói cũng có lý, thôi thì cứ ăn đi rồi lỡ người ta hiểu lầm thì mình mua trả lại. Thế là tôi lấy luôn mấy thanh sô-cô-la đưa cho Quyên

- Mày không ăn sô-cô-la hả?

- Thôi mày ăn đi, tao thích ăn kẹo dẻo hơn, chứ sô-cô-la vừa ngọt lại vừa đắng, cứ thế nào ấy, không hợp khẩu vị của tao?

Nói rồi tôi lấy một miếng kẹo định bỏ vào miệng thì có một giọng nói ngăn lại

- Không được ăn trong lớp

Khi Zayn vừa nói xong thì cũng là lúc thanh sô-cô-la cuối cùng đi vào miệng Quyên.

- Sao cậu không nói sớm, tôi vừa ăn xong rồi còn đâu

- Thì bây giờ tôi mới để ý

Thì ra là không được ăn trong lớp, thế là tôi lại bỏ miếng kẹo vào hộp, hình như là Zayn không muốn cho chúng tôi ăn hay sao vì tôi thấy trong lớp đứa nào cũng ăn hàng hết, không xoài không ổi thì cũng là me, có đứa còn mang cả bánh tráng trộn vào lớp ăn, làm rơi vãi tùm lum ra sàn.

- Thôi tao cho mày luôn mấy cái kẹo.

- Vậy còn mấy cái vòng tay này thì sao? Quyên hỏi tôi

- Mấy cái vòng tay này là đồ đắt tiền đấy, có gì mày giữ gìn tao, bao giờ tao biết được người tặng là ai tao sẽ mang trả, không được mang đeo lung tung nghe chưa. Tôi dặn dò nó.

- Biết rồi, biết rồi bà già. Nó nói rồi trẻ mới mang kẹo ra ngoài ăn. Tôi chỉ biết nhìn nó lắc đầu, không biết bao giờ mới bỏ được tính ham ăn và trẻ con này nữa đây.

- Cậu không biết quy định của nhà trường hả. Bỗng Zayn hỏi tôi

- Quy định gì?: tôi ngờ ngách

- Về việc ăn trong lớp?

Thì ra là có luật đó thật. Tôi cứ tưởng Zayn không muốn tôi ăn nên mới nói thế. Lại do tôi tự ảo tưởng rồi. Bữa cô có đưa cho tôi tờ giấy quy định của nhà trường nhưng tôi chưa đọc, cứ nghĩ nó cũng giống cấp hai. Chắc tới nay về phải đọc thật kĩ mới được. Tôi đành cười ngượng, nói:

- À, tại mình quên

Cậu ấy không nói gì, quay ra nghe nhạc tiếp. Và rồi tiết học lại bắt đầu, vì buổi chiều chỉ là phần ôn lại kiến thức nên tôi cũng không phải mượn vở của Zayn. Tiết cuối, tôi xin cô đi về trước để đi tập nhảy, việc này tôi cũng viết đơn xin nhà trường cho đi về tiết cuối mỗi buổi chiều rồi nên cô cũng đồng ý. Tuy là tháng 4 mới tổ chức thi nhưng đã là vòng chung kết xếp hạng, nên khoảng tháng 12 là bắt đầu vòng loại rồi, vì thế nên tôi phải tập chăm chỉ từ bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Lại được tỏ tình

Mọi việc diễn ra như bình thường, đi học thì mượn vở của Zayn chép bài, chiều đến thì đi học nhảy, tuy nhiên tôi vẫn chưa biết ai gửi cho tôi hộp quà đó, tôi cũng mong mau chóng tìm được để nói rõ ràng, mất công để người ta phải chờ. Hôm nay cũng vậy, tôi đi tập nhảy xong về đến nhà cũng đã 9h tối. Do hôm nay hơi mệt nên tôi chỉ soạn sách qua loa, đi tắm rửa rồi trèo lên giường ngủ luôn.

Đang trong cơn mơ, bỗng tôi nghe thấy tiếng anh hai réo:

- Con heo kia, có dậy đi học không, 6h50 rồi đấy

Cái gì? 6h50 rồi, muộn học mất. Tôi liền chạy một mạch vào nhà vệ sinh, đánh răng vệ sinh thay quần áo trong vòng 1 nốt nhạc, xong rồi lại phóng như bay ra đường với con chiến mã của mình.

Thật may là khi tôi vừa vào nhà xe thì bác bảo vệ mới đóng cổng. Tôi lại vội vàng chạy lên lớp, không hiểu sao hôm nay lớp mình làm gì mà xúm lại một chỗ đông thế, chen mãi mới vào được chỗ ngồi. Vì sáng dậy muộn nên tôi chưa kịp chải tóc, có lẽ tóc hơi xù một chút, yên vị trên cái ghế, tôi liền lấy tay vuốt tóc một chút cho đỡ rối, Zayn vẫn thế, vẫn ngồi đó đọc sách. Bỗng ai đó cất tiếng nói:

- Có phải Cát Tiên học lớp Toán 1 không?

Tôi quay ra, là một chàng trai đang cầm một bó hoa hồng và con gấu bông to đang đi tới chỗ tôi.

- Anh tên Đỗ Nguyên Khôi, học lớp 11 Anh 1, anh thích em, làm bạn gái anh nhé. Nói rồi anh ấy đưa con gấu bông và bó hồng ra trước mặt cùng nụ cười có tính sát thương cao.

Mấy đứa lớp tôi hú hét, chúng nó cứ "Nhận đi, nhận đi", còn anh ta thì vẫn cười. Tôi đang rối não không biết trả lời thế nào thì bỗng dưng Zayn đứng dậy bước ra khỏi lớp, Đóa Nhi cũng đi ra theo luôn.

- Có phải anh làm em thấy bất ngờ quá không?

Bất ngờ thì có đấy nhưng bây giờ tôi không biết phải xử trí thế nào, đành nói:

- Hình như em không biết anh, anh cũng không biết em thì phải, thế thì làm sao mà thích được?

- Thích một ai đó thì đâu cần một lí do hả em, chỉ đơn giản là thích thôi. Có thể bây giờ em chưa thích anh nhưng chúng ta hãy dành thời gian để tìm hiểu nhau, có được không?

Tất nhiên là không rồi, trong lòng tôi chỉ thích Zayn thôi, chưa chinh phục được cậu ấy huống chi là dành thời gian để tìm hiểu người khác. Thế mà cái đám quần chúng này cứ la hét ồm ồm rồi lại "Nhận đi" làm tôi rối trí. Nhưng tôi kiên quyết từ chối:

- Em nghĩ là không được đâu, em còn phải dành thời gian để học và làm việc khác nữa.

- Em thú vị thật đấy, anh sẽ từ từ chinh phục em sau. Vậy em nhận món quà này coi như là đền bù thời gian chúng ta vừa nói chuyện đi.

Tôi cũng định không nhận, nhưng trông thái độ cương quyết của anh ta, tôi cũng đành nhận mỗi bó hoa hồng thôi, còn con gấu bông thì to quá, chắc nhiều tiền lắm, tôi không dám nhận. Rồi anh ta cũng đi về. Đến khi đánh trống lần hai, bắt đầu giờ học thì Zayn vào lớp, một lúc sau thì Đóa Nhi cũng về chỗ của mình. Học một lúc, tôi bắt đầu thấy đói, vì sáng nay vội quá nên tôi chưa kịp ăn gì, chỉ mang theo mỗi hộp sữa lựu. Bây giờ tôi đang nằm trong tình thế tiến thoái lưỡng nan, nếu không uống ngay bây giờ e rằng tôi sẽ không chịu nổi, vì tôi nhịn đói rất kém. Nhưng đây là tiết của cô Địa, biệt danh mà học sinh của các khối trước đặt cho là 'Bà cô siêu thánh'. Các anh chị năm trước kể lại là có một học sinh ngồi bàn cuối cùng, chỉ cần có miếng hạt dưa mà cô ở trên tận bục giảng vẫn nghe thấy, đi xuống bắt tại trận. Lịch sử bắt học sinh ăn vụng trong giờ học của cô thì phải gọi là đạt kỷ lục, nên cứ tới giờ của cô là phải cất hết đồ ăn đi, nghiêm túc nghe giảng. Nghĩ tới thôi cũng đã sợ, nhưng bây giờ tôi đói quá đành phải liều thôi. Tôi bắt đầu lấy hộp sữa ra, cầm ống hút một cách nhẹ nhàng và bắt đầu uống. Tôi hơi khom khom lưng xuống để cô không nhìn thấy. Tôi vẫn cứ uống, còn cô vẫn giảng bài đều đều trên bục. Tới miếng cuối cùng, tôi lỡ hút mạnh nên kêu cái rột, tuy tiếng không to nhưng với đôi tai siêu thánh kia như vậy là quá đủ. Cô ngừng giảng, quay ra nhìn lớp:

- Tiếng gì đấy? Cô dùng ánh mắt sát thủ của mình quét quanh lớp, không ai trả lời.

Tôi đã cất vỏ hộp sữa vào cặp rồi. Ngồi lại một cách ngay ngắn như chưa có chuyện gì xảy ra, nhưng lỡ không may mà Zayn nói với cô thì sao, phen này chắc tôi bị phạt chắc rồi.

- Lớp phó, ở dưới đó có bạn nào ăn vụng hả?

Phen này chết thật rồi, Zayn rất ghét ăn hàng trong lớp chắc cậu ấy sẽ nói cô thôi.

- Dạ không có gì ạ? Zayn nói

Cô hình như vẫn còn nghi ngờ, liền đi xuống kiểm tra ngăn bàn từng đứa một, vì tôi đã cất vỏ hộp sữa vào cặp rồi nên cô cũng không tìm thấy gì ở chỗ của tôi. Cô lại tiếp tục giảng bài, tôi liền thở phào nhẹ nhõm, liền quay ra cảm ơn Zayn nhưng cậu ấy lơ tôi coi như không nghe thấy gì làm tôi tiu nghỉu. Đánh trống hết tiết vang lên, tôi cùng Quyên ra căn tin uống nước nghỉ giải lao.

- Sao mày không đồng ý anh hồi sáng, đẹp trai cao to như thế, hình như còn là thiếu gia con nhà giàu nữa đó? Quyên nói với bộ mặt tiếc nuối

- Nhưng mà tao không thích thì làm sao mà đồng ý được

- Hay là mày thích ai rồi? Nó hỏi

- Thật ra là tao thích Zayn.

- Cái gì? Thiệt hả, thì ra là thích tây không thích ta cơ à?

- Nếu tao nói tao thích cậu ấy từ hồi còn học mầm non, thì mày có tin không?

- Hình như cậu ta đầu học cùng mình năm cấp 1 và cấp 2 đâu, mới lại tao cũng chưa nghe mày nhắc đến bao giờ?

- Tao cũng không ngờ là lại gặp được cậu ấy ở đây, tao không kể cho mày nghe vì tao nghĩ là sẽ không bao giờ có cơ hội gặp lại

- Mà mày dựa vào đâu để nhận ra cậu ta, không gặp nhau từ hồi còn bé tí tới giờ, sao mày biết được?

- Đôi mắt màu xám tro ấy, rất giống, không thể nào nhầm được: Tôi khẳng định

- Lỡ đâu chỉ là một người có đôi mắt màu xám giống như vậy thôi thì sao, bây giờ con lai đâu có hiếm: Quyên vừa nói vừa mút cây kem

Phải rồi, lỡ đâu chỉ là trùng hợp thì sao, lỡ đâu Zayn không phải người ấy thì sao. Tôi đang suy nghĩ thì trống điểm tiết 2 vang lên. Thế là chúng tôi lên lớp để chuẩn bị tiết học.

Vào đến lớp, tôi vẫn còn chưa hết băn khoăn. À, phải rồi, chỉ cần hỏi xem Zayn hồi nhỏ học trường nào là được ấy mà, có thể mà mãi không nghĩ ra. Tôi định quay quya hỏi thì cô vào lớp, bỗng cô nói:

- Cả lớp cất hết sách vở vào học bàn, chuẩn bị kiểm tra một tiết.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Bị ngất

Chết rồi, bữa nay có bài kiểm tra 1 tiết Sử, tôi lại quên mất cơ chứ. Thôi thì tí nữa làm được câu nào thì hay câu đó vậy. Bài được phát ra, trời ơi, tôi chẳng biết câu nào hết, chẳng lẽ quay cóp à. Tôi cứ ngồi đấy đó, suy nghĩ mãi, khoảng tầm 10 phút sau, tôi đã đưa ra 1 quyết định, đó là không làm luôn, tôi tính hết rồi, nếu bài nay được 0 điểm thì cô sẽ cho làm lại hoặc không thì còn 2 lần kiểm tra nữa, tôi sẽ cố gắng để kéo điểm lên, rồi tôi sẽ giải thích cho mẹ hiểu. Chốt lại tôi viết họ tên xong rồi úp bài lại, quay ra ngắm Zayn. Trời ơi, trông cậu ấy lúc nghiêm túc làm bài thật là đẹp trai quá đi, bỗng cậu ấy quay qua nhìn tôi, hỏi:

- Sao cậu không làm bài đi?
- À, tớ không biết làm
- Thế thì cậu phải động não suy nghĩ chứ
- Hôm qua tớ chưa học bài nên có động não cũng chả ra được gì đâu. Thôi, cậu lo làm bài đi, kéo hết giờ bây giờ.

Nói xong tôi lại tiếp tục ngắm Zayn

- Cậu cứ nhìn như thế sao tôi tập trung làm bài được?: Zayn nhăn mặt

Thì ra là cậu ấy phải tập trung làm bài. Vì cô có việc bận phải ra ngoài, mà lớp chọn thì ai lại quay cóp, phải không, thế nên tôi quay qua bên ngủ một chút đợi bao giờ thu bài thì mình dậy

- Lớp trưởng đi thu bài

Tiếng cô giáo đánh thức tôi dậy, bắt đầu lật đật đi thu bài. Tôi cố tình đi thu dãy bên kia trước để lỡ Zayn chưa làm bài xong thì vẫn còn chút thời gian. Khi thu hết bài rồi, đến lúc cầm bài mình lên, tôi mới thấy thật kì lạ, sao nó không phải là một tờ giấy trắng mà lại đầy chữ thế này, nhìn kĩ lại, đúng là tên mình mà, chẳng lẽ lúc ngủ mơ mình đã thông minh đột xuất mà làm được hết những câu hỏi trong này. Phân vân một hồi nhưng cuối cùng tôi vẫn mang nộp. Đến khi về chỗ tôi nghĩ, hay là con Quyên, làm sao có thể, bài nó còn làm chưa xong làm gì mà lo chuyện bao đồng được. Chẳng lẽ... là Zayn, có thể lắm chứ, thế là tôi liền quay sang hỏi:

- Hồi nãy cậu làm bài giúp mình hả?

Cậu ấy không nói gì, tiếp tục đọc sách.

- Cậu giúp mình phải không?

Tiếp tục lặng yên

- Cậu trả lời đi, nếu là cậu thì tớ còn biết đường mà trả ơn chứ? Tôi mè nheo

Cuối cùng, Zayn cũng trả lời:

- Vậy cậu định trả ơn bằng cách nào?
- Umm... thế cậu muốn tớ trả ơn thế nào?
- Tôi ghét mùi hoa hồng lắm, mùi của nó làm tôi khó chịu cực kì: Zayn nói, rồi làm điệu bộ chun mũi

Tôi thấy mùi nó đâu có nồng quá đâu, cũng chỉ hơi thoang thoảng thôi. Nên tôi nghĩ để cách xa chút là được rồi.

- Ê, quyên: Tôi cảm cả bó hoa đưa cho nó.
- Mà đưa tao làm gì?
- Tao cho mày luôn, tí nữa mang về tưới cho tươi nhé: Tôi nói, vì Zayn không thích mùi hoa hồng nên từ này tôi cũng sẽ loại hoa hồng ra khỏi bộ sưu tập hoa của mình.
- Như vậy cậu còn thấy khó chịu nữa không?
- Cũng đỡ rồi, về sau lo mà học bài đầy đủ đấy, tôi chỉ giúp cho lần này thôi: Cậu nói với giọng nghiêm khắc. Tôi liền gật đầu, cảm giác như Zayn đang quan tâm mình khiến lòng tôi thấy ấm lạ thường. Và rồi cả mấy tiết sau tôi cười suốt, bỗng tôi nhớ ra một chuyện, liền hỏi:
- Hồi còn nhỏ cậu học ở trường mẫu giáo nào?
- Tôi không nhớ

Câu trả lời khiến tôi tụt cả hứng. Mà không sao, bữa nào có thời gian tôi sẽ hỏi kĩ hơn. Và để kỉ niệm hôm nay là ngày Zayn nói nhiều hơn hai câu với tôi nên tôi tự thưởng cho mình một bữa ăn thật ngon, Anh hai về, hỏi:

- Quà đâu rồi?

- Quà gì?

- À mà thằng sáng nay tỏ tình với mày, mày thấy thế nào? Tao giới thiệu đó, trông cũng sáng sủa đẹp trai mà, phải không?

- Thì ra là anh hai, em có nói là muốn tìm người yêu đâu mà đi giới thiệu lung tung, làm sáng nay lớp em nó xì xào bàn tán ầm cả lên, rồi hình tượng học sinh nghiêm túc của em sẽ đi về đâu hả?

- Ủi xời, mày phải biết cái gì gọi là tình yêu tuổi học trò chứ?

- Thôi thôi, anh tìm cho anh đi, việc của em em tự lo. Bây giờ ăn cơm đi rồi còn đi học.

Và mọi việc lại tiếp tục diễn ra bình thường, bài kiểm tra sử lần đó tôi được 10 điểm. Tuy không phải mình làm nhưng vẫn thấy vui, Zayn cũng được điểm 10. Mà kì lạ là dạo này tôi không thấy Gia Hào đâu, sau bữa đi ăn sáng đó thì hình tôi chưa gặp lại cậu ấy lần nào nữa.

Trường chúng tôi chuẩn bị tổ chức một buổi dã ngoại khoảng 3 ngày, hầu như học sinh nào cũng đi vì đây là cơ hội để làm quen nhau, tôi cũng thấy vậy, chứ vào học gần 1 tháng rồi nhưng tôi còn chưa biết hết tên mọi người. Theo tôi được biết thì khối 10 sẽ đi cắm trại và leo núi, khối 11 và khối 12 sẽ đi biển. Hôm đó, tôi dậy rõ sớm, chuẩn bị đồ đầy đủ, khi đi lên xe tôi ngồi với Quyên, tôi cũng chẳng biết Zayn ngồi đâu. Lên xe rồi mà tụi nó vẫn chưa ổn định được chỗ ngồi, cứ náo loạn cả lên

- Thôi để lớp trưởng phân chi cho ngồi đi. Một bạn lên tiếng, cả đám cũng đồng tình

- Thì bạn nào muốn ngồi với ai cũng được ; Tôi nói

Tụi nó yeah 1 tiếng, rồi mau chóng tìm chỗ ngồi. Chiếc xe bắt đầu lăn bánh, sau 2 tiếng đã đến nơi cần đến. Thầy giáo tập trung mọi người xong thì cho phép tách ra theo nhóm để thăm quan. Theo kế hoạch thì tôi sẽ đi với Quyên cùng hai bạn nữ khác đi thăm quan chỗ chân núi, nhưng Đóa Nhi lại muốn rủ tôi đi riêng, tôi đắn đo một chút rồi cũng đồng ý, để Quyên đi chung với Lan.

Đóa Nhi nghe về rất thích leo núi, tôi lại mắc chứng sợ độ cao nên chúng tôi leo quá chân núi một chút thì tôi đã thấy hơi sợ, vì trời cũng gần tối nên tôi liền bảo Đóa Nhi đi về, bỗng tôi bị ai đó đập mình từ đằng sau, rồi trời đất bỗng dưng trở nên tối sầm, tôi bị ngất.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Nay Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Thanh mai trúc mã

Tôi tỉnh dậy, trời đã tối, toàn thân và đầu đau nhức. Điện thoại có hàng chục cuộc gọi nhờ của Quyên, chắc nó lo lắng. Tôi muốn gọi lại báo cho nó biết tôi chưa chết nhưng điện thoại lại hết pin ngay sau đó. Tôi cố gượng dậy, bật đèn pin có thủ trước trong người lên rồi lần đường về, không biết đây là cái nơi mô nào nữa. Đi một lúc thì tôi thấy cái gốc cây tôi đã đánh dấu nên tôi biết đường đi về. Tôi không biết Đóa Nhi đang ở đâu hết, có thể bạn ấy cũng bị đánh ngất giống tôi, tôi vừa đi vừa gọi to tên bạn ấy, không chú ý nên đã trượt chân ngã làm trẹo chân. Ôi, đầu như chết đi sống lại, không có ai ở đây hết nên tôi đành phải cắn răng bẻ chân một cái rộp cho đỡ đau rồi đứng lên cả nhấc đi tiếp.

May quá, hình như mọi người ở kia, tới rồi. Quyên nhìn thấy tôi, chạy đến. Khuôn mặt lộ rõ nét lo lắng:

- Mày có sao không vậy, tao gọi cả chục cuộc mà mày không bắt máy

Sau đó nó dìu tôi về chỗ mọi người, lúc này tôi trông kinh khủng vô cùng, khuôn mặt trắng bệch, vừa đói vừa mệt, toàn thân lại đau nhức, nháy tập tễnh theo quyên dìu về chỗ mọi người.

- Tìm thấy Tiên rồi: Tiếng Quyên gọi to

Mọi người bắt đầu tới chỗ tôi. Thầy phụ trách hỏi tôi sao lâu về thế.

- Dạ, em..

- Em tìm thấy Nhi rồi

Tôi cùng mọi người đều quay lại. Zayn đang bế Đóa Nhi, người nhể nhại mồ hôi, có máu trên đầu Đóa Nhi, chẳng lẽ...

- Đóa Nhi hình như bị té xuống núi: Zayn nói

Trời ơi!! Mọi người đồng thanh kêu lên. Lan vội vã chạy tới xem tình hình của Đóa Nhi. Zayn bế Đóa Nhi lên xe, mọi người cũng lên, riêng tôi thì đứng như trời trồng, nhiều máu quá, tôi rất sợ máu. Bỗng Quyên kéo tay tôi để lên xe. Đến bệnh viện gần đó, bác sĩ bảo Đóa Nhi không bị sao cả, chỉ là cửa vào đầu đó khiến trán chảy máu thôi.

- Bác sĩ ơi, nếu chỉ là cửa vào đầu đó thì sao bạn ấy lại ngất xỉu như thế, lỡ bị chấn thương thì sao: Lan lo lắng hỏi

- Không phải đâu, có thể do bạn sợ quá nên ngất xỉu thôi. Chứ không có gì nghiêm trọng cả: Bác sĩ giải thích

- Hay sẵn tiện mày cũng kiểm tra thử xem coi có bị sao không: Quyên nói với tôi

- Thôi, tao không muốn. Mày đừng nói với ai hết. Có gì tao về xoa bóp một chút rồi khỏi thôi: Tôi từ chối

Một lúc sau thì Đóa Nhi tỉnh dậy, bảo hơi đau đầu một chút nhưng vẫn nhất quyết đòi về, bác sĩ cho một ít thuốc rồi cũng cho về. Zayn lại đỡ Đóa Nhi đứng dậy, khi đi qua Zayn có liếc nhìn tôi một cái rồi đi thẳng. Mọi người lại lên xe, lần này là đi về khách sạn mà nhà trường đã thuê sẵn. 4 người ngủ một phòng, vì thầy cho chọn bạn ngủ cùng nên tôi ngủ cùng với Quyên và một đôi bạn nữ nữa. Khi đi ngang qua tôi, Zayn dúi vào tôi một chai dầu xoa bóp, nói:

- Đau ở đâu thì xoa bóp ở đó

Xong chẳng nói gì thêm mà đi luôn. Lúc đó dù có đang mệt muốn chết nhưng khi nghe Zayn nói xong tôi cảm thấy sung sướng bội phần. Vào phòng tôi nhờ Quyên xoa bóp đùi mình.

Tôi vén cái quần lên để lộ cái chân sưng đỏ ửng

- Lấy ít dầu thôi mày, hết của tao bây giờ: Thấy nó đỏ một đống lên, tôi xót. Đờ Zayn cho tôi mà, phải xài thật tiết kiệm chứ.

- Gớm, mày thích thế bao giờ tao mua mày cả thùng, bấu gì cái hộp nhỏ xíu này.

- Cái này là của Zayn cho tao đây, cái này là vàng là ngọc đấy.

- Zayn cho mày hả, thiệt không?

- Thiệt, Zayn tự cho, tao đâu có đòi

- Zayn tính thật, nhìn một chút đã biết tiểu thư nhà ta đây bị trẹo chân, liền đi mua một chai dầu về để cho nó ỉ Lê Quyên ta phải hầu hạ, có khi Zayn thích mày đấy.

- Tao cũng mong là thế, à mà mày xoa bóp chỗ vai với chân tay tao luôn nha, chẳng hiểu sao mà tao lại cảm thấy đau mấy chỗ đó như bị ai đánh vậy.

Tôi liền cởi áo ra, mặc mỗi cái áo ngắn hai dây lộ lưng và vai cho nó dễ xoa bóp. Bỗng tôi nghe tiếng Quyên thốt lên: Trời!! Rồi khuôn mặt lộ rõ vẻ kinh hãi. Tôi nhìn Quyên, khó hiểu hỏi:

- Sao vậy?

- Lưng mày

Tôi chạy ra gương để nhìn, tôi sửng sốt, lưng và vai tôi có những vết bầm tím như bị đánh đập, trên chân và tay cũng có.

- Mày kể cho tao nghe chuyện gì đã xảy ra đi?

- Tao không biết, lúc đó tao đang đi với Đóa Nhi bỗng nhưng tao bị đập từ phía sau, rồi tao ngất đi, đến khi tỉnh dậy là tìm đường xuống núi luôn.

- Có thể cái người đánh ngất mày đã đánh đập mày như vậy, để tao đi báo thầy: Nói xong Quyên đứng lên định đi ra. Tôi vội cản lại:

- Thôi, mày đừng nói, mình có biết người đó là ai đâu mà, coi như là tao xui đi, mày ngồi xuống xoa bóp cho tao đi

- Nhưng...

- Tao nói rồi, đừng nói, lỡ thầy báo về cho ba mẹ tao thì về sau khỏi được đi luôn đó: Tôi nói.

Quyên xoa bóp cho tôi xong được một lúc thì hai bạn nữ kia là Thảo và Ánh đi về. Tay cầm vài cái móc khóa rất đẹp mắt, tôi liền hỏi:

- Hai cậu mua ở đâu vậy?

- À, có một cửa hàng bán quà lưu niệm ở gần đây, hồi nãy lúc đi ngang qua tớ ghé lại mua đấy?: Thảo nói

Tôi rù Quyên ngày mai đi qua đó mua một ít, vì tôi vốn thích những thứ dễ thương và đầy màu sắc này. Chúng tôi lên giường ngồi, và hội tám xuyên đêm gồm nhân vật chính là tôi, Quyên, Ánh, Thảo bắt đầu.

Chúng tôi tám đủ tư chuyện trên đời, đang nói chuyện vui vẻ, bỗng Ánh chuyển chủ đề:

- Đạo này các cậu có thấy Nhi và Zayn có gì lạ không?

- Là sao?: Cả đám chúng tôi đồng thanh hỏi

Ánh bắt đầu kể:

- Này nhé, tớ để ý ngày nào đi học hai người đó cũng đến cùng giờ, cùng đi ăn sáng với nhau, lúc ngồi trên xe thì Nhi cũng ngồi với Zayn cơ, nói cười vui vẻ lắm, hồi này lúc Nhi bị thương cùng là Zayn bế đến bệnh viện, xong lúc về tớ còn thấy Zayn hỏi thăm Nhi tận tình lắm, hình như còn cho cậu ấy một tộp thuốc chống sẹo xịn lắm cơ, bảo rằng" con gái mà có sẹo, nhất là ở trên mặt thì sẽ xấu lắm"

Thảo liền nói:

-Xời, thế mà tôi cứ tưởng là cái gì cơ, đây là chuyện hết sức là phình phồng nhé. Thậm chí họ còn đi về chung xe nữa cơ.

Tôi liền hỏi ngay:

- Tại sao họ lại đi về chung xe

- Tớ học chung với hai cậu ấy từ hồi cấp 1 cơ, năm lớp 1 lớp 2 thì tớ không để ý lắm, khoảng lớp 3 thì tớ thấy lúc nào tài xế của Zayn cũng đến đón cậu ấy và Đóa Nhi về. Ai cũng bảo hai người đó là thanh mai trúc mã, tớ nghĩ rằng cả hai cũng thích nhau, riêng Đóa Nhi thì tớ phải chắc chắn một điều là thích Zayn vô cùng tận luôn, vì Zayn vốn đẹp trai, con lai hần hoi, học giỏi mà nhà lại còn giàu nên từ khi lên cấp 2 đã có quá chừng vệ tinh vây quanh. Đóa Nhi lúc nào cũng là người đứng ra dằn mặt bọn đó, không để họ làm phiền sự bình yên của Zayn đấy, nên vì thế mà từ hồi đó đến giờ chúng ta mới thấy chuyện lạ đó là hotboy lớp ta lại không có một ai tỏ tình hết. Cao cả ghê: Thảo giải thích.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Ngồi cạnh Zayn

Tôi buồn chết mất. Chưa kịp hành động, thả thính gì hết mà Zayn đã có thanh mai trúc mã rồi sao. Tôi nghĩ là Thảo không bịa đặt đâu. Tôi chẳng còn hứng nói chuyện nữa, bảo tại nó là mình mệt rồi tôi trùm chăn ngủ luôn. Do toàn thân đang đau ê ẩm cùng với sự thật đau lòng tôi vừa mới biết được làm tôi càng đau thêm. Trằn trọc một lúc rồi tôi cũng chìm vào giấc ngủ.

Sáng tới, khoảng 6h thì Quyên gọi tôi dậy. Hôm nay những cú bầm tím do bị đánh đập kia khiến tôi đau nhức gấp mấy lần hôm qua, lê lét một cách cực khổ vào nhà tắm. Vì thăm quan một địa điểm cuối cùng này nữa thì sẽ đi về luôn nên tôi không đi không được. Để che đi những vết thương nên tôi đã mặc đồ dài, hơi nóng một chút nhưng cũng phải chịu thôi. Khi mọi người đã ổn định chỗ ngồi hết, tôi ngo cái đầu lên ngó xem Zayn ngồi ở đâu, Zayn ngồi chỗ ghế cuối, và bên cạnh là Đóa Nhi, còn tựa vào vai của Zayn nữa chứ. Tôi lại nẫu hết cả ruột, tiu ngriu ngồi ngay ngắn vào chỗ của mình. Thấy tôi buồn, Quyên quay ra an ủi:

- Mà đừng có buồn, để ý mấy cái linh tinh đó làm gì

- Sao mà không buồn cho được, tao đã ra kế hoạch là bắt đầu từ bây giờ trở đi tao sẽ hiền lại, bớt điên và mất nét lại, ngược lại sẽ trở nên thật thùy mị nét na để tạo ấn tượng tốt với Zayn, nào ngờ người ta lại là hoa đã có chậu rồi. Huhu: Tôi nói với sự tiếc nuối

- Đóa Nhi sao thích Zayn nhiều bằng tao được, tao thích Zayn kể ra cũng được 12 năm rồi, thích từ hồi mẫu giáo cơ, còn Đóa Nhi mới thích Zayn từ năm cấp 3 tới giờ thôi, tại sao vậy hả: Tôi phụng phịu nói tiếp.

- Trời ơi Tiên ơi, sự tự tin và thông minh của mày "gone" đi đâu hết rồi. Người ta là hoa có chậu thì mình đập chậu cướp hoa, mới lại Zayn đã nói thích Nhi đầu mà mày cứ phải xoắn lên thế. Giờ trên đời này chuyện gì cũng có thể xảy ra hết, ai biết được mày cứ lộ cái tính hâm dở trời phú của mày có khi Zayn lại thích đúng không?: Quyên nói

Ừ nhì, cứ tự nhiên đi, rồi phải tấn công thôi chứ để lâu thế này nguy hiểm quá. Nghe con Quyên nói làm tôi phẫn chấn hẳn lên. Cuối cùng cũng đến nơi thăm quan, tuy phẫn chấn nhưng người vẫn đau, tôi đã để hết những thứ không quan trọng trên xe, để cái cặp mình nhẹ nhất có thể nhưng đeo lên vai vẫn đau. Tôi đành phải xách cặp thay vì khoác, con Quyên thấy thế thì cũng đòi giúp tôi. Nhưng tôi thấy nó còn đeo cái cặp nặng gấp mấy của tôi nên tôi từ chối. Đóa Nhi cứ đi kè kè bên Zayn chứ, làm tôi không tiếp cận Zayn được. Bỗng Đóa Nhi nói:

- Tiên ơi, bữa qua mình bị té nên giờ còn mệt quá, cậu xách cặp giùm mình được không?

Trời đất, một cái cặp tôi đã thấy đau đớn toàn thân thể này mà còn muốn tôi bùng thêm mấy kí nưả, thà giết tôi còn hơn. Mà khoan đã, đứng sát Zayn thể sao không nhờ cậu ấy đi, đường nào người ta cũng là con trai, to cao thể kia cầm thêm cái cặp có nhằm nhò gì, tôi cũng chẳng phải người nhỏ nhen đến mức mà để ý chuyện này đâu, hà có gì lại nhờ một con người yếu đuối như tôi. Đau phải mình cậu ấy đau, tôi cũng đau chứ bộ, thậm chí tôi còn đau hơn, cậu ấy chỉ bị chảy một ít máu còn tôi thì đau toàn thân đây mà.

- Hay là cậu nhờ ai khác được không?

- Trong cặp mình có một số thứ rất quan trọng, mình không an tâm khi nhờ người khác. Nhưng mình lại cảm thấy rất tin tưởng cậu, cậu giúp mình lần này nhé?: Đóa Nhi nói với khuôn mặt cầu khẩn

Người ta đã nói như thế rồi sao tôi có thể từ chối được nữa, đành phải nhận nẩy cái quả tạ 3 kí đó. Tôi đang định khoác cái cặp lên vai thì Zayn liền lấy cái cặp của Đóa Nhi, nhưng lại lấy luôn cái cặp của tôi. Tôi liền đòi lại, Zayn chỉ lườm tôi một cái rồi đi nhanh lên phía trước. Cậu ấy khoác cái cặp của tôi và của cậu ấy còn tay xách cặp của Đóa Nhi. Tôi thấy khá khó hiểu, xách cặp của Đóa Nhi là được rồi lấy luôn cặp của tôi làm gì, Quyền thì cười nói:

- Suy nghĩ làm gì cho mệt óc, đang đau người mà lại có người xách cặp giùm là ok rồi.

Thăm quan một lúc thì thầy phụ trách cho nghỉ giải lao một lúc, trời khá nắng nóng nên tôi xắn tay áo lên ngang khuỷa, vô tình để lộ vết bầm, Zayn liền hỏi:

- Tay bị sao thế?

- À, do... bị đập vào đầu đó thôi: Tôi trả lời sau đó liền kéo tay áo xuống

Zayn không nói gì, chỉ nhìn chăm chăm vào vết bầm trên tay tôi, ánh mắt hiện lên tia lo lắng. Zayn lo cho tôi sao, nghĩ thôi cũng khiến tôi vui muốn chết, bất giác cười một mình.

- Bị ngu hay sao, thích bị đau lắm à mà cười: Zayn lườm tôi

- Đầu có, tại tớ thấy vui thôi: Tôi trả lời, vẫn cười

- Thuốc hôm qua tôi đưa đã sử dụng chưa?: Zayn hỏi

- À, tớ dùng rồi, thuốc đó tốt lắm, xoa bóp một chút cả toàn thân bớt đau hẳn: Tôi nói

- Toàn thân?: Hai hàng lông mày của Zayn nhíu lại

Chết, hình như mình lơ lơ, vội vài giải thích

- À, ừ, tại tớ đi tập nhảy nhiều nên cả người mỏi nhừ, sẵn tiện tớ dùng chai dầu của cậu đưa để xoa bóp luôn

- Ủ, vậy thì nhớ xoa bóp thường xuyên nó sẽ đỡ mỏi đi: Zayn nói, hai hàng lông mày cũng giãn ra

- Các em, lên xe, chúng ta đi về: Thầy nói, tất cả chúng tôi lên xe, vậy là xong hai ngày thăm quan. Và rồi vấn đề muôn thuở lại xảy ra, tụi nó lại ồn ào về chuyện chỗ ngồi, lớn rồi mà không biết tự sắp xếp gì hết. Zayn liền đứng lên nói:

- Lốp trưởng nói để tránh ồn ào khiến bác tài xế không tập trung lái xe được nên mọi người sẽ ngồi như vị trí trên lốp.

Tôi đã nói gì với Zayn đâu nhỉ, mà công nhận lời nói của Zayn có công lực thật, lốp nghe theo răm rắp. Tôi cũng phải xách cặp đi về chỗ cuối ngồi. Xe bắt đầu chạy, hình như vì không ngồi hợp người hay sao mà lốp yên ắng lạ thường, chẳng còn ồn ào như lúc đi. Tôi cũng thấy vậy, ngồi trên kia với Quyền còn có người để tám, bây giờ bên trái là cửa sổ, bên phải là Zayn, tôi chẳng biết nói gì với Zayn cả. Đành lấy điện thoại ra nghe nhạc, tôi bắt đầu mơ mơ ngủ, đầu đang gật gù thì bỗng chiếc xe của gấp khiến tôi đập đầu vào của sổ cái cốp. Tôi ôm đầu khóc không ra nước mắt, hứa sẽ cố gắng không ngủ nữa, nhưng một lúc sau thì mắt lại díp hết lại, và rồi tôi lại ngủ lảm nữa. Chẳng hiểu sao tôi ngủ rất ngon, tôi chưa thấy cái cửa sổ nào mà lại êm như thế, đến khi tôi tỉnh dậy, thì ra... bây giờ tôi đã tựa lên vai Zayn, còn cậu ấy thì đang nhìn tôi.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Này Có Thể* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Đổi móc khóa

Nhục chết mất, không có chỗ nào mà chui. Tôi cười ngượng rồi quay mặt đi chỗ khác. Bỗng Zayn cất tiếng nói, phá tan bầu không khí ngượng ngùng.

- Cậu có nước không, tớ khát nước quá

- Tớ chỉ có sữa thôi, cậu muốn uống không?

- Cũng được

Tôi liền lôi hai hộp sữa lựu ra. Tôi một cậu một, cậu ấy đưa cho tôi một bên tai nghe, nói:

- Cậu muốn nghe không?

- Có chứ

Bây giờ chúng tôi trông như một cặp tình nhân, uống sữa chung rồi còn đeo tai chung nữa chứ, ôi thích quá. Thế là khoảng 20p nữa là trở về trường. Khi xuống xe Zayn cũng xách cặp của tôi xuống, tôi nghĩ có thể xem như cậu ấy đang giúp mình. Khi chào tạm biệt mọi người, tôi chuẩn bị về thì Zayn ngăn tôi lại. Đưa cho tôi một cái móc khóa màu hồng có vài bông hoa màu xanh dương trông rất là đẹp mắt. Mắt tôi sáng lên, nhận lấy nó mà miệng cười không ngớt.

- À, Đóa Nhi nhờ tôi tặng cậu đấy, chứ không phải..

Tôi thấy khuôn mặt Zayn hơi đỏ, không biết là do cái nắng gắt hay là.... Mà không sao, đồ này cũng đã qua tay Zayn nên tôi sẽ giữ nó thật cẩn thận. Tôi cũng lấy ra cái móc khóa y như vậy chỉ có điều là nó có màu xanh còn bông hoa màu hồng đưa cho Zayn. Cậu ấy nhận sau đó cảm ơn rồi đi luôn. Tôi cũng đi về, móc cái khóa vào cái điện thoại. Mọi chuyện lại diễn ra như thường, chỉ có điều tôi phải nghỉ 2 tuần tập nhảy vì do bị thương, đồng nghĩa với việc chiều tối sẽ không được về sớm nữa. Sáng tối, tôi đi học, thấy Zayn ngồi đó, tôi để ý xem cái điện thoại của Zayn có treo cái gì không, cuối cùng là không có. Mà phải thôi, con trai ai lại treo mấy thứ đó lên điện thoại, nó gay thế nào ý. Tôi cũng thấy Đóa NHI, liền chạy tới nói:

- Cho cậu nè: Rồi đưa một hộp tuyết nhỏ ra trước mặt

- Sao lại cho tớ?

- Vì cậu tặng tớ cái móc khóa đó, nên tớ cũng muốn tặng lại: Nói xong tôi cầm điện thoại có cái móc khóa hươu hươu trước mặt Đóa Nhi

- Tớ cho cậu?: Nhi hỏi tôi, khuôn mặt kiểu như không hiểu

- Phải, cậu còn nhờ Zayn đưa cho tớ mà, cậu quên rồi sao?

- Nhờ Zayn?: Đóa Nhi nhún mày một chút vờ như suy nghĩ gì đó nhưng lại rất nhanh chuyển sang tươi cười nói:

- À, đúng rồi, là tớ tặng cậu, tớ cũng cảm ơn vì hộp tuyết này nhé: Xong cậu ấy nhận lấy hộp tuyết từ tay tôi

Cậu ấy công nhận cũng dễ thương, tốt bụng thật. Chỉ sợ là khi cậu ấy biết tôi thích Zayn thì sẽ không còn muốn làm bạn với tôi nữa thôi.

- Hay cậu đổi lại cho tớ cái móc khóa ấy, lấy cái này nhé!: Đóa Nhi nói rồi đưa một cái móc khóa khác hình hoa hồng ra

- Sao vậy?

- Tại vì tớ thấy cậu hợp với cái này hơn.

Sao có thể thế được, cái này dù gì cũng là Zayn đưa cho mình, hợp hay không hợp mình cũng thấy nó đẹp hết.

- Nhưng mà...

- Thật ra cái này là của Lan xí trước, tại lúc đó tớ vội quá nên đưa nhầm cái này, con Lan không tìm thấy cái này nó đang giận tớ đấy, cậu đổi lại cho tớ nhé: Đóa Nhi nói với khuôn mặt như cầu xin

Tôi đành phải dặn lòng mà đổi lại, chẳng hiểu sao tôi thấy cái kia đẹp bao nhiêu thì nhìn vào cái này tôi lại chẳng thấy thích gì cả, lấy đại rồi mang về cho mình ngồi thôi. Và rồi tiết một lại trôi qua, như thường lệ thì Zayn sẽ đưa vở cho tôi mượn chép bài, nhưng sao bữa nay tôi đợi mãi chẳng thấy gì, còn Zayn thì lại xem điện thoại, sách vở nằm gọn gàng trong cặp. Cuối cùng tôi đành phải nói:

- Zayn ơi, cho mình mượn vở một tí nhé

- Không: Zayn nói, còn không thèm nhìn tôi

- Sao thế, mình chỉ mượn một tí thôi, chép xong mình sẽ để lại chỗ cũ, mình hứa sẽ không làm bẩn đâu, nha?

- Không: Zayn lạnh lùng nói

- Sao thế? Tôi hỏi

- Vì không thích, thế thôi: Zayn trả lời cộc lốc

Tôi bắt đầu lè nhèo:

- Cho tớ mượn một chút đi, bình thường vẫn thế mà sao bữa nay lại không thích, cho mượn đi mà, cho mượn đi mà

Hình như tôi nói nhiều quá hay sao mà Zayn lấy tai nghe ra nghe nhạc, mắt nhắm lại. Tôi vẫn tiếp tục mè nheo.

- Cho tớ mượn đi, một chút thôi mà, Zayn đẹp trai, Zayn tốt bụng, bla bla....

Tôi lồi bao nhiêu là những từ mỹ lệ để nịnh nọt nhưng hình như người ngồi cạnh vẫn không đổi ý. À mà quên, này giờ người ta đang nghe nhạc mà, có nghe thấy gì đâu, tự dưng thấy mình ngồi phun mưa vô ích. Bỗng Đóa Nhi đi tới, nói:

- Zayn ơi, cậu cho tớ mượn vở một lúc nhé, hồi này thầy giảng nhanh quá, tớ chép không kịp

Cái gì, bên đó biết bao nhiêu người không mượn lại qua tận đây này mượn để mượn Zayn, cái này giống cổ ý hơn. Và bất ngờ hơn nữa là Zayn lấy vở đưa cho Đóa Nhi mượn luôn, xong rồi lại thản nhiên như không có chuyện gì. Làm gì đang nghe nhạc mà tai thính thế, bạn kia chỉ cần nói một câu là đồng ý luôn, hay là này giờ cậu ấy nghe thấy hết mà cố tình phớt lờ, coi những lời nỉ miều tôi phun ra chỉ để mượn một quyển vở không bằng công người ấy đi từ dãy bàn học bên kia qua đây này để xin mượn. Chẳng lẽ Zayn cũng thích Đóa Nhi à?

Rồi trông tiết hai tới, tôi cũng chưa chép bài gì cả, tôi nghĩ thế nào tí nữa Đóa Nhi cũng sẽ qua đây xin mượn trước thôi, mình làm gì có cửa cơ chứ. Thế nên tôi cố chép bài thật nhanh để tí nữa đỡ phải xin mượn. Cả tiết đó tôi chẳng nghe giảng được gì cả, và Zayn cũng chẳng thêm nói một câu nào với tôi luôn. Và rồi chép nhanh cỡ nào cũng không bằng vận tốc nói của thầy cô, tôi lại phải đi mượn vở. Mượn của ai bây giờ nhỉ, à đúng rồi, mượn của bạn "đại trượng phu" đẹp trai vậy. Cậu ta ngồi cùng hàng với tôi, nhưng là ở dãy bên kia. Kệ, người ta từ dãy kia qua đây này mượn vở của Zayn được thì tôi cũng đi qua mượn được thôi. Thế rồi tôi đi tới bàn cậu ấy, cậu ấy ngồi một mình, hình như đang chém gió với cái thằng bạn trên thì phải. Tôi vỗ vai cậu ta nói:

- Cho mượn vở chép cái coi

- Ôh, bữa nay lớp trưởng qua đây luôn hả, chuyện lạ nha

- Có gì mà lạ, chẳng phải có người bảo tôi khi làm lớp trưởng phải chiều cổ sao, bây giờ đang thực hiện nè: Tôi nói

Cậu ta chỉ cười, sao đẹp thế nhỉ, mũi cao da trắng, lại có cái lúm đồng tiền nữa chứ. Tôi nghĩ chắc cậu ta hay đi thả thính lắm đây.

- Thôi thôi, đừng nhe răng nữa, đưa cho thái hậu mượn vở một chút: Nói rồi tôi giật quyển vở, tôi cũng ngồi đó chép luôn cho tiện. Công nhận con trai mà chữ đẹp thật, tôi ngồi chép, nhiều chỗ không hiểu, hỏi cậu ta, cậu ta liền giảng tận tình cho nữa chứ tốt bụng dễ sợ. Chép xong xuôi, tôi đóng vở lại, ngó cái nhãn vở cái rồi hỏi:

- Cậu tên là Tiên à?

-Ừ: Trả lời xong, cậu ấy lại nhìn tôi cười, tôi liền nói:

- Bộ trông mặt tôi hâm lắm hay sao mà cười hoài vậy?

- Đâu có, Tiên xinh gái mà:

Tiên khen khiến tôi ngượng muốn chết. Nhưng vẫn làm mặt ngầu nói:

- Câu này tôi nghe quen rồi. À mà viết chữ cho đẹp đẹp vào nhé, có thể mấy tiết sau tôi cũng mượn đây.

- Ok lớp trưởng: Cậu ấy nói rồi nháy mắt với tôi, tôi không nói gì mà chỉ cười xong làm bộ nháy mắt lại, tung tăng đi về chỗ. Chẳng hiểu sao người bên cạnh mặt lại cứ hầm hầm như bị sao ấy.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Vòng tay

Gi vậy? Đừng nói là tại tiết này Đóa Nhi không qua mượn vở nên buồn nha. Tôi liền hỏi:

- Sao vậy?

Người kia vẫn chẳng nói gì.

- Sao vậy?: Tôi lại hỏi.

Vẫn không trả lời. Bổng Quyên ngồi bàn trên quay xuống nói:

- Mày với thằng Tiến chẳng coi tui tao ra gì nha, trong lớp quá chừng người mà thả thính nhau loạn xạ cả lên.

Thả thính? Mẹ cái con này, đã biết là tôi thích Zayn mà cứ trêu vớ trêu vẩn. Tôi liền vỗ mạnh vào lưng nó một cái rõ đau, cho chừa cái tật. Vì sợ Zayn hiểu lầm nên vội vàng giải thích:

- Mày bị điên à, cái đó chỉ là đùa nhau thôi, thích cái con m..

Tôi liền kiểm soát lại lời nói, bây giờ là thiếu nữ rồi, phải ra dáng chứ, đâu còn phải thời trẻ trâu thích là chửi bậy đâu, mới cả còn có cả Zayn ở đây, không được. Tôi đành phải hạ giọng:

- Làm gì có chuyện đó, cái đó tao chỉ coi là lời cảm ơn thôi, suy nghĩ lung tung.

Quay qua nhìn thấy người bên cạnh mặt mày cũng bớt sát khí hơn, tôi thở phào. Bỗng Zayn hỏi:

- Bộ cái móc khóa tôi đưa cậu xấu lắm hả?

- Đâu có, đẹp lắm

- Thế tại sao lại đổi cái đó lấy cái khác?

Đừng nói với tôi là bây giờ mặt Zayn không vui là vì chuyện này nha.

- Tớ đâu muốn đổi đâu? Tại Nhi bảo là cái đó Lan xí trước rồi nên thôi.

Zayn cũng chẳng nói gì nữa. Tiết tiếp theo lại trôi qua, tôi định chạy qua chỗ Tiến mượn vở thì Zayn đẩy quyền vở qua chỗ tôi. Tôi hiểu ý, quay ra nhìn Zayn cười rồi lấy vở chép. Thì ra bây giờ mặt xì chũng là do cái móc khóa, làm tôi cứ tưởng là tại Đóa Nhi chứ. Mà thôi, bắt đầu từ ngày mai phải hành động ngay thôi, chứ để thế này nguy hiểm quá, có khi đến ngay Zayn thích Đóa Nhi thì toi.

Ra về, tôi lấy xe xong ngó ngó xem có phải là Đóa Nhi đi chung xe với Zayn thật không? Đóa Nhi đã đi ra, có đứng trước cửa xe như đang đợi ai, chắc là Zayn, một lúc sau, tôi chẳng thấy Zayn đâu, rồi Đóa Nhi lên chiếc ô tô đó rồi chiếc xe phóng đi. Xì, cái con Thảo đó, cứ chém gió lung tung, họ làm gì có đi chung với nhau, làm tôi lo lắng. Rồi tôi cũng dắt xe ra về, thấy Zayn đang đứng ở cổng trường nhìn tôi, tôi dắt xe tới đó, hỏi:

- Cậu chưa về hả

- Đợi cậu.

-Đợi tớ, mà để làm gì?

- Ngồi ra yên sau đi, tớ chở cho:Nói rồi cậu ấy ngồi lên yên trước

- Ơ ơ mà cậu có biết đi không đấy, tớ sợ té lắm

Zayn không nói gì, chỉ lườm tôi. Tôi không phải là coi thường cậu, mà sợ cậu công tử nhà giàu suốt ngày ngồi xe sang không quen đi xe đạp. Rồi Zayn phóng xe đi, tới một cửa hàng bán đồ lưu niệm, rồi chúng tôi vào trong đó, bên trong nội thất không giống những cửa hàng khác, ở đây toàn đồ đắt tiền. Zayn cứ để tôi đứng một chỗ, tôi cũng đứng ngơ ngác, chẳng hiểu chuyện gì, sau đó thấy một cảnh trong phim hàn quốc, rồi tôi thấy Zayn cầm ra một chiếc lắc tay, có vài viên kim cương màu hồng và màu xanh rất đẹp:

- Đeo thử đi?

- Tớ hả?

- Ừ

Tôi tuy thấy khó hiểu nhưng cũng đeo vào, sự thật là tôi thấy nó rất hợp với tay tôi.

- Cậu có thích nó không

- Tớ hả

- Chứ còn ai vào đây nữa? Zayn nói

Xong rồi cậu ấy ra quầy tính tiền, trời đất cái vòng móng dính này mà 700.000. Có tin nổi không, tôi há hốc mồm, còn Zayn thì khuôn mặt vẫn bình thường, cầm cái thẻ quẹt đưa cho chị tính tiền, tôi cũng không ngờ đây chỉ là tiệm bán đồ lưu niệm mà giá cao ngất ngưỡng, xong còn cho sử dụng thẻ

ngân hàng nữa chứ, chắc chỉ có con nhà giàu mới vào thôi. Trên đường đi, tôi nói Zayn:

- Còn lâu mới sinh nhật tớ, tận tháng 1 cơ, mới cả cái này đất lắm?

- Ai nói là cái này cho cậu: Zayn nói tỉnh bơ

Cái gì? Vậy nãy giờ tôi tưởng bỏ hả? Rõ ràng cậu ấy đưa tôi đeo, còn hỏi tôi có thích nó không mà. Chẳng lẽ, cậu ấy mua tặng Đóa Nhi, rồi coi mình là người tư vấn, để dễ chọn quà. Thế mà tôi cứ tưởng

- Nhà cậu đường nào?

- Đi tới kia rồi rẽ phải: tôi nói với giọng uể oải

Zayn chờ tôi tới tận nhà

- Còn cậu thì sao: tôi hỏi

- Đi về

Rồi cậu ấy lấy điện thoại gọi cho ai đó, vài phút sau thì một chiếc xe trông rất sang trọng phi tới, một người đàn ông trông cũng khoảng năm mấy tuổi bước từ xe ra chào Zayn. À thì ra là quân gia, đến đón Zayn. Ông ấy nhìn tôi, tôi lễ phép cúi đầu chào rồi mỉm cười. Ông ấy cũng cười lại

- Đi vào nhà đi, còn đứng đó làm gì?: Zayn nói

Tôi lại chào ông quân gia ấy lần nữa rồi đi vào, lúc cất xe tôi mới để ý là cái vòng tay lúc ấy vẫn còn nằm trong giỏ xe của tôi. Lúc cầm chạy ra cầm thì Zayn đã đi rồi. Thế đấy, mua quà tặng mà để quên thế này thì còn làm ăn gì nữa. Tôi định bụng ngày mai mang trả. Đi vào nhà, ông anh già đang ngồi vắt chân trên ghế sofa xem tivi:

- Đi chơi lung tung đâu mà về muộn thế, đi làm đồ ăn đi, tao đói rồi.

- Thôi bữa nay ăn mì tôm đi

Tôi vì đang có một kế hoạch trong đầu nên lại chẳng có hứng thú nấu ăn gì hết, ba mẹ thì vẫn chưa về nên đành ăn qua loa.

Sáng nay đi học, tôi cố đến sớm một chút, đi vô thì đã thấy Zayn nhưng Đóa Nhi không, tôi liền vào chỗ, đưa cái vòng tay.

- Đây, hôm qua cậu để quên trên giỏ xe của tớ đấy, may là tớ thấy.

- Đưa tôi làm gì, tôi đâu có đeo được.

- Thì cái này cũng đâu phải của tớ.

- Cậu ăn gì mà ngu thế: Zayn mặt bắt đầu nhăn lại

Buồn cười ghê, tự dưng để quên người ta mang trả cho mà còn chửi người ta ngu, bữa nay cậu ấy "tối tháng" à?

- Ý cậu ấy là tặng cậu đấy

Tôi quay ra, là Đóa Nhi, đang cầm chai nước bước về chỗ. Tôi lại quay qua nhìn Zayn, cầm cái vòng tay hươu hươu trước mặt, hỏi:

- Cho tớ hả?

Cậu ấy coi như không có gì?

- Vậy tớ đeo đó nha: Xong rồi đeo chiếc vòng tay.

- Tớ đeo rồi đó, coi như cậu tặng tớ sinh nhật đi: Tôi nói,, hình như Zayn hơi cười cười, tôi cũng vui, tự dưng Zayn mua quà cho mình, cũng có thể Zayn cũng thích mình rồi thì sao. Mà, tại sao Đóa Nhi lại hiểu Zayn thế nhỉ, mình vẫn chưa kịp phân tích gì hết mà cậu ấy đã biết ý Zayn là gì rồi. Nhưng không sao, hiểu kiểu này tôi lại thích. Thế là suốt mấy tiết học tôi cứ ngồi hát lâm bầm suốt, nhiều lúc con Quyên còn bảo tôi im đi để nó còn nghe giảng những lúc nó tôi còn hát to hơn để chọc tức nó, nhưng lại hát nhỏ lại để cho Zayn còn nghe giảng, nhưng Zayn cũng chẳng phản nản gì cả. Tôi nhiều lúc cũng suy nghĩ, nếu như Nhi thích Zayn thì tại sao lại nói rằng Zayn cho tôi cái vòng đó. Thật khó hiểu, chắc cậu ấy cũng giống tôi, muốn tự mình chinh phục còn hơn chơi xấu sau lưng, mới cả Zayn cũng kì nữa, nói là tặng cho người tai là chết hay sao, thế mà còn ra vẻ hăm hực nữa chứ. Thật là, bỗng dưng tôi thấy Zayn đang nhìn mình

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Học sinh mới

Tôi thấy hơi ngượng. Liên hỏi:

- Cậu nhìn gì thế?

Zayn không nói gì, tiếp tục nhìn. Tôi lại hỏi

- Có gì sao?

Tôi nghĩ lúc nãy mặt tôi đã đỏ lên rồi. Bỗng Zayn nói:

- Cậu mà tháo cái vòng tay ra cậu chết với tôi?: Xong rồi quay sang chỗ.

Gớm, đã cho người ta rồi mà còn sợ mất. Mà không cần Zayn phải nói, còn lâu tôi mới tháo nó ra, đồ cậu ấy tặng mà, là vật quý hiếm đối với tôi đấy. Rồi mấy tiết học sững từ trôi qua, cũng chẳng có gì hot mấy ngoài việc tôi nghe thấy mấy đứa trong lớp nói với nhau rằng sắp có bạn mới chuyển tới, còn nam hay nữ thì tôi không rõ.

- Mà đang đọc cái gì đấy?: Quyên hỏi tôi

- À, đây là chữ La-tinh.

- Mà rảnh háng quá ha, tiếng anh còn học chưa xong à đòi chuyển qua nói tiếng La-tinh, mà sao lại học thứ tiếng này.

- Để tỏ tình với Zayn

- Thế thì học mỗi câu "Em yêu anh" thôi. Mua cả sách học nhiều chi cho mệt.

- Cái này gọi là tâm huyết. Zayn sẽ thấy cảm động thì sao. Bữa tao có thấy một cảnh trong một bộ phim Hàn Quốc, nữ chính đi Nga du học, khi trở về quê nhà, sau bao nhiêu năm yêu nha, nam chính đã cầu hôn nữ chính bằng tiếng Nga đấy, lãng mạn chết được. Còn tao sử tỏ tình với Zayn bằng tiếng mẹ đẻ của cậu ấy, chắc sẽ thành công thôi.

- Xời, mà có thể nói "Tớ thích cậu", wo ai nì, i love you hay sa rang he được mà, rõ làm màu. Nó nói xong còn làm mặt để khinh tôi nữa chứ, tôi đang định đuổi theo để đánh nó thì cô giáo, cả lớp vội vàng chạy về chỗ ngồi, sao hôm nay cô đến sớm thế nhỉ, kì lạ hơn nữa là bây giờ tôi mới thấy Zayn tới, tôi liền hỏi?

- Sao hôm nay đi học muộn thế?

- Bận: Trả lời cụt ngủn, thà không hỏi còn hơn

Rồi cô giáo nói:

- Các em trật tự, lớp ta có bạn mới chuyển vào, bạn tên là Hạ Viên, em vào đi.

Bạn ấy bước vào, là nữ. Ôi, xinh thế. Da trắng, mắt to, mũi nhỏ, trông cứ như búp bê phiên bản châu á vậy đấy. Bạn ấy chào mọi người rồi cười rất tươi, lớp ai cũng vỗ tay ầm ầm, kể cả tôi cũng vậy. Mà là quá, sao tôi cứ cảm thấy như cái bạn nữ kia đang nhìn Zayn, chỉ nhìn mỗi Zayn thôi thì phải.

- Được rồi, từ giờ bạn ấy sẽ là thành viên của lớp chúng ta, các em nhớ giúp đỡ bạn ấy nhé.

Rồi cô bắt đầu tìm chỗ ngồi cho bạn Hạ Viên, lẽ ra bạn ấy sẽ ngồi với Tiến, vì Tiến tuy ngồi hàng cuối ngang tôi nhưng ngồi một mình, thế nhưng:

- Cô ơi, cho em ngồi với lớp phó học tập được không, em học cũng không được tốt lắm, mới cả đây là môi trường mới nữa, em sẽ phải nhờ lớp phó nhiều trong thời gian tới ạ.

Cái gì? đây có phải trùng hợp không, linh cảm của tôi mách bảo rằng Hạ Viên đang để ý Zayn, trời ơi, một Đóa Nhi thôi cũng đủ mệt rồi, thêm một người nữa thì còn thế nào đây?

- Ý lớp trưởng thế nào? Em qua ngồi với Tiến nhé?: Cô hỏi

- Thôi cô em ngồi đây quen rồi, bạn ấy ngồi với Tiến cũng gần Zayn, cách nhau mỗi khoảng trống để đi lại thôi mà.

- Thôi em ra ngoài đó ngồi đi, có gì cũng dễ quản lớp hơn>

- Hay là cô để em ngồi với Hạ Viên đi, dù gì em cũng là lớp trưởng, cũng giúp bạn được: Thà tôi ngồi với bạn ấy còn hơn là để Zayn ngồi, nguy hiểm lắm.
- Thôi, thế thì phiền cậu lắm, cậu đã phải lo nhiều chuyện, như vậy tớ thấy ngại lắm, có gì tớ có thể nhờ lớp phó.: Hạ Viên nói
- Nhưng...
- Thôi mà lớp trưởng ơi, ngồi với Tiến cũng được, Tiến cũng đẹp trai mà, nhất thiết cứ phải là Zayn sao? Một bạn nam lên tiếng
- Đúng rồi
- Đúng rồi: Cả lớp ùa theo, cái bọn phản động này. Uống công bao tháng nay mình đã bao che tôi cho tụi nó trước mặt thầy cô, bây giờ thấy gái xinh là không còn công ơn gì hết. Cứ chờ đi, rồi bà sẽ xử tội tụi nó.
- Vậy lớp phó có đồng ý giúp bạn mới không?

Tôi liền húc vào tay Zayn, làm ơn nói không đi mà. Zayn nhìn tôi cười cười, rồi nói:

- Dạ em sẽ giúp bạn ạ.

Thế là thế nào? Tôi đành phải thu dọn sách vở chuyển qua chỗ Tiến, chẳng thèm nhìn mặt Zayn, tôi giận rồi. Lúc tôi đặt mông vào chỗ ngồi mới cũng là lúc bạn nữ xinh xắn mang tên Hạ Viên kia ngồi vào chỗ cũ của tôi.

- Chào cậu, mình tên Hạ Viên, về sau có gì mong cậu giúp đỡ.
- Mình tên Zayn, có gì không biết cậu cứ việc hỏi mình.
- Cậu tốt thật.

Ơi ơi, sao nói chuyện với gái xinh thì ngọt như mía lùi thế kia, còn nói với mình thì hậm hực khó chịu, mà không ngồi với bạn khác thì lớp phó cũng giúp đỡ được thôi, lại phải ngồi cùng nữa cơ chứ. Hừ, đã thế tôi chẳng thèm quan tâm, người ta đã có cảm tình với Hạ Viên rồi thì mình có làm gì cũng vô ích. Thấy Tiến cứ ngồi cười cười, tôi liền nói:

- Cậu bạn mới thật là đại dốt khi không ngồi với cậu?
- Tại sao?
- Vì cậu rất là đẹp trai, ai mà lại không thích ngồi với trai đẹp, đúng không?
- Thế à?: Xong Tiến lại cười
- Đây đây, đẹp nhất là lúc cậu cười, phải gọt là đẹp còn hơn mấy tia nắng ngoài kia nữa: Tôi khen cậu ấy, n

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Ueuhajaa

Heivjsi

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Chị em tốt

- Thế cậu có thích người đẹp trai không? Tiến hỏi
- Tất nhiên, ai mà lại không thích cái đẹp chứ. Thế Tiến có thích gái xinh không?:

- Có chứ. Và Tiên rất xinh đấy: Tiên nói

Tôi sẽ xem đây là một câu khen xã giao chứ không phải thả thính gì đâu lên liền cười nói:

- Vậy chúng ta đều đẹp hahaha

Đang vui vẻ nói chuyện thì bỗng bạn lớp phó gương mẫu của chúng ta nói:

- Hai bạn không nên làm ồn trong giờ học

Cái gì, nói như thế mà là làm ồn, thế này giờ cái bạn Hạ Viên kia cứ "Oa! Thì ra là làm thế này hả hay Cậu tốt thật thì không phải làm ồn hả. Thật là tức chết mất. Nhưng tôi vẫn phải bình tĩnh coi như không có gì xảy ra, giả bộ như đang chăm chú nghe giảng lắm, chứ thật ra là Tiên chép bài giúp tôi rồi nên tôi chỉ ngồi chơi thôi, bây giờ tôi mới để ý Đóa Nhi. Cậu ấy mặt mày nhăn nhó khó chịu kinh, thấy bạn Hạ Viên với người mình thích tình cảm như vậy, tui cũng còn muốn ới máu đây. Tôi cảm thấy phân vân vì không biết bây giờ nên làm gì, cứ để thế này có khi Zayn lại thích Hạ Viên thì khổ, chẳng lẽ lúc đó tôi với Đóa Nhi quay ra yêu nhau à? No no, không thể được. Thế rồi cũng hết tiết, con Quyên vẫn đang ngồi chép bài nên lại chẳng biết nói chuyện với ai, mà Tiên cũng đang ngồi chép bài cho tôi, ít ra cũng phải cảm ơn chứ nhỉ. Nghĩ thế, tôi liền nói:

- Trong lúc chép bài tớ hát cậu nghe 1 bài nhé!

- Tớ muốn nghe lắm đấy.

Tôi liền cất giọng hát, tôi cũng chỉ hát vừa đủ nghe thôi, đang phiêu theo nhạc thì lại bị cắt ngang

- Đã hát không hay rồi thì đừng tra tấn lỗ tai người khác nữa: Zayn vừa ung dung nói, còn tay thì lướt điện thoại

Ôi! Đau tim quá, giọng tôi không phải quá xuất sắc nhưng cũng đủ để được gọi là hay mà, nếu không hay thì làm sao được mời hát cơ chứ, tôi không tin, liền quay qua hỏi Tiên:

- Bộ giọng tớ kinh khủng lắm hả?

- Làm gì có, giọng cậu có tố chất làm ca sĩ lắm: Tiên cười hiền nói

Thấy chưa, cậu ấy nhận xét đúng như những gì tôi nghĩ, còn Zayn thì chắc cậu ấy không thích nghe tôi hát, tôi nghĩ như thế. Cái rồi bỗng đám con trai lớp chuyên Anh kéo qua cửa lớp chúng tôi, nhí nha nhí nhố, cười đùa ồn ỏi là ồn

- Bạn Tiên gì ơi, ra đây gặp ấy này.....

Cái quái gì thế, ấy nào, cả lớp quay ra nhìn tôi còn bọn ngoài kia thì cứ Tiên ơi, Tiên ơi, nghe chừng như vậy không ổn, phải giải thích rõ ràng mới được kéo mọi người lại hiểu nhamf thì khổ. Tôi liền chạy ra, thấy có một bạn nam đang cố chạy về nhưng bị mấy bạn khác giữ không cho đi.

- Kia kia, Tiên ra rồi kia

- Nói đi, nói gì đi

- Trời đất, làm gì mà phải xấu hổ, bữa còn viết thư tặng quà cho người ta cơ mà

Thì ra là cái bạn đấy, trông rất cho là cao to, vạm vỡ nha, nhưng sao tôi cứ cảm giác bạn này nhút nhát kiểu gì ý, tôi liền giải thích.

- là bạn hả, tớ cảm ơn đồng kẹo đó, còn mấy cái vòng tay thì cho tớ gửi lại nhé, tớ không dám nhận đâu

- Là do đám khốn nạn này bắt tớ viết đấy, chứ tớ không muốn làm phiền cậu vậy đâu.- Do tớ thua một trò chơi, mà người thua thì phải làm theo lời người thắng nên...

- À thì ra là vậy, tớ không trách đâu, có gì chúng ta vẫn làm bạn được mà

Rồi Zayn bước ra lớp, không may đụng trúng cậu ấy. Chuyện cũng chẳng có gì lạ nếu như cậu bạn nam này không nhìn Zayn với một ánh mắt rất chi là "mê mẩn". Giống y hệt cái ánh mắt mà mấy bạn nữ nhìn Zayn lúc đọc diễn văn hôm khai giảng. Cái ẹo gì vậy, hai nàng tình địch đã khổ giờ lại thêm một chàng sao. Không thể được, tôi liền kéo cậu ta xuống nhà vệ sinh nói chuyện, mọi người Ồ một tiếng rõ to, còn cậu ấy khá bất ngờ nhưng vẫn đi theo.

- Nay, cậu bạn đẹp trai con lai ấy tên gì đấy? Cậu ta hỏi tôi

- Tôi hỏi cậu, ánh mắt hỏi nãy là sao?

- Ánh mắt nào?

- Cái ánh mắt lúc cậu nhìn Zayn, có hơi bất ngờ, có một chút tiêng sét, có một chút mộng mơ, nói thật đi có phải là cậu thích Zayn của tôi rồi phải không,

đừng hòng lừa tôi, với kinh nghiệm của một con hủ nữ lâu năm thì che giấu đến mấy cũng bằng thừa, trả lời đi?

- Chỉ là cậu ấy đẹp trai quá nên..

- Tôi nói cho cậu biết, Zayn là của tôi, cậu làm ơn làm phúc đừng thả thính cậu ấy nha, cậu ấy mà thích cậu thì tôi không sống được đâu, nha: Tôi liền cầu xin

- Không, tất nhiên là không rồi, tim tôi đã có chủ?

Tôi liền nổi hứng tò mò: Ai thế?

- Hào, Gia Hào ấy: Cậu ấy e thẹn trả lời, mặt hơi đỏ.

- Kính nha, thế đã tỏ tình chưa?

- Chưa, lỡ nói ra người ta kì thị thì sao?

- Bây giờ là TK 21 rồi, ai còn kì thị nữa, nếu thích thì phải nói chứ, biết đâu người ta cũng thích mình thì sao?

- Tôi nghĩ bây giờ chưa phải lúc, mà đảng ấy đã tỏ tình với cậu bạn lai kia chưa?

Tôi lướt tôi ngượng ngùng:

- Cũng đang định đây mà bỗng dưng xuất hiện kì đã cản mũi.

- Thế thì tỏ tình luôn đi, còn đâu con kia để tui lo cho

- Sao tốt thế?

- Vì đảng ấy không kì thị con người tôi, hồi nhỏ tôi cũng đã từng tâm sự với một người bạn nhưng cậu ấy lại khinh bỉ và nói cho các bạn khác biết rồi hùa nhau châm chọc tôi nữa, kể từ đó tôi chuyển trường và giấu kín con người thật của mình.

- Tôi nghiệp cậu quá, tớ sẽ không làm như thế đâu, mà cậu tên gì vậy?

- Mình tên Hùng.

- Vậy về sau chúng ta làm chị em tốt nha.

Nói chuyện xong thì trống cũng đánh, tôi liền tung tăng chạy về lớp. Trong lớp ai cũng nhìn tôi như sinh vật lạ:

- Kính nha, làm gì dưới đó mà lâu thế?

- Nói chuyện trên này cũng được mà, làm màu gớm

- Chúng mày im hết đi. Chúng tao đã chính thức trở thành bạn rồi, không được suy nghĩ lung tung nghe chưa

Bây giờ, mặt Zayn cứ hăm hăm, ngay cả Tiến cũng vậy chẳng hiểu nổi.

- Zayn ơi, trên mặt cậu có gì này? Hạ Viên nói

- làm gì có gì đâu? Tôi liền nói, không biết Hạ Viên định giờ trò gì đây

- Cậu lấy giùm mình đi?

Hạ viên đưa tay đụng nhẹ lên mũi Zayn rồi nói: Có không khí: Sau đó còn nháy mắt.

Trời đất, cái gì thế kia, sao Hạ Viên dám lộ liễu thả thính thế kia, lỡ Zayn đáp thật thì phải làm sao. Đau tim quá, không được mình phải hành động ngay thôi, nếu không thì sẽ quá muộn.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Này Có Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Tỏ tình thất bại

Hôm nay tôi không buộc tóc nữa mà để tóc xõa, dậy sớm sửa soạn một chút, đánh tí son cho tươi rồi đi học. Đến lớp, quả như tôi dự đoán, Zayn đang ngồi trong lớp, vì còn sớm nên chỉ có vài bạn, và Hạ Viên vẫn chưa tới, đây là cơ hội tốt. Tôi liền thu hết can đảm để tiến lại gần Zayn, ngồi đối diện với cậu ấy, mở đôi mắt thật to, miệng cười thật tươi:

- Zayn ơi! Ego amo te! (tớ thích cậu)

Zayn nhìn tôi một lúc, xong nói:

- Cậu nói cái gì thế?

- Tiếng La-tinh đó

- Sao lại nói thứ tiếng đó

- Bộ cậu không hiểu hả

- Không

Rồi xong, bao công sức đổ sông đổ biển, định bụng tỏ tình xong sẽ cho cậu ấy biết mình đã học tiếng La-tinh vì cậu ấy. Ai ngờ đầu cậu ấy lại không biết tiếng La-tinh đúng là đồn như lời mà!

Zayn cười cười nhìn tôi nói:- Hay cậu dịch nghĩa Tiếng Việt cho tôi biết đi

- Coi như tớ chưa nói gì đi: Bây giờ mà nói bằng tiếng việt thì tôi không đủ cam đảm, thôi đành để về sau thả thính từ từ vậy.

- Cậu ăn sáng chưa

- Chưa

- Thế thì tốt quá, bữa nay mình mua 2 cái bánh này, loại mới ra đấy, ăn chung nhé.

Cậu ấy cũng nhận từ tay tôi, đây là lần đầu tôi ăn bánh này nên không biết vị của nó ra sao, mới cắn miếng đầu tiên mà đã ngon ngọt ngây như vậy rồi, tôi vừa ăn vừa tấm tắc khen ngon, ăn xong vẫn còn thèm nhưng tôi đành phải tét lại, Zayn ăn từ từ, vừa ăn vừa đọc sách. Tôi vừa uống hộp sữa lựu vừa hỏi:

- Cậu thích học lắm hả?

- Tùy môn thôi

- Cậu thích học môn gì?

- Toán, Lý, Hóa,

- Vậy hả, tớ chỉ thích mỗi môn âm nhạc và mỹ thuật thôi, mấy môn kia tớ dở lắm, hay bữa nào cậu kèm cho tớ nhé

- Mình không thích thứ gì đó thì có ép cũng không có hiệu quả cao đâu: Cậu ấy đang từ chối khéo, nhưng không sao.

- Cậu uống sữa nhé?

- Tôi có phải trẻ con đâu, lúc nào cũng sữa, bộ cậu không sợ béo hả?

- Không, uống sữa tốt cho cơ thể mà

- Tôi nghĩ cậu nên ăn gì mà để giảm cái sự bất cân hậu đậu của cậu đi, chân núi thấp thế mà cũng té đến bầm người sưng chân cho được.

Chuyện từ đời nào rồi mà cậu ấy vẫn còn nhớ, ngoài miệng thì lạnh lùng như vậy mà tại sao tôi cứ có cả giác như cậu ấy đang quan tâm tôi, bảo sao tôi không thích cậu ấy được cơ chứ. Bỗng Zayn hỏi:

- Ngồi với Tiến vui không?

- Có chứ, nhưng không vui bằng ngồi với cậu

- Tại sao?

- Vì... à vì hôm bữa cậu giúp tớ làm bài kiểm tra nên tớ được 10 điểm, cứ nghĩ đến là tớ lại thấy vui, hay cậu xin cô chuyển tớ về lại chỗ cũ nhé.

Zayn nhìn tôi cười cười, nói: Tôi phải giúp bạn Hạ Viên nữa, cậu ấy là học sinh mới

- Mới hôm qua thôi, hôm nay cũ rồi.

Bống Hạ Viên tới, kì lạ là cậu ấy hỏi tôi nhiều thứ về Tiến Lắm, lúc nào cũng cười, có khi cậu ấy thích cậu bạn đẹp trai cạnh tôi rồi cũng nên.

- Thích Tiến rồi hả? Tôi tạo cơ hội cho! Với điều kiện là không được thả thính Zayn nữa

- Ok, tôi thích Tiến hơn, cái nụ cười đó: Hạ Viên vừa nói vừa cười.

Thế là tiết sau Hạ Viên liền xin cô đổi chỗ, cô cũng dễ tính với học sinh mới nên đồng ý luôn, thế rồi, tôi lại được về chỗ cũ, chào ôi, sung sướng làm sao, lại được ngồi với Zayn rồi. Cả buổi tôi cứ cười hoài, thế là lại được 1 nàng, giờ chỉ còn lại tôi với Đóa Nhi thôi.

- Ngồi ở đây vui lắm hả? Zayn hỏi.

- Tất nhiên

Zayn chỉ cười nhưng không nói gì. Mọi việc lại trở về như cũ, chỉ có điều Zayn đã nói chuyện với tôi và hay cười nhiều hơn làm tôi vui muốn chết.

- Ê, tôi nay họp đám bạn thân đây: Quyên nói

- Vậy hả ở đâu?

- Ở Karaoke East side? 7h nhé

- Ủ. Tao nhớ chúng nó quá

.....

7h tại Karaoke East Side

Bữa nay tôi mặc áo thun quần jean, vì gặp bạn nên tôi khá thoải mái

- Đây rồi, phòng 20: Tôi cùng Quyên bước vào

- Chào mấy đứa, lâu rồi không gặp, chúng mày học tốt không, dạo này thế nào

Chúng tôi gặp lại nhau, mừng tíu tít, hết kể chuyện trên trời dưới đất thì lại bàn chuyện lung tung, nói chung là vui lắm. Vì hết phòng nên nhóm chúng tôi chung phòng với một nhóm nữa, vì phòng rất rộng nên cũng chẳng ảnh hưởng gì đến nhau mấy.

- Thôi, tâm tình thế đủ rồi, quấy đi.

- Bữa nay Tiên hát bài gì?

- Bài Con Kẹo đi

- Rồi, quấy lên

Nhạc lên, chúng tôi nô đùa, tôi đang hát xung thì khát nước, liền lấy chai mirinda thái tu một hơi:

- Ủa, sao nước ngọt mà lại có vị đắng thế

- Chết mẹ rồi chúng mày ơi, con Tiên nó uống nhầm bia rồi.

Bia hả, chắc tại ánh đèn nhấp nháy mới cả chúng nó có cùng màu xanh nên tôi nhìn nhầm. Mà uống một chút chắc không sao đâu. Đang hát bỗng có người mở cửa vào, trông khá giống Zayn, làm sao mà cậu ấy lại ở đây được chứ. Nhạc tắt, tới giờ tâm tình, chúng tôi nói chuyện với nhau, vì có hơi men nên tôi nói khá to, có thể cái nhóm cùng phòng kia cũng nghe thấy.

- Tụi bay có thấy cái anh hồi nãy đi vào không?

- Có, có, đẹp trai vãi chúng mày ạ

- Là Zayn đó Tiên: Quyên nói

- Làm sao mà là Zayn được, tụi mày biết không, cái anh hồi nãy trông giống giống cái người tao thích đó

- Người mày thích là ai?

- Tên là Zayn, đẹp trai lắm, cao chắc gần m9, mà là người lạ lạ-tinh, chẳng hiểu sao bữa tao nói ego amo te cậu ấy lại không hiểu, lẽ ra cậu ấy phải biết tiếng la tinh chứ, đúng không?

- Mà cái từ mày nói có nghĩa là gì vậy?
- Có nghĩa là tớ thích cậu, tao còn định nói nhiều câu nữa cơ, tao dành cả gần một tháng để học cái thứ tiếng này, đúng là nhọc thật.
- Mà bộ đẹp trai lắm hả?
- Tất nhiên, Đồi vs tao, thì cậu ấy là nam vương của toàn nhân loại, lee min ho hay song jong ki đều không bằng.
- Mà chúng mày ơi, tao thấy chóng mặt quá, tao về trước nha, có gì lần sau tiếp tục.

Nói rồi tôi lao đảo bước đi, đầu hơi quay cuồng, nhìn thứ gì cũng thấy mờ mờ. Con Quyên liền chạy ra đỡ, nhưng nó vẫn còn ham chơi nên nhờ bạn nào đó đưa về. Tôi nghe loáng thoáng là bạn nam đó đòi đưa tôi về giúp Quyên, thế mà nó cũng đồng ý:

- Ô con kia, bộ mày không sợ người ta làm gì tao à?: Tôi lèm bèm nói
- Gớm, có khi mày còn thích ấy: Quyên nói, cười ranh ma
- Mày nói cái eo gì thế, tao sẽ....

Chưa kịp nói dứt lời thì người ấy đã kéo tôi đi, con Quyên còn đứng đó bái bai nửa chữ. Tôi vừa bị kéo đi, vừa lăm nhăm

- Tôi nói cho cậu biết nhé, đừng hòng giờ trò, chỉ được đưa tôi tới đầu ngõ thôi, tôi cảm ơn trước.
- Nếu tôi muốn đưa cậu về tận nhà thì sao?
- Tất nhiên là không được, lỡ gặp đám bạn cùng lớp của tôi thì sao, họ sẽ nghĩ chúng ta thích nhau đấy.
- Thì cứ để họ nghĩ như thế đi.
- No no no, lỡ Zayn cũng nghĩ thế thì sao, tôi sẽ không còn cơ hội thích cậu ấy nữa. Mà trông cậu khá giống Zayn của tôi đấy, giọng nói cũng giống, mà mắt cậu màu gì vậy, tôi nhìn không rõ.
- Màu đen
- Vậy hả, vậy thì không phải rồi, Zayn có đôi mắt màu xám cơ, mà tôi kể về Zayn cho cậu nghe nhé
- Được thôi
- Zayn không những đẹp trai mà còn học rất giỏi, tuy hơi kiệm lời một chút nhưng tính ý lắm, có bữa tôi không nói tôi bị bầm người mà cậu ấy cũng biết, còn mua cho tôi dầu dừa, thấy tốt bụng dễ sợ không, cậu ấy còn... bla bla bla. Ủa, mà sao cậu lại cười.
- À, tại tôi chưa thấy ai đại trai như cậu, thế đã tỏ tình với cậu ta chưa.
- Rồi, bằng tiếng La-tinh luôn cơ, vì cậu ấy mà tôi đã chăm chỉ học cái thứ tiếng khó thuộc ấy, thế mà cậu ấy lại không hiểu cơ chứ, chẳng lẽ lại nói toẹt ra bằng Tiếng Việt, đúng không?

Tôi cứ nói chuyện với cậu con trai ấy suốt đường về, chủ yếu toàn là tôi nói, cậu ta chỉ cười thôi, rồi tôi thấy ở chỗ góc trái đường phố mọi người đang xem cái gì đó rất đông, còn có cả nhạc nữa cả chứ, tôi liền chạy đến đó. Thì ra là nhảy đường phố, bài tử của tôi cất lên, tôi liền nhún nhảy theo, hình như là nhảy sung quá hay sao mà mấy anh dancer mời vào nhảy luôn.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Xin số

Bao lâu nay tập nhảy, giờ có cơ hội thì phải tỏ tài chứ, sẵn có hơi say trong người nên tôi cũng máu, ra nhảy luôn. Tôi nhảy rất sung, vui đùa một hồi thì thấy mệt, nên đành tạm biệt rồi lại đi về, cậu ta vẫn đứng đợi tôi. Đi về đến đầu ngõ, tôi bảo cậu ta về được rồi, nhưng cậu ta nghe, cứ đi theo rồi viện có nhà cũng đi hướng này. Cậu ta chào tạm biệt tôi rồi đi về, tôi cũng vào nhà, cũng đã gần 10h, tôi đánh răng rửa mặt rồi đi ngủ luôn.

Vì hôm qua có uống chút bia nên hôm nay tôi hơi đau đầu, lên lớp là lại gục xuống bàn mơ mơ ngủ. Bỗng chiếc điện thoại hiện ra trước mặt tôi đang phát lại cái hình ảnh tôi qua tôi nhảy ở đường phố, còn cả cái đoạn tôi giật mình khi bị người mặc bộ đồ thú cưng dọa nữa cơ, ủa, cái này là của Zayn mà, hôm qua Zayn có ở đó hay sao. Chẳng lẽ:

- Hôm qua cậu là người đưa tớ về hả?
- Cậu cũng gan lắm, còn dám uống cả bia.
- Vậy là cậu thật hả. Chỉ vì lon bia và lon mirinda thái có cùng màu xanh nên tớ mới nhầm thôi.

Hình như hôm qua tôi cũng có nói thích Zayn khi say rồi, chỉ là lúc đó tôi không ngờ cậu con trai ấy là Zayn thôi, mình còn nhớ thì chắc Zayn còn nhớ.

- Ủa hôm qua tớ có nói gì lung tung không Zayn nhỉ?
- Cậu không nhớ hả?
- À, tớ có hỏi cậu có màu mắt gì, lúc đó hình như là cậu bảo là màu đen thì phải, tớ còn nhớ cậu đưa đến đâu ngủ thôi
- Còn...
- Tớ quên rồi, cậu nhắc cho tớ đi.
- Cậu cũng chỉ nói đến đó thôi.

Cái gì? Chẳng lẽ mình nhớ nhầm, hay lúc đó say quá nhỉ. Không thể nào nhầm được. Đang cố tình để cậu ấy nhớ tới mà.

- Zayn ơi, cậu nhớ xem tớ còn nói gì không? Tớ cảm giác là còn đó?

Zayn nhìn tôi, cười cười: Cậu tự nhớ đi.

Đấy, cậu ấy lại né tránh của tôi rồi.

- À, cậu cho tớ số đth nhé.

Cậu ấy liền cầm điện thoại giơ số ai đó ra trước mặt tôi, tôi nhìn một hồi rồi nói:

- Số cậu hả, trông quen quen.

Cậu ấy hơi nhăn mặt, rồi bấm gọi vào số đó, một lúc sau thì máy của tôi rung, tôi mới ngẩng ra cười hề hề.

- Cậu không nhớ số của mình hả? Zayn hỏi

Đó là lí do tôi ít cho ai số đth, toàn nhờ người ta cho mình. À mà khoan, sao Zayn biết số của tôi nhỉ, Tôi cho cậu ấy bao giờ nhỉ?

- Ủa, mà sao cậu biết số tớ?
- Do... hôm qua cậu cho tôi, cái đoạn lúc tôi lấy điện thoại ra quay ấy, xong rồi cậu cho tôi số luôn.

Sao trông đầu tôi không quá cái viễn cảnh ấy nhỉ, mà chắc là đúng thế thật. Tôi suốt ngày giữ khư khư nó, không phải tôi thì còn ai cho. Nếu như là con Quyên cho thì nó sẽ khoe với tôi về việc Zayn xin số của tôi rồi. Chúng tôi lại nói chuyện một lúc, tôi cũng liền định xin info v.v luôn thế mà cậu ấy không cho. Bây giờ mới thấy Đóa Nhi đến, tôi liền chào cậu ấy, nhưng cậu ấy lơ tôi rồi đi thẳng về chỗ xong gục đầu xuống bàn. Trông cậu ấy hôm nay mất sức sống quá, người ngom ngọt nhạt, mắt mũi thì cứ lơ đãng. Tôi cũng đang định có chuyện muốn hỏi cậu ấy, định bụng hẹn cậu ấy chiều nay gặp nhau bàn về chuyện xảy ra lúc đi cắm trại, thì vừa tới chỗ cậu ấy đã hẹn tôi chiều nay nói chuyện tôi cũng gật đầu. Tiết học bắt đầu, hôm nay cũng bình thường như những ngày khác, ra chơi thì chẳng biết con Quyên chạy biến đi đâu, làm tôi chẳng biết chơi với ai, cứ ngồi một mình, cũng may có mấy bà tám trong lớp rủ nhau qua ngồi nói chuyện với tôi. Chủ đề của chúng nó hôm nay cũng hơi 18+ một chút. Bà tám một hồi:

- Mấy bà trong đây có ai đã "mất" chưa?

Mấy bà tám kia chẳng hiểu gì cả, còn tôi mới nghe đã hiểu rồi.

- Tất nhiên là chưa
- Thiệt không
- Thiệt: Tôi khẳng định chắc nịch: - Còn mấy bà?
- À, tôi tui tui cũng chưa
- Thế sao mấy bà lại hỏi như thế.
- Tại tò mò thôi, tôi nghe nói là mấy đứa con gái hầu như tuổi này mất hết rồi, mấy chị lớp trên còn bảo mấy đứa cấp 3 bây giờ ít đứa nào còn lắm. Tại

bà là lớp trưởng nên tụi tôi hỏi bà thử thôi. Mà ngày xưa tới giờ có kinh nghiệm yêu đương gì không, xinh như bà chắc phải có rồi chứ nhỉ, chỉ bọn này với.

- À, tui vẫn độc thân, muốn có lắm ấy chứ mà người ta chưa đồng ý.

- Ai vậy?

- Thôi tôi không nói đâu, sợ nói ra người ấy cho mấy bà biết lại cứ sồn sồn lên thì khổ tôi. Có gì tui sẽ chinh phục từ từ. Mà về sau đám mấy bà bót nói với ăn vụng trong giờ học đi nha, chứ mỗi lần sinh hoạt lớp tôi cứ bao che hoài thấy tội lỗi lắm.

- Rồi rồi

-À, dạo này da bà hơi nhiều dầu đấy, nên rửa mặt sạch một chút, mà bà cũng có mụn đỏ này, đừng có nặn xong hơi với cánh hoa cho mau hết.

- Wao, bà biết nhiều ghê, còn mặt tui hơi nám thì sao?

Tôi liền lấy một hộp mặt nạ đưa cho bạn ấy: - Nè, giữ lấy mà dùng, tôi tặng bà, có gì ra ngoài đường nhớ chú ý che chắn một chút là được rồi.

- Cảm ơn nha.

Họ đi về chỗ, bỗng Zayn hỏi tôi:

- Hồi nãy mấy cậu nói mặt mặt còn còn cái gì vậy?

- À, ý là cái vụ con gái đã quan hệ tình dục hay chưa ấy. Tôi hồn nhiên đáp

Bỗng Zayn không nói, tôi để ý hình như mặt cậu hơi đỏ, trời đất, hình như cậu ấy ngại hay sao. Không ngờ luôn nha

- Sao vậy, Zayn xấu hổ hả?

- Có cậu mặt dày ấy. Chuyện này mà cứ nói như kiểu bình thường lắm, con gái con đũa.

- Xời, có gì đâu! Chúng mình được giáo dục hết rồi mà, biết mà phòng tránh thôi. Mới cả cậu không cần ngại mấy chuyện này đâu, nhất là đối với tớ, đầu óc tớ đen tối lắm. A hihi.

Zayn phì cười, rồi quay qua học bài, tôi cũng thấy vui, càng ngày lại càng thân được với Zayn. Thế rồi cũng hết một buổi học, ra về tôi đứng đợi Đóa Nhi như đã hẹn, cậu ấy cũng đã tới. Chúng tôi vừa đi bộ trên con đường vắng, Đóa Nhi đang định cất lời, thì bỗng dưng tôi bị chuốc thuốc mê, sau đó lịm dần. Đến khi tỉnh lại, tôi và Đóa Nhi bị trói mỗi người một bên góc tường. Có một người đàn ông, miệng khò thuốc phi phèo, tay quay quay con dao rất đáng sợ, tiến gần về phía Đóa Nhi

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thẻ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Bị vu oan

Đóa Nhi vẫn chưa tỉnh. Hình như ông ta định hãm hại Đóa Nhi. Tôi vội hét lên:

- Không được, dừng lại!! Đừng làm hại cậu ấy.

Ông ta nhìn qua phía tôi, đi đến gần, giọng khàn đặc vang lên:

- Chà, tốt bụng gớm nhỉ. Không muốn tao làm gì nó thì tao làm mày nhé: Ông ta vừa vừa đưa con dao kề lên mặt tôi: Tao cũng không muốn phá cái khuôn mặt xinh xắn này đâu, hay...

Tôi hiểu ý ông ta nói gì, tôi vô cùng sợ hãi:

- Nhưng tại sao...ông bắt chúng tôi. Nếu ông muốn tiền thì cứ nói, làm ơn đừng...

Ông ta bỗng dưng cười một cách man rợ: -Ôi, con thỏ ngây thơ này, bộ mày nghĩ tao rảnh nợ rồi đi bắt bọn mày đòi tiền à, có trách thì trách mày quen nhầm bạn thôi. Rồi ông ta cầm con dao rạch tà áo dài của tôi, tôi giãy dụa, sợi dây trói tôi vô cùng lỏng, tôi đã có thể bỏ cả hai tay ra

- Dừng lại: Đóa Nhi hét lớn, trừng mắt nhìn ông ta. Ông ta như sợ Đóa Nhi, liền dừng tay, nhưng lại tiến đến chỗ Đóa Nhi, cậu ấy hét lên. Tôi đã cời trói được liền chạy tới ngăn cản, ông ta đẩy tôi một cái khiến đầu tôi đập vào một cạnh bàn, đau nhói. À, đúng rồi, điện thoại. Tôi liền rút điện thoại ra, bấm

số máy của Zayn mà gọi, mãi mà Zayn không bắt máy, Đóa Nhi đang yếu thế, tôi đành vứt điện thoại một góc rồi cầm một chiếc ghế định đập ông ta, nhưng ông ta nhanh chóng né ra, suýt là tôi đã làm Đóa Nhi bị thương, cậu ấy ngất lịm đi, lúc đó thì Zayn đến. Tình cảnh bây giờ Zayn nhìn thấy là Đóa Nhi bị trói ngất ở dưới sàn nhà, quần áo rách tả tơi, còn tôi đang cầm cái ghế gỗ nhỏ định đập Đóa Nhi. Tôi sợ Zayn hiểu lầm, liền vội vàng giải thích:

- Không phải, là do ông ta: Tôi quay lại chỉ, nhưng ông ta đã biến mất.

Zayn nhìn tôi với ánh mắt tức giận xen chút thất vọng, rồi cậu ấy tiến tới bế Đóa Nhi. Buông câu nói:

- Tôi không ngờ cậu lại như thế. Từ giờ tránh xa Đóa Nhi ra.

Cậu ấy bước đi, tôi đứng chết sững ở đó, nước mắt bắt đầu rơi. Zayn không tin tôi, bây giờ tôi mới cảm thấy đau ở vùng đầu, tôi muốn khuya quá, bỗng ai đó đỡ tôi, là Gia Hào. Tôi như có người an ủi, bỗng khóc òa lên.

- Không phải...hức hức... tớ nói thật mà.

Cậu ấy vỗ vai tôi an ủi, cười hiền nói: - Không sao, tớ tin cậu.

Rồi cậu ấy đưa tôi về. Trên đường đi tôi kể lại cho cậu ấy nghe tất cả mọi chuyện.

- Mà mấy ngày nay cậu ở đâu vậy

- Có cuộc thi nhảy toàn Châu Á tổ chức ở bên Thái nên tớ qua đó để thi.

- Thế kết quả thế nào?

- Tớ chỉ được giải nhì thôi.

- Vậy là quá giỏi rồi.

Cuối cùng cũng về đến nhà, tôi nhờ cậu ấy giữ kín chuyện này, nhất là đối với ba mẹ tôi. Họ thấy tôi về cùng Gia Hào liền vui vẻ ra đón, còn mời Gia Hào ở lại ăn cơm. Cậu ấy từ chối khéo, bảo lâu rồi đi xa nên phải về ăn cơm với bố mẹ cho đỡ buồn. Cậu ấy cũng nhắc nhở tôi phải để tinh thần thoải mái, đừng để mấy chuyện đó ảnh hưởng đến mình. Cậu ấy chào ba mẹ tôi rồi đi về. Tôi viện cớ không khỏe nên không muốn ăn cơm, đi một mạch lên phòng. Vừa ở phòng, tôi liền chồm chồm khóc, tại sao vậy chứ, những chuyện này lại xảy đến với tôi. Zayn bây giờ chắc rất ghét tôi, chắc cậu ấy nghĩ rằng tôi ghét Đóa Nhi nên làm những thủ đoạn ấy, biết làm thế nào đây. Mà ông ta bảo tôi đã chơi nhảm bạn, chẳng lẽ ai đó đã hãm hại tôi, đầu óc tôi rồi bời.

Tối đó tôi gặp ác mộng, khóc rất nhiều, nên sáng hôm sau mắt sưng to, đầu thì hơi đau, người mệt mỏi. Tôi cố gắng lết cái thân đi học, không biết sẽ đối mặt với Zayn thế nào. Không biết sẽ giải thích thế nào cho cậu hiểu, khi tôi đến thì Zayn vẫn chưa có mặt ở lớp. Tôi ngồi buồn, con Quyên quay xuống hỏi thăm. Tôi cố gượng cười, tôi không muốn cho nó biết việc này. Nó cũng chẳng ép buộc. Mãi đến khi đánh trống vào lớp thì tôi mới thấy Đóa Nhi đi với Zayn vào lớp. Trông mặt Đóa Nhi không có gì là tệ hại như tôi, cậu ấy vẫn có thể tươi cười. Zayn đi về chỗ, nhưng lại không để ý đến tôi, tuần này chủ yếu là ôn tập để thi hk nên cũng phải viết gì nhiều. Tôi có rất nhiều cơ hội để giải thích cho Zayn hiểu nhưng cậu ấy không nghe, cứ ra chơi là cậu ấy lại đi ra ngoài cùng Đóa Nhi, cứ cả tuần như thế, làm tôi mãi vẫn chưa nói rõ được, cả lớp ai cũng đồn đoán là họ thích nhau, còn tôi thì không thể nào thấy nhẹ nhõm được. Mãi rồi thấy tình hình của tôi và Zayn không được như trước, Quyên cũng hỏi:

- Nói tao nghe, có chuyện gì vậy?

- Tao cũng không biết, cả hai cũng đều bị hại mà tại sao Zayn lại nghĩ là tao chứ?

- Là sao, kể rõ ràng đi.

Tôi kể cho Quyên nghe, con Quyên cũng bảo là chuyện này để bữa nào có cơ hội thì giải thích một thể, còn bây giờ tập trung ôn thi đi. Tôi cũng thấy lời của nó đúng, hiện bây giờ mọi chuyện đang xáo trộn cả lên, nên để dành thời gian riêng để nói chuyện.

Thế rồi thi cũng xong, lần này Zayn vẫn đứng hạng nhất, Tiến đứng hạng hai còn tôi chỉ được hạng ba thôi. Tôi cũng chẳng buồn về việc này, ngược lại còn thấy vui cho Tiến vì cậu ấy học rất tiến bộ. Chỉ là chuyện của tôi thì mãi vẫn chưa giải quyết xong. Zayn gần như tránh mặt tôi, khiến tôi không thể nào nói cho cậu hiểu rõ được. Tôi đang đọc một quyển truyện, trong đó nam chính thì đẹp trai học giỏi hết như Zayn, còn nữ chính thì dễ thương năng nổ như Đóa Nhi và thường xuyên bị nữ phụ hại, nữ phụ tuy xinh đẹp nhưng thủ đoạn, bắt chước cả việc hại nữ chính để nam chính yêu mình, nhưng cuối cùng nữ phụ lại bị nam chính chán ghét và nam nữ chính hạnh phúc bên nhau. Đây, nam nữ chính đã có hết rồi, chẳng lẽ tôi lại là nữ phụ, nhưng từ trước đến giờ tôi chưa hề có ý định hại Đóa Nhi hay bất kì ai thích Zayn cả, càng nghĩ tôi lại càng suy diễn có khi về sau Zayn lại thích Đóa Nhi mất. Bỗng Tiến đi qua nói chuyện với tôi:

- Ủa sao bữa nay sư phụ lại nhường đệ từ vậy?

- Nhường cái gì?

- Thì hồi đầu năm thì tớ chỉ đứng hạng ba thôi, con Tiến đứng hạng hai, sao bây giờ thi học kì Tiến lại nhường cho tớ hạng hai vậy.

- Tôi đâu có nhường cậu, là tại đầu năm chỉ thi mỗi môn toán, còn bây giờ thi biết bao nhiêu môn, tôi thì không giỏi đều hết các môn được nên hạng ba là

đúng rồi. Mà bây giờ có hotgirl Hạ Viên theo đuổi, vui không?

- Vui cái gì, cậu ta suốt ngày cứ lẻo đẻo theo tôi, phiền phức muốn chết
- Ghét của nào trời cho của nấy đó.
- Thế tôi ghét Tiên nhé.

Tôi phì cười: Thôi ông, mắt công Hạ viên xé xác tui đó.

Bỗng tôi thấy Zayn bước vào lớp, lấy cái điện thoại rồi lại đi ra, tôi còn sợ cậu ấy hiểu lầm, xem chừng cậu ấy chẳng thèm quan tâm tôi rồi.

- Nè nè, cả lớp chú ý. Tuần này chúng ta được chơi, hay chúng ta làm gì cho vui đi nhì: Tiếng lớp phó văn nghệ oang oang

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Kể đứng sau

- Ủ, chúng ta chơi trò gì đi: Mấy đứa trong lớp cũng nhao nhao.
- À, theo tớ thì chúng ta sẽ cho hai hot girl và 2 hot boy của lớp tham gia. Hai hot girl sẽ làm cho hai hot boy cười, nếu ai cười trước thì sẽ thắng.: Lớp phó văn nghệ nói.
- Thế thắng thì được gì?
- Thì đội thua sẽ tự góp tiền mua quà tặng đội thắng.
- vậy thì cứ người chơi đi. Dãy một thì cho Tiên và Zayn lên, còn dãy hai sẽ cho Hạ Viên và Tiến nhé.

Cả lớp ai cũng đồng tình, riêng tôi lại chẳng có tâm trạng để chơi.

- Thôi, tui không chơi đâu, cho người khác đi.: Tôi từ chối.
- Êo, lớp trưởng sao thế. lên đi, dãy mình mà thắng là được dãy kia bao một châu đó.
- Không.
- Thôi, mày lên đi, tao cũng muốn chúng ta thắng.: Quyên nói
- Mày thích thì lên, tôi không ham.
- Thôi, mày lên đi, ông ngoại tao mới gửi chục kí lựu Mĩ về, nếu mày thắng, tao sẽ mang cho mày mấy kí.: Quyên nói.
- Thiệt không.
- Thiệt: Quyên nói một cách chắc chắn.

Thế là tôi lên, lựu mĩ mà, ngon phải biết.

- Ok, bây giờ hạ viên sẽ qua chỗ Zayn, còn Tiên sẽ qua chỗ Tiến, làm cho đối thủ của mình cười thì sẽ thắng.

Thế thì cũng dễ, nêu như tôi dự đoán thì Hạ Viên sẽ không làm cho Zayn cười được đâu, nếu mà là Đóa Nhi thì còn may ra. Mà bên tôi thì có bạn Tiến hay cười này, thắng là cái chắc.

,Và rồi đúng như thế thật, Hạ Viên làm không biết bao nhiêu biểu cảm, dễ thương hay vui vẻ hay hài hước đều không làm Zayn nở một nụ cười. Đến lượt tôi, tôi mới nhìn Tiến mà cậu ấy đã cười rõ tươi rồi, cả lớp ồ lên một tiếng. Thế là đội tôi chiến thắng một cách dễ dàng. Mà tôi không hiểu bày ra cái trò này làm gì, có bốn người chơi chứ cả lớp có được gì đâu.

- Mà chúng mày bày ra cái trò này làm chi thế? Chẳng được ích lợi gì?

- Có chứ, có chứ làm thế mới biết Tiên có sức hút nhường nào, mới vào đã làm Tiến đẹp trai của chúng ta cười rồi, có khi nào sẽ có cặp đôi Tiên Tiến trong tương lai không: Cả lớp nói.

À, thì ra là cái trò ghép đôi. Rõ trẻ con. Tôi liền dọa dẫm.

- Chúng mày nhớ đấy, từ giờ tao sẽ không nói giúp tụi mày trong giờ sinh hoạt nữa, tao cũng chẳng giúp mày giấu tội nữa đâu.
- Ô, ơ lớp trưởng đừng như thế, chúng tôi chỉ muốn giúp lớp trưởng thôi mà.
- Bỏ không cần nhé.
- Thôi, lớp trưởng tha lần này đi, lần sau chúng tôi không thể nữa.

Thấy chúng nó cầu xin, tôi cũng đồng ý:

- Mà cái vụ góp tiền bao ăn đó là thật đúng không.
- Ừ, 20 đĩa dây này bao 20 đĩa dây kia, chi đều 1:1. Thế cũng được, chiều nay nha.

Thấy như vậy tôi cũng đồng ý, lớp lại nói chuyện rôm rả, tôi cũng định nhân cơ hội lớp ồn, không ai để ý để giải thích cho Zayn, nhưng bây giờ cậu ấy người toàn là sát khí, nhìn tôi một cách rất chỉ là đáng sợ. Tôi đang định nói thì cậu ấy lại quay đi chỗ khác mà nằm ngủ, chẳng lẽ lại ghét tôi đến như vậy sao.

- Vậy chiều nay tao gửi lựu qua nhà mày nha, nhớ nói với bác trai bác gái là tao gửi đấy.
- Biết rồi bà già.
- Chiều tôi đi học, đúng là 20 bạn dây kia mỗi bạn một món cho chúng tôi. Nhi thì mua bánh cho Zayn, tôi chẳng biết đó là bánh gì cả. Còn Tiến thì mua bánh crepe sầu riêng cho tôi. Tới đoạn tôi nhận bánh thì cả lớp lại Ò lên một tràng dài, tôi liền lườm một cái. Cái bọn này. Mà Zayn cũng nhìn tôi chăm chăm, chẳng lẽ Zayn thích bánh này?
- Nếu cậu thích thì tớ đổi với cậu cũng được.
- Tôi không thích ăn sầu riêng.
- Thế thì.... tớ ăn nhé.
- Kệ cậu chứ: Zayn nói.

Tôi ăn, công nhận cái bánh ngon thiệt, vị ngọt của kem thêm vị ngon đặc trưng của miếng sầu riêng. Tuyệt phẩm. Tôi vừa cười vừa đưa ngón cái về phía Tiến. Tiến chỉ cười bảo tôi nếu thích thì về sau cậu ấy lại mua cho, tôi thì hơi ngại nên cũng từ chối.

- Zayn ơi, cậu ăn thử đi, chính tay tớ làm đó: Đóa Nhi nói.

Zayn liền bỏ vào miệng ăn, cậu ấy còn tấm tắc khen ngon nữa chứ. Đóa Nhi liền quay sang hỏi tôi:

- À, bữa cậu có sao không, tớ lo cho cậu lắm đấy?

May quá, có thể Đóa Nhi sẽ giúp mình nói cho Zayn hiểu

- Bữa đó tớ sợ quá nên ngất đi luôn, mãi mà tớ chẳng nhớ chuyện gì cả: Đóa Nhi nói tiếp

Hà, vậy là cậu ấy quên hết rồi, thế thì còn làm ăn gì nữa chứ

- À, tớ....

- Đóa Nhi, đi ra đây với tớ.: Zayn nói rồi hai người đi ra khỏi lớp. Tôi chẳng biết họ nói chuyện gì, sau một lúc lại đi vào lớp. Và rồi lại một lần nữa tôi lại không có cơ hội giải thích.

Chiều khi về nhà, đúng thật là lựu đã được gửi tới, trái nào cũng to, quả thì mọng nước vừa ngọt vừa ngon, mà nhà lại có mình tôi thích lựu, vậy làm sao mà ăn hết được. Tôi liền lên mạng tìm tôi cách làm nước ép, sinh tố lựu. Về sau hằng ngày sẽ mang nước ép lựu để uống, không uống sữa lựu nữa. Nhà tôi chưa có máy ép nước và máy xay sinh tố nên phải ra cửa hàng gia dụng để mua, khi mua xong lúc bước ra khỏi cửa vô tình đụng trúng một người, làm rớt đồ. Người ấy liền cúi xuống nhặt đồ giúp tôi.

- Cảm ơn chú ạ.
- Không có gì đâu.

Khoan đã, ông chú này có cái giọng khàn đặc hết như cái tên đã bắt tôi, tôi liền nhìn mặt ông ta, quả thật là ông ấy.

- Là ông, tôi sẽ báo cảnh sát.
  - Tôi xin, đừng báo cảnh sát, làm ơn: Ông ta hoảng hốt cầu xin, đáng về rất tội nghiệp, tôi liền cúi đầu.
  - Vậy nói cho tôi nghe tại sao ông lại làm thế, lỡ không may chúng tôi bị sao thì ông có chịu nổi trách nhiệm không?
  - Làm sao mà bị gì được, ngay từ đầu tôi đâu có muốn làm gì hai người đâu.
  - Ý ông là gì?
  - Thật ra tôi chỉ bắt hai người tới đó và làm sao cho cậu con trai kia hiểu lầm là cô hãm hại cô bé ấy là hết nhiệm vụ, chứ chẳng có gì cả.
  - Nhiệm vụ gì?
  - Cô bé tên Đóa Nhi ấy nhờ tôi bắt hai người, sau đó làm theo lời của cô ấy rồi sẽ cho tôi một khoản tiền đủ để cho tôi đóng tiền học cho hai nhóc nhà tôi và trả nợ, vì tình cảnh ép buộc quá nên tôi mới làm theo, làm ơn đừng để cô ấy biết là tôi nói cho cô, nếu không thì ba cô ấy sẽ lại tiếp tục xiết nợ tôi.
- Nghe ông ấy nói mà tôi thấy bối rối vô cùng.
- Thôi, chú cứ yên tâm, con sẽ không cho cậu ấy biết đâu.
  - Cảm ơn cô nhiều lắm.
- Tôi vô cùng hoang mang, nếu như vậy thì tôi không thể giải thích cho Zayn hiểu được, cậu ấy sẽ không tin, nhưng nếu lời nhân chứng ra thì sẽ ảnh hưởng tới ông ấy, cả Đóa Nhi nữa, tuy cậu ấy là con người như thế nhưng cũng chỉ là để Zayn hiểu lầm tôi thôi chứ không có ý đồ xấu xa gì cả. Tôi thật không biết làm sao.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Ngày xui xẻo

Sáng tới, đi học. Tôi mang tới 4 chai nước ép lựu. Một cái cho tôi, cái cho Quyên, một cái cho Tiến bị cậu ấy đã mua bánh cho tôi chiều hôm qua, có qua thì phải có lại chứ. Cái còn lại cho Zayn. Tôi quyết định sẽ không nói ra chuyện đấy mà sẽ nhận lỗi, lấy lý do là tại ghét Nhi nên dọa cho cậu ấy sợ thôi chứ không có ý gì cả.. Đồi bại lấy chai nước này làm quà xin lỗi vậy.

- Nè, hôm qua tao làm đó: Tôi đưa chai nước cho Quyên. Quyên nhận lấy, uống rồi tấm tắc khen ngon..
- Uống vừa thôi, tí nữa còn tập thể dục đấy.

Tôi cũng đưa cho Tiến một chai, coi như là cảm ơn vì cậu ấy đã mua bánh cho tôi hôm qua. Còn Zayn, cậu ấy đang ngồi ở chỗ ghé đá nhưng là ngồi với Đóa Nhi, sao mà ra đó được đây. Bỗng tuềngs còi vang lên:

- Cà lóp chạy bền, nữ 5 vòng, nam 7 vòng bắt đầu, 1 lượt 5 bạn bắt đầu.

Tôi thì rất ghét chạy bộ nên lấy lý do là đau bụng để trốn tập, ngồi nhìn mấy bạn chạy hí hục ngoài sân, ai nấy mồ hôi nhễ nhại mà thương ghê, mấy bạn nữ chắc cháy nắng mất thôi. Tôi thì cứ ngồi vừa ăn bánh vừa nói nghịch điện thoại. Zayn cuối cùng cũng chạy xong, cậu ấy trông cũng khá mệt, ngồi chỗ ghé đá gần tôi, tôi liền nhích mông qua đó:

- Cậu chạy có mệt không? Tớ có nước này?
- Sao đau bụng mà trông khỏe thế?
- À, tớ đỡ rồi.

- A, zayn oi, uống nước suối nhé?: Đóa Nhi từ đâu chạy tới cầm theo chai nước đưa cho Zayn. Xong, thế là xong thật, tôi thành người thừa rồi, đành phải lui thôi, đang định bước đi thì Zayn nói:

- Không phải chai nước đó cho tôi sao?

Thế là tôi liền đưa chai nước cho Zayn, cậu ấy không uống mà chỉ cầm thôi, bỗng Đóa Nhi nói:

- Tớ có chuyện muốn nói vs cậu, ra đây một lát nhé?

Thế là hai người đó bỏ đi, còn một mình tôi. Nhưng cũng gọi là thành công tại vì Zayn đã nhận chai nước rồi. Tôi nghĩ vậy cũng được.

Trưa đến, ăn uống no nê xong tôi đi ngủ, bỗng thấy lâm râm đau bụng, tôi nghĩ chắc tại ăn nhiều quá, nhưng vì đang buồn ngủ nên thiếp đi lúc nào ko hay. Đến khi tỉnh dậy để chuẩn bị đi học, bỗng tôi thấy ga giường có một vũng máu đỏ. Chẳng lẽ.... không, 2 tuần nữa mới đến kì cơ mà, sao lại như vậy chứ, tôi đành phải ôm đồng chăn ga đi giặt và đi học với tâm trạng không vui.

Tôi đến lớp liền gục xuống bàn, ôm cái bụng đau của mình, tôi có một tật xấu là khi tới tháng thì tính khí rất thất thường, có thể tức giận, cáu gắt bất cứ lúc nào, và sẽ như trở thành một con tâm thần nặng vậy, mà khổ nỗi tôi còn hay bị rong kinh, người ta 7 ngày là hết tôi thì phải 10 ngày mới sạch, thật là quá đau khổ.

Zayn tới lớp, cậu vẫn như thế, tôi thì lại chẳng có tâm trạng gì vì cái bụng, cái lưng và cái chân đau, ai hiểu cho thấu. Cứ hết gục đầu rồi lại lảo nhon, khó chịu hết mức. Con Quyên không biết đến từ lúc nào, nói:

- Tiên ơi, tao mới thấy một tiệm bánh mới mở nên mua cho mày ăn chung nè
- Mày ăn đi
- Sao thế, lộn bữa này lại chề cảm à?
- Thế mày ăn cảm đi
- Nè, sao thế, không ăn thật hả?
- Thật, bỏ đũa à?
- Thế ăn thật nhá?
- Thì ăn đi, hồi mãi, tao cắt lười bây giờ?
- Ồ hay, ko ăn thì thôi, làm gì gắt thế?: Nói rồi nó ngồi ăn, tôi cũng thèm chớ bộ, nhưng mà đang bị thì ko nên ăn đồ ngọt, đành phải nhịn thôi. Con Quyên vừa thôi xong thì lại đũa khác hỏi:
- Lớp trưởng ơi?
- Gì?
- Bữa nay lớp trưởng phân công lại lịch nhé, tớ bận đi tiệc tối này, ko làm được?
- Ồ thế ông ko làm ai làm?
- Thì lớp trưởng làm giùm tôi?
- Bà ko rảnh nhé
- Lớp trưởng đang rảnh đấy, nể ko có gì làm đâu.

Chắc tôi làm lớp trưởng dễ dãi quá hay sao nên mấy đũa này treo lên đầu lên cổ tôi ngời hệt, tôi gằn giọng:

- Tiệc thì có thể đến muộn một chút, nhưng mà ko trực nhật thì coi chừng đó.
- Sao lớp trưởng hôm nay lạ thế nhỉ? Bạn ấy hỏi, Quyên lắc đầu.

Tôi quay qua nhờ Zayn, hôm nay cậu trông lớp cho tớ nhé. Xong rồi lại nằm ôm bụng, các tiết học bắt đầu, tôi còn chẳng thèm chép bài nữa cứ để vở lên bàn cho có lệ, cứ một lúc lại phải thay băng một lần, còn sợ nó tràn ra quần nữa cơ, mà có Zayn ở đây nữa thì xấu hổ chết. Mà thấy ra chơi rồi nhưng Zayn vẫn cứ cặm cúi chép bài, tôi liền hỏi:

- Bài hôm nay nhiều lắm hả?

Zayn ko nói gì, vẫn tiếp tục chép. Có cần phải như vậy vs tôi ko. Mà khoan đã, vở tôi đâu rồi, quay sang thì thấy nó đang ở chỗ Zayn, thì ra là cậu ấy chép giùm tôi, cậu ấy tốt thật.

- Cảm ơn Zayn nhé, về sau nếu cần tớ sẽ giúp cậu chép bài.
- Cậu dạo này hơi bị lười rồi đấy.
- Đau bụng nên tớ mới thế.

- Đau dạ dày hả, do ăn nhiều quá đấy
- Không phải
- Chứ đau bụng gì?
- Thì là... đau bụng thôi

Lại tới lúc phải đi thay băng rồi, vừa mới đứng lên bốn Zayn kéo tay tôi ngồi xuống?

- Sao thế, có chuyện gì hả?

Zayn đỏ mặt, hỏi:- Cậu bị đau bụng...kinh hả?

Sao cậu ấy biết, chẳng lẽ, tôi nhìn phía sau lưng, một vũng màu đỏ ở quần, thôi chết rồi. Tôi xấu hổ quá, liền úp mặt xuống bàn cho đỡ nhục. Ở lại cũng không được, mà cũng không thể đi vào nhà vệ sinh với bộ dạng như vậy được, thêm một cái nữa là tôi không mang áo khoác, biết làm gì bây giờ.

- Lấy áo khoác của mình cũng được: Zayn nói

Tôi liền cảm ơn rồi cầm cái áo khoác chạy một mạch vào nhà vs. Ôi trời đất, hôm nay đúng là không thể xui hơn được, và rồi tôi cứ quần cái áo khoác của Zayn ngang hông suốt cả buổi học. Tôi định mượn rồi ngày mai giặt sạch sẽ thơm tho xong sẽ trả cho cậu ấy luôn.

Đang trên đường về nhà thì bỗng gió lạnh ủa tới, còn kèm theo sấm chớp. may là tôi về nhà kịp, chút xíu nữa là bị dính mưa rồi, mưa đổi mùa nên rất lạnh và rất dễ bị cảm. Ày chết, tôi lấy áo khoác của Zayn thế này thì cậu mặc gì nhỉ, à mà quên cậu ấy đi xe hơi mà, lo gì nắng mưa.

Hôm sau đi học tôi vẫn chưa thấy hết nhục, không biết đối mặt vs cậu ấy sao đây, thế mà hôm nay cậu ấy không đi học, cả ngày kia cũng không, đến khi nghe cô nói mới biết cậu ấy bị cảm nên nghỉ ở nhà, và tôi là lớp trưởng nên sẽ mang sách vở qua cho cậu ấy, sẵn tiện trả cái áo khoác luôn.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thế* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Lại thêm bạn mới

Tôi đang đứng trước nhà Zayn, phải nói không khác cái lâu đài là mấy, tôi bấm chuông cửa, mãi một lúc sau mới có người mở cổng, cũng phải thôi, nhà rộng như vậy mà, đi không cũng mỏi chân. Đó là ở bên ngoài thôi, khi bước vào sân tôi mới thật sự choáng ngợp, rộng ời là rộng, to ời là to, có cả hồ bơi, sân golf rồi còn cả một vườn hoa nữa chứ, bên trong nhà thì xây theo kiến trúc Châu Âu, rất đẹp mắt. Cô giúp việc bảo Zayn ở tầng 3, phòng đầu, kêu tôi cứ lên trước đi rồi có gì cô mang cháo lên sau. Mong sao đừng gặp cảnh Zayn vừa tắm xong, trên người chỉ quấn mỗi cái khăn, chắc tôi xị máu mũi mất. Đây rồi, tôi gõ cửa, sau khi Zayn nói " Vào đi" thì tôi đi vào. Ánh sáng từ bên ngoài chiếu qua chiếc rèm nên trông căn phòng khá rõ, Zayn đang ngồi trên giường nghịch điện thoại. Tôi vẫn còn thấy ngại chuyện hôm qua nên cứ cúi mặt mang sách vở vào để trên bàn. Nhưng trên bàn tôi lại nhìn thấy sách vở của Đoá Nhi, cậu ấy đã mang sách vở cho Zayn trước rồi, tôi thấy hơi buồn, mình lại trở thành người dư rồi, nhưng tôi vẫn nói:

- Sách vở tôi để trên bàn, cậu nhớ chép đầy đủ, còn gì ko hiểu thì lên lớp tớ giảng lại cho. À, áo khoác của cậu đây, tớ cảm ơn chuyện hôm đó: Nói rồi tôi định đi về thì tôi bỗng nhìn thấy hình ảnh hồi bé của cậu ấy treo ở tường, bây giờ thì tôi có thể chắc chắn một điều rằng cậu ấy là người tôi thích từ hồi nhỏ rồi, nhưng là tôi thôi, còn cậu ấy thì chắc không.

- Sao thế?: Zayn hỏi
- À không có gì, tớ về đây
- Tôi vẫn hơi mệt, hay cậu chép bài giùm tôi nhé. Coi như đền ơn việc bao lâu nay tôi giúp cậu đi

Cũng có lý, chỉ vì tôi nên cậu ấy mới bị cảm, nên tôi sẽ giúp. Vì bàn học ngay sát giường cậu ấy nên chúng tôi khá gần nhau. Cậu ấy thì vẫn cứ bấm điện thoại, tôi thì vẫn cứ chép. Bỗng tiếng Gõ của vang lên, một người đàn ông trung niên bước vào, tôi nghĩ chắc là bố cậu ấy, bố cậu ấy nói gì đấy, cậu ấy trả lời bằng thứ ngôn ngữ khác, phải, tiếng La-tinh, không nhưng nói mà còn bản rất nhanh, quả ra, bố cậu ấy có vẻ không vui khi nhìn thấy tôi, rồi ông ấy bước ra ngoài, vậy ra không phải là cậu ấy không biết mà cô tình không biết tôi tỏ tình với cậu ấy bằng thứ tiếng này. Tôi đã chắc chắn lần nữa là cậu ấy không thích tôi nên mới lảng tránh, thế mà lúc đó tôi cũng tin là thật, ai đời mà lại không biết tiếng mẹ đẻ của mình. Nghĩ tới đây tôi lại càng buồn hơn, cố viết bài cho nhanh rồi còn đi về, chứ để lâu chắc tôi bù lu bù loa lên mất.

- Thế cậu có gì muốn nói với tớ không?: Zayn hỏi
- À, không có.
- Thật không?

- Chứ cậu nghĩ tớ định nói gì?

-À nếu ko có thì thôi.

Chẳng lẽ tôi lại nhắc về chuyện của Đoá Nhi à, tôi đã hứa với ông chú kia là không nói ra chuyện này rồi thì tôi sẽ giữ lời.

Cuối cùng cũng chép xong, tới đây tôi lại nghĩ rằng Zayn cố tính bảo tôi chép bài hộ cậu để nghe thấy cậu nói chuyện điện thoại, ngầm nói cho tôi là cậu ấy biết thứ tiếng đó, chỉ là không thích tôi nên cậu ấy lờ đi thôi, nghĩ tới đây tôi thấy tôi mặt dày thật, Lẽ ra phải nghĩ ra chuyện này từ sớm chứ, chắc Zayn thấy tôi phiền phức lắm.

- À, tớ làm xong rồi. Tớ về đây

- Khoan đã....

Zayn chưa kịp nói hết câu thì tôi đã ra khỏi phòng, đi một mạch ra cổng, chẳng lẽ đứng lại đó, chắc tôi sẽ khóc mất thôi. Trên đường đi về nhà, tôi đã nghĩ thông rồi, về sau sẽ không làm phiền cậu ấy nữa, tôi sẽ tập trung học hành và chuẩn bị cho kì thi nhảy sắp tới, cũng gần tới khi bắt đầu vòng bán kết rồi, và Đoá Nhi, chắc cậu ấy thích Zayn quá nên mới làm thế, mới cả cô ấy cũng không có ý định làm hại tôi nên tôi cũng mong hai người đến với nhau, Zayn thích Nhi, Nhi cũng thích Zayn, vậy họ đến với nhau là đúng rồi, có tôi mới là đứa sai rành rành đây, đi thích người đã thích người khác, lại còn hay tương bỏ nữa chứ. Thôi kệ đi, bây giờ tôi sẽ trở về con người cũ, chơi đùa với đám bạn, cùng tụi nó xem ảnh trai đẹp là vui thôi. Nói thế nhưng tôi vẫn buồn muốn chết, không có tâm trí đâu mà học bài nữa đây.

Thứ hai này cũng giống như những thứ hai khác, nhưng tôi lại thấy khác, vì hôm nay trở đi tôi ko được phép thích Zayn nữa, và cũng sẽ không để yếu nếu Zayn đi đâu với Đoá Nhi.

Để tránh mặt Zayn, vừa vào lớp tôi đã lấy điện thoại ra mà lướt, chủ yếu là đọc báo, gặp ai tôi cũng cười, nhất là với mấy bạn nam, tôi cố tình làm thế để cho Zayn nghĩ rằng tôi hết thích Zayn rồi, cho cậu ấy đỡ thấy phiền. Kế hoạch như vậy cũng được.

-Zayn oi, về sau cậu không cần chép bài giùm tớ nữa đâu?

- Tại sao? Zayn hỏi với bộ mặt khó hiểu.

- Tại vì... mấy hôm cậu nghĩ tớ vẫn chép bài kịp, cho nên bây giờ cũng thế.

- Càng tốt: Mặt Zayn lại trở về trạng thái bình thường

Thấy chưa, tôi nói rồi mà, Zayn thấy tôi phiền đó, bây giờ cậu ấy nói càng tốt thì quá rõ ràng rồi còn gì. Mà kể cũng lạ, bữa nay cô giáo lại đến sớm hơn mọi ngày, chẳng lẽ....

- Lớp ta hôm nay có học sinh mới: Cô giáo nói, theo sau đó là một bạn nam khá cao bước vào, mấy đứa con gái trong lớp Ồ lên, tiếng tôi cũng phải công nhận là cậu bạn này đẹp trai thật, tôi liền đẩy đẩy Quyên.

- Ê màu, mĩ nam kia

- Uk

Ủa, sao bữa nay Quyên nhà ta thấy trai đẹp mà không rung động, chuyện lạ ấy nha.

-Tao nói thiệt, đẹp lắm luôn á

- Thì tao thấy rồi,

Sao Quyên bữa nay lạ thế nhỉ ?

Nghe nói bạn ấy tên là Hoàng, ở miền Nam chuyển vào nên không quen một số thứ ở Hà Nội cũng như cách sinh hoạt của lớp, nên cô nhờ lớp trưởng tôi giúp bạn làm quen.

-Hồi trước ở trong Nam cậu ở tỉnh nào?

-Tớ ở Sài Gòn

- Vậy hả, quê gốc của tớ cũng ở trong đó đấy À mà có gì thắc mắc thì ủa hỏi tớ nhé, tớ sẽ giúp.

Nói chuyện một hồi tôi đi về chỗ, chẳng hiểu sao cả buổi hôm nay con Quyên nó cứ cúi gầm mặt xuống chép chép cái gì đó, tôi hỏi thì chỉ trả lời chỉ không thèm ngẩng mặt lên.

- Hay là, mày bị trúng tiếng sét của bạn đẹp trai mới đến rồi?

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Cuộc thi nhảy

- TAO KHÔNG CÓ!!!!!!!!!!: Nó hét lên với tôi

- Thì không có, làm gì dữ vậy

Nói vậy thôi chứ tôi chắc chắn là con Quyên nó hơi thích Hoan rồi, từ nhỏ đến giờ, lần đầu tiên tôi mới thấy nó biểu hiện như vậy. Chuyên gia tâm lý như tôi đây chỉ cần xem xét một lúc là biết ngay. Nhưng chuyện này để sau vậy, hiện tại tôi phải tìm Gia Hào để luyện nhảy cái, vòng bán kết và chung kết sẽ tổ chức tại trường tôi nên phải nhảy cho ra hồn chứ không mất mặt lắm. Tôi đang định đi tìm cậu ấy thì đã gặp cậu ấy ngay cửa lớp.

-A, Gia Hào

- Chào cậu, dạo này cậu thế nào, đã đỡ hơn chưa?

-À, tớ không sao nữa rồi, bao giờ mình tập?

- Bốn giờ chiều hằng ngày nhé, tập 2 tiếng, được không?

-Quá được ấy chứ

- Mà, cậu đã thích cho cậu bạn ấy hiểu chưa?

- Vẫn chưa, nhưng mà mọi chuyện ổn hết rồi, cậu đừng lo

- Uk

Nói rồi Gia Hào nhìn tôi cười, tôi cũng cười lại, rồi tiếng trống vang lên, tôi tạm biệt Gia Hào rồi về chỗ.

Lại bắt đầu tiết học, và lại viết bài, thật sự là Zayn viết bài rất nhanh, cậu ấy viết xong còn ngồi chơi, tôi thì khác mãi chưa xong được nửa bài, hồi sáng nói Zayn là tôi đã viết bài kịp chỉ là chống chế, chứ tôi toàn mượn vở Tiến chép bài thôi, kê ra Tiến cũng tốt thật, tôi nhờ gì cậu ấy cũng giúp, về sau nếu cậu ấy có cần tôi cũng sẽ cố gắng giúp hết sức mình. Mà bây giờ tính sao đây, lộ tẩy mất, tôi đành giả bộ ghi ghi chép chép một tí rồi đóng vở lại, ra điều như mình làm xong rồi cho Zayn khỏi nghi, có gì ra về tôi mượn vở Tiến sau.

- Tiên!:Zayn gọi tôi

-Hả?

- Tớ.....: Zayn chưa kịp nói hết câu, thì tiếng ai đó vang lên

- Đoá Nhi ngất xỉu rồi!

Zayn vội vàng ra chỗ Đoá Nhi, vì giờ ra chơi không có cô ở đây nên cậu ấy bế Đoá Nhi xuống phòng y tế, tôi cũng phải xuống đó, nghe cô yếu té nói rằng do cậu ấy thiếu ngủ nhịn ăn ngày, với tâm trạng buồn rầu nên mới ngất xỉu, có gì nên cho bạn nghỉ ngơi vài ngày để lấy lại sức.

Ai cũng nghỉ do cậu ấy học hành căng thẳng quá nên mới dẫn đến tình trạng này, riêng tôi thì không, có thể là buồn chuyện của tôi và Zayn nên mới như thế, nghĩ đến đây tôi lại thấy mình thật là quá tội lỗi, không thích Zayn nữa là một điều đúng đắn.

Đánh trống rồi, ai cũng phải đi lên lớp cả, tôi cũng phải lên, bỗng Zayn gọi

- Tiên

- Cậu ở lại đây chăm sóc Đoá Nhi nhé,có gì tớ nhờ bạn khác chép bài giùm cậu

- Tớ muốn nói...

- Dù gì tớ cũng là lớp trưởng, phải lên quản lớp,Đoá nhi.... cần cậu hơn.

Không để cho Zayn nói câu nào nữa tôi chạy một mạch lên lớp, trong lòng tôi có nhiều cảm xúc lẫn lộn hiện giờ, cảm giác buồn, cảm giác tội lỗi, và

thương Đoá Nhi nữa

Học xong rồi, mọi người ra về hết mà Zayn và Đoá Nhi cũng chưa lên, chẳng lẽ để cặp của hai người họ ở đây, lỡ ai lấy thì sao, thế là tôi lại tốt bụng sách cặp xuống, nhưng lại không có ai ở phòng y tế, nghe cô y tế nói là họ ra cổng trường rồi, tôi lại lật đật xách cặp chạy ra đó, Zayn đang diu Đoá Nhi vào xe hơi, Zayn nhìn thấy tôi, tôi đưa cho Zayn cặp của cậu ấy và của Đoá Nhi

- Tại mọi người về hết rồi, tớ sợ mất nên mang xuống đây

- Cảm ơn

Xong rồi Zayn cũng đi vào chiếc xe đó, vậy ra Thảo không chém gió, họ đi cùng xe với nhau, lại càng có thêm lí do để tôi bỏ cuộc rồi

Cứ chiều tôi là tôi tập luyện cùng Gia Hào, bây giờ tôi mới biết cậu là người song tính, vậy là chị Hùng của tôi có cơ hộ rồi. Gia Hào rất kiên nhẫn, cậu ấy chỉ cho tôi từng động tác một, còn chỉ tôi cách nhảy mà sẽ giảm nguy cơ bị chấn thương hay mất sức.

Thế là cũng tới ngày diễn ra chung kết rồi, mỗi thí sinh sẽ có một phần nhảy solo và một phần nhảy đôi. Và tất nhiên là tôi nhảy với Gia Hào rồi. Tôi có nói với Hùng trước là lỡ có đoạn nào mà tình tứ hay sát nhau qua thì đừng chấp nhặt tui, Hùng cũng thông cảm nên tôi cũng đỡ lo. Và tiết mục solo nữ của tôi chỉ đứng thứ nhì, còn của Gia Hào thì nhất, khỏi nói tôi cũng biết. Tới phần nhảy đôi rồi, vừa bước ra sân khấu mà mọi người đã là hét ầm ầm, có cả các bạn trường khác nữa nhưng chủ yếu là trường tôi là chính. Chắc Zayn không đi, cậu ấy còn phải chăm Đoá Nhi mà, tôi cũng sẽ nhảy tự nhiên hơn. Tới khi kết bài có động tác nhảy làm hai đứa tôi suýt chạm môi, suýt thôi chứ chưa chạm nha mà ở dưới lại hú hét to hơn. Kết thúc thì Gia Hào nắm tay tôi và chúng tôi chào khán giả

Đến khi công bố kết quả nhảy đôi thì tụi tôi thắng, thế là chúng tôi có ba cái cúp. Lốp tôi mừng quá chùng, mới vào lớp mà tụi nó đã chạy ùn ra ôm tôi. Gia Hào bảo tôi giữ cái cúp chung nên tôi cũng giữ, đang ôm cái cúp thì bỗng đoá Nhi xin mượn, vậy là Zayn cũng đến nữa. Nhưng vẫn còn muốn cầm cúp nên tôi nói:

- Tí nữa được không?

- Chắc cậu không muốn cho tớ mượn đúng không? Đoá nhi bỗng thay đổi thái độ

- Chỉ là cái cúp thôi mà Bỗng Zayn nói khiến tôi cảm thấy tự ái, tôi liền đưa cái cúp đó cho Đoá Nhi

- Đây, thích lấy luôn cũng được, chỉ là cái cúp thôi: Tôi nói rồi bỏ ra ngoài, tôi chạy một mạch, chẳng may vấp cục đá thế là té, máu ở đầu gối chảy ra. Bỗng Zayn chạy tới, nói với bộ mặt tức giận

- Mất để sau lưng hay sao mà đi té cũng té?

- Phải, mất để sau lưng đó, ai khiến cậu quan tâm, đi về với Đoá Nhi của cậu đi?: tôi cũng tức giận nói

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Lỡ hẹn

Thế mà cậu ấy đi thật, tôi cũng tức, chứ ngồi lì ở đó, một lúc sau thì Zayn quay lại, cầm theo bông băng y tế, rồi cậu ấy vừa động vào chân tôi, tôi đã gất lên:

- Ai cho đụng vào

- Ngồi im đi

Tôi đành ngồi im, cậu ấy rửa vết thương, rồi sát trùng, v.v.v

- Đau lắm sao? Zayn hỏi với bộ mặt lo lắng

Vết thương này thì nhầm nhờ gì với tôi, tôi tức cái vụ cậu ấy nói cái phần thương bao lâu tập luyện của tôi chỉ là một cái cúp, ý cậu ấy là cho Nhi mượn thì mất gì đâu đó, ừ thì với Nhi của cậu thì cái gì chả có được, nên vì thế mà nước mắt chảy hoài, cậu ấy hỏi tôi chỉ lờm nhưng không trả lời, Zayn tưởng tôi đau thật nên làm nhẹ hơn, rồi cậu ấy nói:

- Về sau đi đứng phải cẩn thận, không là té kiểu này để lại sao?

- Sợ hay ko kệ tớ, đi mà lo cho Đoá Nhi ấy? Tôi cãi buống

- Thôi đừng li nữa, cậu ghen phải không?

Tôi không trả lời, chỉ nhìn xuống đất. Cậu ấy lại nói tiếp:

- Máy ngày nay Nhi bị bệnh nên hay cáu gắt, có gì cậu thông cảm cho cậu ấy,

Rồi, tất nhiên là sẽ thông cảm chứ. Zayn lại hỏi:

- Thế bây giờ có gì muốn nói với tớ không?

- Không

- Vậy tớ đi đây

- Cậu có thấy tớ phiền phức không?

- Sao cậu lại nghĩ như thế?

- Thì... tớ suốt ngày lẻo đẻo theo cậu, nhờ cậu làm bài tập giùm rồi còn làm Đoá Nhi bị khủng hoảng tinh thần nữa

- Không phiền, mới cả chuyện đó, tớ tin là cậu không làm

- Thiệt không

- Tớ không nói dối.

Vậy ra là tôi suy nghĩ thái quá mọi chuyện lên rồi.

- Vậy cậu có thích....

-Hả..

-À, không có gì?

Bỗng khuôn mặt Zayn trở nên nghiêm túc:

- Hồi nãy nhảy múa vui quá ha, hôn nhau, rồi còn nắm tay nữa chứ

- Không không, cái đó là suýt thôi chứ làm gì đã hôn

Zayn cũng chẳng nói gì nữa, đi về lớp thì thấy chiếc cúp của tôi vỡ tan, Đoá Nhi bảo là cậu ấy lỡ tay làm rớt, khóc lóc sợ tôi không tha thứ cho cậu ấy, tôi cũng nói là không sao đâu nhưng tôi giận Zayn, nếu không phải Zayn nói thì tôi đã không cho Đoá Nhi mượn, tôi dọn mảnh vỡ rồi đi về luôn.

Hôm sau đi học tôi không thèm nhìn mặt Zayn, trừng bộ mặt hậm hực ra bước vào lớp

- Sao thế?

- Chẳng sao cả

- Vậy đưa vở đây

- Không

- Cậu giận chuyện gì?

- Làm gì có giận, chỉ thấy tiếc cho cái cúp mà tớ tập luyện khổ cực bao lâu mới giành được thôi. Mới cả hôm kia, rõ ràng là cậu hiểu tớ nói gì sao lại lảng tránh?

- Hôm nào, nói cái gì?

Còn giả ngu nữa chứ, đã thế tôi chẳng thèm nói chuyện, liền quay mặt vào trong, cậu ấy mới nói:

- Hôm cậu nói cảm ơn bằng tiếng La tinh hả, tại tớ không biết cậu cảm ơn chuyện gì nên mới thế

Tôi tròn mắt, thì ra đó là cảm ơn, chứ không phải là "Tớ thích cậu", bảo sao Zayn không hiểu, mà rõ ràng mình biết cái đó là Tớ thích cậu mà, chẳng lẽ mình nói nhầm.

- Thì.... ờ tớ nói nhầm

- Vậy thật sự cậu muốn nói gì?: Zayn vừa nói vừa cười

- Chẳng có gì cả

Bây giờ Zayn với Đoá Nhi sắp thành một cặp rồi thì nói ra làm gì.

- Cậu phải đền bù cho cái cúp của tớ

- Muốn đền gì?

- Làm sao tớ biết được, cậu phải tự nghĩ chứ, cậu là người gây tội mà?

- Đền tiền nha

- Trông mặt tớ như cần tiền của cậu không?

- Vậy muốn gì?

- Đãi tớ đi ăn đi

- Cũng được

Không ngờ Zayn đồng ý, càng tốt, thế là thứ bảy tuần đó tôi chuẩn bị đồ từ sớm, làm sao cho ăn mặc không quá sến sẩm nhưng cũng đừng màu mè quá, thế là lại mặc áo thun với quần ngắn, thấy vậy cũng tạm ổn, đi gần đến nơi thì thấy Zayn bảo là cậu ấy bận hôm nay rồi nên để hôm khác, làm tôi thất vọng tột cùng, nhưng chẳng lẽ đến nơi rồi, mua vé luôn rồi mà lại không chơi, phí lắm. Đang phân vân thì bỗng thấy Gia Hào, ủa, Gia Hào cũng đi chơi à?

- Tiên đi chơi hả?

-Ừ. Mà Hào đi với ai thế?

- Tớ đi một mình

- Sao lại đi một mình?

- Tại vừa rồi thi nhảy được giải cao nên tớ tự thưởng cho mình.

Công nhận Gia Hào yêu bản thân ghê.

- Mà Tiên đang đợi ai hả?

- Ko, tớ cũng đi một mình.

- Hay tụi mình đi chung đi, được không

- Tất nhiên là được rồi. Có người cùng chơi thì đỡ hơn là một mình chứ.

Thế là tôi đi cùng Gia Hào, mới vào nên chơi vài trò nhẹ nhàng một chút, sau đó chúng tôi vào một quán nước trong khu vui chơi luôn. Và đoán xem, tôi gặp Zayn, nhưng không phải một mình, có cả Đoá Nhi và thêm một người con gái nào nữa, nói chuyện nghe vui vẻ lắm, phải nói lúc đó vừa buồn vừa giận, nhưng tôi và Gia Hào vẫn vào cái quán đó, ngồi bàn đang sau họ, tôi ngồi đối diện với Zayn, tất nhiên là Zayn nhìn thấy tôi rồi, tôi cũng nghe thấy họ nói chuyện, toàn bắn tiếng La-tinh, nghe được nhưng cũng chẳng hiểu được, mà giờ tôi mới biết là Đoá Nhi biết tiếng La-tinh, không phải biết mà nói như người bản xứ luôn.

- Quý khách gọi gì ạ?: Anh phục vụ hỏi chúng tôi

Nên gọi gì nhỉ, kem, trà sữa hay nước ngọt thì ăn uống hoài rồi, phải thử cái gì mới chứ

- Anh ơi, ở đây có món nào đặc biệt không ạ?

- Quán đang có chương trình ăn kèm không lò, gồm một cốc kem to có nhiều thứ trong đó, nếu ai ăn hết sẽ được miễn phí tiền và có phần thưởng là vé chụp hình đôi.

- Đơn giản thế thôi ạ.

- Phải, nhưng không phải ai cũng ăn hết, ko tính thời gian.

- Thử không?: Tôi hỏi Gia Hào

Cậu ấy cười, nói: - Nếu cậu thích

Trong lúc đợi người ta mang kem ra thì tôi nói chuyện với Gia Hào

- Cảm ơn cậu nha, nhờ cậu mà tớ mới có thể được giải Nhì.

- Có gì đâu.

- Hay bữa nào tớ mời cậu đi ăn để cảm ơn nha, còn hôm đi chơi này không tính, được không

- Được chứ.

Chắc tôi nghe được chỗ bàn Zayn nói chuyện, thì bàn cậu ấy cũng nghe được, mà tôi có nói sai cái gì đâu nhỉ, tôi cảm giác như Zayn cứ lờm tôi, mà kệ cậu ấy, hẹn mình cho đã rồi đi chơi với người khác, còn ở đó mà lờm, tôi cứ cười nói với Gia Hào, kem mang ra rồi, công nhận to thật, mà không chỉ có kem không mà còn có mấy thứ khác như trái cây, thạch, v.v.v.... Vì cốc kem rất to, để ở giữa bàn nên tôi và Gia Hào phải hơi cúi người một chút mới múc ăn được, mà công nhận kem ngon thiệt, chắc là tôi sẽ ăn được hết. Gia Hào ăn cổ được một nửa thì phải, còn lại tôi xù hết, thế mà cũng xong, rồi được nhận phần thưởng, tôi nói Gia Hào là mình đi chơi một lúc đi, bao giờ gần về rồi vào chụp hình, kiểu như tôi nói gì cậu ấy cũng đồng ý, thế thì tôi tự quyết định cho rồi. Tụi tôi định bước ra quán, thì bỗng Đóa Nhi nói:

- Tiên hôm nay cũng đi chơi hả, hay chúng ta đi chơi chung đi

- À...ừ, cũng được: Tôi đành miễn cưỡng trả lời

Còn cái mặt Zayn bây giờ phải gọi là đúng chuẩn lạnh lùng, còn đờ đờ sát khí nữa. Bình thường có thể đâu nhỉ, hay là do đi với Đóa Nhi nên mới già vờ cun ngẫu thế.

Rồi chúng tôi đi chung đi với nhau, Zayn đi gần tôi, thừa lúc mọi người không để ý néo tôi một cái rồi nói nhỏ:

- Tí về chết với tôi.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Này Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Bí mật của Quyên

Chết với cậu ấy? Sợ quá cơ, Zayn là người sai rò ràng ra mà còn như thế. Mà lo gì, tí nữa tôi nhờ Gia Hào đưa về. Rồi tụi tôi đi vào nhà ma có đáng sợ mấy đâu, hay là óc tôi bị chai rồi hay sao. Mà Đóa Nhi với cái chị kia cứ hét lên hét xuống. Đi xong cái nhà mà thì hai người đó cũng khăn cổ mất. Cứ đi vòng quanh khu vui chơi như thế, cũng khá mệt và mỗi chân, cũng may có Gia Hào cứ thấy mấy món lật vặt là mua cho tôi ăn, lẽ ra tôi cũng không nhận đâu, mà thấy Zayn cũng mua cho Đóa Nhi, cậu ấy cũng ăn ngon lành nữa nên hà có gì mà tôi không ăn. Mãi tới giờ cái chị kia mới bắt chuyện với tôi(Tôi bảo là chị vì trông thấy chị ấy cũng khá là trưởng thành)

- Chào em

- Dạ, chào chị

- Chị là chị của Zayn, chị có biết một chút Tiếng Việt

Vậy sao? Trường hợp này tôi không nghĩ đến vì chị này trông khá giống gái Việt Nam

- Mà hôm nay đùa nào cũng có đôi có cặp hết nhì? Có mỗi chị một mình.

- Dạ chị cứ đùa, tụi em là bạn

- Thế là chỉ có Zayn với Nhi là một cặp thôi hả?

Cái gì? Tôi nhìn qua chỗ Zayn, Đóa Nhi đang ngại ngùng nép sau lưng Zayn, Zayn chẳng nói gì cả. Đành miễn cưỡng nói cho có lệ:

- Dạ

Đến khi đã chơi xong hết mọi trò chơi thì tôi bảo mọi người về trước, còn tôi và Gia Hào đi chụp hình. Đến nơi chụp, anh thợ hỏi:

- Hai đứa yêu nhau hả, vậy chụp kiểu gì lãng mạn tí nhé:

- Dạ không, chúng em là bạn ạ.

- À, vậy chụp thế này...

Chụp xong thì tôi với Gia Hào đi về, vì Gia Hào có việc gì bận đột xuất nên không đưa tôi về được. Nên tôi đi về một mình, vừa đi vừa suy nghĩ, tại sao chị Zayn lại bảo cậu ấy với Nhi là một đôi nhí, hay họ thích nhau từ trước rồi, đã thế thì còn hẹn mình đi chơi làm gì, cứ nói đại một lời xin lỗi vì chiếc cúp vỡ là được rồi. Càng nghĩ vừa tủi thân vừa buồn, thấy Zayn đang đứng dựa tường phía trước, tôi liền cúi mặt bước nhanh qua Zayn nhưng bị cậu giữ lại, tôi hỏi với điệu bộ phụng phịu:

- Chuyện gì?

- Tại sao lại đi chơi với cậu ta, tớ bảo hôm nay không đi mà?

- Đó là cậu bảo, nhưng cậu vẫn đi vẫn người khác đấy, thế thì tại sao tớ lại không được đi chơi với Gia Hào?

Chắc Zayn đuối lý, không nói được cậu gì nữa, nhưng không thả tay ra

- Bỏ ra, tớ đi về

- Tớ đưa cậu về

- Không phiền, cậu đi mà đưa Đoá Nhi về

- Cậu sao thế, ghen ấy?

- Tự dưng sao tớ phải ghen

- Thế thì sao hơi tí là lôi Đoá Nhi vào?

Lại bênh Đoá Nhi: - Thì chị cậu cũng nói rồi, hai người là một cặp, cậu không lo cho cậu ấy chẳng lẽ lo cho người khác.

- Không phải như thế.

- Tớ không quan tâm phải hay không, bỏ tay ra để tớ về.

Cuối cùng cậu ấy cũng chịu bỏ tay, nhưng cứ đi theo, kệ cậu ấy. Đến khi về gần đến nhà thì tôi ngoái lại xem Zayn còn đi theo không, thế mà không có. Đứng là, tôi lại càng tức tôi bước vào nhà. Tôi bực bội suốt cả tối hôm ấy, chẳng có tâm trạng mà học bài. Kệ đi, mai toàn là thực hành, có gì đâu mà học. Nói rồi tôi lại ôm cục tức đó đi ngủ.

Sáng hôm nay trời khá trong lành, tôi lại đánh răng rửa mặt rồi phi xe đến lớp. Tôi cũng chẳng thấy gì lạ đến khi thấy Quyên đang ngồi với Hoàng ở ghế đá, sao tiến triển nhanh vậy, thật ko ngờ. Tôi chưa bao giờ thấy điệu bộ thẹn thùng của con Quyên, eo ôi!!!

Đấy, vậy là đến con bạn thân nó cũng có bồ rồi, bây giờ tôi sẽ alone, buồn chết. Mà cái con này, lúc tôi bảo nó thích Hoàng thì chối bay chối biến, bây giờ thì chắc tâm hồn treo ngược cành cây rồi, để xem nó nhận tội với tôi không

Nó vừa vào lớp, tôi đã lôi cái mặt hậm hực ra, nó liền hỏi:

- Sao vậy, Tiên?

- Tao đâu có sao, tao thấy hơi buồn vì mày lừa dối tao

- Tao lừa mày khi nào?

- Ủa thì khi nào, lúc tao hỏi mày thích thằng Hoàng đúng không thì mày"Đâu, tao đâu có, mày bị điên hả, rồi hỏi nãy ai ngồi cạnh thằng Hoàng đó.

- Thì...tại lúc đó tao ngại quá nên

- Mày mà biết ngại

- Tất nhiên, tao là con gái mà.

- Bố mẹ ở nhà thì còng lưng ra nuôi đi học, yêu với đương cái gì

- Thôi đi cô nương. Mà hôm qua đi chơi với Zayn vui ko?

- Hôm qua cậu ấy đi với Đoá Nhi

- Thế mày bị leo cây hả?
- Cũng không hẳn, tao đi với Gia Hào, cái người mà thi nhảy với tao đó.
- Sao mà lung tung thế? Nếu mà vậy thì làm sao mà mày chinh phục Zayn nữa?
- Chinh phục gì? Tao từ bỏ lâu rồi
- Cái gì?
- Hôm qua còn có chị Zayn nữa, chị ấy nói với tao là Nhi với Zayn là một đôi, thế thì chinh phục gì nữa?
- Vậy giờ mày tính sao?
- Sao trắng gì nữa, tập trung vào học hành.
- Từ bỏ thật hả?
- Từ bỏ
- Có làm được không đó?
- Tất nhiên là không được, chẳng lẽ tao thích cậu ấy bao nhiêu năm mà nói bỏ là bỏ luôn được sao, trong tim tao vẫn thích cậu ấy, chỉ là tao sẽ không xen giữa vào chuyện cậu ấy với Đoá Nhi thôi.

Tôi vừa nói xong thì Zayn bước vào, tôi chẳng nói chuyện với cậu ấy, đeo tai nghe vào nghe nhạc, bài nào buồn thê thảm là tôi nghe, Zayn thì cứ gọi, nhưng tôi không thèm trả lời:

- Làm gì mà giận dai thế, nếu thích thì bữa khác tôi mời cậu đi?
- Tôi không thèm, mắc mớ gì tôi phải giận cậu
- Không giận thì tại sao lại cư xử như thế?
- Tôi thích thế đấy.
- Cậu... cậu đừng như thế nữa, tôi chịu không được

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Làm hòa

Zayn vừa nói cái gì? Cậu ấy không chịu được, chẳng lẽ cậu ấy bị sao à? Tôi thấy mặt cậu ấy hơi đỏ, liền hỏi:

- Cậu khó chịu ở đâu hả?
- À, hôm đó bị dính mưa, tuy đã nghỉ học nhưng bây giờ vẫn còn mệt

Tôi liền sờ trán cậu ấy, không sốt, may quá, tôi liền nói:

- Không có sốt, chắc là tại cậu thấy hơi mệt, thôi hôm nay tôi chép bài giùm cho.
- Không cần đâu, cậu đang ghét tôi mà.
- Tôi làm gì có.

Chết, bị Zayn lừa rồi, mà lỡ nói không giận rồi mà còn mặt nặng mày nhẹ thì trẻ con quá, thôi kệ đi, coi như đã làm hòa. Tại bây giờ tiết trời cũng không biết làm gì, tôi mới ngo nghiêng xung quanh, công nhận con Quyên tấn công nhanh thật, bây giờ đã quá kia nói chuyện với bạn Hoàng rồi, tuy về học hành thì tôi có giỏi hơn nó, nhưng về khoản này thì lại phải để nó chỉ dạy rồi, bỗng tôi nhìn phía cổ Zayn, thấy một cái hình xăm ở gần xương quai xanh, tại bị cổ áo che một nửa rồi nên tôi không thấy rõ lắm, liền hỏi:

- Cậu có hình xăm hả?
  - Ừ
  - Cậu xăm lúc nào thế, có đau không?
  - Hồi nhiều thế.
  - Hi, tại lớn lên tớ cũng muốn xăm một cái.
  - Để làm gì?: Zayn với điệu bộ không vui hỏi
  - Thì để che sẹo: Xong tôi vừa chỉ vừa nói: - Này nhá, tớ có vết sẹo ở cổ tay nè, cũng nhỏ mà, nên tớ muốn về sau xăm cái gì đẹp đẹp một chút để che cái vết sẹo này.
  - Không được xăm
  - tại sao?; Tôi hỏi với khuôn mặt ngạc nhiên.
  - Thì... con gái ai lại đi xăm
  - Có sao đâu, thế kỉ 21 mà
  - Thế xấu lắm
  - Hừ, cậu cũng xăm đấy.
  - Thì đây là hình xăm da truyền, nhà tớ ai cũng có hết.
  - Không nói nói với cậu nữa
  - Nhất định không được xăm đấy.
  - Làm gì mà căng thế, về sau tính.: Ngồi một lúc, tôi lại tò mò, liền hỏi tiếp: Mà hình xăm đó có ý nghĩa gì thế?
- Zayn mặt gian gian, nói:- Thì nhà tớ cứ thành viên nào tìm thấy người mình thích thì sẽ xăm hình này
- Gi? Sao ý nghĩa gì mà lạ lùng thế, tôi tưởng phải là cái gì liên quan đến gia tộc hay gì chứ, mà nếu đúng như Zayn nói, vậy là cậu ấy đã thích ai đó rồi.
- Vậy cậu thích ai đó rồi hả?
  - Nên tớ mới đi xăm đấy.
  - Ai thế.
  - Biết làm gì
  - Thì cho vui thôi, hay cậu mô tả cũng được.
  - Tớ không muốn.
  - Đi mà, làm ơn.
  - Thì người tớ thích là con gái.
  - Vậy cũng như không.
  - Giống cậu
- Giống tôi. Tim tôi bỗng đập nhanh. Zayn nói tiếp.
- Thì cũng có mắt mũi, tóc tai, tứ chi đầy đủ.
  - Thế thì ai chẳng biết: Trời đất, làm tôi mừng hụt, nói tiếp: - Rồi sao nữa?
  - Biết nhiều làm gì, thế thôi. Cậu nghĩ là ai?
  - Đóa Nhi hả?: Ấy chết, tự dưng hỏi làm chi, lỡ cậu ấy ừ thì tôi buồn chết. Bỗng Zayn cười, nói:

- Không, cậu ấy không phải người tớ thích.

Ôi mừng quá, không phải Đóa Nhi. Vậy là từ giờ tôi có thể tiếp tục cừ xur với Zayn như mọi khi rồi, nhưng thế người cậu ấy thích là ai nhỉ, ai mà may mắn thế.

- Vậy là ai?

- Cậu đoán đi.

- Sao mà tớ biết được.

- Thế thì đừng hỏi nữa: Zayn nói.

Rồi thì cậu ấy lại lấy bài vở của tiết sau ra học trước, nhưng tôi thì không chăm như vậy, tôi ngồi chơi với mấy bà tám tại chỗ, còn Zayn thì người bên cạnh đọc sách. Tụi tôi chơi trò thật hay thách, tôi khá rành trò này, căn bản thì nếu người chơi sẽ phải chọn nói sự thật hoặc thực hiện một thử thách, và không được phép làm sai. Tôi là cáo già trong trò này rồi, tôi toàn đưa ra những thử thách oái ăm cho tụi kia làm chơi, nhưng tôi lại luôn chọn sự thật tại vì nếu chọn thử thách thì mình sẽ bị đám kia trả thù. Tôi hỏi đũa đầu tiên:

- Thật hay thách?

- Thách đi

- Tui thách bà mua kem cho tui ăn.

- O, ai chơi thế

- Tui chơi thế, người giao đã thách là phải làm,

Thế là nó lật đật đi mua kem cho tôi, tới lượt con Quyên, tôi hỏi:

- Thật hay thách?

- Thật

- Mà của Hoàng bằng cách nào?

- Mà nhớ đó Tiên: Con Quyên lừa tôi xong miễn cưỡng trả lời:

- Thì tao chủ động chỉ bài cho cậu ấy, rồi tao mua bánh cũng mua cho Hoàng một cái, mua nước cũng cho cậu ấy một lon, cái xong hôm qua tao mới tỏ tình, cậu ấy đồng ý luôn.

- Trời, nhanh vậy mà đã đổ.

- Chứ sao, ai như mày, gần hết một năm rồi mà "ấy" chẳng thềm đổ.

- Im đi: Tôi vội bịt miệng con Quyên.

Cái đũa bị tôi sai đi mua kem hỏi tôi:

- Tới bà nè Tiên, thật hay thách.

- Đương nhiên là thật.

- Tốt lắm Nó cười gian rồi hỏi:- Người bà thích là ai?

Chết, tôi chưa nghĩ đến trường hợp này, giờ phải làm sao đây.

- Tui chưa có thì làm sao mà nói

- Bọt xạo đi, không được nói dối mà.

- Thì người tui thích là... crush của tui.

- Không được, phải nói rõ họ tên, ngày sinh tháng đẻ, học lớp nào, trai hay gái.

- Tui bay ép người quá đáng.

- Kệ tụi tao, người giao đã hỏi thì phải trả lời thành thật.

Giờ sao đây, sao mà nói được, Zayn còn đang còn đang ngồi cạnh nữa chứ, Tôi cố gắng trả lời nhỏ nhất có thể.

- Thì là con tra, sinh cùng năm với tụi mình, tên là....

- Tên gì, tên gì?

Tôi không nói mà khẽ liếc mắt qua người bên cạnh, cậu ấy đang chăm chú đọc sách nên không để ý đâu, bỗng con kia vỗ vào bàn một cái nói:

- Đây, tao biết ngay mà, thế nào cũng là...

Tôi vội bịt miệng nó lại, cả lớp quay ra nhìn chúng tôi, có cả Zayn nữa, ngại muốn chết.

- Im coi, la toáng lên làm gì?

- Thì tại bất ngờ quá, tui tưởng bà là người nghiêm túc, làm gì cũng giỏi thì sẽ thích mấy anh bad boy chứ, ai ngờ...

Ồ, đâu ra cái nghịch lý gái ngoan sẽ thích trai hư nhỉ. Tôi nói:

- Nghĩ sao vậy, tui thích mấy người trưởng thành thôi

Bỗng Tiên bước tới, nói:

- Làm gì tụi tập ở đây vậy, cho tui tham gia với?

- Ủa, tưởng đi với Tiến?

- À, ông đang ngồi học bài trước kia, chăm ghê.

Bỗng cô giáo đi vào lớp, nói:

- Trường ta chuẩn bị tổ chức ngày hội thể thao, bắt buộc phải nửa lớp tham gia, nếu có tham gia thêm sẽ được cộng điểm thi đua, có em nào muốn tham gia không?

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Này Có Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Chị em tốt

Tôi nghĩ là Zayn sẽ đăng kí vì những ngày hội thể thao thì hầu hết các bạn nam đều tham gia, còn nữ thì sẽ cỏ vũ. Mà cho dù cậu ấy không muốn thì cũng phải đi thôi, nhân tố quý giá như Zayn thì thấy cô đâu để gì cho ngồi xem. Đúng như tôi nghĩ thật, con trai lớp tôi tham gia hết, nhưng cũng có các bạn nữ tham gia, nhưng không có tôi đâu, cô liền hỏi:

- Tiên không thi hả em?

- Dạ không ạ, em yếu lắm

- Em cao gần mét bảy thế kia thì phải tập luyện nhiều lắm chứ, đừng có giấu.

- Thật mà cô, em không thi đâu.

- Đừng từ chối sớm, cô cho em thời gian suy nghĩ đó.

Cô có cho thêm thời gian thì tôi cũng ko thi đâu, tôi đã yếu rồi mà còn ra gió, chẳng lẽ lại làm trò cười cho thiên hạ. Tôi liền hỏi Zayn:

- Cậu đăng ký thi môn gì?

- Bóng rổ với đu xà

- Ui, oách thế, tận hai môn.

- Uk

- Cậu có đi tập gym ko?
- Có chút.
- Yên tâm đi, tới hôm thi tớ sẽ cổ vũ cho cậu
- Cậu định làm tớ mất mặt hả?
- Có gì đâu mà mất mặt?
- Mà sao cậu không thi?
- Thi tớ nói là tớ không thích rồi mà, mới cả lớp mình con gái cũng tham gia nhiều, vậy là không bị trừ điểm rồi.
- Ừ
- Vậy chúc cậu thắng hết

Zayn chỉ cười nhưng không nói gì hết, rồi cậu lại quay qua học bài. Ngay mai sẵn có tiết thể dục, tôi sẽ lại mang nước lên cho Zayn, vì ngay mai cậu ấy đã phải tập luyện rồi.

-----Tiết thể dục, các bạn nào tham gia thi tập luyện, còn những đứa như tôi thì được ngồi chơi, hiện tại tôi đang ngồi với Hạ Viên, thật là ồn ào mà, nó cứ bên tai tôi mà nhai đi nhai lại mấy câu:

- Trời ơi, Tiến men thế, da trắng thế mà lại không bắt nắng, bla bla bla.....

Tôi liền hét lên

- Con điên này, im coi, ngắm thì ngắm một mình đi chứ, sao phải làm phiền người khác

Hạ Viên liền nói tôi:- Gớm, Zayn của bà không đẹp bằng Tiến của tôi nên ghen tị chứ gì

- Này nha, ai nói Zayn của tôi không đẹp
- Thì Tiến da trắng còn cao nữa, ai như Zayn, da đen
- Buồn cười nhì, ai nói là da đen, đây là da nâu, đàn ông con trai thì da nâu rám nắng mới đẹp chứ. Zayn còn là con lai, ăn đứt Tiến của bà
- Hừ, Tiến của tôi đẹp hơn
- Mà hay nhì, bà khen Tiến thì bà cứ khen đi, mắc mớ gì mà lôi Zayn vào.
- Kệ tui

Đấy, cãi cùn đến thế là cùng. Mà thôi, không chấp gì Hạ Viên, Zayn tập xong rồi, tôi phải ra đưa nước cho cậu ấy

- Có mệt không?: Vừa đưa chai nước tôi vừa nói

Zayn chỉ nhận chai nước thôi chứ không nói gì hết.

- Sao cậu không trả lời?
- Phải để cho người ta thở cái chứ: Zayn nói
- Ừ nhì, thôi cậu không nói cũng được, nghỉ đi. Mà cậu biết lớp mình thi bóng rổ với lớp nào không.
- 11 Anh 1, lớp của người bữa cầm con gấu bông với hoa hồng đó.

Sao Zayn biết nhì, chắc cậu ấy cũng quen người đó, tôi liền nói:

- Vậy hả?
- Ừ, tớ nghĩ chắc lúc đó có người lại chạy sang bên kia cổ vũ đấy
- Không có đâu

- Cậu biết tớ nói ai mà trả lời

- Thì... ai cũng vậy

Cậu ấy lại cười, rồi đưa bàn tay lên che ánh nắng đang hắt vào mặt tôi, nói

- Ko sợ đen hả

Chết, nói mới nhớ, tôi vội lấy tay che kín mặt, hôm nay tôi lại quên bôi kem chống nắng nữa. Tôi hỏi Zayn:

- Cậu thích da trắng hay da đen

- Miễn sao là da tự nhiên thì đều đẹp

Đấy, quan điểm giống tôi, da nào mà chẳng đẹp, đâu như Hạ Viên, cái gì cũng phải như Tiến mới đẹp

- Nước lự bữa tớ đưa có ngon không?

- Cũng được, cậu mua ở đâu thế

- Tớ tự làm đấy, ở ngoài làm đâu có chất lượng

- Tớ tưởng cậu chỉ biết ăn thôi

- Làm gì có, tớ giỏi hơn cậu tưởng nhiều. Tôi khoe tiếp:- Mà công nhận nước tớ làm cũng ngon thật đấy, bữa Tiến với con Quyên cũng khen quá trời

Bỗng Zayn không cười nữa, cũng chẳng cười nữa, đứng đứng bước ra sân tập tiếp, tôi chẳng hiểu cái mô tê gì cả, cái rồi vào lớp cũng chẳng nói chuyện với tôi luôn, giận cái gì mà lại thế ta, chẳng lẽ tôi nói sai câu nào sao?

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Bị hiểu lầm

Zayn cứ thế với tôi, đến nỗi về đến nhà tôi vẫn không hiểu tại sao. Anh tôi đang xem TV, thấy tôi liền nói:

- Hôm thi mày cổ vũ cho lớp anh nhé?

- Không được đâu, lớp em thi với lớp anh mà, em mà qua cổ vũ cho lớp anh thì lớp em sẽ thế nào?

- Lớp đâu chỉ có mình mày là con gái, không có mày thì có đứa khác.

- Thì lớp anh cũng đâu phải là không có con gái, cần gì phải em qua, hay anh có ý gì khác?

Lường lự một hồi, anh tôi mới nói: - Thì thằng Khoa chơi chính, mày biết nó thích mày mà, mày qua cổ vũ thì nó sẽ có động lực để mà chơi chứ.

Làm sao mà được đây, tôi đã nói là sẽ cổ vũ cho Zayn rồi mà, không thể thất hứa được, tôi đành từ chối khéo: - Không được đâu, em làm vậy lỡ anh ấy nghĩ em cũng thích anh ấy thì sao?

- Thì thích nó có sao đâu?

- Có sao chứ, em nói rồi, em không làm được đâu

- Ồ cái con này

Tôi bỏ lên phòng, tuần sau là hội thi bắt đầu rồi. Tôi nghĩ chắc do Zayn tập nhiều nên mệt mới sinh ra tính tình thất thường chứ tôi có làm gì đâu mà giận, việc này xong đi thì cậu ấy lại bình thường ngay ấy mà.

Hội thi thể thao

- Xin chào mừng mọi người đã có mặt trong hội thi hôm nay

Tiếng mọi người vỗ tay ầm ầm, ai cũng thấy hào hứng, lớp nào cũng chuẩn bị bằng rộn cổ vũ riêng, rất hùng hồn khi thế. Mở đầu là phần thi đá cầu, lớp tôi không ai tham gia phần này hết nên tôi cũng không rõ lắm, tôi nhìn thấy Zayn đang ở khu vực chuẩn bị cho phần thi đu xà, trông rất chi là điềm tĩnh, bỗng cậu ấy đưa mắt về phía tôi, tôi liền vẫy vẫy tay chào, cậu ấy lại chỉ cười rồi quay đi. Kết thúc phần thi đá cầu, tiếp theo là tới phần thi đu xà, chẳng hiểu sao tới lúc Zayn ra con gái các lớp khác vỗ tay ầm ầm, đám mê trai, tôi biết là Zayn có sức hút nhưng mà trông đám con gái khác nhưng Zayn với con mắt hình trái tim thì tôi rất chi là khó chịu. Rồi phần thi bắt đầu, bạn đầu tiên lên được 36 cái, bạn thứ 2 lên được 20 tới các bạn khác thì cũng cỡ đó, có một bạn nam hiện lên được nhiều nhất là 48 cái, cuối cùng là Zayn 49, 50 cái. Hay quá, vậy là Zayn thắng chắc rồi, mọi người vỗ tay rất to, tôi cũng vậy, thi xong cậu ấy lại nhìn về phía tôi, tôi hào hứng đưa hai ngón tay cái ra hiệu cậu ấy cừ lắm, Kết thúc phần thi thì tạm nghỉ, chiều thi đấu tiếp. Tôi liền chạy ra chỗ Zayn nói:

- Hồi nãy cậu giỏi ghê, lên tận 50 cái. Mà sao cậu không lên mấy cái nữa cho mọi người xem

- Hít nhiều làm gì, đủ thắng là được rồi

Ừ nhỉ, Zayn phải giữ sức để chiều nay thi bóng rổ chứ nhỉ. Rồi Zayn có việc bận phải đi trước, tôi ở lại cùng các bạn nữ của lớp dọn dẹp chỗ lớp tôi ngồi, bỗng đâu ra một đám con gái đi tới, nhìn tôi bằng ánh mắt hình viên đạn, bỗng một bạn nữ trong nhóm đó lên tiếng.

- Con gái thời buổi bây giờ đúng là mạnh dạn, thích ai là sồn sồn lên, mà người ta có thích mình đâu, đến nỗi phải viện cớ để bỏ đi cơ mà: Xong rồi nhìn tôi với ánh mắt ko thể sắc hơn

Con Quyên tính nói lại thì tôi ngăn, cứ kệ cho họ nói đi, sẵn tiện để họ biết luôn là tôi đây đang thích Zayn.

Bạn đó còn nói vài câu nữa cơ, nào là biết giữ tự trọng chút đi, đã ko được đẹp rồi thì đừng có mà thả thính trai, đến khi người ta không thích lại mình thì lại đau khổ.

Con Quyên đứng cạnh tôi kiểu như tức lắm rồi, nhưng tôi vẫn mặc kệ, vì tôi biết họ đang sân si, ghen ghét với tôi nên mới như thế, tôi lại càng bình thường như ko có chuyện gì

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Lại gặp lần nữa

Hiệp hai tới, lần này hai bên thi đấu khá căng thẳng, nhưng cuối cùng bên đội anh tôi vẫn thua, nghĩa là lớp tôi thắng, tụi nó la hét ầm ầm, còn tôi có lẽ cũng sẽ rất vui nếu như không thấy bạn nữ ấy chạy tới cho Zayn, đưa thêm chai nước nữa rồi nói:

- Anh giỏi ghê, tôi nay chúng ta đi ăn mừng đi

- Em thích ăn ở đâu

- Chỗ cũ

- Hay ăn ở chỗ khác đi

- Thôi cũng được, hôm nay anh thắng nên em chiều

Vậy là, người ZAYn thích là bạn này, xưng anh em, đi ăn ở chỗ cũ, thế ra, tìm tôi hiện tại đang co bóp dữ dội, nước mắt trực tuôn rơi, con Quyên hỏi

- COn nhỏ đó là ai?

- Tao không biết

- Có khi nào...

- Tao cũng nghĩ thế. Chúng ta đi ăn đi, bữa nay tao bao mầy

- Ở thế là thế nào

Tôi lôi nó đến quán kem ở trung tâm thành phố, nó vừa ăn vừa hỏi:

- Chuyện này là như thế nào

- CHuyện gì?

- Zayn, với con nhỏ đó?
- Làm sao tao biết được.
- Vậy mày gọi tao ra đây làm gì?
- Thì ra đây ăn chứ làm gì
- Mày còn phải lừa tao, mặt mày bây giờ trông còn thảm hơn lúc con Na nhà mày mất nữa đó, tao tưởng mày với Zayn đã thích nhau rồi chứ.
- Chỉ có tao thích thôi, còn Zayn thì...

Tôi chưa kịp nói hết câu thì Zayn bước vào, có cả bạn nữ đó nữa. Hai người đó ngồi bàn đằng sau, tôi nghe bạn nữ đó nói:

- Cứ tưởng chỗ mới anh nói là chỗ nào, hóa ra cũng là mấy cái chỗ này.
- Chứ em muốn chỗ nào?
- Em nói thế thôi, chứ ở đâu chả được

Càng nghe họ nói chuyện, tôi lại càng buồn, tôi liền đứng lên để đi về.

- Đi về đi, tao mệt rồi.

Con Quyên cũng gật đầu rồi chúng tôi đi về, trong phòng, tôi suy nghĩ về mối quan hệ của Zayn với tôi, chắc là bạn bè, không hơn không kém, trong điện thoại tôi có số của cậu ấy, tôi thuộc như in trong đầu nhưng không bao giờ dám nhắn một tin hay gọi một cuộc nào cả, và Zayn cũng thế. Nghĩ đi nghĩ lại, cảm thấy lời nói của bạn nữ kia cũng đúng, Zayn làm gì có thích tôi, chỉ có mình tôi cứ sồn sồn lên, chắc cậu ấy thấy phiền lắm. Nghĩ rồi tôi chìm vào giấc ngủ

Vậy là lớp tôi đã thi xong được hai môn, đu xà và bóng rổ, cũng có nghĩ là Zayn đã thi xong, bây giờ chúng tôi là khán giả đang ngồi xem đá banh giữa hai lớp 12, thật sự là vì đây là toàn trường cổ vũ nên không nhất thiết phải ngồi theo lớp, thích ngồi đâu cũng được, nhưng tôi vẫn ngồi ở chỗ lớp của tôi, Zayn ngồi ngay cạnh tôi, nói thật là hiện tại tôi không muốn nói chuyện với cậu ấy, lòng tôi đang rất hỗn loạn, bỗng một đám giặc lớp tôi vừa hô vừa nói:

- Tao không ngờ là tui mình thắng giải bóng rổ luôn đó
- Tao cũng vậy, Zayn giỏi ghê, đu xà cũng giỏi, chơi bóng cũng hay, phải không lớp trưởng
- À, ừ: Tôi gượng miệng trả lời
- Ủa, sao trông mặt lớp trưởng buồn thiu vậy
- Thì... tui mệt, hôm qua đứng nắng nhiều nên hôm nay mệt
- Vậy có đủ sức coi trận này không?
- Được chứ

Hỏi rồi đám đó rù nhau đi mua nước, lại chỉ còn mình tôi với Zayn, cậu ấy vẫn thế, mặt không biến sắc, còn lòng tôi bây giờ chắc chỉ là một mớ hỗn độn. Bỗng tôi thấy từ xa bạn nữ mà đưa nước cho Zayn tiến tới, chắc cậu ấy qua đây để ngồi với Zayn, nghĩ thế nên tôi liền đứng lên, đi qua chỗ Cửa Hùng đang ngồi.

- Qua đây chi: Hùng hỏi
- Qua đây ngồi
- Sao không ngồi bên kia?
- Ngồi đó để làm gì đã cản mũi hả?
- Bên đây mà là gì đã cản mũi nè
- Là sao? Tôi hỏi
- Thì, tí nữa Hào ngồi ở đây đó
- À, thế tui đi

- Mà thôi, ngồi đây đi, lơ tí nữa Hào với tui gần nhau quá, tui ngại
- Đây, tui qua đây để thực hiện sứ mệnh mà
- Mà hồi nãy bà nói kì đà cản mũi là sao, không phải là bà với Zayn...
- Tui với Zayn có gì đâu, Zayn với bạn kia mới có gì kia, ngồi đó không phải kì đà thì là gì?
- Là sao
- Có sao đâu, thế đi
- Ủa, hôm nay Tiên ngồi đây hả? Hào hỏi
- Ủ, mà cậu vừa đi đâu đó
- Tớ đi mua nước: Nói rồi Hào đưa cho tôi và Hùng mỗi người một chai.
- Cậu nghĩ hôm nay đội nào thắng: Tôi hỏi
- Tớ nghĩ đội áo xanh
- Tớ nghĩ là đội áo đỏ
- Hay là mình cược đi, ai thua thì sẽ phải bao một châu chè
- Oke, Hùng nghĩ đội nào:
- Tớ theo Hào: Hùng e thẹn nói

Tôi chề môi: Ủ thì theo Hào.

Bắt đầu trận đấu, hiệp một thì đội áo đỏ của tôi nghe về lần át đội xanh, nhưng không hiểu sao đến cuối cùng thì hai bên lại hòa, và rồi vào đá penalty, đội tôi thua, thua thảm hại luôn. Đúng là 30 chưa phải là tết. Tôi tiu nghỉu, thế là mất tận hai châu chè rồi.

Chúng tôi hẹn ra quán chè gần lớp, nào ngờ Zayn và bạn nữ đó cũng đi ra quán này

- Thấy chưa, đội em thắng rồi nhé, hôm nay em sẽ ăn tới ba cốc chè luôn
- Tiền đâu ăn trà
- Mặc kệ anh chứ, em cứ ăn đây

Đó là những gì họ nói, bỗng Hào nói:

- Sao Tiên không ăn đi, ngồi đừ ra đó làm gì?
- Chắc nó muốn để chúng ta ăn hết đây: Hùng nói
- Thử mất tiền xem có buồn không?
- Trại ui, thế hả, thương ghê. Đây đút cho một miếng nè.: Nói rồi Hùng múc một miếng sương sáo đưa vào miệng tôi rồi hỏi tiếp:- Sao, ngọt không?
- Chẳng ngọt gì hết: Tôi phụng phịu
- Ủ thì chẳng ngọt, thử không phải tiền nó bỏ ra xem

Khi chúng tôi ăn xong thì đi về, vì xe tôi bị hỏng bánh nên phải nhờ anh hai chở, lẽ ra là thế nhưng anh tôi có chuyện bận đột xuất nên thành ra là anh Khôi. Chắc chắn là anh tôi bày trò đây:

- Hôm nay Phong nó bận rồi, nó nhờ anh chở em
- À thôi anh ạ, em đi nhờ bạn cũng được
- Thế bạn em đâu?
- Dạ...

- Tiên đợi lâu chưa?: Zayn bỗng đứng từ đâu xuất hiện

Tôi cũng hơi bất, nhưng cũng nói:- Mới đứng đây thôi

Khôi thấy thế thì nói:

- Vậy em có bạn rồi thì anh về vậy

- Dạ, anh đi cẩn thận: Tôi cười rồi trả lời

Khôi cũng cười lại với tôi rồi phóng xe đi. Tôi quay ra nói ZAyn:

- Cảm ơn cậu đã giúp tớ: Xong rồi tôi đi

- Nói chuyện chút đi: Zayn nói

- Chúng ta có chuyện gì để nói sao?

- Chuyện hôm bữa, tớ và An.

- À, cái bạn nữ đưa nước cho cậu chứ gì, cậu không cần nói đâu, tớ biết hai người thích nhau mà

- Ý tớ,...

- Muộn rồi, tớ về đây, tớ còn có chuyện phải làm: Tôi không để Zayn nói hết lời rồi xong đồ bỏ đi

Cậu ấy giữ tay tôi lại, nói: - Sao cậu cư xử lạ vậy, dạo này cậu rất hay trốn tớ.

- Lạ gì? Tớ vẫn thế

- Vẫn thế? Cậu cư xử không những kì lạ mà còn không đúng nữa?

- Không đúng?

- Phải, ai đời lớp mình thi với đối thủ mà lại mang nước cho đối thủ, mong lớp đó thắng, đến khi lớp mình thắng thì lại lời cái mặt khó chịu ra là sao?

- Tớ không có

- Vậy ai mang nước cho anh ta?

googletag.pubads().definePassback("/94672926/VnJOTUN", [1, 1]).display();

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Suýt chết

-Anh nào?

- Lại còn anh nào, đừng giả bộ như cậu không biết?

- Ồ hay, anh tớ tớ không mang thì ai mang

- Còn tớ...

- Tớ gì?: Thấy Zayn bỗng đứng không nói nữa, nên tôi hỏi>

Xong Zayn chửi tôi:- Chưa thấy ai hình người mà nào bò như cậu: Xong đừng đừng bỏ đi

Ồ, tự dưng cãi không lại rồi chửi người ta. Tôi cũng mặc kệ, bây giờ tôi phải về nghỉ ngơi cái đã. Mấy ngày nay tôi thấy rất mệt, thiết nghĩ chuyện của tôi với Zayn cũng chẳng đi về đâu, ai đời lại thích người ta từ hồi nhỏ xiu tới giờ cơ chứ, phải chăm lo cho học hành để không phụ lòng ba mẹ. Tôi vừa đi vừa nghĩ thì bỗng gặp bà hàng xóm, bà này vốn không ưa tôi vì chuyện bà ấy cố tình cho có sang nhà tôi xí bậy rồi bị tôi phát hiện, nhưng tôi vẫn lễ phép chào. Bỗng bà ấy nói:

- Nghe nói bữa nay trường mày thi cái gì đấy, đi thi mà ăn mặc kiểu này hả

Ồ, kiểu này là kiểu nào, chỉ là áo thun với quần jean thôi mà- Dạ cháu không thi, chỉ lên coi thôi ạ.

- Tao không tin, mày nói dối để đi đủ đôn đúng không, tao nói mẹ mày

- Dạ không...

Nói rồi bác ấy đi luôn. Kỉ lạ ghê, tự dưng làm thế để làm gì, mới cả mẹ tôi cũng biết rồi, không phải sợ. Thế là tôi thông dong về nhà, bây giờ tôi mới tốc độ ánh sáng tuổi tôm với tốc độ báo tin của bà ấy, vừa về đến nhà mẹ tôi đã hỏi, tôi giải thích cho mọi người hiểu:

- Thế sao mày không cho thằng Khôi chờ về?: Ba tôi hỏi

Không biết từ khi nào mà ba tôi biết đến cả anh Khôi, tôi liền nói:

- Dạ, thì tại con ngại, tự dưng trèo lên xe anh.

- Mày mà biết ngại à?: Anh tôi bơm vào:- Có khi lại thích quá

- Sao anh nói thế, anh cũng phải nói trước để em chuẩn bị chứ

- Ồ, không phải anh nhấn tin cho mày rồi sao?

- Ra về mới nhấn thì làm sao mà kịp.

- Thôi đi: Ba tôi nói: - Thế mày về với ai, đừng nói với ba là mày đi về một mình nhá, con gái tầm này mà như thế à.

- Dạ đâu, con đi với bạn mà.

- Con Quyên à, để ba gọi hỏi nó.

- Dạ không, bạn khác.

- Bạn khác là bạn nào.

- Bạn cùng lớp.

- Nói rõ ra

- Dạ, là bạn nam.

- Đưa số bạn đó cho ba.

- BA không tin con gái ba hay sao?

- Ba tin chứ, nhưng ba muốn xác minh

Thế là tôi đành đưa số Zayn cho ba,ba gọi:

- Alo: Đầu máy bên kia nói

- Cháu là bạn của Con Tiên hả?

- Dạ đúng rồi ạ

- Chiều nay trên trường cháu có sự kiện gì thế?

- Dạ, thi thể thao ạ.

- Thế cháu có thấy con Tiên lên trường không?

- Dạ có ạ

- Vậy lúc đó cháu có để ý Tiên về với ai không?

- Dạ Tiên và với con ạ. Cháu đưa bạn ấy tới gần nhà rồi về.

- Cảm ơn cháu nhé, bác hỏi một chút xem coi con Tiên nó có lêu lổng ở đâu không?

- Dạ không có gì ạ.

Ồi may quá.

- Thấy chưa, con nói sự thật mà.

- Thi ba có bảo mày nói dối đâu.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Khó xử

Cái gì thế? Tại sao trong máy của Zayn lại có cái này? Rõ ràng hôm qua tôi nói chuyện với Quyên cơ mà. Chẳng lẽ... Tôi liền lấy điện thoại ra xem thời lượng cuộc gọi hôm qua là 32 phút. Không thể nào, hôm qua Zayn chỉ hỏi tôi có một câu rồi thôi làm sao có thể kéo dài như thế được, hay tôi quên tắt máy, mà hình như hôm qua tôi nói chuyện với Quyên cũng tầm đó thời gian thì phải. Có khi nào Zayn nghe hết rồi. KHÔNG!!!

Thấy Zayn vẫn bình thường, vẫn say sưa chép bài nên tôi giả ngu:

- Bạn nữ nào mà thích cậu thế?

- Tôi không biết, hôm qua tôi vô tình nghe được

- Chắc cậu phải vui lắm nhỉ.

Zayn làm điệu bộ nhún vai, tôi xấu hổ đến đỏ cả mặt. Cố gắng chép bài thật nhanh rồi chạy ngay về. Vừa đi tôi vừa chửi mình:

- Trời ơi, sao bất cẩn thế cơ chứ. Cậu ấy biết hết rồi, giờ phải làm sao

- Ai biết gì thế?

Tôi quay lại, thì ra là anh Khôi

- Sao giờ này em chưa về?

- Hôm nay lớp em có việc nên về trễ, còn anh

- Lớp anh cũng thế. Hay mình về chung nhé

- Dạ... cũng được

Tôi cũng định từ chối, nhưng hồi trước đã từ chối một lần rồi, bây giờ lại làm thế thì ngại lắm, mới cả trông khuôn mặt mong chờ của anh ấy tôi không nỡ, dù gì cũng chung đường, trời cũng muộn nên có người đi chung thì sẽ an toàn hơn, nên tôi đồng ý

- Anh đưa em đến đây được rồi, em cảm ơn

- Không có gì, mà...

Thấy anh Khôi ngập ngừng, tôi hỏi:

- Có chuyện gì sao ạ?

- Xe em vẫn còn hỏng chưa sửa xong, ngày mai anh qua chở em đi học được không?

- Chuyện này... không phải anh đi xe hơi sao?

- Hồi trước thôi, giờ anh đi xe riêng rồi

Giờ sao đây, ngày mai ông anh tôi có việc bận, con Quyên thì đi với Hoàng, nếu tính ra ngày mai cũng chẳng có ai chở tôi đi học hết, chắc cố nót bữa mai, chiều xe tôi sửa xong rồi.

- Vậy em phiền anh một bữa

Anh ấy nghe tôi nói xong thì trông mặt vui thấy rõ, hớn hờ chào tôi rồi đi về. Nhiều lúc tôi không hiểu sao anh Khôi lại thích mình, trong khi xung quanh có biết bao cô gái

Tôi lên phòng, kiểm tra điện thoại thì thấy có cuộc gọi nhờ từ Zayn, tôi không dám gọi lại, sợ cậu ấy hỏi về chuyện kia, rồi lỡ cậu ấy nói chỉ xem tôi là bạn thì tôi buồn lắm, thà để tôi tự biết còn hơn. Bỗng con Quyên gọi cho tôi, tôi vừa bắt máy nó đã hỏi:

- Sao rồi, Zayn đã hết giận mày chưa

- Sao cái gì? Zayn biết hết rồi

- Biết cái gì?

- Biết tao thích cậu ấy.

- Tao nghĩ chuyện này Zayn phải biết từ lâu rồi chứ

- Ý tao không phải thế

- Chứ ý mày là sao?

- Nhớ lúc tao bảo mày là tao thích Zayn, từ ngoại hình cho đến tính cách, rồi mày nói tao đại trai không?

- Nhớ

- Zayn nghe thấy tao nói câu đó

- Vậy là trời giúp mày đấy

- Giúp cái gì?

- Để Zayn vô tình nghe được, đỡ mất công mày phải tỏ tình.

- Nhưng lỡ tao bị từ chối thì sao

- Lúc đó rồi tính

- Nói chuyện như mày thì nói làm gì

- Đùa tí thôi, mai lên thừa lúc không có ai, tỏ tình lại với cậu ấy

- Chắc không được đâu, cậu ấy nói đã thích ai đó rồi

- Lỡ đó là mày thì sao

- Sao có thể

- Trên đời này cái gì cũng có thể xảy ra. Mà tao nói cái này này

- Cái gì?

- Làm bài tập đi, rồi mai cho tao mượn chép

- Mày chỉ được thế là nhanh thôi

- Hìhì, thế nha, bye

Nói rồi nó cúp máy, tôi lại rối não vì không biết ngày mai đối mặt với Zayn sao đây, thà cậu ấy không nói chuyện với tôi còn hơn là hỏi tôi về chuyện đó.
Haizzzz

- Anh đến sớm thế?

Anh Khôi chống xe, đưa cho tôi cái nón rồi nói.

- Do em dậy sớm đấy chứ

Rồi anh đeo tôi đến trường, bây giờ mới biết là cái trường của tôi hóng hớt rất giỏi, tôi vừa bước xuống xe mà mọi người đã ồ lên, chỉ trỏ:

- Bỏ mới hả, trông xinh đấy: Một người nào đó huych vai anh Khôi rồi cười nói

Cái gì? Bộ chờ nhau thôi mà cũng gọi là yêu nhau sao, tôi định giải thích thì thấy Zayn cũng vừa tới, sợ chạm mặt cậu ấy trong tình huống này nên tôi chạy vào lớp luôn

Vào tiết Hoá, tiết tôi ngu nhất lại được giao cho nhiều bài tập nhất, tôi chỉ làm được mấy cái cơ bản thôi chứ mấy cái nâng cao thì tôi chịu, nên tôi đành hỏi Zayn

- Cậu giảng cho tớ bài này đi

- Ừ

Cậu ấy nói rồi giảng cho tôi tận tình chi tiết, lúc cậu ấy giảng thì tôi hiểu, một lúc sau thì tôi lại quên, cứ hỏi đi hỏi lại mấy lần cũng ngại, nên tôi tự ngồi tập trung suy nghĩ, nhưng vẫn không nghĩ ra, nên lại phải hỏi Zayn một lần nữa, đây chắc chắn là lần cuối, Zayn đang giảng cho tôi, bỗng cậu ấy dừng lại, không nói nữa, rồi cậu ấy nói:

- Câu nói đó có phải thật lòng không?

Tôi tròn mắt, Zayn đang hỏi tôi về chuyện đấy, giờ phải làm sao.

- Câu gì?

- Cậu biết là câu gì mà.

Đôi mắt xám ấy nhìn thẳng vào tôi như tra hỏi

- Tớ....

- Hai anh chị kia

Tôi giật mình, cô Hoá nói tiếp

- Sao không lo làm bài đi mà ngồi nói chuyện.

- Dạ... bạn đang chỉ bài cho em

- chối thì giỏi lắm

Cô nói thế rồi thôi, may mà nhờ cô nên tôi mới tránh được câu hỏi của Zayn. Mấy hôm sau cũng vậy, Zayn hỏi là tôi lại chối bay chối biến, bảo do bận ôn thi nên không nhớ gì hết, cậu ấy cũng không hỏi nữa. Thoắt cái bây giờ tôi lại thi học kì 2, bài vở thì hàng đống, nhất là môn Hoá, tôi chẳng hiểu gì hết, học kì vừa rồi cũng vì môn này nên tôi bị rớt xuống hạng ba, lần thi này tôi phải quyết tâm. Mà nếu ôn kiểu này tôi vẫn không ăn vào đâu được, tôi quay sang hỏi Zayn.

- Zayn ơi, sắp thi học kì rồi mà tớ vẫn không hiểu gì về Hoá hết, cậu kèm tớ nhé?

Zayn nhìn tôi, rồi buông một câu tình bơ

- Không rành

Làm tôi hụt hẫng. Cậu ấy không đồng ý rồi, lại phải tự lực cánh sinh thôi. Đang ôn bài trong lớp thì có tiếng gọi

- Tiên

Tôi ngó đầu ra, là anh Khôi.

- Ra chơi anh nói chuyện một chút được không

Cả lớp lại Ồ lên, sao cái bọn này thích Ồ thế nhỉ, tôi nghĩ chắc có chuyện gì quan trọng nên tôi đồng ý

- Một năm qua đã đủ để em suy nghĩ chưa?

Tôi không ngờ là anh ấy vẫn chờ

- Em tưởng đó chỉ là câu nói đùa thôi chứ

- Đó là một câu nghiêm túc, anh nói là sẽ đợi em mà
- Em xin lỗi, em không đồng ý được, hiện tại em còn phải ôn thi, không suy nghĩ được chuyện nào khác
- Anh sẽ đợi
- Anh đừng như thế, em... thích người khác rồi
- Anh nghĩ em nói thế để từ chối anh, ai mà có thể làm em thích được
- Tôi đấy: Zayn bước ra: - Tôi thích tôi

Tôi há hốc mồm, sao Zayn lại nói như vậy

- Cần bằng chứng không?

Nói rồi Zayn cho anh Khôi nghe đoạn ghi âm đó, tôi đứng chết trân, không hiểu chuyện gì đang xảy ra, xong Zayn kéo tôi vừa đi vừa nói, kiểu cố tình cho anh Khôi nghe được

- Thôi, người ta biết rồi, khỏi phải giải thích, bây giờ đi vào tờ chi Hoá cho

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Tin vui

Tôi vừa đi vừa sốc, chuyện gì vừa xảy ra vậy. Đến khi vào đến lớp rồi tôi mới đỡ sốc. Thì ra cậu ấy biết rồi, chỉ là cố tình hỏi thôi, giờ mặt mũi biết đề đẳng nào đây. Tôi cứ cúi gằm mặt xuống đất, đợi mãi thấy tôi không có phản ứng gì nên Zayn hỏi:

- Thế có cần tờ kèm Hoá không?

Tôi không trả lời, chỉ tay vào bài 6, nói:

- Bài này
- Cậu chỉ cần đổi ra cùng một đơn vị, rồi áp dụng công thức, với lại...
- Sao nữa
- Thích tờ rồi mà còn dây dưa với người khác

Sao Zayn lại nói như vậy, tôi biết trả lời sao, nên đành chống chế:

- Không phải tờ thích cậu đâu, mà là con Quyên ấy
- Tớ tưởng Quyên để ý Hoàng
- Thì...hồi trước nó thích cậu, xong rồi nó thấy nó thích Hoàng hơn nên không thích cậu nữa

Bỗng con Quyên ở đâu đó vào nói:

- Con kia, bịa đặt vừa phải thôi, thích người ta thì nói luôn đi ở đó mà chối

Bạn bè thế đấy, giờ thì tôi chối kiểu gì nữa

- Trả lời câu hỏi của tớ: Zayn nói

Tôi ngập ngừng một lúc, rồi nói

- Nó khó như Hoá ấy, tớ chưa tìm ra lời giải
- Sao mà nói ngang thế, tâm trí cậu chứ có phải gì đâu mà không tìm ra lời giải

Thẹn quá, đâm ra tôi quạu:

- Thì...thế đấy...không thích thì thôi

Nói rồi tôi giật quyển vở lại tự làm bài, thử đổi nó ra cùng đơn vị, rồi áp dụng công thức như Zayn nói, nhưng vẫn không làm được

- Cậu phải đổi cái này, không phải cái kia: Zayn chỉ tay nói

Tôi vẫn quạu:

- Ai khiến?

- Tổ đùa chút thôi, chứ tớ tin cậu

Thấy thế nên tôi đành mạnh bạo hỏi một câu

- Cậu biết hết rồi đấy, còn... cậu thì sao?

Zayn chưa kịp trả lời thì con Quyên đã hú hét:

- Cả lớp biết hết rồi nha, tình cảm ghê, mà đến khi thi rớt đi rồi tao méc mẹ mày nha con

Cái con này, phá mất cơ hội ngàn vàng của tôi, còn la lên cho mọi người biết nữa chứ, rồi bây giờ ai trong lớp cũng nhìn tôi cười tủm tỉm, tôi trừng mắt nhìn nó, cái con phá bình

- Mày bé bé cái mồm vào, ai mướn mày nói

- Này nhá, không nhờ có tao thì tụi mày chưa đến được với nhau đâu, mới cả Đóa...

Nói tới đây thì con Quyên ngừng, tôi cũng quay qua xem Đóa Nhi thế nào, khuôn mặt cậu ấy chẳng biểu hiện bất cứ một cảm xúc nào hết, chỉ tập trung làm bài khiến tôi cũng cảm thấy đỡ khó xử hơn

- Tập trung làm bài đi Zayn nói

- Cậu kèm tớ nhé

-Ừ, chiều nay qua nhà tớ

- Mà quên, hồi nãy cậu chưa trả lời tớ

- Trả lời cái gì?

- Trả lời đó đó?

- Đó đó là cái gì, tớ quên rồi, bây giờ lo làm bài đi

Ồ, sao mà quên nhanh thế, hay là

- Cậu ngại đúng không?

- Vớ vẩn, làm bài đi

Zayn chối nhưng khuôn mặt đã đỏ lên, bây giờ tôi không cần câu trả lời nữa rồi

---

Chiều hôm đấy, tôi đến nhà Zayn, hôm nay không có ba Zayn ở nhà, chỉ có cậu ấy và mấy người giúp việc. Zayn dẫn tôi tới một nơi, cậu ấy bảo đây là nơi cậu ấy hay ngồi học. Trời đất, đẹp như thế này thì chỉ ngồi ngắm chứ làm sao mà tập trung học được. Zayn chỉ tôi rất nhiều mẹo và tính nhanh, vì thế mà tôi cũng làm được kha khá bài. Bỗng tôi thấy chân mình nhột nhột, nhìn xuống thì ra là một con cún.

- A, nhà cậu cũng thích nuôi chó hả

- Ừ

- Sao bữa tớ không thấy nhỉ?

- Tớ mới nuôi được vài tuần

- Cậu đặt tên nó là gì?
- Tì
- Sao lại tên Tì, nghe nó cứ thế nào
- Có sao đâu, tên đó nghe hay mà
- Ừ, chó của cậu. Mà không ngờ cậu thích nuôi chó đấy. Tớ cũng thế, mà cả mèo nữa
- Cậu nuôi cả hai à?
- Phải, ba con mèo hai con chó
- Muốn thành sở thú à
- Làm gì đến mức đó, chủ yếu là được tặng

Bỗng hạt bụi bay vào mắt tôi, nên tôi nhờ Zayn thổi giùm, rồi bỗng con chó nhảy lên định vồ tôi làm tôi giật mình theo phản xạ né về phía Zayn, thế là môi Zayn đụng vào má tôi. Cả hai chúng tôi đều im lặng, tôi ngại đến đỏ cả mặt, trống ngực đập liên hồi, tôi liền nói:

- Muộn rồi, tớ về đây

Xong rồi đi về luôn, tối hôm đó tôi không ngủ được, nằm trằn trọc cả đêm, tuy chỉ là vô tình nhưng sao tôi vẫn thích, bỗng điện thoại reo lên, có một tin nhắn từ Zayn

“Ngủ chưa đấy”

“Sắp ngủ rồi” Tôi trả lời

“Thế ngủ đi”

“Ngủ ngon” Tôi nhắn

Hiện giờ tôi vẫn chưa tin được là Zayn với tôi có thể tiến xa hơn mức bạn bè, điều tôi chưa bao giờ nghĩ tới. Và thi học kì Zayn vẫn đứng nhất, còn tôi thì đứng thứ ba, cậu ấy không dự buổi tổng kết được vì thi xong cả gia đình đã đi về châu Mỹ nghỉ hè, đến đầu năm sau mới về đây, cũng thật buồn vì cả hè này tôi không gặp cậu ấy nhưng Zayn vẫn thường xuyên nhắn tin cho tôi, chỉ vài câu như Ngủ sớm đi hay vẫn khỏe chứ đã làm tôi vui rồi.

Đầu năm mới đến, tôi nóng lòng gặp lại Zayn, nhưng ngày lên nhận lớp không thấy cậu ấy đâu, cả Đoá Nhi nữa, thì ra cậu ấy chưa về, dạo này tôi nhắn tin cũng không trả lời, nên tôi không biết được khi nào thì Zayn về

Hôm đó đang ngồi trong lớp, đúng ngày tôi đang “bị” nên tôi không thiết gì hết, gục đầu trên bàn, bỗng thấy ai ngồi vào chỗ của Zayn, tôi cũng không thèm ngẩng đầu lên nhìn mà chỉ khua khua tay nói:

- Đi chỗ khác, chỗ này có người ngồi rồi

Không thấy người kia có phản ứng, tôi nói tiếp

- Có người ngồi thật mà, thông cảm đi

Đối phương vẫn không nhúc nhích, lần này tôi cáu rồi, vừa nói tôi vừa ngẩng ra xem ai mà lì thế:

- Ồ hay, đã nói là có...

Tôi bỗng dưng không nói nữa, vì chủ nhân của cái chỗ này đang ở đây. Là Zayn, cậu ấy về rồi, trông cậu ấy cũng không khác lắm, chỉ có làn da hơi sạm màu một chút

- Cậu về khi nào thế?

- Hôm qua, lại bị đau bụng à?: Zayn hỏi

- À...không có, hơi mệt chút thôi. Tớ còn tưởng cậu không về

- Tớ không về thì ai cho cậu mượn vở

Zayn nói rồi cười, trời đất, cậu ấy đẹp trai quá, bây giờ tim tôi đang chảy ra rồi. Bỗng Quyên chạy vào, mặt hớn hờ nói:

- Tiên, tao có tin vui cho mày!

Chương 31: Từ bỏ lần nữa

- Tin vui

- Phải, công ty AS của Hàn quốc mở đợt tuyển thực tập sinh ở Việt Nam đấy

- Thì sao?

- Ô, còn sao nữa, thì mày đi thi chứ sao, thi rồi qua Hàn thực tập, sướng quá rồi còn gì

- Ủ ha

- Đi, tí nữa tao dẫn mày đi đăng ký. Bảo cho tôi mà mặt con Quyên hớn hờ thấy rõ

- Mà làm gì vội thế, thi cái đó khó lắm, chắc gì đã đậu, mới cả... qua đó luôn thì sao?

Nói tôi đây, chúng tôi bỗng im lặng, tôi không muốn xa ai hết. Rồi bỗng cô vào lớp, chúng tôi cũng không nói đến chuyện này nữa.

Tan học, con Quyên đã hỏi:

- Đi đăng ký đi

- Thôi, chắc tao không đi đâu

- Sao thế, đây là cơ hội tốt, khó có lần thứ hai lắm

- Tao biết, nhưng mà tao không muốn đi, xa mọi người, xa ba mẹ, xa mày và Zayn, tao không muốn. Có thể làm ở Việt Nam mà, đâu nhất thiết phải ở nước ngoài làm gì

- Ủ, tùy mày vậy, suy nghĩ cho kĩ đấy

Tối hôm đó tôi chỉ suy nghĩ về chuyện này, tôi nghĩ rằng mình đã quyết định đúng, bỗng Zayn gọi tôi:

- Học bài chưa đấy?: Zayn hỏi

- Đang học

- Ủ

- Mà...

- Sao?

- Chắc tớ không đi đâu

- Tại sao

- Tớ thích ở đây hơn

- Không hối hận đó chứ

- Tất nhiên

- Dù sao tớ cũng ủng hộ cậu

Trời, Zayn nói mà tôi thấy ấm lòng ghê

- Thôi, lo học bài đi, mai kiểm tra tớ không giúp đâu

- Biết rồi, bye nhé

Nói rồi tôi cúp máy, cảm thấy nhẹ nhõm vô cùng

Cả tuần sau đó diễn ra bình thường, chỉ có điều năm này Đoá Nhi học hành sa sút đi, hay nghỉ học, bị điểm kém và trông cậu ấy không ổn chút nào, khi nào tôi cũng bắt gặp bộ dạng lừ đừ, mệt mỏi của Đoá Nhi, nhiều lúc tôi nghĩ không biết có phải do chuyện tôi và Zayn nên cậu ấy như thế khiến tôi khá chạnh lòng. Lâu lâu có tò mò hỏi Zayn về sức khỏe Đoá Nhi nhưng cậu ấy chỉ nói là do Nhi bị bệnh và học nhiều quá nên thế, tôi cũng mong là thế thật.

Hôm nay, có một buổi định hướng nghề nghiệp, và Đoá Nhi cũng đi học, tôi ngồi nghe chăm chú, khi được hỏi ai cũng hào hứng nói về nghề mơ ước của mình, tôi cũng hỏi Zayn về công việc yêu thích của cậu ấy. Zayn bảo Zayn thích kinh doanh, cái đó thì hợp lý, cậu ấy về sau sẽ kế thừa sự nghiệp đồ sộ của ba, thêm sự thông minh sẵn có nữa thì chỉ ngày càng thành công thôi.

Tôi cứ ngồi suy nghĩ vẩn vơ, bỗng nổi hứng muốn mua quà tặng sinh nhật Zayn, mặc dù sinh nhật cậu ấy qua rồi, thế là học xong tôi đi mua luôn, tôi đi về khi đã chọn được món quà ưng ý thì gặp một người, là chị của Zayn. Chị ấy nói là muốn gặp tôi nói chuyện chút, trông mặt khá căng thẳng, có khi nào sẽ như bộ phim tôi xem, chị ấy sẽ bảo tôi tránh xa Zayn ra vì chúng tôi không xứng rồi sẽ có nhưng diễn biến tiếp theo không.

Chúng tôi vào một quán nước, chị ấy nhìn tôi một hồi lâu, khiến tôi vô cũng căng thẳng và hơi sợ một chút, chắc là chuẩn bị nói gì đây, bỗng đôi mắt chị ấy ngấn nước, nắc nheo rồi nói:

- Em có thể làm bạn với Zayn thôi được không?

- Ý chị là...

- Chị biết, em muốn ghét chị, muốn chửi chị thế nào cũng được, chị chịu hết, nhưng chị không thể nhìn Đoá Nhi như vậy

- Đoá Nhi bị sao ạ

- Em ấy hiện tại tâm trạng không ổn định, mất lúc nào cũng đỏ hoe, sút cân liên tục, sức khỏe cực kỳ không tốt. Chị nghĩ em đang hiểu chị nói gì, con bé bị như thế cũng vì Zayn

Vậy là tôi đoán đúng, nhưng tôi vẫn chưa rõ lắm. Chị ấy nói tiếp:

- Không chỉ chị mà nhà chị ai cũng lo lắng, Nhi thân với Zayn từ nhỏ, năm lớp 2 Zayn bị tai nạn nặng, mất rất nhiều máu, cần truyền máu gấp, nhưng Zayn có máu hiếm, chỉ có Đoá Nhi mới có thể nhưng nó còn quá nhỏ, thế mà con bé không ngại nguy hiểm mà đồng ý cứu Zayn, nên Zayn mới qua khỏi, cũng vì thế mà Đoá Nhi trở nên yếu ớt, nhỏ người như thế, ba mẹ chị đã rất cảm động. Và trong nhà ai cũng biết Nhi rất thích Zayn, nó sẵn sàng làm bất cứ gì, kể cả hi sinh bản thân mình vì Zayn. Dù chị biết Zayn chỉ xem Nhi là em gái nhưng Zayn chưa bao giờ từ chối những đề nghị của Nhi, trừ việc thích Nhi, nhưng như thế cũng đủ khiến con bé vui rồi. Nhưng từ khi Zayn thích em, lúc nào cũng ở bên em, Nhi đã rất buồn, tối nào cũng khóc khô cả nước mắt, kể chị nghe Zayn thích em, giúp đỡ em cỡ nào, từ một người lạc quan, vô lo, vô nghĩ bỗng trở nên trầm mặc, u buồn khiến chị rất đau lòng. Chị không muốn nói tại vì chị biết em là người tốt và cơ bản ngay từ đầu Zayn không thích Nhi, vì trách nhiệm mà thôi, nhưng chị coi Nhi như em của mình, nhìn nó đau khổ như vậy chị không chịu được. Mong em hãy làm ơn giúp chị

Chị ấy vừa nói vừa khóc, cảm xúc như vỡ òa. Tôi im lặng. Nghe chị ấy nói tôi mới biết tôi thật sai lầm khi thích Zayn, sao tôi có thể tệ đến thế chứ, chẳng nghĩ đến cảm nhận của ai cả. Tình cảm tôi dành cho Zayn quá nhỏ bé, quá ỉch kỉ so với Đoá Nhi. Lần này là tôi sai, thật sự rất sai.

- Dạ, chị nói đúng, từ giờ em sẽ cố gắng cắt đứt với Zayn, phần còn lại mong chị hãy giúp cho Zayn với Nhi ạ

Chị ấy vừa khóc vừa cảm ơn tôi. Tôi không thể hiện bất kỳ cảm xúc gì, đau buồn hay vui cười. Tôi xin phép đi về trước. Về đến nhà, trong căn phòng mình tôi, tôi khóc. Tôi không biết vì sao tôi khóc, nước mắt cứ thế rơi, nhưng dòng cảm xúc cứ quấn vào nhau, bỗng chuông điện thoại reo lên, là Zayn gọi, nhưng tôi không nghe máy, cứ để chuông reo như thế. Hôm sau tôi xin phép nghỉ học một bữa, giờ tâm trí đầu mà học, đầu năm nên cũng chưa có gì nhiều

- Bệnh hả?

Tin nhắn từ Zayn gửi đến

Tại sao cậu ấy lại quan tâm tôi như vậy chứ, bây giờ tôi ước cậu ấy cứ lạnh lùng, cứ mặc kệ tôi, Zayn càng làm thế sẽ khiến tôi bớt cảm giác tội lỗi đi

Cả ngày hôm đó có hàng chục tin nhắn từ Zayn gửi đến, tôi không trả lời, cũng không xem luôn, cứ thấy là xóa thôi. Nghỉ học cũng chỉ được ngày một ngày hai, hôm sau tôi lại phải đi học, giờ lên biết đối mặt với cậu ấy sao đây, cả Đoá Nhi nữa

Vào lớp ngồi, Zayn chưa tới, may quá, con Quyên liền hỏi thăm tôi sao, tôi chỉ trả lời là hơi mệt nên nghỉ thôi, rồi mượn vở để chép những bài bỏ lỡ, Zayn đến lớp, với vẻ lo lắng hỏi:

- Hôm qua sao không trả lời tin nhắn, tớ gọi cũng không nghe nữa?

Tôi không trả lời, Zayn càng lo lắng hỏi?

- Mệt lắm hả?

Đoá Nhi đang nhìn về phía chúng tôi, nhìn vào tôi có thể biết cậu ấy đang rất buồn, bỗng cảm giác tội lỗi dâng trào, tôi hét vào mặt Zayn:

- Tớ không thích trả lời thôi, về sau đừng gọi hay nhắn gì nữa, phiền lắm

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Bi kịch

Zayn không nói gì, mọi thứ trở nên im lặng, tôi biết mình có hơi quá lời, nhưng để Zayn không thích tôi nữa hay thậm chí là ghét tôi thì tôi còn phải quá đáng hơn thế.

Suốt buổi học, tôi gần như không nói chuyện với cậu ấy, không mượn vở, cứ giải lao là lại lôi con Quyên ra ngoài ngồi dù chẳng để làm gì

- Vừa nãy mày bị nhập à, sao nặng lời vậy.

- Nhập gì, tao bình thường

- Bình thường? Mày có bao giờ lớn tiếng với Zayn đâu, bữa này thì gắt gỏng, rồi còn bảo người ta phiền phức nữa chứ

- Thì thấy phiền thì nói thấy phiền thôi

Quyên nhìn tôi một lúc, rồi hỏi:

- Mày đang có chuyện gì phải không, nói tao nghe

- Có chuyện gì đâu, mày suy nghĩ nhiều quá

- Chẳng lẽ tao lại không hiểu mày, tao biết mày rất thích Zayn, nhưng đừng vì chuyện tuyển thực tập sinh mà đối xử với cậu ấy như thế, cứ nói ra đi, tao tin Zayn sẽ hiểu mà

- Đã nói là không có gì mà, chỉ là tao hết thích cậu ấy rồi nên mới thế thôi, chứ tao có đi dự thi đâu, mới cả cũng hết hạn nộp đơn rồi mà

- Thật ra,... tao đăng ký giữm mày rồi

- Cái gì?

- Tại tao nghĩ mày có thể sẽ suy nghĩ lại, nên mới làm thế, mới cả nếu mày không muốn thì có thể không đi, tại hai tuần nữa mới tới ngày xét tuyển chính thức

Tôi không nói gì, hiện tại tôi đang rất rối, tao bảo con Quyên cứ để đấy, có gì rồi tính, tại vì giờ thật sự tôi cũng đang băn khoăn không biết có nên đi hay không, vì nếu đi thì sẽ phải xa mọi người, nhưng không đi thì tôi sợ không đủ can đảm để đối mặt với Zayn.

Trống đánh, tôi bước vào lớp, tôi thấy Zayn đang chỉ bài cho Đoá Nhi, mấy ngày nay Đoá Nhi đi học không đầy đủ nên đâm ra không theo kịp bài trên lớp, mà như vậy cũng tốt, thế thì sẽ có cơ hội cho Zayn và Đoá Nhi. Nhưng hình như tôi lại là người phá cơ hội đó, thấy tôi, Zayn đã bảo Đoá Nhi về chỗ, cậu ấy cũng chẳng nói gì mà chỉ làm theo, điều đó lại khiến tôi thấy có lỗi.

Zayn hỏi tôi:

- Hoá hồi này làm bài được không?

- Được

- Tớ thấy câu cuối cậu không làm được, để tớ chỉ cho

- Không cần, có gì không hiểu tớ sẽ hỏi Tiến: Tôi nói, xong rồi cầm tai nghe để nghe nhạc, để không phải nghe Zayn nói gì hết, nhưng cậu ấy kéo dây tai nghe ra, nói tiếp:

- Ngày mai tớ có chuyện nên không đi học được.

- Thì sao?

- Thì chép bài cho đầy đủ rồi mang sang nhà tớ
- Cậu nhờ Đoá Nhi ấy
- Nhưng tớ muốn cậu

Zayn nói với giọng như ra lệnh, khiến tôi bất giác đồng ý, hôm sau cậu ấy không đi học thật, tôi định nhờ Đoá Nhi mang qua, để tránh mặt Zayn, cho hai người có không gian riêng, mà Đoá Nhi cũng không đi học, mới cả cậu ấy lúc học lúc nghỉ thế này thì bài vở cũng không đầy đủ, thế nên tôi đành mang qua nhà Zayn.

Lần này Zayn cũng ở trong phòng, tôi mang vở đến, cậu ấy lại ngồi chép giùm, tôi cũng chép, chép nhanh thì nhanh về, đỡ phải lần tới phải lên lấy vở, nhưng lần này Zayn không nằm trên giường chơi điện thoại nữa, cậu ấy ngồi ngay sau lưng tôi, bỗng dưng, Zayn dựa đầu vào vai tôi khiến tôi giật mình

- Làm gì đấy, sao viết bài được, mệt thì lên giường mà nằm

Zayn coi như không nghe thấy tôi nói gì hết, nói:

- Không ngờ cậu lại trẻ con đến thế
- Trẻ con gì?
- Còn hỏi, thế ai đang giận lấy đấy

Thì ra Zayn chỉ đang nghĩ tôi đang giận đội vu vơ thôi

- Tớ không giận gì hết, về sau... chúng ta... đừng thế này nữa
- Gì thế? Đừng đùa như vậy, tớ sai gì thì tớ xin lỗi
- Cậu không có lỗi, chỉ là, tớ thấy như vậy không ổn.
- Sao cậu lại nói như thế?
- Tớ...

Bỗng có tiếng gõ cửa, là Đoá Nhi, hình như cậu ấy vừa khóc, mắt đỏ hoe, vẫn còn đọng nước, cậu ấy nói:

- Tớ xin lỗi vì làm phiền, nhưng Zayn, ra đây với tớ chút nhé

Zayn chần chừ rồi nói "Được" rồi quay sang nói với tôi

- Đợi tớ ở đây

Hai người họ ra khỏi phòng, còn mình tôi, tôi chẳng biết phải làm gì, hồi nãy tôi đã có thể nói câu chấm dứt với Zayn, bây giờ thì chắc tôi không đủ can đảm nữa, nên tôi bỏ về, khi đi qua khu vườn nhà Zayn, tôi thấy hai người đứng đấy, bỗng Đoá Nhi ôm chầm lấy Zayn, nói trong nước mắt:

- Tớ xin cậu đấy, đừng như thế với tớ được không, cậu biết tình cảm của tớ dành cho cậu mà.

Nghe tới đây tôi liền chạy đi, vì tôi không muốn nghe thấy câu trả lời của Zayn, bỗng Zayn đuổi theo, cậu ấy giữ tay tôi lại.

- Tiên, không phải thế
- Thế nào tớ không quan tâm, TỚ KHÔNG THÍCH CẬU NỮA!! MÌNH CHẤM DỨT

Rồi tôi lại chạy, chạy hết sức có thể, bỗng KÍTTTTT!!!!!!ÀMMMMM

Một âm thanh chói tai, quay lại, tôi như chết trân với cảnh tượng trước mặt, Zayn nằm dưới vũng máu, cậu ấy bị xe cán, tôi vội vàng chạy đến, chiếc xe kia đã bỏ đi

Tôi lấy điện thoại gọi cấp cứu, "Zayn ơi đừng làm sao hết, tớ xin cậu đấy" vừa nói tôi vừa khóc nức lên, còn Zayn thì nắm chặt bàn tay tôi, sau đó lịm đi, tôi vô cùng sợ hãi, liên tục gọi tên Zayn, cậu ấy hôn mê trên đường tới bệnh viện, bác sĩ bảo cậu ấy mất rất nhiều máu, phải truyền gấp, nhưng cậu ấy có nhóm máu hiếm, tôi không thể truyền được, phải làm sao đây, trong bệnh viện không có loại máu này, tôi đang sợ Zayn sẽ bị làm sao, bỗng tôi nghĩ tới Đoá Nhi. Đứng rồi! Cậu ấy đã từng truyền máu cho Zayn, tôi vội vàng gọi cho cậu ấy

- Nhi ơi, cậu đang ở đâu, tới bệnh viện ngay đi, Zayn cần cậu lắm, làm ơn

Một lúc sau thì cậu ấy đến, có cả mẹ và chị của Zayn nữa, bác ấy nghe tin mà như chết ngất đi, còn Đoá Nhi lập tức đi truyền máu, mọi người đều hỏi tôi có chuyện gì, tôi nói do tôi nên Zayn mới bị tai nạn, bác gái nghe thế lại càng đau lòng hơn, tôi lại càng thấy mình có lỗi, trong lúc Zayn nguy kịch thì

tôi chẳng thể làm gì, trong khi lỗi làm lại là tôi gây ra.

Đóa Nhi bước ra khỏi phòng truyền máu, cậu ấy trông rất xanh xao, lảo đảo vài bước xong ngã đi, tôi vội chạy ra đỡ, sau đó y tá tới và đưa cậu ấy vào phòng nằm nghỉ, do sức khỏe không được tốt, tâm trạng không ổn định, lại vừa phải tuyền máu nên cơ thể không chịu được, nghe y tá nói mà tôi cảm thấy có lỗi với Đóa Nhi vô cùng, cậu ấy lại hi sinh bản thân một lần nữa vì Zayn, cậu ấy xứng đáng với Zayn,

Sau đó Zayn cũng được phẫu thuật, 5 tiếng đồng hồ trôi qua, cuối cùng đèn phẫu thuật cũng tắt, bác sĩ bước ra, nói

- Mọi thứ đã ổn, nhưng bệnh nhân sẽ có thể hôn mê vài tuần

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Nay Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Quyết định

Ôn trời! Không sao rồi, vậy là tôi có thể yên tâm. Bác gái và chị của Zayn nghe thế cũng thở phào nhẹ nhõm. Bây giờ trời tối rồi, nên tôi phải về, tôi xin phép mọi người đi về, hứa hôm sau lại tới. Đi trên đường, tôi thần thờ, không hiểu tại sao mình lại rơi vào hoàn cảnh này. Mọi chuyện chưa đủ tệ hay sao? Tôi chưa đủ đau hay sao?

Trên đường đi, tôi có ghé qua một quán tạp hóa để mua nước, Gia Hào cũng ở đây.

- Trùng hợp thế: Gia Hào nói

- À, ừ

- Cậu sao thế, không khỏe à?

- À không, mình ổn.

Bỗng tôi nghĩ đến một chuyện, liền hỏi Gia Hào

- Cậu có biết việc tuyển thực tập sinh không.

- Mình biết, mình đăng ký rồi, Tiên thì sao, có định thi không?

- Tớ cũng không biết nữa, dù sao cũng chúc cậu đậu nhé.

- Ừ, mà Tiên đi một mình à, mình đưa Tiên về nhé

- Ừ.

CHúng tôi đi trên đường, tôi nói cho cậu ấy biết về chuyện của Zayn.

- Nhưng cậu có thích Zayn không?: Gia Hào hỏi

- Có.

- Và cậu ấy cũng thích cậu, thế hà có gì cậu phải tạo khoảng cách cho hai người.

- Nhưng Đóa Nhi thì sao, cậu ấy xứng đáng hơn tớ nhiều.

- Sao cậu lại nghĩ mình không xứng đáng

- Tớ quá ích kỉ, thích Zayn nên muốn có Zayn cho bằng được, còn Đóa Nhi thì không, cậu ấy sẵn sàng hi sinh vì Zayn cho dù không biết mình có nhận lại được gì hay không. Nhiều đó thôi cũng đủ để tớ phải rút lui rồi.

- Vậy bây giờ cậu tính sao?

- Tớ không biết, tớ chỉ muốn cho Zayn không thấy tớ nữa.

- Vậy đăng kí tuyển sinh đi

- Hà

- Nếu trúng tuyển sẽ qua Hàn, như thế sẽ không gặp Zayn nữa

Phải! Nếu qua Hàn, và Zayn sẽ không gặp mình, Đóa Nhi sẽ được hạnh phúc. Nhưng hiện giờ chưa thể đi được, Đóa Nhi còn chưa khỏe, Zayn đang nằm viện vì tôi, tôi phải chăm sóc họ để chuộc lỗi.

- Tôi nói thế thôi. Còn cậu cứ từ từ suy nghĩ nhé. Mong cậu sẽ đưa ra quyết định đúng đắn.

Tối nhà tôi, Gia Hào chào tạm biệt rồi đi về. Tôi nằm trần trọc không ngủ được. Không biết phải làm thế nào, suy nghĩ một lúc thì tôi chìm vào giấc ngủ.

Hôm nay là ngày nghỉ, nên sáng sớm tôi đã nấu cháo mang vào bệnh viện, đến nơi, tôi thấy chị Zayn vừa bước ra khỏi phòng bệnh, mặt trông vô cùng mệt mỏi.

- Em vào thăm Zayn hả, xem giúp chị một lúc nhé, chị có chút việc.

- Dạ không sao ạ, chị cứ về nhà nghỉ ngơi đi, ở đây em lo cho. Em có mang cả cháo cho Đóa Nhi.

- Vậy thì phiền em quá.

- Phiền gì chị. Do em nên mới thế này. Em sợ em không bao giờ có thể chuộc lỗi đây ạ

- Vậy chị nhờ em nhé.

Nói rồi chị đi, tôi vào thăm Zayn, nhìn cậu ấy mà tôi xót vô cùng, khuôn mặt trắng bệch, thiếu sức sống, tay thì có các ống tiêm truyền dịch, tôi trông mà không kìm được nước mắt, vì tôi mà Zayn ra nông nỗi này, tôi lau mặt mũi cho Zayn xong thì bác sĩ vào kiểm tra, bảo hiện tại Zayn đang trong giai đoạn phục hồi, nên có gì khoảng hai tuần nữa sẽ tỉnh, hiếm có ai bị tai nạn xe nặng như vậy mà có thể phục hồi nhanh chóng.

Xong rồi tôi phải đi ra ngoài cho y tá tiêm thuốc. Nên tôi qua phòng Đóa Nhi, cậu ấy vừa mới tỉnh, thấy tôi liền vội vàng hỏi:

- Zayn, cậu ấy sao rồi?

- Zayn không còn bị nguy hiểm nữa, cậu ấy đang hôn mê. Bác sĩ đang kiểm tra phòng bên cạnh.

- Để tớ qua xem

Nói rồi Đóa Nhi bước xuống giường, tôi vội ngăn lại.

- KHoan, hiện tại không ai được vào hết.

- Sao lại thế.

- Tôi nói rồi, bác sĩ đang kiểm tra, tí nữa xong tớ đưa cậu qua.

- Cậu không...sợ à?

- Sợ gì? Cậu là người cứu zayn, nên cậu phải được hỏi thăm Zayn chứ. Giờ cậu ăn tí cháo đi

- Thôi, tớ đang miệng lắm

- Thế nên càng phải ăn, ăn để lấy lại số máu cậu cho hôm trước chứ.

Đóa Nhi cũng ăn, tôi nói thêm

- Cậu khỏe lại làm tớ đỡ cảm thấy tội lỗi, về sau cậu chăm sóc Zayn giùm tớ nhé.

- HẢ?

- Tôi biết chuyện này do tớ gây ra, nhưng đây là cơ hội tốt cho cậu với Zayn.

- Tôi phải nói câu này mới đúng

- Nhưng...

- Tôi thích Zayn, cậu cũng thế, nhưng Zayn thích cậu, vì thế nên tớ mới buông tay sau bao lần chia rẽ hai người, từ hôm sau tớ sẽ không đến đây thường xuyên nữa, cậu chăm sóc cho Zayn nhé. Tôi phải tập trung cho việc học, dạo này tớ thiếu nhiều bài trên lớp lắm.

Đóa Nhi nói lại càng khiến tôi thấy cậu ấy cao thượng, vì thế nên tôi sẽ ở lại, coi như cuộc sống đã ưu ái cho tôi có Zayn.

Kể từ đó ngày nào học xong tôi cũng tới đây với Zayn, bác sĩ bảo cậu ấy đang phục hồi rất tốt, Đóa Nhi vài ngày lại đến thăm một lần, mẹ và chị của Zayn đã quý tôi hơn. Hai tuần trôi qua, bác sĩ thông báo hôm nay Zayn sẽ tỉnh lại, mà trùng hợp hôm nay cũng lại ngày mở cuộc tuyển sinh. Tôi đã quyết định ở lại, vì thế tôi sẽ không tham gia thi.

Tôi tới bệnh viện, như mọi hôm tôi lại lau mặt cho Zayn, bất giác tôi đưa tay mình chạm vào tay Zayn, bỗng cậu ấy nắm tay tôi, rất chặt, tôi ngẩng lên, Zayn vẫn chưa mở mắt, tôi liền gọi to "Bác sĩ! Bác sĩ!"

Bác sĩ tới kiểm tra, tôi cùng mọi người ở ngoài đợi, cuối cùng bác sĩ bước ra, nói:

- Cậu ấy tỉnh rồi, cậu ấy nói muốn gặp mọi người.

Tôi vô cùng hạnh phúc, liền đi vào trong, Zayn đã tỉnh, cậu ấy đang nhìn mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Trúng tuyển

Tôi và Gia Hào đã trúng tuyển, một tháng sau chúng tôi sẽ bay, cũng là lúc học kì 1 kết thúc, nên trong khoảng thời gian đó tôi vẫn đi học bình thường, tuần tiếp theo sau khi tỉnh lại, Zayn không đi học, chỉ có Đóa Nhi. Cậu ấy nhìn thấy tôi đã hốt hải chạy đến:

- Tiên ơi, Tiên ơi!!!!: Đóa Nhi vừa nói vừa thờ dốc

- Chuyện gì thế?

- Zayn chỉ bị mất trí nhớ tạm thời thôi, chứ không mất luôn những kí ức về cậu đâu.

- Sao lại như thế?

- Bác sĩ bảo thì thường con người nhớ rõ thứ gì nhất, thì lúc bị thương do va chạm nặng sẽ mất kí ức tạm thời về thứ đó.

- Vậy bao giờ cậu ấy nhớ lại?

- Chắc mất khoảng một tháng. Cậu yên tâm đi, cậu ấy làm sao mà quên cậu được. Vậy là mọi thứ trở về như cũ rồi. Lần này tớ sẽ không phá hai người đâu: Đóa Nhi nói, đôi mắt ánh lên nét buồn.

Tôi nhìn Đóa Nhi, tại sao cậu ấy lại tốt như vậy chứ

- Không, tớ không muốn Zayn nhận ra tớ

- Cái gì? Cậu bị sao thế, đừng có đùa chứ

- Tớ nói thật đấy, rất nghiêm túc luôn là đằng khác.

- Tại sao?

- Tớ trúng tuyển thực tập tại Hàn, hết kì một này tớ sẽ đi

- Tại sao lại thế, tại sao cậu lại muốn đi, còn Zayn thì sao?

- Tớ xin lỗi, tớ cũng thích Zayn nhiều lắm, nhưng tớ không xứng, xin cậu hãy giúp tớ, chỉ một tháng này thôi, đừng để cho Zayn nhớ ra tớ là ai.

- Làm sao tớ có thể?

- Làm ơn, chỉ cần cậu bên cạnh Zayn bất cứ lúc nào có thể, còn tớ sẽ tránh xa cậu ấy, hãy để cậu ấy coi tớ như một bạn cùng lớp, không lạ cũng không quen, khi đó cậu ấy sẽ không nhớ ra tớ là ai, và khi qua Hàn, tớ cũng sẽ quên cậu ấy, tớ sẽ không xen vào cuộc sống của cậu và Zayn.

Đóa Nhi không nói gì, cậu ấy chỉ khóc, tôi cũng khóc theo, tôi nói

- Coi như đây là lần cuối cậu giúp tớ đi

Ngày hôm sau Zayn đi học, bây giờ tôi đã xin đổi qua chỗ Đóa Nhi, cậu ấy ngồi chỗ tôi cho dễ chăm sóc Zayn, cũng như tránh việc Zayn gần tôi.

Cả lớp thấy Zayn đi học lại thì nháo nhào lên ra hỏi thăm, hỏi trước tụi nó cũng muốn đến bệnh viện xem thế nào nhưng do Zayn nằm trong phòng cách ly nên không ai được vào hết, giờ đây thấy Zayn đi học lại, nên đứa nào đứa đó cũng phải hỏi một câu

- Zayn ơi, đỡ chưa, ông nghỉ cả tháng nay làm tụi tui buồn muốn chết, chẳng có ai chỉ bài cả.
- Cái con này, lúc nào cũng vì lợi ích riêng, Zayn ơi, cậu thấy thế nào, vắng cậu lớp buồn lắm đây.
- Ai cũng buồn hết
- Phải.
- Mà buồn nhất là bà Tiên đấy, phải không?
- Đúng rồi đấy, Zayn bị như vậy làm bà Tiên xót muốn chết

Cả lớp tranh nhau nói

- Tiên nào?: Zayn hỏi

Cả lớp bỗng im lặng, nhìn nhau

- Tiên lớp mình chứ Tiên nào
- Tiên ngồi cạnh ông ấy
- Tiên lớp trưởng ấy
- Tiên mà ông thích ấy
- Tiên ngồi cạnh ông ấy
- Có hả, tớ tưởng tớ ngồi với Đoá Nhi
- Đâu có, ông ngồi với Tiên cả năm trước, đến năm nay, mới hôm qua cậu ấy xin chuyển ngồi chỗ khác thôi.
- Tại sao lại xin chuyển: Zayn hỏi
- Thì tại vì...
- Hằng, ồn quá, ngồi im đi.

Cả lớp lại im lặng, tôi phải ngăn cái Hằng lại trước khi cậu ấy kịp nói gì thêm

Và rồi các tiết học lại diễn ra, với bầu không khí vô cùng ngột ngạt, chuẩn bị tới tiết Sử, tôi mới chợt nhớ ra là tôi để quyển tập ở ngăn bàn cũ, hiện tại là chỗ Đoá Nhi, tôi không muốn ra vì Zayn đang ngồi ở đó, đành nhờ con Quyên.

- Không có
- Sao lại không có, rõ ràng tao để trong đó mà, tìm lại đi
- Tao tìm mấy lần rồi, không tin thì mày ra đó mà tìm
- Nhờ mày cũng như không

Tôi đành phải ra đó, Zayn đang nhìn tôi, tôi coi như không để ý, cúi xuống tìm quyển tập, quái lạ, tìm mãi không thấy, hôm qua tôi để ở đây mà, chẳng lẽ lại nhớ nhầm

- Tìm quyển này hả: Zayn đưa quyển vở của tôi ra

Tôi liền giật lấy

- Cảm ơn

Sau đó đi về chỗ, tránh nói chuyện với Zayn

Giờ ra về, Zayn đến chỗ tôi, nói:

- Cô bảo tôi mượn vở cậu bổ sung những bài còn thiếu

- Cậu mượn vở Đoá Nhi đi
- Nhi chép không đầy đủ
- Vậy thì mượn vở bạn nào trong lớp đi
- Nhưng cô bảo tôi là mượn vở của cậu
- Chữ tôi xấu lắm, cậu nhìn không ra đâu, nếu cần tôi sẽ mượn người khác giùm cậu.

Tôi tìm đủ mọi cách để từ chối, bỗng Zayn nhìn tôi một lúc, rồi nói:

- Cậu không ưa tôi phải không?
- Tại sao cậu lại nghĩ thế
- Thế tại sao tôi chỉ mượn vở thôi mà cũng tìm đủ lí do để từ chối.
- Tôi không tìm lí do gì hết, chỉ đơn giản là chữ tôi xấu nên khó đọc, và tốt hơn cậu nên tìm vở của ai đó sạch đẹp mà chép bài
- Tôi lại không nghĩ thế, tôi thấy chữ cậu khá giống chữ tôi, mà nghe mọi người nói là hồi trước cậu ngồi cạnh tôi, nên chắc cũng một hai lần mượn vở nhau rồi, thế nên đừng lo việc chữ xấu ra mà chống chế.
- Nhưng tôi thấy chữ tôi xấu, nên không muốn cho ai mượn hết, thế thôi.
- Có phải...cậu để bụng việc tôi không nhớ ra cậu là ai không, chuyện đó cũng không trách cậu được, nhưng cậu cứ nói cho tôi nghe về cậu và mọi việc hồi trước đi, tôi chắc chắn sẽ nhớ ra. Hoặc cậu xin cô chuyển về chỗ cũ

Việc để cậu ấy nhớ ra tôi là điều tôi không muốn nhất, tôi nói:

- Đừng suy nghĩ quá nhiều, tính tôi trước giờ như vậy, chẳng để bụng cậu làm gì, nên cậu có nhớ ra tôi hay không không quan trọng đối với tôi, vì trước giờ chúng ta chỉ đơn giản là bạn cùng lớp, chẳng thân thiết gì nhiều, chúng ta cũng chưa bao giờ nói chuyện với nhau chứ đừng nói đến việc mượn vở, có khi cậu cứ như này cũng tốt.
- Thế tại sao hôm đó cậu lại đến bệnh viện thăm tôi, mà không phải người khác.
- Vì tôi là lớp trưởng, phải thay mặt lớp đến thăm cậu, ra cũng định hỏi vài câu lấy lệ nhưng do cậu không nhớ tôi là ai nên càng khó, tôi được về sớm
- Thế thôi sao?
- Chữ cậu còn muốn thêm gì nữa, bây giờ tôi phải về rồi.

Nói rồi tôi xách cặp đi về luôn, Đoá Nhi đang đứng ngoài, thấy tôi liền hỏi.

- Cậu ấy nhớ ra cậu chưa?
- Chưa, mọi thứ vẫn tốt.
- Tổ nghĩ cậu nên nói cho cậu ấy biết, về sau kéo hối hận không kịp.
- Tổ đã quyết định rồi, và tổ sẽ không hối hận về quyết định của mình.
- Nhưng...
- Không nhưng gì hết, mọi việc đang diễn ra tốt đẹp, cậu cứ để cậu ấy như thế, đến khi tổ đi rồi thì cậu ấy sẽ không còn nhớ tổ nữa đâu.
- Cậu định đi đâu?

Zayn đã đứng đây từ lúc nào,

-

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Tạm biệt

- Đóa Nhi, tớ về trước đây, đừng nói gì cho Zayn hết, cậu đã đồng ý giúp tớ rồi đấy

Nói rồi tôi bỏ về, sáng hôm sau vào lớp, tôi đã thấy Zayn dựa người trước cửa lớp như đang đợi ai đó, tôi định đi qua nhưng bị cản lại

- Tôi đã nói là tôi không cho cậu mượn vở rồi mà

- Tôi không mượn nữa

- Thế thì tránh ra

- Khoan đã

- Gì nữa

- Việc hôm qua cậu nói với Nhi, cậu định đi đâu

- Đi đâu không phải việc của cậu

- Thế tại sao lại bảo Đóa Nhi không nói cho tôi.

- Tôi thích nói thế đấy

- Vô lý vậy, rồi sao, bây giờ có cho tôi đi không?

Zayn để tôi vào lớp. Bỗng Gia Hào tới, nói

- Tiên ơi, ra mình nói chuyện chút.

Tôi đi ra, một lúc sau quay lại.

Thấy Zayn mặt hầm hầm, ngồi chỗ bàn tôi.

- Đi ra chỗ khác cho tôi học bài

- Tưởng cậu ra đó luôn, không vào nữa

- Tôi làm gì không cần cậu quản.

- Tôi không quản cậu.

- Thế thì đừng quan tâm đến việc của tôi nữa

- Tôi nói rồi, tôi chỉ muốn nhớ ra cậu là ai thôi, tại cậu không nói cho tôi biết nên tôi phải tự tìm hiểu

- Được rồi, tôi nói cho cậu thì về sau cậu sẽ không làm phiền tôi nữa, thế nhé. Tôi là bạn cùng lớp với cậu, cậu với tôi không thân với nhau, nên cũng chẳng nói chuyện hay mượn của nhau bất cứ cái gì cả, thế thôi.

- Vẫn y hệt lần trước.

- Thì chỉ có vậy thôi, tôi nói rồi đấy, về sau đừng làm phiền tôi nữa.

Zayn không nói gì nữa, đi về chỗ ngồi. Tôi nghĩ vậy ổn rồi, hồi này tôi với Gia Hào đã đi hoàn tất thủ tục học, vậy là chỉ còn ba tuần nữa thôi sẽ bay, lớp tôi ai cũng biết việc này, tôi đã nói bọn nó không được để cho Zayn biết, nên bọn nó cũng không dám hé nửa lời.

- Cho cậu, nước ép lựu nãy đấy.

- Tôi tưởng đã nói cậu đừng làm phiền tôi nữa.

- Tôi cũng định thế, bỗng tôi cảm thấy hình như cậu thích nước lựu, nên mang lên kiểm chứng thử, nếu phải thì tôi coi như đã nhớ chút ít với về cậu rồi đấy.

- Vậy thì tiếc cho cậu, tôi không những không thích mà còn cực ghét nhưng thứ liên quan đến lựu, cậu nhớ nhầm rồi.
- Thế còn cái này, chắc chắn là cậu tặng cho tôi: Zayn nói rồi đưa cái móc khoá tôi tặng cậu ấy năm lớp 10, cậu ấy vẫn còn giữ nó, rồi nói thêm: - Hình như cái vòng tay cậu đang đeo là tôi tặng thì phải.
- Cậu nhớ lung tung rồi đấy, cái móc khoá đó tôi không biết của ai hết, cái vòng tay này tôi đeo lâu rồi, đừng có mà suy diễn.
- Tôi nhớ rõ ràng như thế mà
- Nhớ cái gì mà nhớ, đi về chỗ đi, tôi không muốn nói chuyện với cậu.

Thấy tôi thế nên Zayn cũng đi về chỗ, tôi không thể nào gần Zayn hơn nữa, cậu ấy nó đã nhớ được nhiều việc rồi, thế này cực kì không ổn, tôi phải tìm gặp Doá Nhi.

-
- Tiên
  - Gì nữa?
  - Hình như tôi sắp nhớ ra cậu rồi đấy.
  - Tôi đã nói cho cậu biết rồi mà, tại cậu không tin tôi.
  - Cậu có chắc là cậu không thân thiết gì với tôi không
  - Tất nhiên là chắc chứ, cậu là người mất trí nhớ, còn tôi là người bình thường, tất nhiên phải rõ hết rồi.

Zayn không nói gì nữa, cậu ấy rút điện thoại ra, bỗng điện thoại tôi reo lên, Zayn liền cười khẩy

- Không thân thiết mà cậu lại có số của tôi, tôi cũng có số của cậu nữa.
- Sao cậu lì lợm thế, có nhớ hay không nhớ ra tôi là ai thì có ảnh hưởng tới cuộc sống của cậu đâu mà tại sao cậu cứ phải tìm hiểu chuyện này làm gì, cậu không thấy mệt nhưng tôi thấy mệt vì bị cậu suốt ngày hỏi mấy câu linh tinh vớ vẩn đấy.

Nói rồi tôi bỏ ra khỏi lớp, sau đó Zayn cũng không đến tìm tôi nữa, và một tuần nữa cũng trôi qua. Bắt đầu thi học kì một, mọi thứ vẫn như thế, nghe về việc nghỉ học lâu vậy cũng không làm Zayn bị xuống hạng, còn tôi lên được hạng hai do Tiến đồng hạng với Zayn. Sau tuần thi lại là tuần giải lao, đây cũng là tuần cuối cùng tôi ở lại Việt Nam này, mọi người bây giờ chẳng ai cười cả, ai cũng nhìn tôi với ánh mắt không muốn xa rồi, mọi người vội vã lao động hết, chỉ còn mình tôi với Zayn, cậu ấy không nói gì với tôi hết, chắc do việc tôi bảo cậu ấy đừng làm phiền tôi nữa. Theo như kế hoạch tôi đã nói với Doá Nhi thì ngày mai cậu ấy và Zayn sẽ không đi học, mà ở nhà tổ chức tiệc ăn mừng việc Zayn khỏe lại, rồi cùng nhau đi du lịch trong tuần nghỉ này, có nghĩa hôm nay là ngày cuối cùng tôi gặp Zayn, ngày Zayn đi cùng cả nhà cũng sẽ là ngày tôi lên máy bay.

Giờ đây, Zayn đang đọc sách, còn tôi ngồi bên cạnh Zayn, cậu ấy không nói gì, cứ tiếp tục đọc sách. Tôi nhìn Zayn, như thể đang khác sâu từng đường nét trên khuôn mặt cậu ấy vào tâm trí, từ mái tóc đen, sống mũi cao, hàng lông mày rậm, làn mi cong và đôi mắt xám tro bí ẩn tôi đã yêu bao năm đấy, đang nhìn tôi:

- Sao tự nhiên lại khóc?: Zayn lo lắng hỏi tôi
- À, có gì đâu, cậu đọc sách tiếp đi
- Đilen à, tự dưng qua chỗ tôi ngồi khóc?
- Đừng quan tâm tớ, tớ chỉ nhớ lại một chút chuyện buồn thôi

Zayn lại nhìn tôi, ánh mắt quen thuộc mỗi khi cậu ấy nói chuyện với tôi trước đây bỗng hiện lên

- Tiên à, nói cho tôi biết cậu là ai đi?
- Tớ đã nói rồi mà
- Đừng cứng đầu nữa, tôi chắc chúng ta không chỉ đơn giản là bạn cùng lớp, mà là gì đó rất quan trọng.

Tôi lại khóc, Zayn luống cuống nói:

- Đừng có khóc nữa, không muốn nói thì thôi
- Zayn à, tớ xin lỗi vì đã làm cậu đau khổ, làm cậu buồn bã, tớ mong cậu sẽ tha thứ cho tớ về tất cả mọi chuyện xảy ra, cứ coi như chúng ta từng là bạn

- Cậu nói vậy là sao?
- Cậu chỉ cần biết thế thôi.

Tôi vừa dứt lời thì trống đánh, tôi liền chạy ra khỏi lớp thật nhanh, không để cho Zayn có cơ hội hỏi thêm gì nữa.

Ngày hôm sau.

- Chuyện gì thế: Zayn hỏi
  - Tôi muốn nói cho cậu một sự thật, tớ thấy thật có lỗi nếu không nói cho cậu biết.: Doá Nhi nói:
  - Thật ra.....
-

Hôm nay là ngày tôi ra sân bay, mọi người đều đến tiễn tôi, cha mẹ thầy cô cùng bạn bè, tôi rất buồn khi phải ra mọi người.

Chị Hùng thì khóc thút thít, nói nhỏ với tôi:

- Đi mạnh khỏe nhé, có gì ở bên đó trông coi Gia Hào, đừng để con nào quyến rũ cậu ấy đấy nhé.

Tôi đang buồn nhưng cũng phải phì cười;

- Tất nhiên rồi, Gia Hào chỉ thuộc về Hùng thôi, mấy con bánh bèo kia làm gì có cửa.

Con Quyên cũng khóc: - Đi qua đó đừng có mà quên tao đấy.

- Có chết tao cũng không quên mày: Tôi ôm nó nói.

Tôi và Gia Hào lên máy bay. Đến một đất nước mới.

Tạm biệt Việt Nam!

Tạm biệt mọi người!

Tạm biệt...Zayn!

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Trở về

5 NĂM SAU.

Ánh đèn sân khấu chói lóa, âm thanh sôi động hoà cùng tiếng hò reo của người hâm mộ.

- CÁT TIÊN, CÁT TIÊN, CÁT TIÊN.

- Xin chào mọi người!

Tiếng vỗ tay rầm rầm khắp nơi

- Tôi là Cát Tiên, để đáp lại tấm lòng của mọi người, tôi xin hát bài Big heart.
-

- Hồi này em trình diễn rất tốt, mọi người đang hâm mộ em lắm, tiếp tục phát huy nhé.: Anh quản lý nhìn tôi cười, nói

- Dạ, em sẽ cố gắng

- Còn vụ hợp đồng thì sao, em đã có quyết định gì chưa?
- Em cũng không biết, chuyện này xảy đến bất ngờ quá
- Ủ, mà tập đoàn Zn cũng khôn quá, thấy em là ngôi sao đang lên nên đã muốn kéo em về công ty của họ. Anh thấy em cũng nên tìm một dự án mới, hết năm nay là em kết thúc hợp đồng với A mà, anh nói thế thôi chứ anh vẫn muốn em tiếp tục là nghệ sĩ của A, dù gì em mới hoạt động ở Hàn Quốc 3 năm, chưa cần vội quay về Việt Nam đâu.
- Thật sự em chưa nghĩ đến chuyện đó, mới cả bây giờ nhiều việc quá, còn vài show em nhận quay mà chưa làm đây.
- Ủ, có gì nghĩ sớm đi nhé, mai lịch trình dày đặc lắm đấy.

Tôi về căn hộ của tôi, nằm xuống chiếc giường êm ái, tính ra cũng 5 năm tôi ở Hàn Quốc rồi, sao mà nhanh quá, cuộc sống của người nổi tiếng thật không thoải mái chút nào, suốt ngày quay cuồng với công việc, áp lực đủ thứ, thời gian gọi điện về Việt Nam hỏi thăm mọi người cũng chỉ đến trên đầu ngón tay. Không biết mọi người thay đổi thế nào, và cả...Zayn nữa. Hằng ngày tôi vẫn thấy cậu ấy trên báo, bây giờ cậu ấy là một diễn viên vô cùng nổi tiếng của Châu Á, dù mới 22 tuổi nhưng đã có nhiều vai diễn để đời. Tôi cứ tưởng qua đây thì tôi sẽ quên được Zayn, nhưng trớ trêu thay tôi không thể. Từng bộ phim cậu ấy đóng, những show truyền hình cậu ấy tham gia, tôi đều xem hết, tôi muốn nhìn thấy đôi mắt xám ấy, tôi muốn nghe giọng nói ấy, nó như khắc sâu vào trí óc tôi.

-
- Xin chào, tôi là Đại Dũng, thư ký của tập đoàn Zn
  - Rất vui được gặp anh
  - Hôm nay tôi tới đây để bàn về việc cô Cát Tiên đây kí kết hợp đồng với công ty chúng tôi như đã nói vào lần gặp mặt trước, ý của cô thế nào?

-
- Vậy là em quyết định ký hợp đồng với công ty Zn à? Báo đã đăng đầy rồi kia, bảo tuần sau em sẽ đi nữa
  - Dạ
  - Cũng tốt, nhưng fan của em sẽ buồn lắm
  - Em cũng thế, nhưng biết làm sao được, em đã hết hợp đồng với công ty rồi, mới cả em cũng muốn về Việt Nam để ở gần người thân, chăm sóc cho họ
  - Anh hiểu
  - Vậy tính ra anh em mình làm việc với nhau 3 năm rồi đấy
  - Ủ, không dài cũng không ngắn
  - Hay tối nay chúng ta đi ăn một bữa thật no nê đi, 3 năm qua chúng ta chưa từng có ngày nghỉ mà.
  - Ý hay, đi nào.

Hôm ấy tôi và anh quản lý, với Gia Hào cùng nhau đi ăn, Gia Hào bây giờ cũng là một idol nổi tiếng, cậu ấy là main dacer trong nhóm, tôi và Gia Hào ở đây đã là bạn thân của nhau, cậu ấy luôn giúp tôi những lúc khó khăn.

- Thế Tiên định về Việt Nam thật à?
- Ủ, tuần sau
- Sao đột ngột thế?
- Mình cũng không vội, nhưng Zn yêu cầu thế
- Cậu về đó cũng tốt, Zayn chắc vui lắm
- Haha, sao có thể, cậu ấy quên tớ lâu rồi, từ trước khi tớ đi cơ, giờ về chắc cậu ấy không biết tớ tên gì luôn đó chứ
- Nhưng cậu vẫn nhớ
- Giờ tớ coi Zayn như một người bạn học xưa thôi.
- Cậu về đó hỏi thăm mọi người giùm tớ, nhất là Hùng.

- Ủ, mà dạo này cậu có gọi cho Hùng không?
  - Tớ bận quá, không có thời gian
  - Vậy khi nào nhớ gọi hỏi thăm Hùng, hiếm fanboy nào mà nhiệt tình như cậu ấy đâu
  - Ủ, về Việt Nam sống tốt nhé.
  - Chắc chắn rồi
-

Sân bay Nội Bài

- Chào cô, tôi, là Đại Dũng, mời cô lên xe, tôi đã đặt một khách sạn 5 sao cho cô nghỉ mệt, ngày mai cô sẽ đến gặp công ty chúng tôi.
- À, anh có thể chở tôi về nhà được không, tôi không muốn ở khách sạn.

Ngó qua cửa kính, tôi thấy mọi thứ thấy đổi rất nhiều, kể cả con đường về nhà, tôi suýt không nhận ra nó, tôi rất nóng lòng, tôi đã gọi được con Quyên và chị Hùng đến nhà cùng ba mẹ và anh hai tôi rồi, mọi người bây giờ chắc đã tụ họp đông đủ.

- Đến nơi rồi, đây là danh thiếp của tôi, cô cần gì cứ gọi, ngày mai đúng 7h tôi sẽ đến đón cô.

- Vâng, cảm ơn anh

- Chào cô- Đại Dũng lịch sự chào sau đó phóng xe đi.

Tôi đang đứng trước cửa nhà, tim tôi đập liên hồi, vô cùng hồi hộp

- Kính kong

Tôi bấm chuông, sau đó cánh cửa mở ra

- Cát Tiên

- Mẹ

Tôi ôm chầm lấy bà, đã bao năm rồi tôi không gặp mọi người, bây giờ họ ở đây, ai thấy tôi cũng vô cùng vui mừng, tôi thì rung rung nước mắt, lòng ngập tràn hạnh phúc.

- Ôi Cát Tiên, con gái mẹ giờ đẹp quá
- Cát Tiên, tao tưởng mày đi quên luôn mọi người rồi chứ, giờ mừng mày quay về.

Tôi vừa khóc trong niềm hạnh phúc, vừa nói:

- Con nhớ mọi người quá.

Mẹ tôi nhẹ nhàng nói.

- Mọi người cũng thế, thôi chắc con mệt rồi, giờ đi thay đồ đi, mẹ sẽ nấu món con thích.
- Vâng ạ

Tối hôm nay chắc là bữa tôi hạnh phúc nhất với tôi, mọi người cùng nhau ăn một bữa cơm gia đình, con Quyên còn ngủ với tôi như hồi xưa để cùng nhau trò chuyện.

- Tao nhớ mày quá Quyên ạ.
- Tao cũng thế, tao cứ sợ mày ở bên đó thấy tốt quá nên không về nữa
- Diên à, ở đây là nhất. Giờ kể tao nghe về mày đi, giờ làm gì.
- Tao học ngành thiết kế thời trang, hầu như trong lớp mình ai cũng theo nghe mơ ước, mà mày biết gì chưa, Tiến với Hạ Viên thành một cặp rồi đó.
- Thiệt không, từ khi nào thế?
- Cũng được một năm rồi, mày không biết thôi, chứ từ hồi mày đi, trong trường có nhiều chuyện để hóng lắm. Giờ ai cũng lên đại học hết rồi nhớ lại cũng

thấy vui.

- Thế còn... Zayn với Đoá Nhi, chắc cũng thành một cặp nhỉ?

- Cái này thì tao không biết, từ hồi lên lên đại học tới giờ tao chưa gặp họ lần nào, bây giờ Zayn là người nổi tiếng, nhất cử nhất động đều bị soi, nên chuyện của cậu ấy cũng chỉ đọc trên báo thôi.

- Ủ, mày với Hoàng thế nào rồi? Sao hôm nay không gọi tới đây luôn

- Cậu ấy đi du học rồi

- Sao lại như thế?

- Cái này tao có hỏi, nhưng Hoàng không trả lời, chỉ bảo là muốn đi tìm hiểu nhiều thứ. ; Nói đến đây, con Quyên mắt đờm buồn

- Tao xin lỗi.

- Xời, có gì đâu, mấy cái tình yêu con nít đấy, tao quên lâu rồi

Tuy Quyên nói thế nhưng tôi biết cậu ấy rất buồn.

- Thôi, đừng nói chuyện của tao nữa, nói chuyện của mày đi, giờ về Việt Nam rồi mày tính làm gì?

- Tao ký hợp đồng với tập đoàn Zn

- Thiệt không? Vậy là ok rồi.

- Ủ, mai tao sẽ đi gặp họ để bàn về việc này.

- Thế thì lo mà ngủ đi, mai mới có sức chứ. Chúc mày ngủ ngon.

- Mày ngủ ngon

- Chào cô Cát Tiên, mời cô lên xe.

Tôi lên xe, trên đường đi, tôi ngắm nhìn đường phố, một lúc sau thì đến nơi, không ngờ tập đoàn Zn lại lớn như vậy, tôi nhìn mà hoa cả mắt, lên đến phòng giám đốc, Đại Dũng bảo tôi ngồi chờ, một lúc sau chủ tịch sẽ tới, Nhưng 30 phút sau, người xuất hiện lại là Đại Dũng:

- Xin lỗi cô Cát Tiên, chủ tịch đã đi ra nước ngoài vào tối hôm qua và hiện tại chưa thể quay về, vì thế tôi sẽ thay mặt chủ tịch giao bằng hợp đồng cho cô

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Này Có Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Gặp lại

Tôi nhận lấy bản hợp đồng và đọc, điều tôi thấy kì lạ là tại sao lợi nhuận của tôi ghi trong đây lại nhiều đến thế, lên đến 80%, trong khi công ty chẳng có yêu cầu gì quá đáng, vì thế nên tôi liền hỏi:

- Công ty anh có chắc là chỉ cần 20% lợi nhuận không.

- Trong đó đã ghi rõ.

- Nhưng tôi không hiểu là tại sao tôi lại được trả lợi nhuận quá cao như vậy.

- Cô Cát Tiên đây là một ngôi sao sáng giá, có sức ảnh hưởng cả ở Hàn Quốc lẫn Việt Nam, khi nghe được tin cô về Việt Nam hoạt động thì lại càng nhiều người quan tâm hơn, ở đây chúng tôi không quá quan trọng việc lợi nhuận, chúng tôi xem trọng giá trị thương mại và uy tín của công ty, vì thế công ty chúng tôi luôn mong muốn cô làm việc một cách thoải mái nhất để luôn giữ hình ảnh tốt trong mắt công chúng.

Tôi nghĩ cũng hợp lý, công ty Zn lớn như vậy, không chỉ ở mảng giải trí mà cả ở kinh doanh bất động sản, các ngôi sao trực thuộc công ty đều rất nổi tiếng, vì thế tôi đã đồng ý ký vào bản hợp đồng. Sau đó, Đại Dũng trở tôi đi ăn, trên đường đi, Đại Dũng nói:

- Vậy bắt đầu từ tuần sau cô sẽ tham gia các dự án.
- Vâng
- Chủ tịch nghe nói cô có khả năng diễn xuất nên muốn đầu tư cho cô một bộ phim.
- Tôi không chắc nữa, nhưng sẽ cố gắng.
- Cô sẽ được nhận vai chính trong bộ phim AW, đây là một bộ phim chiếu rạp.
- Thế loại tình cảm sao?
- Phải
- Từ tuần sau cô sẽ bắt đầu quay nhé, tuần này cô cứ nghỉ ngơi thư giãn cho thoải mái.
- Vâng, mà tôi chưa thấy mặt chủ tịch bao giờ.
- Cô không cần biết đâu.
- Vâng.

Sau khi chúng tôi ăn xong thì Đại Dũng đưa tôi về nhà, tuy mới về Việt Nam nhưng tôi đã có nhà riêng, do nhưng năm hoạt động ở Hàn tôi đã kiếm được tiền để mua một căn hộ, nó khá rộng và thoải mái so với người ở một mình như tôi. Thiết nghĩ bây giờ ở nhà cũng chán, nên tôi đã rủ con Quyên đi chơi, sẵn tiện ngắm phố xá Hà Nội, nhưng hôm nay nó lại đi học, nên tôi đành đi một mình.

Đường phố Hà Nội vẫn đông vui như ngày xưa, tôi đi ngắm mọi nơi sau đó lại lê la sang những quán đồ vặt, lâu lắm rồi mới có cảm giác như thời cấp ba, bỗng tôi lại nhớ đến Zayn. Cậu ấy bây giờ chắc cũng thấy đổi rồi, chắc cũng đã quên chuyện ngày xưa, đang nghĩ ngợi lung tung bỗng tôi nghe tiếng gọi:

- Cát Tiên đó sao
- Hạ Viên
- Trời đất, tui nhớ bà quá.
- Tui cũng vậy
- Mà sao về không báo cho mọi người để ra đón, cứ lờ lờ mà về thế này
- Có gì đâu, mà chúc mừng nha
- Mừng gì?
- Bà với Tiến
- À, cái tên cứng đầu đó hả, làm tốn bao nhiêu công sức của tui
- Tiến tỏ tình với bà thế nào?
- Làm gì có, là tui dùng khổ nhục kế cậu ấy mới chịu nhận lời bạn trai tui đó
- Khổ nhục kế?
- Ủa! Tui theo đuổi Tiến suốt mấy năm nay, mà cậu ấy đều từ chối, bảo là phải học, chưa yêu đương được, tui biết là cậu ấy cũng thích tui nhưng mà cứng đầu quá, không chịu thừa nhận. Cái rồi tui mới hỏi bạn thân cậu ta về chịu chứng giai đoạn đầu của ung thư máu, rồi nhờ cậu ta làm tờ xét nghiệm giả. Xong tui với cậu ta đóng một vở kịch để lừa Tiến, cậu ấy học y nên thấy tui có mấy chịu chứng như bị bệnh đã bảo tui đi khám, thật ra là tui giả bộ, sau đó Tiến tưởng tui bị ung thư thật, thế là buồn quá chừng, ngày nào cũng ở bên cạnh tui, lấy cớ bảo rằng tui sắp chết rồi nên muốn Tiến làm bạn trai tui, Tiến đồng ý. Giả được mấy ngày thì Tiến biết được, giận tui rõ lâu, nhưng bây giờ thì hết rồi.
- Trời đất! Tui không ngờ luôn nha
- Chứ sao. Mà năm nay học lớp đấy, có gì nhớ đến đấy.
- Tất nhiên là phải đến chứ
- Ủ, khi nào học tui sẽ báo, mà bà có liên lạc với Đoá Nhi không? Nếu có thì báo cậu ấy giùm tui.

- Mọi người không có số à?
  - Hồi trước thì có, nhưng giờ cậu ấy đổi số rồi, còn Zayn thì tui không biết cậu ấy có đi không, cậu ấy là người nổi tiếng mà. Nói tới đây mới nó nhớ, Cát Tiên cũng là sao mà, về đây bà đã có ý định gì chưa.
  - Hiện tại thì chưa, nhưng bao giờ có tui sẽ báo
  - Yên tâm, tui sẽ luôn ủng hộ bà
  - Cảm ơn bà nhiều lắm, thôi muộn rồi, tôi phải về đây.
  - Tạm biệt
-

Hôm nay là ngày quay đầu tiên của tôi ở Việt Nam, tôi đã đến từ sáng sớm, đạo diễn đưa tôi lời thoại để học thuộc. Ngồi đọc một hồi tôi mới thắc mắc, ai đảm nhiệm vai nam chính nhỉ, sao không thấy ai nói tới, hay đây là phim nữ cường?

Một lúc sau thì bỗng đoàn làm phim bảo nam chính đã tới, tôi cũng tò mò định ra chào hỏi, không ngờ đó là Zayn. Tôi sốc, tôi không nghĩ nam chính sẽ là cậu ấy, trước giờ Zayn chỉ đóng các thể loại như hành động, trinh thám, có bao giờ cậu ấy tham gia bộ phim tình cảm nào đâu

- Sao em không ra chào hỏi?: Chị quản lý hỏi tôi
- Dạ ngoài kia đông quá, chắc tí nữa

Zayn đang bước về phía của tôi, với bộ sơ mi đen khiến cậu ấy lịch lãm như một quý ông, vẫn đôi mắt xám ấy, cậu ấy nhìn tôi, bỗng tôi cảm thấy tim mình đập rất nhanh, như lúc gặp cậu năm lớp 10

- Chào cô, tôi là Zayn, sẽ là bạn diễn của cô: Zayn nói
- À vâng, tôi tên là Cát Tiên.
- Cô có muốn diễn thử lời thoại trước không?
- À chắc không đâu, tôi nghĩ tôi tập trung hơn khi làm việc một mình
- Tuỳ cô: Nói rồi Zayn đi.

Quả thật cậu ấy không nhớ tôi là ai, cách nói chuyện, cử chỉ, ánh mắt ấy đúng như khi cậu ấy nói chuyện với người lạ

- Sao em lại từ chối, cậu ấy là một diễn viên chuyên nghiệp đấy, em có thể học hỏi thêm kinh nghiệm: Chị quản lý hỏi
- Dạ, chắc để lần sau
- Ủ, chuẩn bị quay rồi đấy.
- Mọi người vào vị trí: Cảnh một sẽ là cảnh nam chính hôn nữ chính, 30 phút nữa sẽ quay

Cái gì??? Tại sao mới vào đã hôn rồi, thế này giờ cho tôi đọc lời thoại làm gì nữa, vậy là tí nữa tôi sẽ hôn Zayn, làm sao đây, nghĩ đến mà tim tôi đã đập liên tục, không sao đâu, tôi có thể kìm nén cảm xúc của mình mà

- Một, hai, ba. Diễn!

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Sa Pa

Trời đất. Tôi đã diễn xong cảnh hôn rồi, tôi liền đi vào phòng vệ sinh, rửa mặt, hít thở sâu. Nghĩ lại cảnh vừa rồi lúc Zayn hôn tôi, ánh mắt cậu ấy, bờ môi, tất cả mọi thứ khiến tôi như lạc vào thế giới khác, không còn để ý mọi thứ xung quanh nữa, đây cũng là nụ hôn đầu của tôi, tôi cứ nghĩ nó sẽ với người nào khác không phải Zayn và sẽ ở hoàn cảnh khác.

Hôm nay chỉ diễn mỗi cảnh này là xong. Tôi bây giờ chỉ cần ngồi học thuộc cho ngày mai, tính ra cũng chẳng khó lắm. Bỗng Zayn đi tới:

- Tôi ngồi đây được không?

- Được chứ

- Vừa rồi cô diễn tốt lắm

- Cảm ơn, đây là lần đầu tiên đấy

- Tôi tưởng cô đã có nhiều kinh nghiệm trong chuyện này.

Khoan đã, ý Zayn nói là tôi có kinh nghiệm diễn xuất hay việc hôn?

- À, thật ra tôi chỉ làm việc theo bản năng thôi, về sau còn phải cố gắng nhiều.

- Nghe nói cô Cát Tiên từ Hàn về Việt Nam hoạt động

- Phải, tôi đã từng hoạt động ở Hàn, được 5 năm

- Tôi có một người bạn, cô ấy cũng ở Hàn Quốc, tính đến nay cô ấy cũng đi được 5 năm

- À, vâng. Tôi nghĩ chắc gia đình bạn bè cô ấy buồn lắm

- Phải, cô ấy đi rất đột ngột

Bỗng Zayn nhìn tôi, với ánh mắt rất quen thuộc, ánh mắt mà cậu ấy thường nhìn tôi mỗi khi chúng tôi nói chuyện với nhau hồi xưa, bây giờ cậu ấy nói về cô gái ấy mà như nói tôi vậy, có khi nào cậu ấy biết rồi không

- Tôi nghĩ chúng ta không nên nói mấy chuyện buồn này nữa, mà tôi có việc bận rồi, xin lỗi

Nói rồi tôi bỏ đi, làm sao cậu ấy có thể nhớ ra được chứ, mà lỡ có nhớ ra thì có thay đổi được gì đâu, bây giờ chúng tôi là bạn cũ, là bạn diễn của nhau.

Từ hôm đó, Zayn cũng không đề cập tới chuyện ấy nữa, chúng tôi cũng chẳng nói chuyện nhiều, ngoài cảnh hôn ra thì những phân đoạn khác không quá khó với tôi, vì thế mọi việc diễn ra vẫn theo đúng kế hoạch. Hôm nay là cảnh quay cuối cùng, chúng tôi phải đến Sa Pa để quay, Sa Pa rất đẹp, tôi rất thích cảnh ở đây, đồi núi trập trùng, ruộng bậc thang uốn lượn nhưng lại phủ một màu trắng xoá, phải, Sa Pa hiện tại rất lạnh, lạnh muốn đứt da đứt thịt, mà tôi lại chịu lạnh kém, tôi ngồi trên xe mà người run cầm cập, hai hàm răng bặm chặt vào nhau.

- Đến nơi rồi.

- Vậy giờ chúng ta về khách sạn trước hả đạo diễn? Tôi hỏi

- À không, quay luôn, cảnh này hiện đang rất đẹp

- Nhưng mà trời lạnh lắm, hay chúng ta đợi thời tiết ấm lên một chút rồi quay.

- Không được, lỡ mà trời sáng quá sẽ làm mất cảnh lãng mạn của bộ phim, vậy thì chúng ta sẽ phải đợi tới ngày hôm sau luôn đấy, thôi cô chịu khó đi.

- Vâng ạ

Tôi đành phải đồng ý, một mình bản thân không thể nào làm ảnh hưởng tới cả đoàn phim được, tôi đành ngồi xuống để trang điểm, chuẩn bị cho cảnh cuối.

- Em sao thế?: Chị Quản lý hỏi

- Dạ không, tại lạnh quá

- Thôi cố gắng đi, xong cảnh này là đóng máy rồi.

- Dạ

Tôi nói mà giọng run vì lạnh, không biết Zayn có lạnh không nhỉ, nghĩ tới tôi mới để ý bây giờ không thấy cậu ấy, không biết đã chuẩn bị gì chưa, sắp quay rồi.

Tới lúc tôi đã chuẩn bị xong thì đạo diễn thông báo chiều nay mới quay.

Ôi may quá, tôi đang không biết tí nữa có diễn được không thì lại được dời sang chiều nay, vậy bây giờ được về khách sạn rồi

- Chị Thu có biết tại sao lại dời qua chiều nay không?: Tôi hỏi chị quản lý

- Nghe đâu do Zayn thấy không khỏe trong người, mới cả do trời lạnh nên cậu ấy không muốn diễn

- Dạ

Đúng người nổi tiếng có khác, cậu ấy thấy không khỏe cái là tất cả hủy hết, chẳng như mình, xin muốn gây lười đạo diễn cũng chẳng quan tâm. Mà Zayn bảo không khỏe, có khi nào cậu ấy bị cảm lạnh không nhỉ

Chiều tới mà trời cũng chẳng bớt lạnh đi là mấy, nhưng chắc tôi cũng đã quen với thời tiết một chút rồi, giờ không còn run nữa. Tôi thấy Zayn, cậu ấy đang mặc vest, trông chẳng có dấu hiệu gì của cảm lạnh cả, nên tôi cũng an tâm

- Em chuẩn bị chưa? Chị Thu hỏi

- Dạ rồi ạ?

- Thế sao chưa mặc váy vào?

- Váy gì ạ?

- Thì cảnh này Zayn sẽ cầu hôn em, và trong kịch bản ghi là em sẽ mặc chiếc váy màu đỏ kia kia, em không đọc à?

- Em đọc thoải thôi chứ đây để ý mấy cái kia đâu ạ.

- Thôi được rồi, để chị giúp em thay váy.: Chị nói rồi đưa chiếc váy cho tôi, thảo nào hồi nãy tôi thấy Zayn mặc vest

Trời đất! Lạnh thế này mà mặc váy hở vai làm sao mà chị được, không những thế còn khoét sâu nữa. Nhưng tôi phải cố thôi, quay mỗi cảnh này nữa thôi là xong rồi.

- Hai ba. Diễn!

- Trúc Linh, xin hãy làm vợ anh, anh hứa sẽ chăm sóc cho em suốt quãng đời còn lại: Zayn quỳ xuống, đưa chiếc nhẫn cho tôi.

Tôi mỉm cười và khóc, giây phút đó tôi cứ ngỡ Zayn đang nói với tôi thật mà không phải diễn, nói:

- Vâng ạ.

Zayn đeo chiếc nhẫn vào tay tôi

- Anh yêu em! Sau đó trao cho tôi một nụ hôn.

- CẮT!!!!

Tiếng đạo diễn vang lên. Tôi cũng buông Zayn ra.

- Hoan hô! Vậy là xong rồi, bây giờ chúng ta đi ăn mừng nào

Đi ăn à? Tôi thích, nghe nói ở Sa Pa có nhiều món ngon lắm, đặc biệt là cá tầm, phải đi ăn thử cho biết mới được, tôi thấy phấn khởi hẳn lên, bỗng Zayn khoác chiếc vest lên vai tôi, giờ tôi mới nhớ là tôi không mặc áo khoác, chỉ mỗi chiếc váy mỏng tanh này.

Chúng tôi lên xe đến nhà hàng Cá Tầm nổi tiếng ở đây, nhà hàng này phục vụ rất nhiều món, nhưng đặc sản vẫn là cá tầm. Tôi ngồi cạnh Zayn, kì lạ là tôi cứ định gấp một miếng thì nhìn vào bát đã đầy đồ rồi, hay chị quản lý gấp cho tôi nhỉ, chắc là chị ấy rồi, bình thường chị Thu rất tốt với tôi, nghĩ thế tôi liền gấp một miếng cá thật ngon cho chị. Bỗng Zayn nhìn tôi, mặt hơi khó chịu:

- Sao vậy, anh không khỏe à?

- Không sao, tại đồ cay quá thôi.

- À ừ

Zayn hỏi thêm

- Ngon không?

- Ngon

- Ừ

- Mọi người, chúng ta cùng nâng ly chúc cho bộ phim sẽ đạt thành công vượt mong đợi nào, và cũng chúc mừng cô Cát Tiên, nữ chính của bộ phim này nào: Đạo diễn nói

- Cảm ơn mọi người nhiều lắm, tôi cũng chưa có nhiều kinh nghiệm, có gì về sau mong mọi người giúp đỡ

- Bây giờ cùng nhau cạn ly nào, cô Cát Tiên phải nể mọi người đấy.

- Tất nhiên ạ

Tuy tôi không hay uống bia và cũng không thích uống bia nhưng mọi người đã nói thế thì làm sao mà từ chối được, thế nên tôi cũng uống, chắc ít khi uống bia nên bây giờ uống một chút đã thấy nóng rồi, liền cởi cái áo vest Zayn khoác lên người tôi ra, nhưng cậu ấy lại khoác lên lại cho tôi.

- À không cần đâu, anh cứ mặc vào, trời đang lạnh.: Tôi nói

- Tôi nghĩ cô cần hơn

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Sa Pa(2)

Zayn nói thế nên tôi cũng không nỡ từ chối. Ăn xong tôi đi về khách sạn cùng mọi người, còn Zayn có căn nhà riêng ở Sa Pa, Zayn chở tôi về khách sạn, lẽ ra tôi cũng không định đồng ý nhưng do đoàn làm phim tối hôm đó đã phải về Hà Nội luôn, tôi lại mới tới Sa Pa lần đầu, chẳng biết đường xá thế nào nên đành phải nhờ cậu ấy. Tối khách sạn, tôi nói:

- Cảm ơn anh: Sau đó đưa cho Zayn chiếc vest

- Cô cứ mặc đi, mai tôi sẽ lấy.

- Thế thì phiền a....

Tôi chưa kịp nói hết thì Zayn đã phóng xe đi, thôi kệ vậy, tôi lên phòng, thay cái váy đỏ này ra, sau đó nằm lên chiếc giường trắng tinh của khách sạn và nghỉ ngơi sau một ngày mệt mỏi. Bỗng điện thoại reo:

- Ngày mai em đợi chị trước cửa khách sạn nhé, chị sẽ đón em: Chị Thu nói

- Dạ

Thế ngày mai sao trả cái áo cho Zayn được nhỉ, thôi đành nhờ qua chị Thu vậy

---

Sáng tới tôi đã chuẩn bị xong, ra trước cửa khách sạn đứng đợi chị Thu, nhưng mới ra tôi đã thấy Zayn đứng đó:

- Cảm ơn anh nhé, phiền anh phải tới đây lần nữa

- Lên xe đi

- Thôi không cần đâu, tí chị Thu sẽ đón tôi, anh cứ đi trước đi.

- Chị Thu bận việc rồi

Bỗng chị Thu gọi tới:

- Alo Tiên ơi, chị phải về Hà Nội gấp rồi, không đón em được, để chị nhờ người khác đón em nhé

- À thôi chị ạ, chị cứ về đi, em tự lo được

- Thế nhé, em thông cảm cho chị

- Dạ không sao ạ, chị đi về cẩn thận.

“Bíp” Tôi cúp máy, Zayn nhìn tôi với điệu bộ như biết trước hết mọi chuyện rồi.

- Thế giờ cô có muốn lên xe không?

- Tôi phiền anh lần nữa vậy.

Tôi lên xe, tại sao Zayn lại biết trước được việc chị Thu không đến đón tôi, chẳng lẽ chị Thu lại báo cho cậu ấy, Zayn với chị quản lý đầu có quen biết nhau đầu nhĩ

- Lần đầu cô đến Sa Pa phải không?

- Phải

- Cô có muốn đi xem Sa Pa thế nào không, tôi cũng đang rảnh?

- Vậy thì tốt quá

Nói rồi Zayn chở tôi đi tới xem Thác Bạc, Núi Hàm Rồng và đi dạo ở Nhà Thờ Đá, hôm nay trời không lạnh lắm, có mấy em bé da trắng hồng, mặc đồ dân tộc sắc sỡ chạy tới chỗ chúng tôi cùng mấy giỏ đồ lưu niệm, nói:

- Cô chú ơi, mua về làm kỉ niệm đi, mấy cái này đẹp lắm

- Thế con lựa cho cô nhé

Thấy thế em bé liền lựa lựa rồi đưa cho tôi:

- Cái này nhé cô, hai cái này đẹp lắm, hợp với mấy người đang yêu nhau.

Hai cái đó y hệt cái tôi đã tặng Zayn trước kia, tôi chưa kịp nói gì thì Zayn bảo:

- Vậy lấy chú hai cái này: Sau đó đưa tiền cho đứa bé

- Cảm ơn cô chú, chúc cô chú hạnh phúc

- Ô không cô chú không phải....

Tôi chưa nói xong thì em bé đó đã chạy đi chỗ khác bán đồ, Zayn đưa cho tôi cả hai cái:

- Anh không thích sao?

- Tôi có một cái giống vậy rồi, cô cứ giữ lấy

Thì ra Zayn vẫn giữ cái tôi tặng cậu ấy hồi trước. Chiều hôm đó Zayn chở tôi về Hà Nội, trên đường đi, Zayn nói:

- Nhà cô ở đâu, tôi chở cô về

- Anh chở tôi tới đây là được rồi.

Tối nhờ Zayn chở tới nhà con Quyên, tôi không muốn cậu ấy biết nhà mình.

Bống Đại Dũng gọi:

- Chào cô Cát Tiên, bộ phim đã hoàn thành rồi, vậy ngày mai sẽ tổ chức một buổi họp báo để ra mắt bộ phim, cô hãy chuẩn bị đầy đủ để trả lời các câu hỏi của báo chí nhé.

- Vâng ạ.

Khi về đến nhà, con Quyên đã nói:

- Mày với Zayn quen nhau lại rồi mà sao không nói tao?

- Quen lại? Mày điên à

- Giấu gì nữa, đi chơi ở Sa Pa với nhau cơ đấy, báo đăng quá chừng.

- Cái gì?

- Đây nè

Vừa nói con Quyên vừa mở cho tôi coi, chỉ cần tìm chữ “Zayn và Cát Tiên” thì hàng loạt hình ảnh chúng tôi ở Sa Pa hiện ra, lúc Zayn đón tôi ở khách sạn, đi ăn với nhau, đều có hết. Rồi hàng loạt bài báo như” Zayn đang hẹn hò với nữ chính phim AW”, “Cát Tiên được làm nữ chính trong phim mới vì hẹn hò với Zayn”,v.v.... Ba tháng nay suốt ngày tập trung cho bộ phim nên tôi không xem tin tức gì hết, lẽ ra tôi không được bắt cần cho báo chí chụp được, bảo sao hồi nãy Đại Dũng bảo tôi phải chuẩn bị.

- Gìò sao?

- Tao không biết, thôi tao về đây, giờ tao rồi quá

Tôi hôm đó tôi không ngủ được, ngày mai không biết trả lời kiểu gì đây.

- Cô đã chuẩn bị chưa?

- Tôi lo quá, hôm qua tôi đọc được nhiều bài báo nói tôi với Zayn hẹn hò, giờ phải làm sao?

- Không sao đâu, cô cứ hít thở sâu, bình tĩnh và chỉ trả lời những câu hỏi liên quan đến bộ phim.

- Vâng

- Và thưa mọi người, đây là dàn diễn viên chính của chúng ta

Chúng tôi bước ra, ánh đèn flash từ mọi phía nhấp nháy liên tục

- Nghe nói bộ phim lần này đầu tư rất nhiều tiền, nội dung hình ảnh đều rất trau chuốt, vậy chúng tôi sẽ thấy được gì ở bộ phim này?

- Chúng tôi muốn cho mọi người thấy một tình yêu thực tế, không mơ mộng, ngôn tình như những phim khác, nhưng luôn giữ được những giá trị quý giá của tình yêu trong thời hiện đại.

- Cô Cát Tiên, có phải lần này cô về Việt Nam hoạt động là sự thật không?

- Phải

- Tại sao cô không ở Hàn Quốc

- Tôi đã hoạt động ở Hàn Quốc 5 năm, môi trường ở đó tốt nhưng tôi muốn về Việt Nam phát triển ngoài việc gần với khán giả Việt Nam ra mà còn gần với người thân của tôi

- Vậy tiếp theo cô có dự định gì?

- Hiện tại tôi vừa hoàn thành xong bộ phim này nên sẽ cần thời gian cho các sản phẩm tiếp theo

- Trước giờ anh luôn đóng thể loại phim hành động, nhưng lần này lại nhận làm vai chính trong phim tình cảm AW, nguyên do là gì thế?

Câu này tôi cũng thắc mắc, không biết Zayn trả lời sao nhỉ

- Tôi muốn thử sức mình ở thể loại khác cũng như thay đổi bản thân: Zayn nói

À, thì ra là thế. Tôi thấy cũng phải, nhờ Zayn nên phim này mới hot như vậy

- Nhiều người nói rằng cô Cát Tiên được làm nữ chính trong bộ phim này dù là ca sĩ là do cô đang hẹn hò với Zayn, có rất nhiều hình ảnh thấy hai người đi với nhau ở Sa Pa, có phải hai người đang hẹn hò không?

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Này Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Hàng xóm

Chết rồi! Trả lời kiểu gì đây? Tôi nhìn qua Zayn, nhưng có vẻ cậu ấy không quan tâm lắm thì phải?

- À, chúng tôi không hẹn hò, đoàn phim cùng Zayn và tôi đã quay những cảnh cuối của bộ phim ở Sa Pa chứ không phải như mọi người nghĩ.

- Vậy những hình ảnh đó cũng có trong bộ phim sao?

- Cái này thì....

Giờ thì tôi không biết nói sao thật rồi. Chẳng lẽ lại nói Zayn đưa tôi đi chơi ở đó, khác nào tự nhận chúng tôi đang yêu nhau đâu.

- Đây là điều bí mật, mọi người muốn biết hãy ra rạp: Zayn nói

Tôi ngạc nhiên nhìn Zayn, cậu ấy vẫn đứng đưng, cái lờ mọi người không thấy nó trong phim thì sao

- Mong mọi người hãy đón nhận bộ phim cũng như công sức của đoàn phim, buổi họp báo xin được kết thúc: Đại Dũng nói.

Chúng tôi đi vào bên trong, tôi liền hỏi Zayn:

- Anh đã đọc báo chưa?

- Tôi không có thời gian

- Mà sao hỏi nãy anh lại nói như vậy, lờ xem phim xong họ không thấy thì sao?

- Chứ không cô định trả lời sao?

- Tôi....

Ừ nhỉ! Thật tình lúc đó không nói như thế để cảm chân dư luận lại thì chẳng còn cách nào cả.

- Dù sao thì cũng cảm ơn anh, tôi nghĩ về sau không nên làm phiền anh như thế.

- Tuy cô: Zayn nói rồi đi thẳng

- Vừa nãy cô trả lời tốt lắm: Đại Dũng nói

- Thế mà tốt sao? Tôi còn sợ lờ lờ

- Không sao. Như thế sẽ khiến mọi người tò mò mà quan tâm tới bộ phim hơn, giờ cô có thể về nghỉ rồi, sau khi bộ phim công chiếu xong cô sẽ phải đi show nhiều đấy

- Vâng, vậy tôi về trước.

Tôi về nhà, tin tức về buổi họp báo đã được đăng lên, có rất nhiều comment về bài viết, tôi liền vào đọc

“Hai người họ hẹn hò thật đấy, hôm ở Sa Pa tôi có thấy cái máy quay nào đâu, chỉ có hai người họ đi ăn với nhau thôi”

“Chắc lại chiêu trò PR phim chứ gì”

“Mà sao cô ta lại được làm nữ chính nhỉ, cô ta có phải diễn viên đâu, lại còn được đóng chung với Zayn nữa chứ”

“Zayn chỉ hợp với Trúc Ly thôi”

Trúc Ly? Đọc hàng tá bình luận nhưng tôi chỉ để ý tới cái tên Trúc Ly, cô ta là ai nhỉ?

Suy nghĩ một hồi mà chưa ra, tôi liền đi ra ban công hóng gió, công nhận thời tiết hiện tại ở Hà Nội thoải mái thật. Tôi hít một hơi thật sâu, từ từ thở ra, đang thưởng thức phố xá Hà Nội buổi tối thì Gia Hào gọi:

- Về đó thế nào rồi?

- Tốt lắm, cậu ở đó vẫn tốt chứ?

- Vẫn tốt. Cậu đang ở đâu?

- Ở Hà Nội, để tớ cho cậu xem quang cảnh Hà Nội một chút cho đỡ nhớ nhé

Nói rồi tôi bật camera lên, cho cậu ấy xem đường phố về đêm của Hà Nội, các dãy nhà liền kề nhau

- Cậu ở ngoài mặt đường à?

- Ừ, nhưng không phải ở trung tâm, thế mà đã ồn ào tấp nập lắm rồi, nhà cứ san sát nhau

Nói rồi tôi lia qua căn nhà to không khác gì cung điện ngay căn nhà tôi, bỗng tôi thấy Zayn xuất hiện trong màn hình điện thoại. Không lẽ.....

Tôi bỏ điện thoại ra, Zayn đang ở đây, chính xác là ở ban công nhà ngay cạnh nhà tôi, trên tay cầm một cốc nước. Cậu ấy nhìn tôi

- À trùng hợp vậy, anh sống ở đây hả?

- Ừ

- Vâng, anh hóng gió đi nhé, tôi đi ngủ đây.

Nói rồi tôi đi liền vào trong nhà, làm sao mà có thể trùng hợp vậy được, Nhà Zayn ngay sát nhà tôi mà tôi không hay biết, rõ ràng hôm nào tôi cũng ra ban công mà, sao không thấy cậu ấy, chẳng lẽ cậu Zayn mới mua căn nhà này. Vậy về sau sao tôi ra đó đây, đề báo chí mà biết thì lại phiền phức lắm. Bỗng điện thoại tôi reo

- Sao lại tắt máy giữa chừng thế, mà người hồi nãy trông quen quen, cậu biết à?

- Tớ...

- Zayn phải không?

Tôi không nói mà chỉ gật đầu

- Mua nhà ngay sát nhau luôn, ý gì đây nhỉ?: Gia Hào vừa cười vừa nói

- Tớ cũng không ngờ là như thế?

- Mà cậu ta có biết cậu là ai không?

- Không

- Cậu chắc không.

- Chuyện này....

- Thôi kệ đi, nhưng tớ nghĩ hai người có duyên đấy

- Chỉ là trùng hợp thôi. Mà muộn rồi, cậu nghỉ đi

- Ừ, ngủ ngon

Tôi cúp máy. Có duyên? Có khi nào là thật không nhỉ? Mà làm sao có được? Zayn và Đoá Nhi.... Mà nhắc mới nhớ, từ hồi về Việt Nam tới giờ tôi vẫn chưa thấy Đoá Nhi, không biết cậu ấy thế nào, tôi vẫn chưa liên lạc được với Đoá Nhi, sao mà đưa cho Hạ Viên được đây, chắc bữa nào tôi phải hỏi Zayn mới được.

Sáng nay tôi dậy khá muộn, vì từ đây cho đến hết ngày công chiếu phim tôi sẽ chẳng phải làm gì cả, nên cứ từ từ mà tận hưởng. Sửa soạn xong, tôi đi tắm rửa, vừa mở cửa tôi đã nhìn thấy Zayn, cậu ấy hình như cũng định đi dạo thì phải.

- Chào buổi sáng: Zayn nói

- Chào buổi sáng: Tôi nói

- Cô muốn đi chung không?

- Tôi... ờ người ta chụp được thì sao?

- Nếu cô không muốn thì thôi

Nói rồi Zayn dắt chó của cậu ấy đi trước, tôi đi đằng sau, cách cậu ấy một đoạn cho khỏi bị nghi ngờ, nhưng con chó của cậu ấy cứ chạy xuống chỗ tôi, nằm ườn ra đòi tôi gãi bụng cho, tôi vốn là một người yêu động vật, đặc biệt là chó, không những thế trông nó rất giống con chó hồi trước của tôi nên tôi liền ngồi xuống xoa đầu nó.

- Na, không hư.

Nghe về nó chẳng quan tâm lời Zayn nói, vẫn cứ quẩn lầy chân tôi.

- Trông nó giống con chó trước của tôi, tên cũng giống nữa.

- Tôi biết

- Sao anh biết.

- Tôi chỉ đoán thôi

- À, ừ. Tôi hỏi anh một chuyện được không?

- Cô hỏi đi

- Anh có số của Đoá Nhi không?

- Cô biết Đoá Nhi?

- Phải.

Zayn nhìn tôi. Chết rồi, sao tôi lại hỏi cơ chứ, lỡ lộ tẩy thì sao

- À thì, cậu ấy là bạn cấp ba của tôi.

- Vậy chắc cô cũng là bạn của tôi, cô ấy học chung với tôi, mà sao tôi không biết cô

- À, tôi học lớp khác nên anh không biết đấy, anh cho tôi số Đoá Nhi nhé

Zayn đồng ý, sau đó tôi đã đưa cho Hạ Viên, tôi để cho Viên thông báo việc họp lớp cho cậu ấy, chứ tôi ngại nói với Đoá Nhi, thứ bảy tuần này tôi sẽ gặp lại các bạn rồi, tôi nghĩ Zayn sẽ không đi đâu, tại vì cậu ấy là người nổi tiếng mà, bạn muốn chết, thời gian đâu mà đi. Lỡ mà cậu ấy gặp tôi ở đó thì sẽ biết tôi nói dối ngay

---

- Cát Tiên: Mọi người đều tới ôm tôi

- Sao về mà chẳng liên lạc với mọi người gì hết, nếu không thấy bà trên báo thì tui tui cũng không biết bà về Việt Nam rồi đấy

- Tui cũng muốn lắm nhưng chưa có thời gian, bây giờ mới có dịp gặp lại mấy người đây. Mà...Đoá Nhi đâu?

- Cậu ấy ở bên châu Mĩ ấy, không về được, chắc chỉ có Zayn thôi!

- Có nghĩa là.....

- Chào mọi người: Zayn nói

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Họp lớp

- Ê, Zayn đến rồi kìa

- Kinh nha, tưởng không đi được

- Ừ, cứ tưởng bạn chạy show rồi

- Họp lớp thì phải đến chứ: Zayn nói

- Thôi được rồi, mọi người vào bàn đi: Hạ Viên nói

Chúng tôi ngồi vào bàn ăn, Zayn cứ nhìn tôi mãi, tôi biết là tôi đã lộ tẩy rồi, ngại quá chỉ cười trừ chứ chẳng biết làm sao. Tôi định ra chỗ con Quyên ngồi nhưng Hạ Viên liền can:

- Ấy không, chỗ này không phải của bà

- Ngồi đâu mà chẳng được: Tôi nói

- Không là không, ra kia kia

Hạ Viên chỉ chỗ ngồi cạnh Zayn

- Bà điên hả, tại sao tui phải ra đó

- Thì lớp ai cũng có đôi có cặp hết rồi, bà có ai đâu, nên phải ngồi ở chỗ bọn còn FA chứ

- O, con Quyên nó có ai đâu

- Ai tí rồi biết

- Vậy tí nữa rồi tui ra kia

- Ra luôn đi, phải hợp tác với tập thể chứ

Thế là tôi vẫn phải ra đó ngồi, Zayn liền nói

- Tôi tưởng cô học lớp khác

- Tôi...

- Được rồi mọi người, nhập tiệc thôi, đây là lần họp lớp đầu tiên sau 4 năm, ai cũng đã có những công việc riêng, vậy nên chúc tất cả chúng ta thành công trên con đường mình chọn. Nâng ly nào!: Hạ Viên nói

- Một hai ba! Zô! Mọi người đồng thanh nói

Ai cũng uống bia hết, kể cả Zayn, tôi chỉ uống nước ngọt thôi, tại vì bữa nay tôi tự về nên không thể uống được, mấy đứa kia còn uống cả rượu cơ, nghe nói rượu này là loại rượu hiếm, rất nặng, ít người uống được lắm, do lâu lắm mới gặp mặt nên tụi nó mang ra uống. Tụi nó còn mời tôi nữa cơ, nhưng tôi từ chối, để cốc rượu ở ngay cạnh

- Nhớ hồi trước khi Tiên còn làm lớp trưởng nhỉ, hiền ơi là hiền, toàn bao che tội cho lớp

- Đúng rồi đó, đâu có phải như Hạ Viên đâu, suốt ngày quát mắng, miệng cứ oang oang

- Nói gì hả?; Hạ Viên vừa nói vừa giờ nắm đấm lên

- Mà Tiên hồi đầu nhận chức cũng ngổ hết sức, thầy vào mà không thèm hô, làm cả lớp suýt bị tiết kém

- Tại lúc đó tớ quên mất thôi: Tôi nói

- Mà từ hồi bà đi lớp cũng buồn hẳn, chẳng ai tham gia các hoạt động văn hoá của trường nữa

- Thôi, dù gì bây giờ Cát Tiên cũng về rồi mà, phải không? Mà tui nói nè, tui thấy bà với Zayn hợp lắm đó, hay quen nhau lại đi

- Điên hả?: Tôi nói

- Thấy trên phim hai người đẹp đôi quá chừng, chắc lần này lớp phải bao cả rạp để xem phim quá

Mấy đứa này cứ trêu làm tôi ngại ời là ngại, còn Zayn, cậu ấy chẳng nói gì, họ còn hỏi tôi còn thích Zayn không nữa chứ? Bọn vô duyên, tôi giả bộ bảo khát quá muốn uống nước nên lấy cốc nước lọc ngay cạnh mình mà nốc hết.

- O Cát Tiên, cái đó....: Mọi người nói, còn Zayn trở mắt nhìn tôi

- Sao thế?: Tôi hỏi, chỉ là uống cốc nước thôi mà, nhưng tại sao uống xong tôi lại thấy cổ họng mình nóng ran, lưỡi cay xè. Không lẽ...

- Tiên ơi, rượu đó, sao mà nốc kinh thế

- Tớ tưởng nước lọc: Tôi nói, mặt bắt đầu đỏ, đầu hơi ong ong

- Ổn không đấy?

- Ổn chứ, có ly rượu thôi mà: Tôi nói dù cảm thấy chân tay lảo đảo

Ấn một lúc thì tôi thấy chóng mặt, mọi người nói gì tôi còn nghe không rõ nữa:

- Tiên, đi về: Zayn nói
- Về gì, đang vui mà: Tại có men say trong người nên tôi nói rất lớn
- Zayn nói đúng đó, thôi bà về đi, bà say rồi
- Ồ hay, sao mấy người lại đuổi tôi?
- Ai đuổi đâu, bây giờ ăn xong rồi mà, không đi về bộ tính ở lại rửa bát hả?
- Thế sao mấy tụi này còn ngồi đây
- Thì tính tiền cái đã, cứ về trước đi
- Thật hả?
- Lừa bà làm gì? Tại bà say nên mới cho về đấy, không là bắt trả tiền rồi

Lúc đó tôi say nên tưởng thật, để cho Zayn chở về, như hồi cấp ba, cứ một lần say là tôi lại nói hết những gì trong đầu, chẳng suy nghĩ gì cả, và lần này cũng thế. Trên đường về tôi cứ hết hát rồi lại nói lung tung

- Hồi trước là bia, bây giờ còn uống cả rượu nữa chứ.

Nếu như bình thường tôi sẽ tìm cách tránh né cậu nói nhưng hiện tại tôi đang say, nên không suy nghĩ được gì hết

- Đâu phải tại tớ, tại chúng nó chứ bộ, chúng nó mà không trêu tớ thì tớ còn lâu mới uống
- Họ trêu gì cậu?
- Chúng nó bảo tớ thích cậu, làm tôi ngại muốn chết
- Nhưng sao cậu lại ngại?
- Ồ hay nhỉ, tại tớ thích cậu nên tụi nó trêu tớ mới ngại

Zayn không nói gì nữa mà chỉ cười

- Nhưng tớ thì không
- Tớ biết, mà cậu không thích tớ là đúng, cậu nên thích Đoá Nhi
- Tại sao?
- Tại vì...tớ không biết nữa, sao cậu cứ hỏi mấy câu khó trả lời thế: Tôi gắt gồng, sau đó rung rung: - Cậu không biết lúc ở Hàn Quốc tớ đã nhớ cậu thế nào đâu, nhưng tớ không gọi, tại vì tớ muốn cậu quên tớ.
- Cậu nghĩ tớ sẽ quên cậu ư? Không bao giờ
- Sao có thể, rõ ràng lúc tớ đi cậu còn không biết tớ là ai mà
- Đó là vì cậu không muốn cho tớ biết, cậu có biết cảm giác lúc đó thế nào không?: Zayn nhìn tôi
- Sao cậu hỏi tớ hoài thế? Tớ khóc bây giờ: Tôi vừa nói vừa khóc
- Được rồi, tớ không hỏi nữa: Zayn vội vàng nói
- Hồi tớ câu khác đi, tớ trả lời cho: Tôi không khóc nữa, đúng là tâm lí kẻ say thật thất thường
- Lí do gì cậu lại thích tớ
- Tại cậu có đôi mắt giống người tớ thích hồi nhỏ, nhưng về sau tớ cũng không quan tâm chuyện đó nữa, chắc tại do cậu đẹp trai
- Thế thôi?
- À, còn học giỏi, tốt với tớ, nhà thì cực giàu, y như con nhà người ta trong truyền thuyết vậy. Mà hồi đó cậu có thích tớ không?

Zayn nhìn tôi một lúc rồi nói:

- Không
- Tại sao vậy, hồi đó tớ còn phải học cả tiếng Latinh để tỏ tình với cậu đó
- Tớ biết
- Tớ còn tự tay làm nước lựu cho cậu nữa
- Tớ biết
- Thế tại sao cậu không thích tớ
- Tại sao tớ phải thích một người bỏ rơi tớ?

Tôi nhìn Zayn, cậu ấy trông có vẻ không vui

- Cậu nói đúng: Tôi nói

Về đến nhà, tôi định mở cửa thì không thấy chìa khoá đâu hết, mắt lại còn mờ, nên chẳng nhìn ra đâu là chìa khoá nhà mà đâu là chìa khoá cổng nữa

- Sao chưa vào nhà đi
- Tớ không thấy chìa khoá
- Tìm thử xem có ở trên xe không?
- Tìm rồi, không có
- Vậy giờ ngủ ở đâu?
- Không biết, chắc ngoài cửa

Tôi nói xong thì nằm ngủ luôn đến sáng, khi mở mắt thì thấy mình đang nằm trên giường, đồng hồ điểm 9h. Sao bữa nay mình dậy muộn thế nhỉ, mà mình thay ga giường hồi nào ta, rõ ràng của mình là màu hồng mà, sao giờ lại là màu trắng, mà kê ra căn phòng này cũng lạ nữa. Khoan đã.....đây không phải phòng của tôi

- Dậy rồi à?: Zayn nói

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Trúc Ly

Zayn đứng tựa cửa nhìn tôi, tôi im lặng, cố nhớ lại mọi chuyện, hôm qua tôi say thì phải, và sau đó thì quên rồi, quên luôn lí do sao lại ngủ ở đây. Nhưng mà tôi chắc chắn trong lúc say tôi lại nói nhiều thứ không nên nói rồi, giờ phải giả bộ như không biết gì thôi dù sự thật là tôi cũng chẳng nhớ gì cả:

- À, cảm ơn anh cho tôi....ngủ nhờ đêm qua nhé.
- Không có gì.
- Vậy tôi....về đây
- Không tiễn: Chẳng hiểu sao Zayn nói thế nhưng mà miệng cứ tùm tùm
- Chẳng lẽ, chúng ta.....
- Không như cô nghĩ đâu, tôi đã ngủ ngoài sofa
- Vậy tôi có nói gì lung tung không?
- Không, hoặc tôi quên mất rồi

- Vậy thôi, mà lỡ anh có nhớ lại thì cho tôi xin lỗi.

Tôi thở phào ra vẻ, bước qua nhà mình, tôi mới nhớ ra chìa khoá tôi giấu dưới thảm để giày, thế mà hôm qua không nhớ, cứ đi tìm khắp nơi. Thật là, không hiểu sao tôi lại giấu nó đi làm gì trong khi ở có một mình, dẫn tới bao nhiêu việc không nên, giờ nhục nhã quá. Thế là mấy hôm sau tôi chẳng ra khỏi nhà nữa, lên ban công lại càng không. Bộ phim đã chiếu xong, rất thành công, mọi người lại bàn luận xôn xao về việc của tôi với Zayn, bao nhiêu phản hồi tiêu cực hay tích cực tôi đều đọc hết, và có nghĩa là tôi chuẩn bị phải đi show nhiều đây. Vừa nói xong là Đại Dũng gọi:

- Tối nay cô sẽ đi dự Tuần lễ thời trang nhé.

- Vâng.: Nói rồi là tôi phải chuẩn bị luôn, một tiếng sau Đại Dũng đã tới trước cửa nhà tôi, nhiều lúc tôi thấy Đại Dũng còn giống quản lý của tôi hơn cả chị Thu nữa, chuyện gì cũng đích thân báo rồi tới đưa đón tôi:

- Về sau anh không cần phải tự mình đến đón tôi đâu, để chị Thu hoặc tôi tự đi là được rồi

- Làm sao được, chủ tịch đã dặn dò tôi.

- Làm thư ký cũng khổ nhỉ, cơ mà nghệ sĩ nào anh cũng đưa đón như tôi à?

- Cái này....

Vừa lúc đó thì Zayn cũng vừa ra khỏi cửa, Đại Dũng liền cúi đầu nói

- Chào chủ..... Bỗng Zayn nhú mày

- Gì thế? Tôi hỏi Đại Dũng

- Chìa khoá xe tôi quên mất để đâu rồi.

- Vậy để tôi chở cậu Zayn tới đó luôn.

- Được

Ồ hay nhỉ, biết mình quên chìa khoá thì bây giờ có thể vào lấy mà, hà có gì phải để Đại Dũng chở. Mà kệ đi, tôi làm gì có tiếng nói ở đây. Vào xe, tôi nói:

- Vậy ai anh cũng phải phục vụ tận nơi thế này hả?

- Thì ngoài những người họ đã có phương tiện đi chuyển hoặc không có nhu cầu thì sẽ không cần phải đưa đón.

- Vậy tôi cũng có xe mà, hôm sau cứ để tôi tự đi đi, không cần phải phiền anh vậy đâu.

Bỗng Zayn ho khụ khụ:

- Anh sao thế, mấy điều hoà bật to quá à?

- Không, tôi ổn, Đại Dũng nhỉ?

- À phải, về sau cô Cát Tiên cứ để tôi chở đi, có rất nhiều tay săn ảnh, nếu không cẩn thận cô sẽ bị quấy rầy ngay đấy.

- Có sao đâu, họ thích thì để họ chụp, có chết ai đâu

- Làm ơn, cô cứ coi đây như là một sự quan tâm của chủ tịch dành cho cô đi

Tôi thấy lạ đấy, tự dưng sao lại quan tâm mình đến vậy, có khi nào ông ta nhắm mình rồi không, nhưng tôi vẫn chưa dám khẳng định điều đó. Hiện tại cứ phải đồng ý cái đã.

- Nếu chủ tịch đã nhiệt tình như vậy thì làm sao tôi từ chối được.

- Vậy thì tốt quá

Cuối cùng đã đến nơi, Zayn bước ra trước, sau đó mở cửa đỡ tôi ra, vì đôi gót cao quá, váy lại còn dài, nên đi nên bậc thang đúng là khó, Zayn liền vén bớt tà váy lên giúp tôi, một tay nắm tay tôi lên cầu thang. Phóng viên đã chụp lại hết rồi, tuy hơi ngại nhưng tôi cũng thấy thích thú, Zayn ga lăng thật, điều đó lại khiến tim tôi thổn thức.

Đúng tuần lễ thời trang có khác, mọi thứ đều trông rất sang trọng, tôi như bị choáng ngợp

- Chào Zayn: Một cô gái xinh đẹp bước tới, cô ấy nhìn tôi rồi nói:- Chào cô, tôi tên Trúc Ly, cô chắc là Cát Tiên rồi.

- À phải, chào cô: Tôi nói, thì ra đây là Trúc Ly, cô ấy xinh thật, trông điệu bộ còn rất tao nhã, hiền lành nữa chứ

- Vừa rồi tôi đã xem bộ phim của Zayn, Zayn đóng thật tuyệt vời, nội dung phim cũng hay nữa

- Cảm ơn cô: Zayn nói

Trông họ đẹp đôi thật, bảo sao nhiều người bảo Zayn và Trúc Ly hợp nhau, tôi đây còn thấy hợp cơ mà, hai người đứng nói chuyện với nhau làm tôi như người thừa vậy, mà tôi cần gì cứ phải đứng ở đây, tôi đi xung quanh, tạo mối quan hệ tốt cũng được. Nghĩ rồi tôi đi thật, Zayn liền cản:

- Cô đi đâu?

- Tôi đi nói chuyện với mọi người thôi

- Quen ai mà nói

- Thì bây giờ để cho Cát Tiên đi giao lưu với mọi người chứ, ở đây có rất nhiều đạo diễn, nghệ sĩ tên tuổi, sẽ giúp cô ấy nhiều về sau đây: Trúc Ly nói

- Anh cứ nói chuyện đi: Tôi nói xong rồi đi, tuy bảo giao lưu nhưng thật sự tôi chẳng biết ai ở đây cả, thế nên cứ đi lòng vòng ngắm mấy bộ sưu tập thôi.

- Em đây rồi, Cát Tiên: Một người đàn ông trong rất phong độ, nhìn thấy tôi anh ta liền cười rất tươi, sao trông nụ cười này tôi thấy quen quen

- Anh là....

- Em không nhớ anh sao?

Ai nhỉ? Tôi nhủ vậy, tôi có quen người này sao, hay là.....

- Anh Khôi

- Cuối cùng em cũng nhớ rồi: Anh Khôi cười: Em trông ngày càng xinh lên đấy

- Anh cũng thế, ngày càng phong độ

- Anh biết tin em về liền đến nhà thăm, nhưng lại không gặp được em, hôm nay gặp em ở đây, đúng là may quá.

- Có gì đâu ạ

- Anh biết chuyện này có hơi đường đột nhưng tí nữa em có thể đi ăn với anh không?

- Em...

Giờ từ chối thì cũng không nỡ, mới cả lờ tí nữa Zayn lại về chung với tôi nữa cũng không hay, có khi cậu ấy lại đi chung với Trúc Ly thì sao, nên tôi đã đồng ý

Khi sự kiện kết thúc, Trúc Ly liền nói với Zayn:

- Tôi chuẩn bị ra một MV mới, muốn mời Zayn đóng chắc được nhỉ, hay bây giờ chúng ta đi bàn kịch bản đi

- Thôi để ngày mai đi, hôm nay tôi không đi xe riêng, tôi đi với Cát Tiên

- Hay để tôi gọi Taxi cho cô nhé?: Trúc Ly nói

- Không cần đâu, ngày mai chúng ta bàn kịch bản sau. Đi thôi: Zayn nói

- À, hai người có thể đi với nhau

- Tốt quá, vậy tôi gọi taxi nhé: Trúc Ly nói

- Không cần đâu

- Vậy cô về kiểu gì?: Zayn hỏi với thái độ khó chịu

- Tôi...

- Minh đi chưa: Khôi đợi tôi sẵn, thấy Zayn và Trúc Ly liền nói: Chào hai người

- Tôi sẽ đi về với anh Khôi, nên hai người không cần bận tâm đâu

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 43: Quá giang

Thì ra vậy, bảo sao Cát Tiên không muốn đi với chúng ta: Trúc Ly nói tiếp: Thế Zayn đi với tôi nhé

- Ủ: Zayn trả lời Trúc Ly nhưng cứ nhìn tôi với thái độ khó chịu thấy rõ, làm như tôi làm gì có lỗi gì lắm không bằng
- Mình đi thôi: Anh Khôi nói rồi ra mở cửa xe sẵn đợi tôi.
- À vâng
- Hai người đi vui vẻ nhé: Trúc Ly nói

Tôi cúi đầu chào rồi bước vào xe:

- Em muốn đi ăn ở đâu?
- Em về đây chưa lâu nên cũng không biết chỗ nào ngon hết, hay lần này anh chọn đi

Chúng tôi đến một nhà hàng trang trí theo kiểu phương Tây trông rất sang trọng

- Em muốn ăn gì?
- Thế nào cũng được ạ

Trong lúc đợi phục vụ món, anh Khôi nói:

- Từ khi về đây, em thấy thế nào?
- Dạ rất vui.
- Anh cũng rất vui khi em về đây, lúc em đi bất ngờ quá, anh còn kịp không gặp em lần cuối.
- Lúc đó em cũng thấy hơi đường đột khi đi sớm như vậy.
- Mà bộ phim AW em diễn rất tốt, bên anh đang chuẩn bị quay một bộ phim cũng thuộc thể loại này, anh muốn mời em làm vai chính.
- Anh cũng làm bên giải trí sao?
- Phải, anh tiếp quản công ty của ba anh, và anh muốn mở rộng hơn nữa, ý em thế nào?
- Dạ em cũng chưa biết nữa, hiện tại em chuẩn bị ra một sản phẩm âm nhạc, e rằng rất bận
- Nếu em muốn anh có thể để bộ phim này lại cho em
- Dạ không phải thế đâu ạ, em tham gia AW chỉ là do công ty em yêu cầu thôi chứ em không phải là diễn viên, em muốn mọi người nhìn nhận em là một ca sĩ hơn, còn bộ phim này anh hãy dành cho ai khác có năng lực và xứng đáng hơn.
- Chuyện đó để về sau rồi tính, bây giờ chúng ta ăn nhé.

Sau đó anh Khôi chở tôi về:

- Anh tự hỏi không biết sẽ có cơ hội để mời em đi như vậy với anh lần nữa không?
- Tất nhiên là được, em chỉ sợ lịch trình dày đặc quá thôi.
- Không sao, chỉ cần em đồng ý, thôi tối rồi em vào nhà đi
- Vâng, anh đi đường cẩn thận.

Anh Khôi chào tạm biệt tôi xong thì đi về, ngó qua nhà Zayn tôi đã thấy cậu ấy, không biết Zayn về lúc nào nhỉ, tôi hơi cúi đầu chào rồi đi vào nhà. Vào trong nhà tôi liền mở đôi guốc mười lăm phân ra, đau hết cả gót chân, thay bộ váy bằng bộ đồ ngủ Hello Kitty yêu thích, tôi đi ra sân thượng hóng gió,

Zayn cũng ngồi ở ban công nhà cậu. Chúng tôi chẳng nói gì với nhau một lúc lâu, rồi Zayn nói:

- Đi vui không?
- Cũng vui, còn anh?
- Quá vui là đằng khác,

Nói thế mà trông mặt Zayn cứ khó đăm đăm, mà nghe thế tôi thấy rất khó chịu, tuy vậy nhưng tôi không thể hiện ra vì mình có là gì đâu mà ghen. Nhưng lỡ Zayn với Trúc Ly có tình ý với nhau thì còn Đoá Nhi, thật sự tôi vẫn chưa hiểu giờ Zayn với Đoá Nhi ra sao, có khi họ đã không còn ở bên nhau nữa

- Anh với Trúc Ly là gì thế?

Bỗng mặt Zayn hết khó chịu mà ngược lại còn lòi cái bộ mặt khinh khỉnh ra trả lời

- Cô hỏi làm gì thế?
- Tại tôi tò mò
- Chúng tôi là đồng nghiệp, cô ấy rất xinh đẹp, chuyên nghiệp và lịch sự.

Trước giờ tôi chưa thấy Zayn khen một cô gái nào hết, chắc Zayn cũng thích Trúc Ly rồi

- Ừ, thế thôi, tôi đi ngủ đây, anh ngủ ngon.
- Cô ngủ ngon

Tôi đi vào phòng, suy nghĩ một lúc, thì ra tôi hay Đoá Nhi đều không phải lựa chọn của Zayn, mà lại là Trúc Ly

---

Hôm nay tôi lại được nghỉ để ngày mai đi một show truyền hình thực tế, mới sáng tối mà đã thấy số lạ nhẵn tới.

- Em ngủ ngon chứ?
- Dạ, còn anh
- Anh cũng thế, tí nữa em có rảnh không, anh muốn mời em uống nước.
- Dạ cũng được ạ
- Tốt quá, em chuẩn bị đi, anh sẽ tới đón em.

Tôi mặc quần jean áo thun cho năng động khỏe khoắn, chỉ là đi cafe thôi mà, cần gì phải cầu kì, ra ngoài tôi thấy Zayn lại dắt chó đi dạo, vẫn bộ mặt như tối qua, cậu ấy nói:

- Chào cô
- Chào anh
- Hôm qua ngủ ngon chứ?
- À, ngon

Bỗng mặt Zayn lại khó chịu khi thấy xe của Khôi:

- Chào em
- Chào anh, thôi mình đi.

Tôi nói rồi lên xe, đi uống nước xong anh Khôi còn muốn mua quà mừng tôi về nước, tôi vội vàng từ chối, bảo tôi về được mấy tháng rồi chứ còn mới gì nữa. Xong anh chở tôi tới nơi quay show luôn, vừa vào chị Thu đã hỏi tôi:

- Em đang quen với ông bầu Hoàng Khôi sao?
- Sao chị lại hỏi vậy?
- Tay săn ảnh chụp được ảnh em cũng anh ta đi ăn sau khi dự tuần lễ thời trang xong, công ty mình cấm yêu đương mấy năm đầu, để chủ tịch biết thì em

sẽ bị nói đấy

- Em biết mà, anh ấy là bạn thân của anh em, hôm qua tình cờ gặp nhau ở đó nên mới đi ăn cùng nhau thôi. Nếu chủ tịch có hỏi thì em sẽ nói như thế, chỉ đừng có lo
- Thôi được rồi, em vào trang điểm đi còn quay.

Quay xong thì Đại Dũng liền gọi, hỏi về việc tôi và anh Khôi, tôi cũng trả lời y vậy, sau đó, Đại Dũng nhắc nhở về sau hạn chế đi lại với người khác giới như vậy, không sẽ lại rơi vào tầm ngắm của mấy tay săn ảnh. Mà tôi thấy cũng kì lạ, lúc tôi bị dính tin đồn hẹn hò với Zayn thì Đại Dũng lại bảo không sao, mà đến anh Khôi thì lại bị nhắc nhở. Dù gì về sau tôi cũng không nên qua lại với anh Khôi hay bất cứ ai nhiều quá. Giờ cũng gần 12h rồi, tôi cũng không đi xe, bắt taxi lại chẳng có chiếc nào. Không biết về nhà kiểu gì đây, đang lo thì bỗng tôi thấy xe của Zayn, hình như cậu ấy cũng quay ở gần đây, tôi vội vàng vẫy xe. Chiếc xe tới gần, Zayn hạ cửa kính xuống, nói:

- Tôi giúp gì được cho cô Cát Tiên?: Với điệu bộ vô cùng xa lạ
- Anh cho tôi quá giang về nhà được không, nãy giờ tôi không bắt được chiếc taxi nào hết.
- Tôi cũng muốn lắm, nhưng tôi chỉ sợ báo chí biết được lại ảnh hưởng tới cô, tôi nghĩ cô nên nhờ Đại Dũng.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Đi ăn

Vậy hình như là từ chối thì phải, thế thôi vậy, tôi lại gọi cho Đại Dũng lần nữa nhưng cậu vẫn không nghe máy, giờ làm sao đây, chắc lại phải làm phiền tới anh Khôi rồi.

- Số anh Khôi đâu ta: Tôi vừa lăm bắm vừa tìm trong danh bạ
- Gì cơ: Zayn hỏi
- Sao?
- Cô định để anh ta đưa về?
- Chứ còn nhờ ai được nữa, có gì anh chịu khó đứng ở đây với tôi một lát, đợi tôi gọi anh ấy đến rồi về.
- Lên xe đi: Zayn lại lòi bộ mặt khó chịu ra
- À thôi không..
- Nhanh lên, muộn lắm rồi, tôi còn phải về nghỉ.

Thế ngay từ đầu có phải đỡ không, tôi bước lên xe, công nhận hôm nay mệt thật, đi từ chỗ quay về nhà cũng hết gần 30 phút, nếu Zayn không gọi dậy chắc tôi ngủ trong xe luôn.

- Đến nơi rồi.
- À hả? Đến rồi sao? Tôi cảm ơn nhé.
- Mà mai cô có bận gì không?
- Chắc không
- Tốt, đi ngủ đi.

Ờ? Hay nhỉ, tự dưng hỏi thế xong thôi, nhưng lúc đó tôi đang buồn ngủ nên chẳng để ý, tôi đi một mạch lên phòng rồi ngủ luôn. Sáng sớm hôm sau, tôi đã thấy điện thoại reo, là số lạ

- Dậy chưa?

- Ai đấy?

- Không biết sao?

Nghe giọng thấy quen quen, chẳng lẽ là Zayn.

- Sao anh biết số tôi thế?

- Cô đưa cho tôi

- Khi nào?

- Tự nhớ đi. Hôm nay tôi mời cô đi ăn.

Zayn nói xong rồi cúp máy, tôi cho cậu ấy số bao giờ nhĩ, mà kệ đi, hôm nay Zayn mời tôi đi ăn đấy, giờ chuẩn bị sao kịp đây, tôi liền gọi lại:

- Hay để chiều nhé

- Sao thế?

- Tại sáng nay tôi thấy hơi mệt.

- Cũng được.

Hiện giờ tôi không muốn trốn tránh Zayn nữa, cậu ấy không nhớ tôi là ai vì thế tôi và Zayn có thể bắt đầu một mối quan hệ mới, nghĩ tới chiều nay đi với Zayn tôi đã thấy hồi hộp rồi. Nhưng mà không biết nên mặc đồ gì đây nhĩ, mặc váy hay mặc áo thun quần jean, trang điểm nhẹ nhàng sương sương hay nổi bật tí, còn tóc tai nữa, sau một hồi đấu tranh tư tưởng, tôi đã gọi cho Hạ Viên xin tư vấn:

- Chào Tiên, bữa nay mới thấy gọi cho tui đấy.

- Tại tui bận quá, bây giờ mới có thời gian, mà tôi muốn nhờ bà giúp việc này.

- Việc gì?

- Thường thì đi chơi với Tiên, bà ăn mặc kiểu gì?

- Sao bà lại hỏi như vậy, đừng nói là bà đang hẹn hò nha.

- Làm gì có, chỉ là đi ăn thôi,

- Đi ăn cũng phải mặc đồ thật đẹp vào, nhưng không được nổi bật quá. Trang điểm tự nhiên nhất có thể, tóc lúc nào trong cũng thật mềm mượt, không được bù xù, dễ mất điểm lắm.

- Còn gì nữa không?

- Còn thì nhiều lắm, nhưng đó là vài điều cơ bản nhất.

- Vậy tui cảm ơn nhé.

- Không có gì, đi ăn vui vẻ

Từ giờ tới lúc đi cũng còn nhiều thời gian, vì thế tôi lên mạng tìm hiểu mấy cách make up, làm tóc, rồi đắp mặt nạ dưỡng da, Tới khi chuẩn bị xong thì cũng gần tới giờ, hôm nay tôi mặc một chiếc váy qua đầu gò một tí, họa tiết khá đơn giản nhưng rất đẹp, trang điểm nhẹ nhàng, tóc tai đẹp để gọn gàng hết rồi tôi mới bước ra ngoài, Zayn đã đợi tôi ngoài cửa.

- Chào anh.

- Chào cô.

Zayn mở cửa cho tôi lên xe, tìm tôi hiện tại đang đập rất nhanh khi thấy cậu ấy. Đúng là rất đẹp trai.

- Cô muốn ăn gì?

- Tôi... anh có thích ăn đồ ngọt không?

- Tôi ăn được.

- Vậy chúng ta đi ăn kem đi.

Nói rồi chúng tôi đến một quán kem khá lớn ở trung tâm thành phố, đây là nơi hồi cấp 3 tôi và con Quyên hay đi ăn, bao lâu rồi mới lại đến đây, mọi thứ cũng thấy đổi khác.

- Em ơi, cho chị một ly kem sô cô la nhé, còn anh
- Cô chọn đi.
- Vậy cho hai ly sô cô la luôn nhé.

Kem được bung ra, vị kem vẫn ngon như hồi xưa, làm tôi lại nhớ đến nhiều chuyện hồi cấp 3.

- Ngon không?

Tôi gật gù đầu- Ngon chứ, ngày xưa tôi hay ăn ở đây lắm, sao anh không ăn đi.

- Tôi không thích ăn kem.

Vậy mà vẫn gọi kem như đúng rồi:

- Lỡ mua rồi, bỏ đi cũng phí, hay tôi ăn giùm nhé.

Zayn chỉ cười chứ không nói gì, hình như cậu ấy chỉ ngồi nhìn tôi ăn thôi thì phải, sau đó tôi rủ Zayn đi xem phim:

- Cậu mua vé phim gì thế?
- Vào xem sẽ biết: Zayn nói, cậu ấy cũng giữ hai tấm vé luôn, đến khi nhạc phim vang lên tôi mới biết đây là phim mà tôi với Zayn đóng.
- Sao lại xem phim này?
- Cô không thích sao?
- Không phải, nhưng mình biết trước nội dung rồi mà, đâu còn hấp dẫn nữa.
- Nhưng tôi lỡ mua rồi, không xem thì phí đấy.

Zayn nói vậy rồi thì đành xem thôi, thật tình tôi cứ xem đến cảnh tôi và Zayn hôn nhau thì lại ngại đến đỏ cả mặt, may là trong này tối nên cậu ấy không biết, và không ai trong đây biết diễn viên chính đang ngồi xem chính phim mình đóng cả:

- Trời ơi, Zayn đẹp trai quá.
- Ủ, nhưng sao trong phim này hôn cô ta nhiều thế
- Không được, anh ấy là chồng tao mà, làm sao mà cô ta có thể được hôn dễ dàng như thế chứ.

Tôi nghe mấy người xung quanh nói mà thấy khó chịu, cái gì mà chồng của họ chứ, tôi không thích chút nào, nhưng vẫn phải công nhận Zayn là yếu tố giúp bộ phim thành công như vậy, chắc cậu ấy phải có nhiều vợ lắm đây.

Đến khi xem xong thì Zayn với tôi đi dạo quanh Hồ Gươm, Zayn hỏi tôi:

- Cô đã có dự án gì sắp tới chưa?
- Hiện tại vẫn chưa, nhưng tôi muốn làm một sản phẩm âm nhạc
- Ủ.
- Còn anh?
- Tôi chuẩn bị tham gia một MV.
- À tôi nhớ rồi, với Trúc Ly phải không, bữa tôi có nghe cô ấy nói với anh

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Hợp tác

- Ủ: Zayn nói

- Ôi đây không phải là Zayn với Cát Tiên đây sao, cho mình phỏng vấn vài câu nhé

Thì ra là phỏng vấn đường phố, mấy cái này tôi cũng hay thấy trên mạng.

- Hai người đang quen nhau à?

- Chúng tôi.....: Tôi quay qua nhìn Zayn.

- Thôi thế là hiểu rồi, vậy mình hỏi câu khác, Zayn có phải mẫu bạn trang lí tưởng của Cát Tiên không?

- Hay hỏi về vấn đề khác được không?

- Nhưng chủ đề hôm nay là về mẫu người yêu lí tưởng, nếu ngại bạn có thể trả lời chung chung cũng được.

- À thì, cũng được.

- Thế còn Zayn thì sao?

Zayn nhìn tôi, xong nói: - Con gái là được.

Hai bạn phỏng vấn cười như được mùa: - Không nhờ Zayn cũng có khiếu hài hước vậy, thôi chúng mình đi đây, chúc hai bạn buổi tối vui vẻ.

- À mà khoan đã, cái này có đăng lên mạng xã hội không?

- Tất nhiên là có rồi.

- Ấy không.....

- Đi thôi: Tôi chưa kịp nói xong thì Zayn đã kéo tôi đi.

- Phải để tôi nói hết chứ, lỡ mọi người biết thì sao?

- Có sao đâu.

- Cái gì mà không sao, mọi người sẽ hiểu lầm đó.

- Bộ cô nghĩ bây giờ không ai để ý sao.

Bây giờ tôi mới nhận ra

- Đại Dũng hỏi thì tôi phải trả lời làm sao đây?

- Cậu ta không hỏi đâu.

- Nhưng mà....

- Yên tâm đi, tôi đang muốn từ chối tham gia MV của Trúc Ly nên mới....

- Việc đó thì liên quan gì?

- Cô vẫn không hiểu sao?

- Không hiểu tôi mới hỏi anh.

Zayn thở dài, nói tiếp: - Thôi cô không cần hiểu đâu.

- Ồ hay nhỉ, nói thế là xong à, không cần hiểu là như thế nào?

Zayn chẳng thèm trả lời câu hỏi của tôi, tôi cảm thấy như bị trêu đùa vậy, tôi liền vùng vằng bỏ đi.

- Đi đâu đấy?

- Đi về.

- Xe tôi để ở kia.
- Tôi tự đi về.
- Đừng có giận dỗi vô cớ thế.
- Tôi chẳng giận gì cả, chỉ là tôi muốn đi về,
- Vậy tôi đưa cô về.
- Tôi không muốn về với anh.

Zayn nói không được liền kéo tay tôi đi về phía xe của cậu ấy, tôi đòi thả ra nhưng không dám chống cự mạnh sợ mọi người tưởng Zayn bắt cóc tôi thì khổ.

- Ngồi yên đây: Zayn thắt dây an toàn cho tôi rồi ra lệnh
- Anh vừa phải thôi chứ, tôi đã bảo là không muốn rời cơ mà.

Zayn coi như chẳng nghe, đưa tôi về thẳng nhà, tôi cũng chẳng thèm cảm ơn mà đi thẳng vào nhà luôn. Con Quyên liền gọi tới:

- Sao rồi, đi chơi vui không?
- Không.
- Sao thế?
- Zayn quá đáng lắm, từ giờ tao sẽ không bao giờ đi với cậu ấy nữa.
- Là như nào, nói tao nghe.

Tôi kể lại toàn bộ cho Quyên nghe: - Có phải mày thấy Zayn không tôn trọng tao không?

- Mày ngu thiệt hay giả bộ ngu vậy?
- Ý mày là sao, nói rõ ra xem
- Bạn của tôi ời, thông minh cho lắm rồi đến lúc cần lại chẳng lời ra xài, ý là Zayn muốn cái cô Trúc Ly gì đó nghĩ mày và Zayn đang yêu nhau để cho dễ từ chối đóng MV đấy

Suy ra cũng có lý: - Nhưng mày có chắc không?

- Trăm phần trăm luôn đấy, nếu muốn mày đi hỏi cậu ta là rõ chứ gì, thôi tao đi ngủ đây.
- Ủ, ngủ ngon

Tôi liền ngó ra ngoài bạn công, Zayn đang đọc sách ngoài đấy.

- Hồi nãy cho tôi xin lỗi.
- Ủ: Zayn trả lời nhưng không thèm nhìn tôi.
- Mà cũng đâu hoàn toàn tại tôi, nếu anh muốn nhờ tôi giúp thì phải nói rõ ràng ra chứ
- Không ai mà nói tới đó vẫn không hiểu như cô cả.
- Ủ thì tôi thế đây.
- Thế cô có đồng ý không?
- Cũng....được, nhưng mà Đại Dũng.
- Cô không cần để tâm.
- Vậy.....
- Mai tôi đón cô đến sự kiện.

- Vậy, anh ngủ ngon.

Có nghĩa từ giờ tôi trở đi tôi sẽ là bạn gái(hò) của Zayn đấy. Tuy vậy vẫn vui lắm. Tôi đi vào phòng liền kể lại cho Quyên nghe, nó đang ngủ giữa chừng nên chỉ âm ừ vài câu rồi thôi. Dù sao tôi cũng phải đi ngủ sớm thôi, mai còn phải tới sự kiện.

Chẳng hiểu sao stylist toàn chọn cho tôi những đôi guốc rất khó đi, đôi tôi đang đi cũng không ngoại lệ, không nhờ Zayn đỡ thì tôi cũng sắp mất vài lần là ít. Ở đây có rất nhiều phóng viên nên họ chụp được là điều đương nhiên, Zayn đi cùng tôi suốt, Trúc Ly cũng có mặt ở đây.

- Anh đã suy nghĩ về việc đó chưa: Trúc Ly hỏi với vẻ mong chờ

- Rất tiếc tôi phải từ chối.

- Tại sao thế?

- Vì Cát Tiên: Zayn nhìn tôi với ánh mắt vô cùng trù mến: Cô ấy không muốn tôi ở gần với bất kì người con gái nào khác.

- Không lẽ...tôi tưởng đó chỉ là tin đồn, bữa cô ấy còn đi với anh Khôi cơ mà.

- Điều đó là sự thật: Zayn vòng tay qua eo tôi, tôi lúc này chỉ biết cười ngại.

Trúc Ly nhìn tôi, đôi mắt không biểu lộ chút cảm xúc, sau đó cười nói:

- Thì ra là vậy, thế thì tiếc quá, chúng ta lại không có cơ hội hợp tác, dù sao cũng chúc hai người hạnh phúc.

- Cảm ơn.: Zayn nói: - Em có muốn qua kia xem thử không?: Rồi kéo tôi ra khỏi đó.

- Sao hồi nãy cô cứ đứng im vậy?

- Tại anh nói hết rồi, tôi còn biết nói gì nữa.

- Về sau làm cho thật vào

- Mà tôi thấy anh có thể từ chối theo cách bình thường được mà, cần gì phải như vậy.

Bỗng Zayn lờm tôi:- Tôi nói gì sai sao?

- Cô nói nhiều quá, người khác nghe thấy bây giờ.

- Ừ thì không nói nữa.

- Nể tình cô giúp tôi nên sản phẩm mới của cô tôi sẽ tham gia.

- Tôi không đủ tiền trả cát-xê cho anh đâu, miễn phí còn suy nghĩ lại

- Cũng được, cô đang làm bạn gái tôi mà lại đi đóng MV với người khác thì không hợp lí chút nào.

- Vậy tôi phải nhờ anh giúp rồi, hợp tác vui vẻ.

Từ đó trở đi chúng tôi lúc nào cũng xuất hiện cùng nhau, những màn trình diễn của tôi Zayn đều đến xem, những buổi họp báo ra mắt phim của Zayn tôi cũng đều đến, vì thế ai cũng nghĩ chúng tôi đã là một cặp.

Hôm nay là một liveshow ca nhạc hội tụ nhiều ca sĩ, trong đó có cả Trúc Ly. Trong phòng trang điểm, chỉ có tôi và Trúc Ly:

- Tôi hỏi một câu được không?

- Cô cứ hỏi đi: Tôi nói.

- Bao giờ hai người mới ngừng diễn?

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46: Kể thứ ba

- Bao giờ hai người mới ngừng diễn?

- Cô....nói gì vậy?

- Đừng giả bộ như cô không hiểu chứ.

Thì ra Trúc Ly biết, tôi nói:

- Tại sao cô lại nghĩ tôi và Zayn đang diễn?

Trúc Ly cười nửa miệng, nói: - Zayn không thích cô, tôi biết điều đó.

- Vậy sao, tôi lại không biết đấy, mà dù có vậy thì liên quan gì đến cô thế.

Trúc Ly không nói. Tôi nói tiếp.

- Để tôi nói cho cô biết điều này, tôi với Zayn đã là một cặp từ hồi còn đi học, không tin cô có thể hỏi cậu ấy hoặc bất kì ai đó biết.

- Cô....

- Tôi đã nói gì quá đáng đâu, tôi chỉ mong những ý định cô đang có nên dẹp bỏ ngay đi thôi. Tới giờ rồi, tôi ra trước đây.

Tôi nói rồi đi, không ngờ hồi nãy tôi đánh đá như vậy, mà không thể thì để cô ta ăn hiếp à, nhưng thế cũng có nghĩa là Trúc Ly thích Zayn và đang muốn gạt tôi ra ngoài rồi. May là Zayn không để ý cô ta, nhưng....lỡ về sau...

- Chưa xong đâu: Trúc Ly nói

Tôi bước ra sân khấu, trình diễn bài hit của mình, mọi người vỗ tay rất to và cả Zayn nữa, cậu ấy theo dõi cả phần trình diễn của tôi. Khi tôi hát xong cũng là phần hát của Trúc Ly, lúc này tôi đã xuống ngồi cùng Zayn. Trúc Ly bắt đầu hát, đây cũng là lần đầu tiên tôi nghe bài hát của cô ta:

- Anh có biết anh đẹp như thần hy lạp

- Sao màu xám trong mắt anh lại đẹp đến vậy.

- Sao anh lại khiến em điên đảo đến vậy.

- Em biết anh cũng cảm thấy vậy.

- Chúng ta có cảm giác giống nhau

- Chúng ta thuộc về nhau

- Đừng để ai khác chen vào

Ừa? Sao lời bài hát như tả Zayn vậy? Không những thế cô ta cũng liên tục nhìn về phía Zayn. Tôi quay qua nhìn Zayn

- Sao thế?: Zayn hỏi

- Không nghe thấy hả?

- Nghe gì?

- Anh đẹp như thần hy lạp, màu xám trong mắt anh đẹp rồi cái gì mà thuộc về nhau.

- Thì sao?

Tôi nhăn mặt: - Đừng nói anh không biết Trúc Ly đang hát về ai

Bỗng Zayn cười, nói: - Quan tâm làm gì, cô là bạn gái tôi mà.

- Nhưng...thế này tôi thấy cứ thế nào ấy.

- Chẳng sao cả, hay cô sợ tôi thích Trúc Ly.

Tôi lườm Zayn, tất nhiên là sợ chứ: - Ừa lúc đầu là ai nhờ tôi giúp.

- Ủ, cứ coi như cô đang làm rất tốt đi.

Phần trình diễn của Trúc Ly kết thúc. Cô ta không đi xuống đây mà chạy thẳng vào cánh gà mà khóc khiến mọi người hoang mang. Không biết có chuyện gì nhỉ, tôi chỉ biết hôm sau mọi người đã đồn đoán là liên quan tới Zayn vì lời bài hát không phải như vậy, nó đã bị thay đổi, rồi chẳng hiểu sao dân mạng nói rằng lời bài hát nói về Zayn và Trúc Ly, rồi kẻ chen vào đó là tôi. Tôi thấy trên Facebook rồi cả các bài báo cũng nghĩ ngờ thế, thật là, tôi chẳng hiểu sao mà có thể suy diễn ra như thế. Nghe nói Trúc Ly có đăng status ghi “Cảm ơn mọi người, giờ tôi đã ổn hơn rồi, khóc vì người đàn ông bội bạc và kẻ thứ ba quả không đáng” khác nào ngậm khăng định điều mọi người đồn là sự thật. Đến nỗi fan cô ta còn nhắn tin hỏi tôi:

- Sao cô lại làm như vậy chứ, đừng nghĩ mình từ Hàn về là ngon, bộ bên Hàn chuộng kẻ thứ ba lắm hả.

- Xin lỗi bạn, nhưng chuyện này không phải sự thật, tôi không có thời gian giải thích đâu, nên về sau đừng nhắn tin làm phiền nữa.

Tôi đặt điện thoại xuống bàn khá mạnh

- Sao thế, dạo này tôi thấy cô hay vậy lắm.

- Nhìn nè, còn vì sao nữa

Tôi đưa cho Zayn xem:

- Mà tôi hỏi anh cái này nhé, có phải trước đây anh có quen với Trúc Ly rồi làm gì có lỗi với cô ấy nên mới nhờ tôi giúp để chối bỏ không.

- Cô nghĩ tôi là loại đàn ông thế nào?

- Vậy tại sao Trúc Ly lại nói như thế?

Zayn nhún vai: - Chắc cô ta thích tôi.

- Điều đó tôi biết, nhưng giờ phải làm sao, tôi với anh cũng đâu thế này mãi được.

- Cứ để cho mọi chuyện từ từ lắng xuống

Nhưng đó chỉ là chúng tôi tính thế, nhưng Trúc Ly thì không, cô ta đã kể cho mọi người một câu chuyện hoàn toàn khác, dù không nói rõ tên nhưng đủ để mọi người đoán ra. Điều này càng khiến cho chuyện ngày càng rối, cô ta có hẹn tôi ra một lần, nói:

- Thấy sao?: Trúc Ly hỏi

- Về cái gì?

- Chuyện tình của tôi, có phải nó rất là bi đát không, có phải tôi rất tội nghiệp không?

- Hình như tôi chưa nghe câu chuyện cô tự sáng tác ra, tại dạo này tôi với Zayn bận đi hâm nóng tình cảm.

- Thật không, hay có người đang lo lắng không biết phải giải quyết thế nào?

- Xin lỗi, tôi không hiểu phép ẩn dụ, cứ nói thẳng ra đi.

- Tôi muốn Zayn

- Thì sao? Cô sẽ làm mọi cách để có cậu ấy sao?

- Phải.

- Cô không sợ những gì cô nói đã nằm trong điện thoại tôi sao?

- Cô...

- Nhưng tôi là người tốt nên sẽ không làm thế đâu, tôi không giống cô, nhưng không có nghĩa là tôi sẽ để yên cho cô thích làm gì thì làm.

- Vậy cô tính làm gì tôi, nói cho mọi người biết sự thật hay là trả thù tôi

- Tôi đã nói rồi, tôi không giống cô, nên sẽ không làm những điều bi ối đó, chỉ cần cô biết là tôi không hiền đâu. Zayn đến đón tôi rồi, tôi về trước đây.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Về nhà

Nói rồi tôi đi, đúng thật là hiện tại tôi đang rất rối, đi đâu cũng bị mọi người bảo là kẻ thứ ba, không thì cũng bị nhìn với ánh mắt xía xỏ, bước vào xe, Zayn hỏi:

- Sao rồi

Tôi lắc đầu

- Phụ nữ phức tạp thật: Zayn chép miệng

Tôi không nói gì, Zayn lại hỏi tiếp:

- Cô sao thế?

- Có sao đâu

Thế sao này giờ cứ lồi cái bộ mặt như kiểu ai oán vậy.

Tôi vẫn tiếp tục không trả lời.

- Cô yên tâm đi, tôi sẽ không để ai làm hại cô đâu: Zayn nhìn tôi, nói.

- Tôi không lo chuyện đó, mà là....ba mẹ tôi biết rồi. Họ hỏi tại sao tôi lại làm như vậy, tôi bảo chuyện không phải thế, nhưng ba mẹ tôi không tin, bảo gọi anh về để nói chuyện cho rõ. Giờ sao?

Tự dưng Zayn cười: - Vậy thì về thôi

- Chuyện này có gì vui đâu, cái lỗi họ phát hiện ra thì sao

- Thì đừng để họ phát hiện ra, chúng ta đang làm rất tốt mà.

- Nhưng.....

Bỗng điện thoại tôi reo:

- Chết rồi, ba tôi gọi

- Cứ nghe máy đi

- Dạ con chào ba

- Chuyện bữa ba nói con đã nói lại với cậu ta chưa.

- Dạ con...

- Bảo nó tối nay tới nhà mình ăn cơm

- Thôi thế thì cực mẹ lắm, hay con đặt ở quán

- Không phải lãng phí như thế, ba muốn nói chuyện tự nhiên, chẳng lẽ cậu ta không muốn.

- Dạ không ạ, con muốn lắm đấy chứ: Zayn nói chen vào.

- Thì ra cậu cũng ở đấy à, nếu vậy tối nay chờ con gái tôi về nhà ăn cơm một bữa

- Dạ vâng, nhất định cháu sẽ đưa Tiên về.

- Vậy nha ba, giờ con lại phải đi diễn rồi, chào ba,

Tôi vội cúp máy

- Sao anh lại nói vào?

- Có sao đâu.
- Tất nhiên là có chứ, lỡ ba tôi tưởng chúng ta....
- Ủ thì có sao, gần tới rồi, tôi chở cô về thay đồ rồi đến nhà bác trai.

Chuẩn bị xong Zayn chở tôi về nhà, lần đầu tiên tôi thấy cậu ấy mặc vest khi không đi sự kiện. Đến nơi, ba mẹ tôi đã đứng sẵn ở cửa để đón.

- Con chào ba mẹ
- Con chào hai bác.
- Ủ, vào nhà ăn cơm thôi. Mẹ tôi nói

Không ngờ mẹ tôi lại nấu nhiều món đến thế, toàn là các món tôi thích.

- Minh mẹ nấu hết ư?
- Phải, lâu lắm con gái mới về thăm mẹ mà.
- Vâng, hôm nay con sẽ ăn thật nhiều.
- Ăn vừa thôi, lớn rồi phải ý tứ chứ, còn cậu ngồi xuống ăn đi.
- Dạ vâng: Zayn kéo ghế ngồi xuống cạnh tôi. Tôi nói nhỏ

- Nhớ những gì chúng ta bàn hồi nãy đây.

Ba tôi gấp một miếng thịt vào bát Zayn, rồi hỏi:

- Vậy ra cậu là bạn trai của Tiên à?
- Dạ vâng.
- Hai đứa quen nhau lâu chưa
- Dạ cũng được gần 1 năm
- Từ khi nào?
- Dạ từ lúc Tiên về Việt Nam ạ.
- Ủ. Cậu cứ tự nhiên như ở nhà nhé.

Hết ba tôi lại tới phiên mẹ tôi:

- Trông cậu đẹp trai cao to như vậy, lại còn giỏi nữa chắc cũng nhiều người thích lắm nhĩ.
- Dạ cháu cũng không rõ, cháu chỉ biết trong số đó có Tiên nữa ạ.

Ồ, trả lời gì kì cục thế, khác nào bảo tôi mê trai. Mẹ tôi lại hỏi tiếp

- Cái này thì bác biết, hồi trước nó còn bảo còn lâu nó mới mà yêu ai, chỉ tập trung cho sự nghiệp thôi, thế mà bây giờ.

Zayn cười nói tiếp: - Tiên nói dối đấy, Tiên thích con từ hồi đi học rồi.

- Thế hả Tiên?: Mẹ tôi hỏi
- Dạ.....chuyện lâu quá, con không nhớ
- Chị cũng giỏi lắm Ba tôi nói.

Tôi chỉ cười gượng, tôi kéo vạt áo của Zayn, cậu ấy bị làm sao vậy, nói lung ta lung tung.

- Làm nghệ sĩ cũng khổ nhĩ, quen nhau cũng bị người khác xuyên tạc, soi mói, chẳng hạn như chuyện của cô Trúc Ly, tôi mong không phải là sự thật: Mẹ tôi nói
- Đó chỉ là sự xuyên tạc của báo chí thôi ạ, hai bác cứ yên tâm, người con yêu là Tiên, và con sẽ không bao giờ phản bội cô ấy.; Zayn nắm chặt tay tôi,

bỗng lúc này tim tôi đập mạnh, những lời nói này, ước gì là sự thật

Ba mẹ tôi thấy thế cũng không nói gì nữa, ăn cơm xong, tôi giải đoạn tôi ghét nhất, rửa bát. Hồi nhỏ tôi toàn lừa để cho anh hai rửa, giờ không có anh hai ở đây, chẳng lẽ để mẹ tôi rửa, như vậy thì không được, tôi đành phải đứng dậy, dọn hết bát đĩa ra bồn, Zayn lên nhà trên nói chuyện với ba mẹ tôi, để lại tôi với núi bát này.

Thật sự là lâu lắm rồi tôi chưa rửa bát, kể từ hồi sang Hàn quốc, lịch trình dày đặc nên chỉ đi ăn quán, giờ về đây cũng vậy, nhìn đồng bát mà nản, đeo bao tay vào rửa, nhiều bát quá, rửa hoài không hết, bỗng một lúc sau Zayn đi xuống

- Đứng né qua
- Xuống đây làm gì thế
- Phụ cô, để cô làm một mình bao giờ mới xong.
- Nhưng ba mẹ tôi....
- Yên tâm, tôi bảo họ là xuống đây đi vệ sinh.

Nói rồi Zayn rửa cùng tôi, không ngờ Zayn rửa bát chuyên nghiệp thật, thoáng chút đã xong.

- Hồi nãy trên đó ba mẹ tôi có nói gì về tôi không
- Nhiều là đằng khác.
- Chắc là nói về tài năng của tôi phải không?
- Hai bác nói cô ở bản, lười dọn dẹp, toàn lừa cho anh trai làm, phòng cô không bao giờ sạch quá một tuần, tính tình tiểu thư, đồng đánh, hay hờn dỗi, khó nhề.

Tôi nhăn mặt, sao ba mẹ tôi lại kể chuyện đó chứ, chẳng giữ thể diện cho tôi gì cả.

- Anh làm gì mà cười hoài thế, ai mà chẳng có tật xấu
- Thì biết thế, nhưng tôi chưa thấy ai nhiều như cô.
- Kệ tôi, vậy ra anh xuống đây để trêu tức tôi chứ gì
- Tất nhiên là không phải.
- Không tin.

Tôi không thèm nói nữa.

- Tại do tôi biết cô không thích rửa bát nên mới xuống đây phụ cô đấy.
- Ai thèm
- Nếu không có tôi thì chưa xong nhanh vậy đâu.
- Thôi đi, tôi biết thừa anh xuống đây chỉ để trêu tức tôi.

Tôi đi lên nhà, kệ Zayn ở dưới đây.

- Zayn đâu con?
- Dạ anh ấy đang lên.
- Hồi nãy cậu Khôi có qua tìm con đấy.
- Làm gì ạ?
- Bảo muốn rủ con đi chơi

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 48: Đi nhậu

- Rủ con đi chơi?
- Chứ chẳng lẽ rủ mẹ đi.
- Thôi, hay mẹ từ chối giùm con đi
- Sao vậy?
- Tự dưng rủ con đi chơi, kì lắm, mới cả con không có thời gian đâu.
- Con tự đi mà nói, lựa lời sao kéo nó phật lòng đấy nhé.
- Dạ

Kì lạ ghê, tự dưng qua nhà mẹ tôi rủ tôi đi chơi, bình thường có gì có thể gọi mà.

- À thôi, tí nữa con lại có việc bận rồi, con sẽ sắp xếp thời gian để về thăm ba mẹ
- Ủ, đi cẩn thận, đừng có áp lực quá nha con.
- Dạ vâng.

Tôi ôm rồi chào tạm biệt ba mẹ, Zayn đưa tôi về, trên xe tôi vẫn chưa nói chuyện với Zayn

- Này: Zayn gọi
- Gì?
- Giờ cô muốn đi đâu?
- Đi về
- Lại sao thế?
- Có sao đâu, xong rồi thì đi về chứ sao.
- Đừng nói là cô vẫn để bụng chuyện vừa rồi đấy
- Bụng tôi chỉ để đựng đồ ăn thôi, chứ không phải để những thứ khác
- Muốn ăn gì nữa không?
- Tôi không phải là heo, vừa ăn xong lại ăn tiếp
- Thì tôi có bảo cô là heo đâu, cô tự suy ra đấy chứ.
- Anh...

Zayn nói đúng, nên tôi không thèm cãi nữa

- Ủ, cứ cho là vậy đi, tôi là một người xấu tính mà
- Thôi được rồi, tôi sai.

Cuối cùng cũng chịu nhận lỗi, nhưng đâu có dễ vậy

- Sao tự dưng lại xin lỗi tôi, anh có sai cái gì đâu
- Tôi sai vì đã trêu tức cô, được chưa?
- Sao anh sai nhưng trông anh chẳng có gì gọi là hối lỗi cả

- Tôi đang hỏi lỗi đây.

Tôi bừa bãi, hỏi lỗi gì mà cái mặt cứ tươi rói, như kiểu tôi mới là người sai, nhưng thật sự bây giờ tôi vẫn chưa muốn về, mới bây giờ thôi.

- Hay mình đi uống gì đó đi: Tôi nói

- Nước ngọt hả?

- Không, nhiều tuổi rồi mà còn uống nước ngọt, đi uống bia đi

- Không

- Sao thế?

- Cô không nhớ tối hôm họp lớp thế nào hả

- Đừng có lo, hôm đó tôi uống phải rượu nặng mới thế, còn hôm nay đi uống bia thường thôi, hồi ở Hàn Quốc tôi cũng hay uống mà. Anh mà không đồng ý là tôi tự đi đấy

- Một lon thôi.

- Ừ.

Tôi cứ đồng ý điều kiện của Zayn cái đã, tối đó cậu ấy không cho tôi vẫn cứ uống.

- Chú ơi, cho hai lon bia đi ạ

- Tôi bảo một lon thôi mà

- Tôi một lon, anh một lon, chẳng lẽ anh không uống.

- Tôi còn phải lái xe

- Gớm, một lon thôi không sao đâu

- Hai ba đô

- Trông cô cứ như một con nhậu chính hiệu ấy

- Kệ tôi: Tôi uống một ngụm, bia không nặng như rượu nên tôi uống một lon vẫn thấy bình thường

- Chú ơi, cho hai lon nữa

- Này, cô uống hết một lon rồi đấy

- Có sao đâu, tôi vẫn thấy bình thường.

- Đợi đến khi cô say rồi thì còn nói gì nữa

- Nhưng tôi lỡ gọi rồi, thôi nốt lon này

Khui lon thứ hai, vừa uống tôi vừa nói:

- Hay mình chơi kéo búa bao đi, ai thua thì phải uống

- Không chơi, uống nhanh lên rồi còn về

- Sao anh nhát quá vậy, hay anh sợ say trước tôi?

- Cô bắt đầu say rồi đấy.

- Điện, mới lon thứ hai mà say gì, anh cứ lo

Tôi uống hết lon thứ hai, Zayn liền gọi chủ quán tính tiền

- Sao anh không uống, không thấy phí hả?

- Tôi uống rồi ai lái xe?

- Vậy để tôi uống cho: Tôi cầm lon bia tu hết một hơi

- Tiên....

Xong lon thứ ba

- Đi về thôi: Tôi nói

- Cô giỏi lắm

- Gì rồi, tại anh để phí quá tôi mới uống hộ, mới cả bữa nay là ít đấy, có lần tôi uống tới năm lon lận

- Giờ tôi không muốn nói với cô, hôm sau ta nói chuyện

- Sao không nói bây giờ, hiện tại tôi rất là tỉnh táo

- Tôi nói rồi, cô kiểm tra xem có giữ chìa khoá không?

- Chìa khoá gì?

- Chìa khoá nhà cô chứ còn gì nữa

- Có hả

Bỗng dưng Zayn thờ dài, rồi lấy cái túi của tôi

- Chìa khoá không có trong này, rồi cô vào nhà kiểu gì đây

- Tôi không biết, hình như tôi để quên ở nhà ba mẹ rồi

- Thật là

- Hay là tôi vào nhà anh ngủ nhĩ

Zayn nghe tôi nói xong mà há hốc mồm

- Làm gì mà bất ngờ vậy, hồi trước tôi cũng ngủ ở đây một lần rồi mà. Lẹ lên lẹ lên, mở cửa đi.

Zayn cứ ngại ngần, tôi hỏi:

- Nhanh tay lên nào, đừng nói là anh cũng quên chìa khoá nhé.

- Tôi không đoảng như cô.

- Thế thì mở cửa đi

Zayn vẫn cứ lâu la làm tôi mất hết kiên nhẫn: Đưa đây tôi mở cho

Tôi mở cửa rồi bước vào trong, nhà Zayn rộng thật đấy, đi qua cái gương, tôi liền hỏi Zayn:

- Anh có thấy hôm nay tôi xinh hơn không?

- Cô có bao giờ xấu đâu

- Không, ý là xinh hơn mọi ngày, mà tôi hôm nay hồng ghê, chắc do ăn nhiều cà chua

- Do cô đang say đấy. Đi vào phòng ngủ đi

- Phòng anh ở đâu.

Tôi loay hoay hoài mà không thấy, có một cái phòng ngủ thôi mà, chẳng hiểu sao mà đầu tôi cứ như chong chóng, tìm mãi không ra, Zayn lại phải đưa tôi đến tận nơi.

- Thế anh ngủ ở đâu?

- Ngoài sofa

- Nhưng tôi sợ mà lắm, hay anh ở đây với tôi đi, bao giờ tôi buồn ngủ rồi hẵng ra sofa
- Bộ cô không sợ...tôi làm gì cô sao?
- Làm gì? A, xem phim đi cho đỡ chán, đến khi buồn ngủ thì anh đi ra

Zayn lại thờ dài, cũng ngồi xuống cùng tôi, chọn một bộ phim tình cảm lãng mạn, âm nhạc du dương để xem, chẳng hiểu sao lúc này tôi thấy Zayn lại quyến rũ đến thế.

- Tiên.

Tôi quay lại, Zayn đang nhìn tôi, cậu ấy đưa tay lên mặt tôi, gạt cọng tóc rồi, tôi chẳng thể rời mắt khỏi cậu ấy, ngón tay Zayn đưa lên đôi môi tôi, chúng tôi ngày càng gần nhau hơn. Tôi như lạc trong đôi mắt xám ấy, chẳng còn suy nghĩ được gì nữa, chúng tôi hôn nhau, đôi môi Zayn vô cùng mềm mại, nhưng cũng vô cùng nóng bỏng.

Đó là những gì tôi nhớ được, còn đến sáng hôm sau, khi tôi vừa tỉnh dậy thì đập vào mắt tôi là bộ quần áo đang nằm trên sàn, có cả đồ của Zayn nữa. Phải, tôi đang không mặc gì hết, Zayn cũng vậy, hình như hôm qua chúng tôi đã...ngủ với nhau rồi. Vì tôi thấy hạ thể tôi hiện tại đang đau ê ẩm, mà chuyện đó để sau đi, hiện tại phải tìm cách chuồn trước khi Zayn tỉnh dậy. Tôi khó khăn lắm mới với được cái khăn tắm gần đây để choàng lên người, vội vào nhà tắm để mặc đồ, mọi chuyện khá suôn sẻ cho đến khi tôi chuẩn bị mở cửa phòng thì nghe tiếng nói:

- Sao hôm nay dậy sớm thế?

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Có thai

Chết, Zayn dậy rồi, vẫn đứng nguyên tư thế đấy, tôi không quay đầu lại, nói:

- Hôm nay tôi phải đến trường quay sớm, tạm biệt: Rồi mở cửa chạy một mạch về nhà. Vào đến nhà rồi tôi liền khoá cửa. Trời đất, hôm qua tôi bị sao thế nhỉ, bây giờ thì mọi chuyện hôm qua đều hiện lên rõ mồn một, thật là xấu hổ quá. Giờ thì biết đối mặt sao đây, tôi định gọi cho Quyên nhưng lại thôi, hiện mà tại tôi vẫn chưa muốn ai biết chuyện này hết. Bỗng điện thoại reo, là Đại Dũng
- Alo, cô tí nữa lên công ty nhé, gọi cả Zayn luôn giùm tôi.
- Hay anh gọi Zayn đi, tôi không có số cậu ấy.
- Cô chỉ cần đi mấy bước là tới nhà cậu ấy thôi mà, có gì giúp tôi nhé, hiện tại tôi bận quá.
- Nói xong Đại Dũng đã cúp máy, tôi đành phải gọi cho Zayn
- Chuyện gì đấy?
- Đại Dũng bảo tí nữa anh đến công ty
- Nói rồi tôi cúp máy luôn, để tránh gặp mặt Zayn thì bây giờ tôi sẽ đến công ty trước, đến khi ra nỏ máy thì thấy xe không chạy, hết xăng. Khi thật, mấy ngày nay toàn đi nhờ xe Zayn nên tôi cũng quên mất cái xe của mình. Giờ thì làm sao đây. Gọi taxi. Nhưng tôi chưa kịp gọi thì đã nghe tiếng tí còi, xe Zayn đã đậu trước cửa nhà tôi:
- Lên đi, tôi chờ
- Nghĩ lại chuyện tối qua tôi vẫn còn ngại lắm, nhưng Zayn nghe về không chịu đi, tôi đành lên xe. Ngồi trong xe tôi cứ cúi gằm mặt xuống, không ai nói với ai câu nào, tôi nghĩ bây giờ nên nói rõ ràng về chuyện hôm qua.
- Chuyện đó...anh không cần phải chịu trách nhiệm đâu
- Zayn không nói gì, tôi nói tiếp
- Tôi sẽ không làm khó anh, dù gì anh cũng không phải ép buộc hay dụ dỗ tôi.
- Cô mới là người dụ dỗ tôi đấy
- Tôi?

- Khi không rù tôi đi uống bia, rồi muốn vào nhà tôi ngủ, thế là sao?
- Do tôi quên chìa khoá
- Thế hồi nãy cô vào nhà kiểu gì?
- Ừ nhỉ, sao hôm qua tôi lại không nhớ ra, thế thì khác nào lời Zayn nói là đúng đâu, từ giờ tôi sẽ không bao giờ say nữa, một lần say lại một chuyện không hay xảy ra.
- Không phải như thế, hồi trước tôi hay đi uống bia, nên giờ cứ theo thói quen....
- Rượu bia chẳng tốt gì đâu, uống cho lắm vào nên mới thế đấy. Tuy là cô chủ động trước nhưng tôi vẫn sẽ chịu trách nhiệm với cô.
- Chịu trách nhiệm thế nào?
- Thì tôi sẽ làm bạn trai cô, không phải giả nữa
- Nếu anh thấy thương hại tôi thì không cần đâu, tôi đủ trưởng thành để chịu trách nhiệm với những hành động của mình.
- Đây không phải thương hại, mà tôi đang muốn có mối quan hệ nghiêm túc với cô.
- Tôi...ơ mà khoan đã, hôm qua anh có mang đồ “bảo vệ” không?
- Ai biết sẽ xảy ra sự việc đó đâu mà chuẩn bị.
- Thôi chết, lỡ tôi mang thai thì sao?
- Thì tôi nuôi.
- Sao anh nói nghe nhẹ nhàng vậy, tôi chưa muốn sinh con đâu
- Trời ơi, giờ phải làm sao, lỡ tôi có thai thì làm sao đây, tôi chưa dám sinh đâu, tôi mới 23 tuổi thôi mà. Nghĩ đến mà tôi đã muốn khóc rồi.
- Này này cô làm sao đấy?
- Sao gì nữa...hức hức...tôi mà có thai thật thì làm sao..hức hức....ba mẹ tôi sẽ thất vọng lắm
- Cô khờ thế, mua thuốc tránh thai là xong mà: Zayn thờ dài nói
- Sao chuyện này tôi lại không nghĩ tới, trong 72h sau khi quan hệ thì thuốc vẫn có hiệu quả
- Vậy anh rẽ vào tiệm thuốc Tây nào đi
- Tí về rồi mua
- Không được, càng sớm càng tốt
- Mua xong tôi liền uống ngay lập tức, vậy là yên tâm rồi

-
- Chào hai người: Đại Dũng nói
  - Chào cậu. Có việc gì mà phải lên tận công ty thế.
  - À, thật ra....chủ tịch muốn kí hợp đồng với cô.
  - Hợp đồng? Không phải đã kí rồi sao?
  - Nhưng chỉ là hai năm, cô cũng đã hoạt động được 1 năm rồi, chỉ còn năm nay nữa thôi, nên chúng tôi muốn một bản 5 năm nữa
  - Chuyện này, chắc để tôi về suy nghĩ, chứ còn năm nay nữa để xem thế nào
  - Vâng, cô cứ suy nghĩ đi.
  - Nói xong tôi phải đi ra ngoài cho Đại Dũng bàn việc riêng với Zayn, tôi không biết chuyện gì mà phải bí mật thế, nhưng chắc cũng là việc hợp đồng như tôi.

- Đi về: Zayn bước ra, nói
- Xong rồi sao?
- Ừ
- Thế thì đi về.

Trên đường đi, tôi với Zayn chẳng nói câu gì, thật ra là chẳng có gì để nói.

- Bộ cô...sợ có thai thế sao?
- Không phải sợ, mà là chưa muốn có.
- Bỗng Zayn thờ dài, rồi nói tiếp:
- Có muốn qua bệnh viện kiểm tra không?
- Cũng được

Zayn đưa tôi đến bệnh viện chuyên về khoa sản, cậu ấy bảo ở đây uy tín lắm, hồi trước mẹ Zayn cũng khám ở đây. Theo kết quả thì hiện tại không có hiện tượng thụ tinh, nên chắc không có thai đâu, mới cả tôi uống thuốc ngừa rồi mà.

Vậy coi như ổn rồi, mọi việc lại trở về quỹ đạo của nó, Trúc Ly cũng không thấy có động tĩnh gì, chỉ có việc tôi và Zayn thay đổi, chúng tôi đã đồng ý tìm hiểu nhau. Sau vụ này tôi đã bỏ việc đi uống bia luôn, Zayn chỉ toàn mua nước trái cây cho tôi uống, cậu ấy cực kì quan tâm đến tôi. Tôi đang ngồi ghi nốt vài giải điệu, miệng nhâm nhi miếng xoài.

- Anh ăn không?
- Zayn cắn miếng xoài mà nhú hết mày:
- Sao ăn xoài chưa thế?
- Có chưa gì đâu, bình thường mà, hồi trước em còn ăn không chứ không phải chấm mắm ruốc như bây giờ đâu.
- Anh tưởng em không ăn được mắm ruốc
- Hồi trước thôi, dạo này em ăn được mà, còn thấy nó ngon nữa chứ

Bỗng Zayn nhú mày lại, mắt dăm chiêu

- Tháng này em có chưa?
- Chưa. Em tháng có tháng không mà. Trước giờ đã vậy
- Không ăn nữa, đi
- Đi đâu, em đang bận viết nhạc mà
- Để sau

Thì ra Zayn chở tôi đến bệnh viện, tưởng gì:

- Tưởng gì, đã bảo là không có đâu
- Bác sĩ nói rồi biết.

Bác sĩ bước ra, trên tay cầm tờ kết quả, nói:

- Thai nhi được 2 tháng rồi, phát triển rất khỏe mạnh nhé.

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Có thai P2

Tôi sốc, làm sao có thể được chứ, rõ ràng tôi đã uống thuốc ngừa rồi mà

- Giờ sao?: Zayn hỏi tôi

- Em không biết. Em có uống thuốc mà sao vẫn có được chứ.

- Đưa chai thuốc đó đây. Có khi mua nhầm thuốc dỏm đó

Tôi đưa chai thuốc cho Zayn, nhìn một hồi, Zayn nói:

- Đây là thuốc bỏ thai mà

- Cái gì?

Bỏ thai là sao, có nghĩa là bà bán thuốc đưa nhầm cho tôi sao? Giờ sao đây

- Vậy cưới đi.

- Cái gì? Cưới?

- Phải, mai mình đi thử váy áo, rồi tháng sau cưới

- Không, làm gì mà cưới sớm thế

- Chứ chẳng lẽ cứ để như vậy

- Em..., bộ anh không thấy vậy quá ràng buộc hay sao

- Ràng buộc?

- Phải, có gì thì sinh thôi, rồi nuôi nó, không nhất thiết phải cưới sớm.

- Rồi mọi người nói này nọ thì sao

- Em không sợ thì sao anh phải sợ

- Nhưng anh không muốn con mình sinh ra không có cha.

- Anh nói gì thế? Anh vẫn là cha của nó mà. Em nói rồi, em không muốn cưới đâu, có gì em tự nuôi nó

- Nói rồi tôi đi về nhà tôi, mặc kệ Zayn, cái gì mà cưới với xin chứ. Tôi vẫn còn trẻ, chưa muốn làm vợ của ai hết, mặc dù tôi có yêu Zayn đấy, nhưng chưa chắc cậu ấy sẽ là người đi với tôi suốt cuộc đời. Hiện tại tôi chưa dám nói cho mẹ biết chuyện này, mới chỉ để cho Quyên biết thôi.

- Vậy chúng mày cưới nhau đi.

- Cả mày cũng nghĩ thế hả?

- Mày điên vừa thôi, lỡ có thai rồi mà không cưới chứ còn làm gì nữa?

- Tao nuôi chứ làm gì?

- Chuyện này là chuyện cả đời đấy, đừng có bướng như thế, mày phải nghĩ cho đứa bé chứ, về sau người ta hỏi cha nó là ai thì mày nói sao

- Thì lúc đó tính, còn hiện tại tao không muốn cưới.

- Tao chịu mày luôn đấy Tiên, giờ mạng bầu nên nghĩ không thông, cố gắng về sau suy nghĩ kĩ nhưng gì tao nói đi.

- Làm gì mà nói nghe nghiêm trọng thế, mày thấy bây giờ có quá chừng single mom không, người ta cũng tự nuôi con chứ cần gì người đàn ông

- Đó là vì chồng họ bội bạc, là người không ra gì, còn Zayn yêu thương mày thế kia, mày cũng yêu cậu ấy, có đứa bé này coi như chúng mày có cái kết đẹp rồi, chỉ cần một cái đám cưới để có hình làm kỉ niệm nữa thôi là xong.

- Nhưng mà thật sự hiện tại tao không muốn cưới.

- Haizz, nói với mày một quá, cứ suy nghĩ tiếp đi. Cơ mà mày đã nói chuyện với ba mẹ chưa.

- Chưa.
- Tính bao giờ nói?
- Không biết, tao rối quá, để sau đi. Giờ tao thèm đồ chua quá, mua xoài đi
- Ủ, nhưng ăn ít thôi, ăn đồ bổ nhiều vào, giờ mày nuôi hai cái thân lận đấy
- Biết rồi, biết rồi, giờ đi mua đi.
- Tôi vừa mở cửa thì đã thấy Zayn, trên tay xách một túi toàn là trái cây với gà hầm thuốc Bắc
- Đi đâu đấy?: Zayn hỏi
- Đi mua xoài?
- Không ăn xoài nữa, ăn gà đi, anh có mua rồi
- Nhưng mà em thích ăn xoài
- Trưa ăn rồi, vào nhà ngồi đi, đang mang thai thì đi ra ngoài ít thôi.

Nói rồi Zayn kéo tôi vào, Quyên bảo có việc bận nên về trước, Zayn bắt tôi ngồi ở bàn, không cho tôi làm gì hết, còn mình thì đi vào bếp đun nóng lại thức ăn.

- Sao bữa nay anh tốt quá vậy?
- Lúc nào chả thế, thôi ăn đi
- Gà này anh mua ở đâu đấy
- Anh tự nấu
- Em không ngờ anh biết nấu ăn đấy, mà mang từ nhà anh sang nhà em thôi cũng phải đun lại sao, đã nguội đâu
- Thôi nói nhiều quá, ăn đi
- Một mình tôi xử hết con gà ấy, Zayn lại gọt trái cây cho tôi ăn.
- Em có phải là heo đầu mà bắt ăn nhiều thế
- Ăn cho con anh.
- Mà em nói rồi đó, không có cưới xin gì đâu, anh không chịu thì kệ anh
- Thì không cưới nữa, nhưng từ tối nay dọn qua nhà anh ở luôn.
- Để làm gì?
- Để tiện chăm sóc cho em, không anh sẽ dọn qua đây
- Cần gì phải thế, mới chứ có phải sắp đẻ đâu.
- Không ý kiến nữa, thế đi. Mà về sau cũng đừng đi ra ngoài nữa, ở nhà dưỡng thai là được rồi
- Em còn phải đi làm chứ, chẳng lẽ cứ ở nhà suốt 7 tháng
- Chứ sao nữa, hai tháng nay đi làm về muộn, ăn uống không đảm bảo, không những thế lại còn đi tập nhảy nữa chứ, may là con anh không bị sao đấy.
- Nhưng mà như thế thì em nói với Đại Dũng thế nào?
- Kệ cậu ta. Em cứ nghỉ ngơi đi.

Zayn làm cái gì mà lo xa thế không biết, cậu ấy còn bảo đã nói với ba mẹ hai bên rồi, ba mẹ bảo coi như 9 tháng này sẽ không có đứa con gái nào hết, để cho Zayn nuôi, khi đẻ xong rồi sẽ xử tội, giờ không cưới thì sinh xong rồi cưới cũng được. Vậy là từ hôm đó tôi chỉ có ở nhà, đi dạo rồi chơi với Na, mấy ngày liên tục như thế làm tôi tăng lên tận 2 kí.

- Sao em không ăn đi.
- Em không đói, làm gì mà anh cứ bắt em ăn hoài thế, em bị mập lên 2 kí rồi đấy.
- Đã bảo là em còn ăn cho con nữa, nên 2 kí đấy là hai kí của nó
- Lí luận gì kì vậy, em không đói thì nó cũng không đói, em không ăn đâu.
- Vậy thì uống sữa
- Em đã nói không ăn uống gì hết, giờ em đi ngủ đây
- Nói rồi tôi lên giường nằm, từ lúc về nhà Zayn tới giờ chỉ có mình tôi ở nhà, cậu ấy thì toàn ở trường quay, lâu lắm mới về mà không thấy bảo nhớ tôi hay gì hết, chỉ biết bắt tôi ăn.

Zayn cũng đi vào nằm cạnh tôi:

- Anh kì lắm đấy.
- Cho anh xin lỗi
- Không chấp nhận
- Chứ muốn làm sao?
- Em không muốn gì hết: Tôi nói
- Sao cũng được, nhưng đừng giận nữa, không tốt cho em và con đâu
- Anh cứ bỏ em ở nhà thế này, không cho đi đâu, biết em chán lắm không.
- Thì ra là vậy, tại dạo này quay liên tục mấy hôm nên anh không về được, thôi cho anh xin lỗi.

Mai anh dẫn em đi chơi, được không?

- Cũng được, xong dẫn em về gặp ba mẹ luôn.

Hôm sau Zayn đưa tôi đi khám thai, xong rồi vào siêu thị mua đồ cho em bé.

- Mua gì mà sớm thế. đã biết giới tính con là gì đâu?
- Thì mua tã, khăn rồi bình sữa trước, bao giờ biết thì mua đồ.
- Thế thì tới lúc đó mua luôn một thể cho rồi, ra đây thể nào cũng bị chụp cho coi.
- Cứ lo, mua đi.

Zayn nghe về rất mong sự chào đời của đứa bé, cậu ấy mua rất nhiều thứ, đã bảo là khi nào gần sinh thì mới mua đồ nhưng cậu ấy mua luôn cả đồ bé nam lẫn nữ, bảo lúc đó không cần thì cứ để đấy.

Xong rồi chúng tôi qua nhà ba mẹ, vô nhà gặp, mẹ tôi liền nói:

- Chị về đây làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Gặp Trúc Ly ở sân bay

- Dạ...về thăm mẹ với ba
- Tôi không có đứa con như chị

- Thôi mà, con xin lỗi, đợi con sinh xong mẹ muốn xử thế nào cũng được.

Tôi ra sức xin lỗi, tôi biết mẹ tôi chỉ nói vậy thôi chứ bà cũng không nỡ, vì thế một lúc sau mẹ tôi đã nguôi

- Đạo này con mang thai ôm nghén dữ lắm, làm con bị giảm kí đấy.

- Kệ chị, tôi không quan tâm. Hồi trước đứa nào mạnh mẽ bảo ba mươi mới lấy chồng, mà giờ đã thế này.

- Thì con cũng đã lấy chồng đâu.

- Ủ, chỉ mang thai thôi.

- Thôi mà mẹ, đây là chuyện ngoài ý muốn, hôm đó xui là con lại mua nhầm thuốc bỏ thai nên mới thế này.

- Nói thế thôi chứ đừng có mà bỏ đứa bé nghe chưa, vừa tội nó vừa nguy hiểm cho con đấy.

- Dạ vâng

- Có gì mà thẳng đó không chịu trách nhiệm hay bạc đãi con thì cứ về đây

- Zayn không nuôi thì con tự nuôi, đến tháng gần sinh thì con sẽ về đây với mẹ.

- Ủ, nhớ bồi bổ sức khỏe nghe con.

Nói chuyện với mẹ một lúc xong Zayn lại chở tôi về, tiếp tục lại ở nhà, Zayn ở lại được một tuần sau đó lại đi nhận phim tiếp, cậu ấy nói phải đi liên tục một tháng sau mới về thăm tôi được, nên có thuê một bà giúp việc tới, tôi hay gọi bà ấy là bà Hoa, tuy bảo tới giúp việc nhưng chủ yếu là chỉ chăm cho tôi thôi, còn lau dọn thì đã có người hàng tuần tới làm. Bà Hoa nấu ăn rất ngon, nấu toàn món bổ cho thai nhi, bà ấy còn tâm sự với tôi về chuyện nuôi con sau này:

- Bà ơi, bà có mấy đứa con thế.

- Năm đứa.

- Bà khỏe thật đấy. Chắc mỗi lần về thăm lại mang thêm vợ con về thì đông vui phải biết.

Bỗng bà thở dài, mắt đượm buồn nói:

- Bà cũng mong thế.

- Là sao ạ?

- Chúng nó giờ mỗi đứa một phương, ai cũng lo cho công việc của mình, bà không vì nhớ quá mà gọi điện hỏi thăm thì chắc chúng nó cũng quên luôn.

- Con xin lỗi, nhưng không sao đâu, bà cứ ở đây với con. Mà nghe bà nói thế chắc con chỉ đẻ một đứa này thôi, chứ đẻ nhiều thì vừa đau vừa cực, anh em nó lớn lên lại bất hoà thì khổ.

- Nếu đứa bé có duyên với mình thì khắc sẽ tới, đâu phải cứ muốn là được.

- Vâng, con cũng biết thế, nhưng mình nên chủ động.

Bỗng nghe tiếng chuông, thì ra là Quyên tới.

- Hế lô mày, lâu này bạn quá không tới thăm được.

- Trời ơi, giờ mày mới tới, vào nhà đi

- Nè nè, tao mua nhiều đồ ngon lắm, cho mẹ và bé luôn nha. Cơ mà được bốn tháng tới nơi rồi mà chẳng thấy thay đổi mấy nhi

- Ủ, có khi nào bị suy dinh dưỡng không ta

- Diên à, do tạng người mày thế nên bụng trông nhỏ, chứ em bé thì vẫn phát triển bình thường chứ.

- Thôi để bữa nào đi khám định kì rồi hỏi luôn, cơ mà bữa nay sao rảnh mà tới thăm tao thế.

- Tao vừa hoàn thành bộ sưu tập xong, nên thời gian này được nghỉ À con chào bà.

- Ủ, chào con, hai đứa cứ nói chuyện đi nhé, bà vào trong bếp nấu ăn

Quyên hỏi tôi:

- Ủa ai thế?
- Bà ấy được Zayn thuê về chăm tao?
- Cậu ta đâu mà phải thuê người?
- Zayn bận đi quay cho bộ phim mới rồi, cả tháng không về được.
- Coi chừng nha, lỡ cậu ta có bồ nhí bên ngoài đây.
- Nghĩ lung tung!
- Có thể lắm chứ, bây giờ mày đang mang bầu, tất nhiên sẽ bất tiện rồi, mà bọn đàn ông thì chuyện đó như là cái bản năng ấy
- Thôi đi, suy nghĩ xa quá đấy. Zayn không phải là người như thế đâu
- Nói thế cho mày phòng thôi, chứ tao biết Zayn không như vậy

Con Quyên hôm đó ở lại với tôi tới tối mới về. Sau khi vệ sinh sạch sẽ xong tôi lên giường để chuẩn bị ngủ, thì nghe chuông điện thoại, là Zayn

- Muộn rồi đấy, em ngủ chưa?
- Em đang chuẩn bị, còn anh?
- Hôm nay anh phải quay cảnh khuya,
- Vất vả nhỉ, mà anh cũng nhớ giữ gìn sức khỏe nhé.
- Ủ, các cảnh sau sẽ quay ở Hà Nội, nên khoảng một tuần nữa là anh có thể về.
- Thiệt sao? Thế thì hay quá, một tháng nay ta chưa gặp nhau đấy
- Nhớ anh chứ gì?
- Hừ, ai thèm
- Thôi ngủ sớm đi nhé. Chúc em và con ngủ ngon.
- Vâng, anh cũng nghỉ sớm đi nhé.

Vậy ra một tuần nữa là tôi được gặp Zayn rồi, nhớ cậu ấy quá. Điều đó làm tôi háo hức đến không ngủ được, nên lấy điện thoại ra đọc tin tức để giết thời gian, dù gì cũng mới 8h tối thôi mà. Tin tức hôm nay hầu như toàn về Trúc Ly, cô ấy đang đóng nữ chính của một bộ phim nào đó chuẩn bị công chiếu, kể ra cô ấy cũng tài thật, vừa làm ca sĩ vừa làm diễn viên, nhưng hot nhất vẫn là việc Trúc Ly đã có bạn trai, không phải người trong showbiz thì phải, báo viết người yêu của cô ấy có thể là một đại gia nhưng tôi nghĩ có khi lại là một người bình thường thì sao, nhưng dù gì thế cũng tốt vì cô ta đã hết để ý Zayn rồi. Bỗng tò mò, tôi liền gọi lại cho Zayn.

- Chuyện gì thế?
- Em hỏi cái, anh đóng phim gì thế, nữ chính là ai vậy?
- Phim tình cảm, nữ chính là ai thì nói ra em cũng không biết đâu, thôi ngủ đi, đừng thức khuya quá, giờ anh cũng chuẩn bị diễn đây.
- À, thế thôi, anh làm việc đi.
- Nói rồi Zayn cúp máy, làm gì mà bí mật thế không biết, nhưng thôi kệ đi, giờ tôi buồn ngủ rồi, để khi Zayn về rồi hỏi lại.
- Những ngày hôm sau đều diễn ra bình thường, hôm nay là ngày Zayn về, nên tôi chuẩn bị rồi ra sân bay đón cậu ấy, mới có một tháng thôi mà tôi nhớ Zayn quá, khi gặp phải ôm cậu ấy một cái thật chặt mới được. Nhưng sao đã hơn một tiếng so với lịch hạ cánh rồi mà vẫn không thấy Zayn đâu, một lúc sau thì tôi thấy Trúc ly xuất hiện, cô ấy thấy tôi liền chạy lại nói:
- Chào cô
- À, chào cô
- Cô đợi Zayn hả, 1 tiếng nữa cậu ấy mới tới

- Sao cô?
- Zayn chưa nói với cô sao, tôi là bạn diễn của cậu ấy trong bộ phim này đây, có thể là sợ cô ghen thì phải: Trúc Ly nói rồi cười khá kịch
- Chuyện này tôi biết mà, ý tôi hỏi sao cô không bay về cùng chuyến với anh ấy?
- Ra vậy, tôi lại cứ tưởng cô suy nghĩ lung tung, cậu ấy bảo quên món đồ gì đó ở khách sạn, nên quay lại lấy, xong rồi bị kẹt xe nên lỡ chuyến bay, phải bay chuyến sau. Tôi cũng định ở lại đợi cậu ấy luôn nhưng như thế lại sợ mọi người thấy lại tưởng tôi với Zayn đang yêu nhau thì khổ, Cát Tiên nhỉ?: Trúc Ly nói với giọng điệu bồn chồn
- Cũng may là cô nghĩ được như thế, không tôi lại phải đứng ra giải thích không mọi người lại nghĩ cô là tiểu tam, sẽ lại ảnh hưởng đến cô và bạn trai cô đấy?
- Cái gì? Báo đã đăng rồi cơ á? Nhanh thế, tôi và anh ấy còn định giấu đến khi bộ phim này hoàn thành mới công khai, thế mà, không biết danh tiếng của anh ấy có bị ảnh hưởng không.
- Bạn trai cô cũng là người trong showbiz sao?
- Phải, anh ấy là một diễn viên hơi bị nổi tiếng đấy.
- Cho tôi..tò mò một chút hỏi tên của người không?
- Là Zayn đấy

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Khách sạn

- Haha, tôi đùa đấy, Zayn và cô đang yêu nhau mà: Trúc Ly cười khoái chí - Cô dễ bị lừa thật đấy, tôi mới đùa thế mà mặt đã tím đen đi rồi, không biết nếu là thật thì sẽ thế nào nữa
- Chắc chắn sẽ không xảy ra đâu
- Tôi cũng mong là thế: Trúc Ly nhún vai nói
- Tiên: Zayn gọi, cậu ấy đã xuất hiện ở đây
- Em tưởng anh 1 tiếng nữa mới tới.
- Anh đã bay chuyến sớm hơn.
- Chào anh: Trúc Ly thấy Zayn liền cười thật tươi mà nói. Zayn chỉ gật đầu chào nhẹ.
- Mình lên xe về thôi, chắc anh mệt rồi. Tạm biệt cô: Tôi nói
- Đến khi đã vào trong xe, tôi liền lòi thái độ không vui ra.
- Em sao thế, khó chịu à?
- Em thấy bình thường, còn anh có thấy sao?
- Anh cũng bình thường.
- Về về nhà tắm rửa nghỉ ngơi đi, tối nay em muốn nói chuyện với anh.
- Có chuyện gì sao?

Zayn hỏi nhưng tôi không trả lời, tôi cũng làm mặt lạnh với cậu ấy cho đến tối.

- Được rồi, em nói đi, đừng như thế nữa.
- Anh thừa biết em đang muốn nói về chuyện gì phải không?

- Anh với Trúc Ly chỉ là hợp tác đóng chung một bộ phim thôi.
- Thế sao ngay từ đầu anh không nói với em, rõ ràng em đã hỏi anh mà.
- Anh biết, nhưng em đang mang thai, tính tình không ổn định. Lỡ làm em không vui
- Em đâu có ghen mấy chuyện vô cớ này mà anh sợ em không vui, anh giấu em như thế mới làm em khó chịu đấy.: Tôi nói rồi bỏ vào phòng, không ngờ Zayn lại dối tôi như thế
- Tiên à, cho anh xin lỗi, là anh sai, về sau sẽ không như thế nữa, em đừng vì thế mà bỏ bữa, ra ăn cơm đi: Tôi trùm chăn lên đầu để không nghe thấy nữa, đang mang thai nên tính tình dễ kích động hay sao mà vì chuyện con con này thôi tôi cũng khóc, làm ướt hết cả gối.
- Tiên, đừng khóc nữa, anh xin lỗi.
- Không cần, anh thích gì thì mặc anh..
- Anh xin lỗi, về sau anh sẽ không lừa em chuyện gì nữa, lần này là lần cuối. Bộ phim này cũng sắp xong rồi, khi hoàn thành anh sẽ tạm ngưng lại để chăm sóc cho mẹ con em
- Thật không đấy
- Anh thề
- Mấy người hay thề thốt thường là mấy người hay nói dóc đấy.
- Thôi được rồi, đi ăn đi, kéo đói.
- Chẳng hiểu sao tuy vậy nhưng tôi vẫn có linh cảm không lành về mối quan hệ giữa Zayn và Trúc Ly, cả nhưng câu đùa của cô ta lúc ở sân bay nữa
- Hôm sau Zayn lại phải đi quay nốt những cảnh cuối. Vì thế tôi cũng có thể đến thăm, nhưng tôi sợ mọi người sẽ để ý thấy bụng tôi nên lại thôi.
- Đã lại tới ngày khám thai định kì, tôi đã tính lịch rồi, thứ bảy này Zayn đã hoàn thành xong bộ phim, có thể cùng tôi đi được, tôi liền gọi cho Zayn.
- Thứ bảy này anh có bận gì không, đưa em đi khám
- Không, em cứ chuẩn bị đi.
- Vâng
- Đã tính hết rồi mà không hiểu sao hôm đó Zayn lại có việc đột xuất, tôi đành phải đi một mình:
- Thai nhi vẫn khỏe mạnh, đang phát triển rất tốt, tháng sau nên mặc đồ bầu đi là vừa: Bác sĩ nói
- Dạ vâng
- Mà hôm nay không đi cùng chồng sao?
- Anh ấy có việc bận.
- Biết thế nhưng hãy bảo chồng rằng từ giờ cho tới lúc sinh hãy tạm gác công việc lại mà chăm sóc vợ, đứa bé bây giờ rất cần sự chăm sóc yêu thương của cả hai.
- Dạ, thôi em về đây.
- Đi trên đường tôi cứ suy nghĩ về mấy vấn đề này, chắc do tôi đa nghĩ quá.
- Alo, hôm nay anh đừng ăn ở ngoài nhé, em nấu sẵn cơm rồi.
- Ừ, anh sẽ về.
- Tôi ngồi đợi Zayn suốt 3 tiếng đồng hồ, tôi cũng đã đi hâm nóng đồ ăn nhiều lần rồi, bây giờ đã 11 giờ, tôi không gọi vì muốn Zayn tự nhớ. 30p sau Zayn mới về.
- Anh tưởng em đi ngủ rồi chứ, sao lại thức muộn thế.
- Em đã bảo là đợi anh về mà. Tầm này chắc anh đã ăn rồi phải không.

Zayn không trả lời câu hỏi:

- Muộn rồi, thôi em đi ngủ đi.

- Được: Tôi nói rồi mang đồ ăn đi đồ hết, giờ tôi không cần biết tại sao Zayn lại về muộn nữa vì tôi đang cảm thấy sợ, đang cảm thấy mối quan hệ này đang ngày càng xa cách. Tối đó tôi đã ngủ phòng riêng, sáng nay tôi đã nấu đồ ăn sẵn, muốn bàn về chuyện nuôi con sau này với Zayn, nhưng khi vào phòng thì đã không thấy Zayn đâu, cậu ấy đi ra ngoài rồi, trên bàn còn mẩu thư.” Anh có việc bận phải đi gấp, em đừng giận nữa”.

Bổng Quyên tới, tôi đánh giấu tờ giấy đi.

- Hế lô, hai mẹ con hôm nay dậy sớm thế.

- Ừ, dậy ăn sáng chưa, ngồi xuống ăn với tao.

- May quá, đang đói. Cơ mà Zayn chưa về à

- Về cả tuần rồi.

- Thế nó đâu, tao thấy phim cũng giới thiệu quá chừng rồi, chắc đóng xong rồi phải không.

- Ừ

- Thế thì bận cái quái gì mà đi suốt thế.

- Tao không biết, chỉ nghe Zayn nói là có việc bận thôi.

- Kì lạ thế, có khi nào....

- Không phải thế đâu, thường thì khi quay xong bộ phim nào đó thì vẫn còn một tá việc phải hoàn thành, bận bịu là chuyện thường: Tôi nói thế nhưng trong lòng đã có vô số hoài nghi.

- Mấy cái này tao không biết, nhưng phim này Zayn đóng chung với Trúc Ly đấy.

- Tao biết.

- Thế mà mày cũng đồng ý á?

- Thì chuyện công việc làm sao mà xen vào được, tao vẫn tin Zayn.

- Haizz, mệt mày quá, thôi ăn đi.

- Mà dạo này tao định về bên nhà mẹ đấy, còn 5 tháng nữa là sinh rồi.

- Còn sớm chán, nếu mày muốn thì làm, nhưng đã nói với Zayn chưa.

- Cũng tính nói nhưng dạo này cậu ấy cứ bận như thế, không có thời gian nói chuyện với nhau.

Tối đó Zayn về:

- Em muốn nói chuyện một chút.

- Ừ

- Em định về nhà mẹ em sống.

- Tại sao lại thế, đừng nói lại giận anh chuyện gì nữa đấy?

- Không phải, bác sĩ bảo em thời gian này trở đi nên có cả sự quan tâm của anh nữa, nhưng anh cứ bận thế này thì cũng không được, về sau thai to ra đi lại cũng bất tiện, nên có gì em về nhà mẹ ở.

- Không được, anh đã nói rồi, chỉ thời gian này thôi, khi mọi việc giải quyết xong anh sẽ ở nhà chăm sóc em.

- Nhưng..

- Không bàn về chuyện này nữa, em đi nghỉ sớm đi.

- Vậy chuyện anh đang bận là chuyện gì.

Zayn im lặng một lúc, rồi nói tiếp:

- Khi nào xong anh sẽ nói cho em

Hôm nay tôi đang ở nhà như mọi ngày, bỗng nghe tiếng gõ cửa dồn dập, liền chạy ra mở cửa, là Quyên, mồ hôi mồ kê nhễ nhại, thở hổn hển:

- Tiên...

- Chuyện gì cứ từ từ nói, làm gì mà kinh thế.

- Tao không muốn mày buồn đâu, nhưng tao phải nói.

- Sao vậy, đừng làm tao sợ chứ.

- Tao vừa thấy thằng Zayn đi vào khách sạn 5 sao ở Quận Hoàn Kiếm.

- Mày nói cái gì?

- Tao thấy...

- Thôi, chắc Zayn bận chuyện nên mới vào đó

- Mày điên à? Vào khách sạn bận chuyện gì, đi với tao.

Quyên nói rồi kéo tôi đi, đến nơi, tôi mới nhận ra đây là khách sạn mà Zayn hay ở mỗi khi phải quay cảnh đêm.

- Cho tôi hỏi, cô có biết anh chàng lai hỏi này lên phòng nào không?: Quyên hỏi chị tiếp tân

- Xin lỗi, tôi không thể tiết lộ thông tin của khách hàng.

- Nhưng mà....

- Thôi không cần đâu: Tôi nói

- Thế làm sao mà biết được?

- Lên phòng 111 đi.

- Hà?

- Tao nghĩ là phòng đó

- Vậy thì lên.

- Khi lên đến nơi tôi đụng trúng một người đàn ông nào đó.

- Đi đứng cẩn thận chứ, người ta mang bầu đấy: Quyên nói

- Xin lỗi.

- Thôi được rồi, anh đi đi.

- Phòng này phải không?

- Bỗng tôi nghe được tiếng Trúc Ly trong phòng.

- Thì ra là cô ta, nhưng làm sao để biết đây

- Tao có cách.: Tôi rút điện thoại ra, bấm vào số của Zayn và gọi. Và giây phút khi nghe tiếng chuông điện thoại vang lên trong căn phòng đó đã khiến tim tôi tan vỡ.

- Tôi phải về đây.

- Xin đợi một lúc nữa, tôi vẫn còn sợ lắm.

Cuộc hội thoại giữa Zayn và Trúc Ly. Tôi thật sự không thể ngờ được đây lại là sự thật.

- Để tao xem còn chối nữa không?: Quyên hùng hổ định gõ cửa. Tôi vội ngăn lại.
- Mà làm gì thế?
- Đi về thôi.
- Mà để yên như thế à?
- Đừng làm ầm lên, tao muốn để Zayn tự nói với tao.
- Ồ hay.
- Xin mà đẩy. Hãy để tao làm thế đi

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Bỏ đi

Tối hôm đó rất muộn Zayn mới về, tôi cũng không nói chuyện với cậu ấy, chỉ lặng lẽ chuyển về nhà mẹ ở. Tôi sợ mẹ lo nên nói rằng Zayn bận đi đóng phim nên tôi về đây. Mấy ngày nay tôi cũng chẳng bắt máy những khi Zayn gọi, vì hiện tại tôi đang rất mông lung, không biết nên dừng lại hay tiếp tục, còn đứa bé thì sao đây.

- Chào bác
- Chào con, Tiên ơi, Zayn tới này: Mẹ tôi gọi.
- Dạ vâng: Tôi nói.
- Hôm nay con tới chở Tiên đi khám thai: Zayn nói.
- Hai đứa đi cẩn thận nhé.
- Con chào mẹ.

Tôi bước lên xe, Zayn liền hỏi:

- Tại sao khi không em lại dọn về nhà mẹ mà không báo anh một tiếng, anh gọi bao nhiêu cuộc cũng không nghe máy.

Tôi không trả lời mà chỉ nhìn Zayn:

- Anh còn hỏi em câu đó sao?

Dừng lại để kiềm chế cảm xúc, tôi nói tiếp: Minh ra đâu nói chuyện đi.

Tôi và Zayn đến quán cafe gần đó:

- Tại sao anh lại làm như thế?
- Mọi chuyện không giống như em nghĩ đâu
- Không như em nghĩ, thế tại sao đêm hôm ấy anh lại cùng cô ta ở trong khách sạn.
- Anh biết chuyện này em sẽ không tin nhưng là sự thật, Trúc Ly đang bị một người đàn ông theo dõi, cô ấy nhờ anh giúp, hôm đấy gã ta còn tìm đến tận khách sạn nơi Trúc Ly đang ở, nên anh phải đến đấy.
- Nhờ anh giúp? Cảnh sát để làm gì? Chẳng lẽ cô ta lại không thuê nổi một vài vệ sĩ sao? Hay đó chỉ là cái cớ!
- Tiên, anh chưa bao giờ lừa dối em

Bỗng điện thoại của Zayn reo, cậu ấy nghe máy, là Trúc Ly đang kêu cứu. Zayn khó xử nhìn tôi.

- Được, em tin anh, nhưng nếu bây giờ anh bỏ đi và cứu cô ta thì anh và em chấm dứt tại đây: Tôi nói, tôi muốn Zayn phải lựa chọn.

- Tiên...: Chuông điện thoại liên tục reo.- Anh xin lỗi, nhưng tính mạng con người rất quan trọng.

Lời nói đó như vết dao cứa vào tim tôi, thì ra Zayn chọn Trúc Ly, sau bao nhiêu chuyện xảy ra, tôi nuốt nước mắt, cười gượng nói:

- Được, vậy anh đi đi, kéo cô ta gặp nguy hiểm.

- Em ngồi đây đợi anh, tôi rồi nguy hiểm lắm, anh chỉ đi một chút rồi về.

Zayn nói rồi chạy đi, rất vội, chắc đang lo lắng cho Trúc Ly lắm. Không ngờ mọi chuyện lại như vậy, tôi đón taxi về nhà mẹ, dọn hết đồ đạc vào hành lý:

- Con đi đâu vào tối muộn thế này.

- Dạ con dọn về nhà, mẹ đừng lo cho con.

- Mà nói thế mẹ sao mà không lo cho được.

- Dạ không sao mà mẹ, giờ con sẽ không tới đây thường xuyên được đâu ạ.

- Thế tới lúc sinh thì sao?

- Dạ lúc ấy con sẽ lại về đây, chỉ mong mẹ đừng đuổi con đi luôn thôi.

- Làm sao mà mẹ đuổi được, có gì mà thằng Zayn không tốt với con thì cứ về đây với mẹ.

Nghe mẹ nói mà tôi muốn khóc, nhưng vẫn cố gắng mỉm cười nói:

- Làm gì có chuyện đó, con với Zayn đang rất tốt, mẹ đừng nghĩ lung tung. Thôi con đi nhé.

- Ủ, nhớ cẩn thận đấy.

- Dạ: Tôi ôm mẹ lần cuối rồi lên taxi, tôi muốn nói chuyện với Quyên.

- Sao mà tự dưng mò qua nhà tao, có chuyện gì hả?

- Ủ.

- Mà nói thằng Zayn chưa, cả con hồ ly kia nữa.

Tôi kể lại cho Quyên nghe, nó bỗng dưng tức giận nói tôi:

- Thế là mày để hắn đi à?

- Chứ không thì làm gì? Zayn đã chọn cô ta, thì mình làm sao ngăn cản được.

- Sao mày ngu quá vậy?

- Mà chửi tao sao cũng được, giờ tao chẳng muốn biện minh nữa, tao thấy thất vọng quá: Tôi nói, nước mắt đã tuôn rơi, tôi biết lúc đó nên để cho Zayn đi vì cậu ấy muốn đi, thay vì có thể gọi cảnh sát

Quyên ôm tôi: - Thôi được rồi, cứ khóc đi, chứ đừng để trong lòng mà thêm buồn. Có tao đây rồi, tao sẽ bảo vệ mày.

Tôi cứ thế mà khóc, khóc lần này nữa thôi, lần sau sẽ không khóc nữa, lần sau sẽ không ngu ngốc nữa.

- Về sau mày cứ ở đây, an tâm mà dưỡng thai, còn đâu mặc kệ hắn ta.

- Không, tao sẽ đi, tao sẽ không ở đây nữa.

- Mà định đi đâu, thân bầu bì thế này, đến khi sinh thì ai lo.

- Tao biết mày muốn tốt cho tao, nhưng tao không muốn gặp lại Zayn nữa, thật ra tao có một căn nhà ở ngoại ô phía Bắc thành phố, ở đó cơ sở y tế cũng rất đầy đủ, không phải lo chuyện này đâu. Nếu muốn mày cũng có thể đến thăm tao. Chuyện này mày đừng nói cho ai biết hết, hãy bảo với ba mẹ tao là tao sống rất tốt, họ không cần lo.

- Nhưng tao vẫn thấy không ổn.

- Không sao đâu, tao muốn sống ở môi trường mới tốt hơn ở đây, để thuận lợi cho việc sinh con, và cũng để quên đi chuyện này nữa

- Thôi, tùy mày quyết, tao chỉ có thể tới giúp mày thôi. Mai tao sẽ đưa mày đi.

- Cảm ơn mày, Quyên ạ

Hôm sau tôi và Quyên lên đường, vì đã chặn số Zayn nên tôi không biết cậu ấy có gọi cho tôi hay không, chỉ có Đại Dũng là gọi tới:

- Alo, cô đang ở đâu, lên công ty gặp tôi gấp.

- Xin lỗi, hiện tôi không thể có mặt được, tôi cũng xin được nghỉ một khoảng thời gian.

- Làm sao có thể được, cô đang trong thời hạn làm việc mà.

- Nếu có gì tôi sẽ bồi thường hợp đồng.

- Thôi được rồi, Zayn...và cô có chuyện gì sao?: Đại Dũng hỏi.

- À, tôi nhờ anh chuyển lời tới Zayn giúp, hôm đó cậu ấy đã chọn đi, nên từ giờ về sau không cần tìm tôi nữa, mọi chuyện đã kết thúc.

- Tại sao lại như thế?

- Anh không cần quan tâm đâu, chỉ cần nói với cậu ấy vậy thôi.

- Tiên, là anh đây, em..

Tít! Tít!

Nghe tiếng của Zayn tôi liền cúp máy, tôi biết là cậu ấy có ở đây, nhưng tôi đã quyết định buông bỏ rồi.

- Mày quyết định đi thật sao.

- Phải

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Này Có Thẻ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Gặp lại Đoá Nhi

Chúng tôi tới khu ngoại ô ấy, tới căn nhà của tôi.

- Căn nhà này đẹp quá: Quyên nói rồi nhìn xung quanh: - Còn sạch sẽ nữa.

- Ủ, mấy tháng tao lại thuê người tới lau dọn một lần. Để phòng những trường hợp thế này.

- Mày cũng biết tính toán thế. Thôi để tao mang hành lý xuống cho mày.

- Ủ.

Tôi đi quanh nhà xem xét một lúc:

- Mà ở đây hai mẹ con có sợ không: Quyên nói

- Có gì mà sợ, đèn đường lúc nào chả sáng, xung quanh còn đầy người nữa.

- Biết là thế, nhưng vẫn phải cẩn thận, đợi tao hoàn thành nốt bộ sưu tập rồi tao xuống ở với mày đến lúc sinh luôn, nhớ cho tao làm mẹ nuôi của nó đấy.

- Tất nhiên, nhưng mày không định tìm người mới hay sao.

- Chuyện đó...tính sau, giờ tao không muốn yêu đương gì nữa.

- Tao chỉ nói vậy thôi, chứ tao vẫn mong mày với Hoàng có thêm cơ hội nữa.

- Nói mới nhớ, cậu ta sắp về nước rồi đấy, mấy tháng nữa thôi.

- Thế mày tính làm gì?

- Lúc đó thì mày sinh rồi, tao phải chăm cho mày chứ làm gì

Tôi biết Quyên không muốn nhắc đến chuyện này nên cũng không nói nữa, tôi và Quyên cùng nhau dọn dẹp vài thứ rồi đi mua đồ đạc sinh hoạt.

- Vậy là có mình tao biết mày ở đây thôi hả? Cái lờ lúc đó tao bận mà mày cần gì thì ai tới chăm.

- Thật ra... anh Khôi có biết.

- Anh Khôi, là cái anh hồi xưa tặng gấu với hoa cho mày á?

- Phải, anh ấy có biết tao mang bầu và có ý định bỏ đi, lúc đó căn nhà này cũng là anh tìm giúp tao.

- Từ đó đến giờ mà anh ấy vẫn thích mày?

- Cái này tao không biết? Nhưng tao xem anh ấy như một người anh và tao cũng mong anh ấy chỉ xem tao như một đứa em gái thôi

- Gớm, không có ai lại tốt với em gái mừa như vậy cả?

- Mà dù thế thì làm sao, tao yêu Zayn mà, giờ còn có con với cậu ấy nữa.

Kính kong

- Để tao ra mở cửa: Quyên nói

- Chào em, sao em chuyển xuống đây mà không nhờ anh giúp, thân đàn bà con gái chúng em sao mà làm được

Ra là anh Khôi:

- Dạ mấy cái này có gì đâu, nhờ anh hoài em cũng ngại lắm

- Thôi được rồi, hai em làm xong chưa, anh dẫn đi ăn, sẵn tiện cũng chỉ cho em bệnh viện và siêu thị ở đây luôn, có gì em thắc mắc cứ gọi anh.

- Dạ vâng.

Sau khi đi ăn xong anh Khôi lại đưa tôi về nhà, còn Quyên vì ngày mai có việc nên anh Khôi đưa về Hà Nội cùng luôn, không có việc gì nhiều nên tôi lên giường ngủ rất sớm, cả ngày nay chưa động vào điện thoại, có một đồng tin nhắn từ số lạ gửi đến.

“Tiên, em đang ở đâu?”

“Về đi, đừng làm anh sợ”

“Em muốn ghét anh thế nào cũng được, nhưng đừng biến mất như thế”

Chuông điện thoại reo lên, tôi bắt máy:

- Tiên, em ở đâu, nói cho anh biết đi, anh sẽ tới đón em

- Hôm đó chúng ta đã nói chuyện rồi mà.

- Anh biết, anh thật sự xin lỗi, em hãy về đi.

- Anh yên tâm, dù ở đâu thì em vẫn sẽ chăm sóc cho đứa bé thật tốt.

- Hồi trước em bỏ anh đi Hàn Quốc, giờ em lại bỏ anh đi lần nữa. Tại sao em lại nhẫn tâm vậy?

Tôi nghe lời nói ấy, tim tôi thất lại, nhưng tôi vẫn giữ quyết định của mình.

- Cứ coi như chúng ta không có duyên đi

- Không có duyên, chính em là người từ bỏ cái duyên đó đấy, bao nhiêu lần anh níu giữ nhưng lúc nào em cũng là người từ bỏ trước.

- Em...

Bụng tôi đau dữ dội, đau đến nỗi tôi không thể nói được, tôi cúp máy, một lúc thì cơn đau qua. Hôm sau tôi liền đi khám, bác sĩ bảo do tôi ăn uống không đủ chất và dạo này thường xuyên buồn bực nên cũng khiến thai nhi không khỏe. Về sau nên ăn nhiều chất bổ và rau xanh hơn, giữ tinh thần luôn thoải mái. Giờ đồ sạch chỉ có trong siêu thị, nhưng làm sao đi siêu thị thường xuyên được, thế nên tôi mua luôn rau trồng ở nhà, vừa đẹp lại vừa sạch, còn tiện nữa chứ. Từ hồi ở đây sáng nào tôi cũng dậy sớm đi dạo, rồi ăn uống tập thể dục, tôi cũng chẳng hay lên mạng xã hội lắm, vì giờ mọi người đang thắc mắc là Cát Tiên đang ở đâu, tại sao bao lâu nay rồi không ra sản phẩm mới, bên Đại Dũng chỉ nói rằng tôi đang nghỉ ngơi một thời gian, nhiều người đặt nghi vấn rằng tôi với Zayn đã chia tay hay tôi cưới đại gia nào rồi, còn Zayn dạo này không thấy xuất hiện trên tv nhiều như trước nữa, cậu ấy ngày nào cũng gọi cho tôi nhưng tôi không bắt máy, để vậy tự động cậu ấy sẽ quên thôi. Tôi chỉ sử dụng điện thoại để hỏi thăm ba mẹ và nói chuyện với Quyên, nghe nó nói là Đoá Nhi đã về Việt Nam rồi, thế cũng tốt, nhưng tôi cũng chẳng quan tâm lắm. Vì giờ điều tôi quan tâm chỉ là đứa bé. Thấm thoát tôi cũng mang thai được 8 tháng rồi, còn tháng sau nữa là sinh, nên mấy ngày nay tôi cũng hạn chế làm việc gì nặng hay đi đâu lung tung nữa.

- Chào em

- Chào anh, anh lại xuống đây sớm thế.

- Có gì đâu, hai mẹ con cũng dậy sớm nhì.

- Dạ. Ở trên đó có gì vui không anh.

- Cũng vẫn thế. Mà em có định quay về không, Zayn đang tìm em khắp nơi, nó hủy hết bao nhiêu show, dự án phim, quảng cáo rồi đấy

- Hiện tại thì em chưa nghĩ đến.

- Thế em nên nghĩ nhanh lên chứ ngày nào cậu ta cũng hỏi anh về em. Anh cứ nói dối hoài cũng thấy có lỗi, mà còn cô bạn phiền phức của cậu ta nữa, cứ làm phiền anh.

- Ý anh là Đoá Nhi?

- Phải phải, con gái gì đâu mà hồ báo, cái tướng thì có tí mà lúc nào cũng dọa đánh người, ai mà yêu phải cô ta chắc chết sớm.

Nghe anh Khôi nói mà tôi phì cười.

- Dữ đến thế cơ á?

- Không những dữ mà cô ta còn cực kì đa nghi, cô ta bảo chắc chắn anh biết em ở đâu mà không nói.

- Thế thì anh càng không được để lộ đấy nhé.

- Anh sẽ cố gắng. Thôi em chuẩn bị đi, anh đưa em đi khám.

- Vâng.

Đưa tôi đi khám xong thì anh Khôi lại phải về Hà Nội luôn. Tôi cũng chẳng có việc gì để làm nên đành đi dạo vậy, tôi đang đi thì bỗng Đoá Nhi xuất hiện trước mặt tôi.

***** THÔNG BÁO*****

Chương sau sẽ là chương cuối của bộ truyện này, nên có thể nội dung sẽ dài hơn một chút. Đây là bộ truyện đầu tiên của mình, nên mong mọi người ủng hộ và góp ý kiến để mình hoàn thiện hơn trong những tác phẩm sau. THANKS ALL <3333333

Bạn đang đọc truyện *Tình Yêu Ngày Có Thể* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.